

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 10

Ediția în limba română

Legislație

Anul 66

12 ianuarie 2023

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/99 al Comisiei din 11 ianuarie 2023 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Maroc** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/100 al Comisiei din 11 ianuarie 2023 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de butoaie reîncărcabile din oțel inoxidabil originare din Republica Populară Chineză** 36

III Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

- ★ **Decizia nr. 161/22/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 6 iulie 2022 privind ajutorul acordat pentru infrastructura de iluminat stradal din Bergen (Norvegia) [2023/101]** 77

Rectificări

- ★ **Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei din 6 aprilie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează detaliile referitoare la conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative”, care precizează conținutul, metodologia și prezentarea informațiilor în legătură cu indicatorii de durabilitate și efectele negative asupra durabilității, precum și conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a obiectivelor de investiții durabile în documentele precontractuale, pe site-urile web și în rapoartele periodice (JO L 196, 25.7.2022)** 110

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

- ★ Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2021/2268 al Comisiei din 6 septembrie 2021 de modificare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2017/653 al Comisiei în ceea ce privește metodologia aplicată și prezentarea scenariilor de performanță, prezentarea costurilor și metodologia de calculare a indicatorilor sintetici de cost, prezentarea și conținutul informațiilor privind performanța anterioară și prezentarea costurilor aferente produselor de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) care oferă o gamă de opțiuni de investiții și alinierea dispoziției tranzitorii pentru creatorii de PRIIP care oferă unitățile de fonduri menționate la articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ca opțiuni de investiții suport cu dispoziția tranzitorie a cărei durată de aplicare a fost prelungită, prevăzută la articolul respectiv (JO L 455 I, 20.12.2021) ... 111

- ★ Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2022/2580 al Comisiei din 17 iunie 2022 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează informațiile care trebuie furnizate în cererea de autorizare ca instituție de credit și obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere de către autoritățile competente (JO L 335, 29.12.2022) 112

- ★ Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2581 al Comisiei din 20 iunie 2022 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește transmiterea de informații în cererile de autorizare ca instituție de credit (JO L 335, 29.12.2022) 113

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2023/99 AL COMISIEI

din 11 ianuarie 2023

de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Maroc

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special, articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Deschiderea procedurii

- (1) La 17 noiembrie 2021, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a deschis o investigație antidumping cu privire la importurile de anumite roți din aluminiu (denumite în continuare „RAO”) originare din Maroc (denumită în continuare „țara în cauză”) în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază. Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾ (denumit în continuare „avizul de deschidere”).
- (2) Comisia a deschis investigația în urma unei plângeri depuse la 4 octombrie 2021 de Asociația Fabricanților de Roți din Europa (denumită în continuare „reclamantul” sau „EUWA”). Plângerea a fost depusă în numele industriei Uniunii în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Plângerea conținea elemente de probă privind existența unui dumping și a unui prejudiciu important cauzat de acesta, care au fost considerate suficiente pentru a justifica inițierea investigației.

1.2. Măsuri provizorii

- (3) În conformitate cu articolul 19a din regulamentul de bază, la 17 iunie 2022, Comisia a comunicat părților o sinteză a taxelor propuse și detalii privind calculul marjei de dumping și al marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei Uniunii. Părțile interesate au fost invitate să prezinte observații privind exactitatea calculelor într-un termen de trei zile lucrătoare. Nu s-au formulat observații cu privire la exactitatea calculelor.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite roți din aluminiu originare din Maroc (JO C 464, 17.11.2021, p. 19).

- (4) La 15 iulie 2022, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1221 ^(*) de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Maroc (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).

1.3. Procedura ulterioară

- (5) În urma comunicării faptelor și considerațiilor esențiale pe baza cărora a fost instituită o taxă antidumping provizorie (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii”), Dika Morocco Africa S.A.R.L (denumită în continuare „Dika”), Hands 8 S.A. (denumită în continuare „Hands”), Asociația Constructorilor Europeni de Automobile (denumită în continuare „ACEA”) și EUWA și-au prezentat observațiile în scris cu privire la constatările provizorii în termenul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din regulamentul provizoriu. În plus, după expirarea termenului de prezentare a observațiilor cu privire la comunicarea constatărilor provizorii, guvernul Marocului a furnizat o observație în sprijinul afirmațiilor formulate de alte părți cu privire la dumping și prejudiciu.
- (6) Părțile care au adresat o cerere în acest sens au primit permisiunea de a fi audiate. Au fost organizate audieri cu Dika, Hands, ACEA și EUWA. În plus, în urma solicitării Dika, la 7 iulie 2022 a avut loc o audiere cu consilierul-auditor pentru proceduri comerciale.
- (7) Comisia a continuat să caute și să analizeze toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale definitive. O vizită de verificare a avut loc la sediul unui utilizator. Pentru a-și formula constatările definitive, Comisia a examinat observațiile transmise de părțile interesate și și-a revizuit concluziile provizorii, dacă a fost cazul.
- (8) La 17 octombrie 2022, Comisia a comunicat tuturor părților interesate faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumite roți din aluminiu originare din Maroc (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale”). Tuturor părților li s-a acordat o perioadă în care să poată prezenta observații cu privire la comunicarea constatărilor finale.
- (9) În urma comunicării constatărilor finale, ACEA, Dika, EUWA, Hands și guvernul Marocului au prezentat observații.
- (10) La 21 noiembrie 2022, Comisia a trimis Hands o comunicare a constatărilor finale suplimentară cu privire la anumite corecții și clarificări efectuate cu privire la calculele sale privind dumpingul („comunicarea constatărilor finale suplimentară”) și a acordat o perioadă în care societatea a putut formula observații. În plus, toate părțile interesate au primit o clarificare a bazei pentru sumele corespunzătoare costurilor VAG utilizate la construirea valorii normale pentru Hands. Hands a prezentat observații care au fost abordate în regulament.
- (11) Părțile care au adresat o cerere în acest sens au primit și permisiunea de a fi audiate. Au fost organizate audieri cu ACEA, Dika, EUWA și Hands.

1.4. Afirmații referitoare la deschiderea procedurii

- (12) În urma comunicării constatărilor provizorii, nicio parte interesată nu a prezentat alte afirmații sau observații decât cele menționate în secțiunea 1.4 din regulamentul provizoriu. Prin urmare, Comisia și-a confirmat constatările și concluziile prezentate în considerentele 6-28 din regulamentul provizoriu.

1.5. Eșantionarea

- (13) Nu au fost formulate observații cu privire la eșantionare. Prin urmare, Comisia a confirmat considerentele 29-34 din regulamentul provizoriu.

1.6. Răspunsurile la chestionar și vizitele de verificare

- (14) Astfel cum se prevede în considerentul 35 din regulamentul provizoriu, Comisia a transmis chestionare pentru trei producători din Uniune, reclamant, doi utilizatori cunoscuți și doi producători-exportatori din țara în cauză.

^(*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1221 al Comisiei din 14 iulie 2022 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Maroc (JO L 188, 15.7.2022, p. 114).

- (15) Astfel cum se explică în considerentele 36 și 37 din regulamentul provizoriu, răspunsurile la chestionar fie au fost verificate încrucișat, fie au fost verificate la sediul părții în cauză.
- (16) Vizita de verificare efectuată în temeiul articolului 16 din regulamentul de bază s-a desfășurat la sediul unui utilizator. Numele acestui utilizator nu este divulgat din motive de confidențialitate, în conformitate cu considerentul 5 din regulamentul provizoriu.

1.7. Perioada de investigație și perioada examinată

- (17) Astfel cum se prevede în considerentul 38 din regulamentul provizoriu, investigația privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2020 și 30 septembrie 2021 (denumită în continuare „perioada de investigație”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul perioadei de investigație (denumită în continuare „perioada examinată”).

1.8. Înregistrarea

- (18) Comisia a impus obligativitatea înregistrării pentru importurile de produs în cauză prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/934 al Comisiei ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „regulamentul de înregistrare”).
- (19) Hands a susținut că decizia privind înregistrarea importurilor a fost neîntemeiată, întrucât nu erau întrunite condițiile potrivit articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- (20) Comisia a reamintit că temeiul juridic pentru înregistrare este articolul 14 alineatul (5a) din regulamentul de bază, potrivit căruia Comisia înregistrează importurile produsului în cauză în cursul perioadei de informare prealabile prevăzute la articolul 19a din regulamentul de bază, cu excepția cazului în care există suficiente elemente de probă conform cărora cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (4) literele (c) și (d) nu sunt îndeplinite. În acest sens, Comisia a constatat că nu există elemente de probă concludente care să arate că înregistrarea importurilor produsului în cauză în cursul perioadei de informare prealabilă nu a fost justificată în acest caz. În fapt, de la data publicării avizului de deschidere, moment în care producătorii-exportatori știau sau ar fi trebuit să știe de existența dumpingului și a prejudiciului pretins, importurile de produs în cauză au crescut suplimentar într-un mod care ar putea submina în mod grav efectul corectiv al taxelor antidumping și în cursul perioadei de informare prealabilă. Prin urmare, Comisia a respins afirmațiile.
- (21) Hands a susținut că, prin publicarea regulamentului de înregistrare, Comisia a încălcat principiul bunei administrări. Potrivit părții, nicio informație cu privire la intenția Comisiei de a supune înregistrării importurile produsului care face obiectul investigației nu i-a fost comunicată înainte de publicarea regulamentului de înregistrare și de intrarea în vigoare a înregistrării importurilor, în timp ce o astfel de măsură de înregistrare îi poate afecta interesele în mod negativ. Prin lipsa comunicării către Hands a informațiilor necesare cu privire la eventuala supunere a importurilor la înregistrare în timp util, în mod eficace și personal înainte de adoptarea unei astfel de măsuri de înregistrare, precum și prin neacordarea Hands a permisiunii de a-și prezenta opiniile și de a fi audiată, în condițiile în care Hands este afectată în mod direct de măsura respectivă, Comisia încalcă dreptul fundamental la apărare al Hands. În consecință, regulamentul de înregistrare este nevalid și ar trebui abrogat.
- (22) Comisia a considerat că înregistrarea este doar o etapă administrativă pregătitoare care poate sau nu să conducă la instituirea retroactivă a taxelor în etapa definitivă. Înregistrarea în sine nu produce niciun efect negativ asupra importatorilor și nu poate fi considerată ca aducând atingere intereselor acestora ⁽⁵⁾. Nici Hands nu a indicat vreun efect negativ concret, făcând referire doar la efecte „potențiale”. Singurul efect al înregistrării constă în instrucțiunile pe care Comisia le transmite autorităților vamale naționale de a înregistra importurile în Uniune ale produsului care face obiectul investigației. În plus, nu există nicio cerință procedurală prevăzută la articolul 14 alineatul (5a) sau altundeva în regulamentul de bază de a consulta importatorii sau alte părți înainte de efectuarea înregistrării. Cerința prevăzută la articolul 10 alineatul (4) litera (b) din regulamentul de bază, conform căreia părților trebuie să li se ofere posibilitatea de a-și prezenta comentariile, se aplică numai în cazul în care există o decizie de percepere retroactivă a taxelor după înregistrare, dar nu pentru înregistrarea în sine. Acest lucru rezultă în mod clar din faptul că articolul 14 alineatul (5a) din regulamentul de bază face trimitere numai la articolul 10 alineatul (4) literele (c) și (d) care trebuie să fie îndeplinite pentru înregistrare în temeiul acestei dispoziții, dar în mod deliberat nu face trimitere la articolul 10 alineatul (4) litera (b). Acest aspect este în concordanță cu efectul unei astfel de înregistrări discutate mai sus. Prin urmare, Comisia nu are obligația de a oferi importatorilor posibilitatea de a-și prezenta comentariile înainte de a solicita autorităților vamale să înregistreze importurile. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/934 al Comisiei din 16 iunie 2022 de supunere la înmatriculare a importurilor de anumite roți din aluminiu originare din Maroc (JO L 162, 17.6.2022, p. 27).

⁽⁵⁾ Ordonanța din 28 septembrie 2021, Airoidi Metalli SpA/Comisia, T-611/20, EU:T:2021:641, punctele 48 și 49.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul în cauză

- (23) Comisia a reamintit că, astfel cum se prevede în considerentul 39 din regulamentul provizoriu, produsul în cauză este reprezentat de roțile din aluminiu pentru autovehiculele de la pozițiile SA 8701-8705, cu sau fără accesoriile lor, având sau nu pneuri montate, origine din Maroc, încadrate în prezent la codurile NC ex 8708 70 10 și ex 8708 70 50 (coduri TARIC: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 și 8708 70 50 50) (denumit în continuare „produsul în cauză”).
- (24) Roțile din aluminiu sunt comercializate în mod tradițional în Uniune prin intermediul a două lanțuri de distribuție: către producătorii de echipamente originale (denumiți în continuare „OEM”), care înseamnă în principal producători de automobile, și către piețele pieselor și echipamentelor de schimb (denumite în continuare „AM”), care includ, de exemplu, distribuitori, comercianți cu amănuntul, ateliere de reparații etc. Produsul în cauză din Maroc a fost vândut exclusiv prin lanțul de distribuție OEM în cursul perioadei examinate. În cadrul lanțului de distribuție OEM, producătorii de automobile organizează licitații pentru roțile din aluminiu și sunt adesea implicați în procesul de dezvoltare a unei noi roți, care este asociată cu marca acestora. Producătorii din Uniune și exportatorii marocani pot concura în cadrul aceluiași licitații.

2.2. Produsul similar

- (25) În absența observațiilor, au fost confirmate concluziile enunțate în considerentele 39-42 din regulamentul provizoriu.

3. DUMPINGUL

3.1. Cooperarea producătorilor-exportatori

- (26) Astfel cum se explică în considerentele 43-51 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că Dika nu a cooperat cu Comisia în cadrul prezentei investigații și a stabilit cu titlu provizoriu marja de dumping pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.
- (27) În urma comunicării constatrilor provizorii, Dika a susținut că a cooperat pe deplin cu Comisia și că ar trebui să primească o marjă de dumping calculată individual. Aceasta a prezentat următoarele argumente.
- (28) În primul rând, Dika a reiterat faptul că, în opinia sa, listele de vânzări nu conțineau erori, întrucât valorile totale ale listelor de vânzări puteau fi reconciliate cu sistemul contabil al societății. În plus, vânzările au fost enumerate în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară (denumite în continuare „IFRS”). În plus, potrivit afirmațiilor Dika, Comisia a avut timp suficient pentru a verifica încrucișat listele de vânzări revizuite furnizate de societatea sa afiliată CITIC Dicastal Co., Ltd (denumită în continuare „CITIC”) și că avea încă posibilitatea de a acționa în acest sens înainte de instituirea măsurilor antidumping definitive.
- (29) Afirmația Dika a fost similară cu cea formulată în etapa provizorie, deși nu au fost furnizate informații noi. În etapa provizorie, Comisia a concluzionat că listele de vânzări nu au fost furnizate pe baza facturilor, că diferența dintre valoarea facturii și suma primită efectiv nu a fost reflectată în mod sistematic în listele de vânzări ale societății și că listele revizuite nu au putut fi verificate încrucișat. Faptul că vânzările societății au fost cotate în conformitate cu standardele IFRS nu a modificat faptul că societatea nu a furnizat informațiile solicitate de Comisie.
- (30) În plus, CITIC a furnizat mai multe (cel puțin patru) versiuni diferite și incomplete ale listelor sale de vânzări în cursul investigației. Ultima versiune, furnizată împreună cu răspunsul Dika la scrisoarea Comisiei privind articolul 18 din 5 mai 2022, era în continuare incompletă și conținea o serie de tranzacții în care fie suma primită era necompletată cu nota „lipsă AR până în prezent”, fie exista o necorelare între suma facturată și suma primită. Astfel de date incomplete nu pot constitui o bază fiabilă pentru verificare sau verificarea încrucișată. În plus, astfel cum se menționează, de asemenea, în considerentul 48 din regulamentul provizoriu, o verificare încrucișată la distanță efectuată suplimentar (denumită în continuare „VID”) nu ar trebui utilizată ca modalitate de a remedia lipsa de punctualitate sau erorile constatate în cursul VID care a avut deja loc în termenele stabilite. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

- (31) În al doilea rând, Dika a susținut că informațiile specifice tranzacției privind datele și sumele plăților solicitate de Comisie nu se califică drept „informații necesare” în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, al articolului 6.8 și al anexei II la Acordul antidumping al OMC ⁽⁶⁾. Potrivit Dika, Comisia nu a solicitat aceste informații în chestionar sau în cererile de clarificări, iar astfel de informații nu au fost necesare pentru calcularea marjei de dumping. În plus, Dika a susținut că în regulamentul provizoriu a fost utilizată pentru aplicarea datelor disponibile o bază diferită de cea stabilită în scrisoarea Comisiei din 5 mai 2022 privind aplicarea articolului 18 (denumită în continuare „scrisoarea privind articolul 18”).
- (32) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Încă de la început, aceasta a solicitat societății să furnizeze date specifice tranzacției pe baza datei facturii. De exemplu, secțiunea E din chestionarul antidumping trimis către Dika și societatea sa afiliată CITIC a prevăzut în prima secțiune că respondenții ar trebui „să utilizeze data facturii ca dată a vânzării”. Cu toate acestea, chestiunea în discuție nu este (numai) data la care a avut loc vânzarea, ci mai degrabă suma care a fost plătită efectiv societății de către clienții săi. Aceasta este chestiunea care a fost explicată în scrisoarea privind articolul 18 și care a fost prezentată în regulamentul provizoriu. Afirmația Dika potrivit căreia motivele expuse în scrisoare erau „total diferite” de cele din regulamentul de bază nu a putut fi acceptată. În ambele cazuri, Comisia a explicat că a apreciat listele de vânzări ca nefiind fiabile, deoarece acestea conțineau o serie de erori și discrepanțe.
- (33) Datele privind vânzările furnizate inițial de societate nu corespundeau sumelor primite efectiv ca plăți. În plus, CITIC clarificase în cursul VID că diferența dintre valoarea facturii și suma primită efectiv este, în mod normal, înregistrată în listele de vânzări fie ca reducere, rabat, notă de credit sau în alt mod. Astfel cum s-a indicat în considerentul 47 din regulamentul provizoriu și în considerentul 29 de mai sus, acest lucru nu a fost realizat în mod sistematic de către societate. Prin urmare, listele de vânzări nu au putut fi utilizate ca sursă fiabilă pentru a stabili o valoare normală sau un preț de export în conformitate cu articolul 2 alineatele (1) și (8) din regulamentul de bază, care prevede că valoarea normală „se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite”. Rezultă în mod logic că, întrucât o valoare normală sau un preț de export pentru Dika nu a putut fi stabilit pe baza datelor proprii ale societății, nu a putut fi calculată nici o marjă de dumping. Prin urmare, listele de vânzări au avut nu numai un caracter necesar, ci și fundamental pentru investigație. În lipsa unor liste de vânzări fiabile (inclusiv a unei liste complete a tranzacțiilor tuturor tipurilor de produse vândute și a prețurilor acestora), Comisia nu poate ajunge la constatări de o acuratețe rezonabilă în ceea ce privește dumpingul.
- (34) După comunicarea constatărilor finale, Dika și-a reiterat afirmația potrivit căreia, întrucât listele sale de vânzări erau conforme cu standardele IFRS, Comisia nu putea susține că listele erau incomplete și nu puteau fi verificate. În plus, Dika a susținut că, întrucât articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază se referă la faptul că prețul de export se bazează în mod normal pe „prețurile plătite sau care urmează să fie plătite”, listele de vânzări sunt corecte, deoarece reflectă prețurile care urmează să fie plătite. În cele din urmă, Dika și-a reiterat afirmația potrivit căreia datele privind plățile nu se califică drept „necesare” în temeiul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- (35) Faptul că listele de vânzări au fost sau nu raportate în ansamblu în conformitate cu standardele IFRS nu era relevant pentru problemele constatate cu privire la prețurile raportate. Astfel cum a subliniat Comisia în mai multe rânduri, problema listelor de vânzări pe piața internă și în UE a existat la nivel de tranzacție. Astfel cum a afirmat Dika în cursul audierii după măsurile provizorii și după cum a reiterat în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, în aproximativ 20 % din tranzacțiile în listele de vânzări din UE, valoarea plății nu corespunde valorii facturii raportate. Sintagma „preț care urmează să fie plătit” se referă la plata totală efectuată sau care urmează să fie efectuată de cumpărător către vânzător, inclusiv situațiile în care, de exemplu, bunurile au fost vândute, dar clientul nu a plătit încă. Acest lucru nu a fost valabil în cazul majorității tranzacțiilor în lista de vânzări din UE. De fapt, prețul deja plătit de client, în aceste cazuri, era diferit de cel care a fost înregistrat ca preț care urma să fie plătit la momentul facturării.
- (36) Astfel cum a afirmat Dika și societatea sa afiliată în cursul VID, al verificării la fața locului și în răspunsul la scrisoarea privind articolul 18, aceste diferențe ar fi, în mod normal, înregistrate în listele de vânzări ca reducere de preț, rabat, notă de credit sau în alt mod, astfel cum se menționează, de asemenea, în considerentul 33. Acest lucru s-a realizat pentru multe tranzacții din listele de vânzări, dar nu în mod sistematic pentru toate tranzacțiile. Faptul că se procedează astfel de obicei înseamnă că, în mod normal, prețul înregistrat ca preț care urmează să fie plătit ar deveni egal cu prețul plătit în final după efectuarea anumitor acțiuni legate de notele de credit, rabaturile etc. menționate anterior. Acesta este modul pe care chiar Dika l-a explicat și modul în care au fost efectuate corecțiile în sistemul SAP al societății după efectuarea plăților. Cu toate acestea, în unele cazuri, prețurile înregistrate în listele de vânzări pe piața internă și în UE au fost corectate în acest mod, dar în alte cazuri nu au fost corectate. Diferența dintre prețurile plătite în final și prețurile înregistrate ca prețuri care urmează să fie plătite a avut loc în ambele sensuri și nu a fost contabilizată, ceea ce înseamnă că, în unele cazuri, societatea a primit mai mult decât suma facturată, iar în alte cazuri mai puțin.

⁽⁶⁾ Acordul OMC privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994.

- (37) Listele de vânzări fiabile (incluzând astfel o listă completă a tranzacțiilor tuturor tipurilor de produse vândute, precum și prețurile acestora), care conțin date exacte și verificabile, sunt fundamentale pentru stabilirea unei marje de dumping și, prin urmare, se califică drept informații necesare în temeiul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Întrucât diferența dintre prețurile plătite efectiv și înregistrate ca prețuri care urmează să fie plătite a afectat un număr semnificativ de tranzacții din lista de vânzări din UE, această listă nu a putut fi utilizată pentru a stabili un preț de export fiabil în funcție de tipul de tranzacție sau de tipul de produs. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.
- (38) În al treilea rând, Dika a susținut că, întrucât Comisia a verificat costul de producție în cazul Dika și nu a constatat discrepanțe, valoarea normală ar fi trebuit să fie construită pentru Dika pe baza costului său verificat de producție. Potrivit Dika, Comisia a concluzionat în mod eronat că listele de vânzări pe piața internă și în UE aveau un caracter esențial pentru stabilirea unei valori normale și a unui preț de export, întrucât listele de vânzări pe piața internă nu ar fi fost utilizate în niciun caz pentru construirea unei valori normale. Prin urmare, în temeiul articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia ar fi trebuit să utilizeze datele proprii ale Dika și să calculeze o marjă de dumping individuală pe această bază.
- (39) În fapt, Comisia a concluzionat în considerentul 60 din regulamentul provizoriu că Dika nu deținea nicio listă de vânzări pe piața internă pentru construirea valorii normale, deoarece vânzările Dika în Maroc au fost efectuate între zone economice și mărfurile nu au intrat niciodată pe teritoriul vamal al Marocului. În consecință, în absența aplicării datelor disponibile, ar fi putut fi construită valoarea normală pentru Dika. Cu toate acestea, pentru a stabili o marjă de dumping, această valoare normală ar trebui să fie comparată cu prețul de export. Cu toate acestea, prețul de export nu a putut fi calculat din cauza lipsei de fiabilitate a listelor de vânzări ale Dika.
- (40) În cursul unei audieri din 6 septembrie 2022, Dika a sugerat Comisiei posibilitatea stabilirii unui preț de export prin utilizarea tranzacțiilor respective în listele de vânzări din UE în cazul cărora (potrivit societății) sumele facturate corespundeau valorilor plăților. Se presupune că aceasta ar fi situația în cazul a aproximativ 80 % din totalul tranzacțiilor. Pentru restul de 20 %, Dika a sugerat Comisiei posibilitatea aplicării taxei reziduale calculate pentru Hands. O astfel de abordare ar fi, potrivit Dika, în conformitate cu acțiunile întreprinse de Comisie în cadrul unei investigații recente privind importurile de oțeluri rezistente la coroziune din Rusia și Turcia ⁽⁷⁾.
- (41) În afara faptului că Dika a confirmat în cursul audierii că existau discrepanțe în lista vânzărilor pentru o cincime din vânzările sale către Uniune în cursul perioadei de investigație, listele revizuite de vânzări nu au fost și nu au putut fi verificate încrucișat (astfel cum se explică în considerentele 29 și 30) și, prin urmare, nu au putut fi utilizate în scopul stabilirii unui preț de export. În plus, investigația privind oțelurile rezistente la coroziune din Rusia și Turcia a vizat un set de fapte complet diferit. În acel caz, un producător rus a susținut faptul că nu era afiliat cu unul dintre cei doi comercianți prin intermediul cărora și-a vândut produsele către UE. Respectivul comerciant nu a cooperat în cadrul investigației. Comisia nu a fost de acord cu afirmația societății ruse și a considerat că respectivul comerciant era afiliat. Cu toate acestea, întrucât comerciantul nu a cooperat în cadrul investigației, nu au fost disponibile informații cu privire la prețurile de revânzare ale comerciantului respectiv. Prin urmare, Comisia a decis să utilizeze informațiile furnizate de al doilea comerciant, care a cooperat, ca date disponibile în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază.
- (42) Cu toate acestea, structura societății și canalele de vânzări în acest caz sunt diferite de cele din cazul de față. În vreme ce, în cazul oțelurilor rezistente la coroziune din Rusia și Turcia, existau două canale de vânzări, în cazul de față toate vânzările se realizau prin intermediul aceleiași entități afiliate, și anume CITIC. Prin urmare, Comisia nu a avut la dispoziție niciun set alternativ de date fiabile pentru calcularea unui preț de export în cazul Dika. Aceasta este o situație foarte diferită de investigația la care a făcut trimitere Dika, în care vânzările la export efectuate prin intermediul celui alt comerciant au fost verificate încrucișat și considerate fiabile. În investigația în cauză nu a existat niciun preț de export care să poată fi comparat cu valoarea normală, indiferent de modul în care ar fi fost calculată valoarea normală pentru Dika.

(7) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1395 al Comisiei din 11 august 2022 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de oțeluri rezistente la coroziune originare din Rusia și Turcia (JO L 211, 12.8.2022, p. 127).

- (43) Potrivit articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, „[i]n cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil”. Astfel cum s-a explicat în considerentele 32 și 33, deficiențele cu privire la listele de vânzări prezentate de Dika au fost de așa natură încât nu s-a putut ajunge la constatări de o acuratețe rezonabilă pe această bază. În plus, astfel cum s-a menționat în considerentul 30, listele de vânzări nu au putut fi verificate, deoarece chiar și ultima versiune prezenta încă discrepanțe și date lipsă și nu a fost prezentată în timp util. Întrucât nu a putut fi stabilit niciun preț de export, construirea unei valori normale pentru Dika pe orice bază ar fi, de asemenea, lipsită de obiect. Acest fapt este, de asemenea, în conformitate cu hotărârea Tribunalului în cauza roților din oțel din China, în care acesta a statuat că „*orice stabilire a valorii normale ar fi fost superfluă, întrucât nu ar fi putut fi stabilită nicio marjă de dumping în lipsa posibilității de a determina prețul de export*”⁽⁸⁾. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (44) După comunicarea constatărilor finale, guvernul Marocului și Dika au susținut că atât abordarea Comisiei, cât și hotărârea Tribunalului citată în considerentul 43 încalcă cerințele Acordului antidumping al OMC, conform căruia toate datele furnizate de un exportator ar trebui să fie utilizate în măsura în care îndeplinesc cerințele articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază. În plus, Dika a susținut că hotărârea Tribunalului citată nu este aplicabilă având în vedere circumstanțele cazului de față. Spre deosebire de cauza care face obiectul hotărârii Tribunalului, societății Dika i s-a atribuit o marjă de dumping individuală și (potrivit Dika) a fost posibilă stabilirea cu certitudine a produselor pe care le-a exportat în Uniune.
- (45) Comisia nu a fost de acord. Astfel cum s-a stabilit deja în considerentul 50 din regulamentul provizoriu și în considerentul 43 de mai sus, motivul pentru care nu s-a stabilit o valoare normală pe baza datelor societății Dika a fost pur și simplu că aceasta era lipsită de obiect, deoarece nu exista un preț de export cu care să fie comparată. Indiferent dacă faptele care stau la baza hotărârii Tribunalului menționate anterior erau sau nu diferite de cele din prezenta cauză, acest lucru nu a invalidat concluzia potrivit căreia stabilirea unei valori normale în absența unui preț de export ar fi superfluă. Aceasta nu încalcă Acordul antidumping al OMC, întrucât acordul respectiv nu impune autorităților responsabile de investigație să efectueze calcule care nu pot fi utilizate pentru a stabili o marjă de dumping. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (46) Dika a susținut în mod specific că circumstanțele cauzei din hotărârea Tribunalului citată sunt diferite de prezenta cauză, întrucât societății Dika i s-a atribuit o marjă de dumping individuală. Cu toate acestea, afirmația s-a bazat pe o neînțelegere. Societății Dika nu i s-a atribuit o marjă de dumping individuală în niciun moment al prezentei investigații. După cum se explică în considerentul 98 de mai jos, Comisia a decis, la momentul comunicării constatărilor finale, să stabilească un nivel individual al taxei pentru Dika prin identificarea individuală a societății și a nivelului corespunzător al taxei în părțile relevante din prezentul regulament. Acest nivel individual al taxei a fost stabilit la nivelul taxei reziduale, care nu s-a bazat pe datele proprii ale Dika. În mod similar, marjele de dumping și de prejudiciu aplicabile societății Dika menționate în prezentul regulament au fost stabilite la nivelul marjelor reziduale de dumping și de prejudiciu și nu pe baza datelor proprii ale Dika. În consecință, afirmația Dika a fost respinsă.
- (47) De asemenea, Dika a susținut că, în loc să aplice nivelul taxei reziduale în cazul societății Dika, Comisia ar fi trebuit să construiască valoarea normală pe baza costului de producție al Dika și a compoziției specifice tipului de produs, care ar fi trebuit apoi să fie comparată cu prețul de export verificat al Hands pentru a calcula marja de dumping a Dika.
- (48) Această metodologie nu a putut fi acceptată. În primul rând, deoarece o comparație între valoarea normală construită pentru o societate și prețul de export al unei alte societăți nu ar putea conduce la o marjă de dumping exactă. Aceasta ar însemna să se compare o valoare bazată pe datele unei societăți cu prețul de export al unei alte societăți. În al doilea rând, chiar dacă Comisia ar fi aplicat această metodă, nu ar fi fost posibil să o aplice la nivel de tip de produs. Deși tipurile de produse vândute de Dika se suprapuneau în mare măsură cu cele vândute de Hands, acestea nu corespundeau în totalitate. Unele tipuri de produse vândute de Hands nu erau vândute de Dika și viceversa. Prin urmare, o astfel de metodologie nu ar conduce la o marjă de dumping exactă care să corespundă realității tranzacțiilor de export efectuate de Dika⁽⁹⁾. În plus, o astfel de abordare ar fi contrară cerinței prevăzute la

⁽⁸⁾ Cauza T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd și Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd/Comisia [2022] ECLI:EU:T:2022:417, punctul 97.

⁽⁹⁾ În conformitate cu cauza T-278/20 citată în considerentul 92 și menționată de Dika în observațiile sale.

articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, care prevede în mod explicit că, la calcularea marjei de dumping și indiferent de metoda de comparație între valoarea normală și prețul de export aleasă, trebuie să se țină seama de „prețurile tuturor exporturilor”⁽¹⁰⁾. În cele din urmă, această metodologie ar implica divulgarea către Dika a datelor confidențiale ale Hands, atât în ceea ce privește tipurile de produse vândute, cât și prețul de export. Acest lucru nu poate fi acceptat, întrucât Hands este singurul producător cunoscut de RAO din Maroc și se află în concurență directă cu Dika. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

3.2. Valoarea normală

- (49) Astfel cum se prevede în considerentele 52-65 din regulamentul provizoriu, Comisia a construit valoarea normală în temeiul articolului 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază, din cauza absenței vânzărilor produsului similar efectuate de Hands pe piața internă. În urma comunicării constatărilor provizorii, EUWA a susținut că, în fapt, au existat vânzări pe piața internă și a indicat că va furniza elemente de probă în acest sens în cadrul unei audieri. Cu toate acestea, informațiile furnizate ulterior de EUWA nu au confirmat afirmația potrivit căreia vânzările realizate de societățile marocane în Maroc ar putea fi considerate vânzări pe piața internă. Având în vedere caracterul sensibil al datelor corporative implicate, EUWA nu dispunea de informații relevante cu privire la calendarul, cantitățile sau prețurile corespunzătoare vânzărilor realizate de societățile marocane și nici cu privire la localizarea exactă a clienților către care se presupune că au fost efectuate vânzările.
- (50) În plus, nici Comisia, nici vreo parte interesată nu au negat faptul că Hands efectuase vânzări de RAO în Maroc. Motivul pentru care aceste vânzări nu au fost considerate vânzări pe piața internă s-a datorat faptului că atât Hands, cât și clienții erau situați în zone economice, astfel cum s-a concluzionat în considerentul 60 din regulamentul provizoriu. În plus, niciuna dintre aceste vânzări nu a fost efectuată în cadrul operațiunilor comerciale normale și, în orice caz, nu a putut fi utilizată pentru stabilirea valorii normale. Pe de altă parte, Hands a acceptat faptul că nu avea vânzări pe piața internă și că se impunea construirea valorii normale. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (51) În urma comunicării constatărilor finale, guvernul Marocului a susținut că Comisia a comis o eroare atunci când a considerat că vânzările în zonele economice nu constituie vânzări pe piața internă. În sprijinul acestei afirmații, guvernul Marocului a afirmat că, întrucât RAO sunt vândute societăților din zonele economice pentru a fi utilizate în producția de vehicule noi fie în UE, fie în Maroc și, prin urmare, vor fi consumate fie în UE, fie în Maroc, astfel de vânzări în zonele economice din Maroc ar trebui să fie considerate vânzări pe piața internă. Se presupune că acest lucru ar fi în conformitate cu abordarea Departamentului de Comerț al SUA, care consideră că vânzările în zonele economice pentru utilizarea într-un produs care va fi exportat în cele din urmă în afara Statelor Unite sunt consumate pe piața internă.
- (52) Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat deja în considerentele 53 și 54 din regulamentul provizoriu, aceasta nu este abordarea adoptată de Comisie în cadrul investigației actuale sau al celor anterioare. Dacă Statele Unite adoptă sau nu o abordare diferită în constatările lor este irelevant pentru cazul de față. Comisia nu consideră vânzările între zone economice ca fiind vânzări pe piața internă în scopul calculării dumpingului, deoarece, la momentul vânzării, nu se știe dacă produsul ar fi pus în liberă circulație pe piața internă sau ar fi destinat exportului (a se vedea considerentele 53 și 54 din regulamentul provizoriu). Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (53) Guvernul Marocului a susținut, de asemenea, că abordarea Comisiei este în contradicție cu tratamentul pe care aceasta l-a aplicat vânzărilor în zonele economice exclusive ale UE care pot face obiectul unor taxe antidumping⁽¹¹⁾, precum și cu practica sa de a include importurile în zonele economice în regim de perfecționare activă și pasivă în statisticile privind importurile utilizate în analiza prejudiciului din cadrul investigațiilor antidumping.

⁽¹⁰⁾ A se vedea cauzele C-376/15 P și C-377/15 P, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene, ECLI:EU:C:2017:269, punctul 53.

⁽¹¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1131 al Comisiei din 2 iulie 2019 de instituire a unui instrument vamal pentru punerea în aplicare a articolului 14a din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 24a din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 179, 3.7.2019, p. 12).

- (54) În primul rând, trimiterea la zonele economice exclusive este irelevantă pentru cazul de față. Zonele economice exclusive sunt zone care sunt declarate ca atare de către un stat membru în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării. Zonele economice menționate în cazul de față nu sunt astfel de zone economice exclusive și nu intră sub incidența normelor citate de guvernul Marocului ⁽¹²⁾.
- (55) În al doilea rând, importurile în regim de perfecționare activă și pasivă în zonele economice din UE sunt incluse în analiza prejudiciului, deoarece mărfurile importate „nu doar tranzitează Uniunea, ci sunt supuse și unor operațiuni de transformare cu valoare adăugată, cum ar fi asamblarea și transformarea, în Uniune. În consecință, aceste importuri concurează în mod clar cu produsele fabricate de industria din Uniune” ⁽¹³⁾. Cu toate acestea, vânzările către sau între zone economice nu puteau fi considerate vânzări pe piața internă, deoarece nu se știa dacă produsul va fi pus în liberă circulație pe piața internă sau va fi destinat exportului. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.
- (56) În urma comunicării constatărilor provizorii, atât Dika, cât și Hands au contestat utilizarea profitului și a costurilor VAG braziliene pentru construirea valorii normale. Hands a susținut că datele societăților braziliene nu ar trebui să fie utilizate la stabilirea costurilor VAG și a profitului pentru construirea valorii normale. Potrivit afirmațiilor societății, Comisia nu a furnizat elemente de probă justificative în sprijinul faptului că datele din Brazilia ar fi adecvate pentru construirea valorii normale. În schimb, Hands a sugerat utilizarea costurilor VAG și a profitului producătorilor coreeni de roți din aluminiu, care ar fi considerabil mai scăzute. Hands a susținut că acestea ar fi mai adecvate, dat fiind că societatea este deținută în ultimă instanță de un producător coreean de RAO, iar costurile VAG și profitul rezultate ar fi în concordanță cu cele ale uneia dintre cele două societăți braziliene utilizate de Comisie.
- (57) Dika a susținut că datele uneia dintre societățile braziliene nu ar trebui luate în considerare, deoarece Comisia a utilizat situațiile financiare consolidate care includeau rezultatele filialelor din alte țări și care vizau alte produse decât RAO. Atât Hands, cât și Dika au susținut că, în cazul uneia dintre societățile braziliene, costurile VAG au fost calculate în mod eronat.
- (58) Având în vedere argumentele prezentate cu privire la utilizarea datelor braziliene pentru construirea valorii normale, Comisia a reevaluat metoda pe care a aplicat-o în etapa provizorie. Comisia nu a fost de acord cu afirmația Hands potrivit căreia Republica Coreea ar fi o alternativă mai adecvată pentru Maroc decât Brazilia. Raționamentul care stă la baza articolului 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază este acela de a utiliza o metodă rezonabilă pentru a găsi un substitut pentru costurile VAG și profitul producătorului-exportator care face obiectul investigației. Partea introductivă a articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, precum și literele (a) și (b) ale articolului respectiv indică o preferință clară pentru datele referitoare la producție și vânzări pe piața internă de origine. Prin urmare, în temeiul articolului 2 alineatul (6) litera (c), o alternativă rezonabilă pentru piața internă ar fi, în mod ideal, apropiată de piața internă, de exemplu, în ceea ce privește dezvoltarea economică, deoarece are un impact asupra nivelului costurilor și profiturilor societăților. În timp ce Brazilia a fost considerată puțin mai dezvoltată din punct de vedere economic decât Marocul, Coreea, ca economie foarte dezvoltată, nu a putut fi considerată o alternativă rezonabilă pentru Maroc ⁽¹⁴⁾.
- (59) Cu toate acestea, Comisia a considerat că, în loc să utilizeze datele pentru producătorii brazilieni de RAO, a fost mai rezonabil să utilizeze datele disponibile pentru producătorul cooperant, Hands. Costurile VAG pentru Hands nu au putut fi utilizate pentru construirea valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, dat fiind că Hands nu a realizat vânzări pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale. Cu toate acestea, ca substitut pentru costurile VAG legate de vânzările Hands pe piața internă, Comisia a considerat costurile VAG pentru toate vânzările efectuate de Hands ca fiind o alternativă rezonabilă. În plus, investigația nu a evidențiat nicio diferență între costurile VAG pentru vânzările pe piața internă și costurile VAG pentru vânzările la export,

⁽¹²⁾ Normele prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1131 citat în nota de subsol 11.

⁽¹³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2012 al Comisiei din 17 noiembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din India și Indonezia (JO L 410, 18.11.2021, p. 153), considerentul 136.

⁽¹⁴⁾ Baza de date a Băncii Mondiale prevede următoarele clasificări pentru 2021, bazate pe venitul național brut (denumit în continuare „VNB”) pe cap de locuitor: o economie cu venituri medii-inferioare între 1 086 USD și 4 255 USD, venituri medii-superioare între 4 256 USD și 13 205 USD, o economie cu venituri ridicate de peste 13 205 USD. Conform acestei clasificări, Marocul este considerat o economie cu venituri medii-inferioare (VNB pentru 2021 fiind de 3 350 USD), Brazilia o economie cu venituri medii-superioare (VNB pentru 2021 fiind de 7 720 USD) și Coreea o economie cu venituri ridicate (VNB pentru 2021 fiind de 34 980 USD). A se vedea <https://databank.worldbank.org/home.aspx>

deoarece toate costurile relevante au fost repartizate în funcție de cifra de afaceri. În plus, numărul vânzărilor realizate în Maroc de Hands a fost atât de mic, încât nu s-a putut face nicio comparație semnificativă. Datele Hands au fost verificate și au vizat vânzările efectuate de o societate situată în Maroc, care produce și vinde exclusiv RAO. În plus, aceste date nu vizau decât perioada de investigație. Comisia consideră că utilizarea datelor braziliene este mai puțin rezonabilă, deoarece informațiile disponibile datează din 2019 și au vizat mai multe produse și unități de producție din mai multe țări. Costurile VAG stabilite astfel pe baza datelor proprii ale Hands, ajustate pentru a ține seama de elementele care nu sunt direct legate de producția produsului în cauză și de elementele care nu au fost realizate, au fost de [12 %-16 %].

- (60) În urma comunicării constatărilor finale, Hands și-a reiterat afirmația potrivit căreia Coreea ar fi cea mai potrivită alegere pentru a determina nivelul costurilor VAG și al profitului pentru construirea valorii normale a Hands, întrucât datele respective se refereau la societatea-mamă coreeană a Hands. Faptul că Coreea nu avea un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din Maroc nu era relevant, potrivit Hands, întrucât dezvoltarea economică a unei țări alternative este relevantă numai în cazul aplicării articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază în cazul unor distorsiuni semnificative, ceea ce nu este valabil în cazul Marocului.
- (61) Comisia nu a fost de acord. Deși, într-adevăr, sintagma „*nivel de dezvoltare economică asemănător*” este utilizată la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, aceasta nu înseamnă că nivelul de dezvoltare economică nu poate constitui un factor relevant pentru a stabili dacă o altă țară decât Marocul ar fi sau nu rezonabilă pentru stabilirea unui nivel adecvat al costurilor VAG în temeiul articolului 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază. Comisia a considerat că utilizarea datelor de la producătorii de RAO într-o economie foarte dezvoltată ar fi mai puțin rezonabilă decât utilizarea datelor dintr-o țară care ar fi mai asemănătoare în ceea ce privește dezvoltarea economică, astfel cum se explică în considerentul 58 de mai sus.
- (62) Hands a susținut, de asemenea, că Comisia nu a abordat niciuna dintre afirmațiile sale cu privire la datele braziliene, astfel cum sunt utilizate în regulamentul provizoriu. Cu toate acestea, prin utilizarea datelor proprii ale Hands în locul datelor braziliene, aceste afirmații au rămas fără obiect. Hands a susținut că singurul motiv pentru trecerea de la datele braziliene la datele proprii ale Hands a fost acela că ar fi mai convenabil pentru Comisie. Cu toate acestea, conform explicațiilor Comisiei din considerentul 59 de mai sus, aceasta a stabilit că datele proprii ale Hands erau mai rezonabile decât datele braziliene, nu mai convenabile. În consecință, Comisia a respins aceste afirmații.
- (63) În urma comunicării constatărilor finale, guvernul Marocului, Dika și Hands nu au fost de acord cu utilizarea costurilor VAG ale Hands pentru construirea valorii normale.
- (64) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, guvernul Marocului și Dika au susținut că utilizarea costurilor VAG ale Hands nu este în conformitate cu articolul 2.2.2 din Acordul antidumping al OMC. Ambele părți au remarcat că „*oricare altă metodă rezonabilă*” de la articolul 2.2.2 punctul (iii) din Acordul antidumping al OMC implică o anchetă pentru a stabili dacă valoarea profiturilor se apropie de marja de profit care ar fi fost realizată dacă produsul în cauză ar fi fost vândut în cadrul operațiunilor comerciale normale în țara exportatoare. Părțile au observat, de asemenea, că costurile VAG utilizate de Comisie se refereau exclusiv la costurile VAG la export care, potrivit Dika, nu pot, prin definiție, să se apropie de marja de profit care ar fi fost realizată dacă produsul în cauză ar fi fost vândut în cadrul operațiunilor comerciale normale în Maroc. În cele din urmă, astfel cum a susținut Dika, faptul că costurile VAG la export ale Hands reprezintă o bază rezonabilă pentru vânzările sale pe piața internă nu poate fi verificat în fapt, întrucât Hands nu a realizat vânzări pe piața internă.
- (65) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, Hands a susținut, în esență, că utilizarea propriilor costuri VAG era contrară formei și fondului dispozițiilor prevăzute la articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, dat fiind că Hands nu a realizat vânzări pe piața internă în cadrul operațiunilor comerciale normale. Potrivit Hands, Comisia a utilizat aplicarea articolului 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază pentru a eluda faptul că nu a putut recurge la regula generală prevăzută la articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, care impune ca vânzările să se realizeze în cadrul operațiunilor comerciale normale.
- (66) Comisia a observat că funcția generală a articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază (și a articolului 2.2.2 din Acordul antidumping al OMC) este de a apropia ceea ce ar fi fost marja de profit și costurile VAG pentru produsul similar în cadrul operațiunilor comerciale normale pe piața internă a țării exportatoare. „*Oricare altă metodă rezonabilă*” de la articolul 2.2.2 punctul (iii) din Acordul antidumping al OMC implică o anchetă pentru a stabili dacă stabilirea valorii profiturilor și a costurilor VAG este rezultatul unei analize temeinice a elementelor de probă disponibile. În acest sens, contrar celor susținute de Dika și Hands, Comisia a observat, de asemenea, că, în procesul de examinare a tuturor elementelor de probă disponibile, nu a utilizat nici costurile VAG pentru vânzările la export, nici costurile VAG pentru vânzările pe piața internă care nu au fost realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, ci mai degrabă a utilizat ca substitut rezonabil costurile VAG pentru toate vânzările realizate de Hands.

- (67) Comisia a considerat rezonabil, în sensul articolului 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază [și al articolului 2.2.2 punctul (iii) din Acordul antidumping al OMC], să utilizeze costurile VAG pentru toate vânzările realizate de Hands ca substitut pentru ceea ce ar fi fost costurile VAG pentru produsul similar în cadrul operațiunilor comerciale normale pe piața internă a țării exportatoare din mai multe motive.
- (68) În primul rând, Hands însăși nu a contestat faptul că costurile VAG pentru toate tranzacțiile sale ar fi similare cu cele aferente vânzărilor sale pe piața internă, în cazul în care ar fi realizat astfel de vânzări. Dimpotrivă, prin alocarea costurilor VAG totale suportate pentru cifra de afaceri, astfel cum se explică la punctul 45 din documentul de comunicare a constatărilor finale, Hands a recunoscut că aceste costuri sunt identice, indiferent de piețele geografice diferite pe care se realizează vânzările.
- (69) În al doilea rând, modul în care Hands a fost înființată efectiv și modul în care a gestionat vânzările pe o piață influențată de licitații a confirmat, de asemenea, că alocarea raportată a costurilor VAG (pe baza cifrei de afaceri, indiferent de destinația geografică a produsului) reflecta realitatea. În cursul perioadei de investigație nu s-a putut observa nicio diferențiere între piețe în ceea ce privește procesul de vânzare și costurile aferente, în timp ce unele părți acestui proces au fost realizate de societatea-mamă a Hands din Coreea.
- (70) În al treilea rând, procedurile de licitație pentru RAO, inclusiv cele la care a participat Hands, nu au fost împărțite în funcție de piață, ci mai degrabă în funcție de client (de exemplu, orice licitație pentru RAO vândute producătorului de automobile X, indiferent dacă au fost livrate în cele din urmă în Uniune sau în Maroc, a fost gestionată de sediul central al producătorului de automobile X). Prin urmare, Comisia a concluzionat că, din punctul de vedere al costurilor VAG ale Hands, nu contează dacă obiectul unei tranzacții era destinat consumului în Maroc sau, de exemplu, în Franța. În consecință, costurile VAG ale Hands realizate pentru toate tranzacțiile sale au reprezentat un substitut rezonabil pentru ceea ce ar fi fost costurile VAG în cadrul operațiunilor comerciale normale din Maroc.
- (71) În urma comunicării constatărilor finale suplimentare, Hands a susținut că nu toate costurile VAG au fost alocate în funcție de cifra de afaceri, deoarece costurile asociate transportului, de exemplu, s-au bazat pe costurile reale pe piață. În plus, din același motiv, o trimitere la procedurile de licitație și de ofertare ar fi nejustificată, deoarece aceasta nu a luat în considerare diferitele condiții de livrare și de transport care pot fi diferite de la o piață la alta. În cele din urmă, Hands a susținut că activitatea de vânzare poate fi diferită pentru fiecare piață. În consecință, Hands a susținut că Comisia a încălcat regulamentul de bază atunci când a ales datele proprii ale Hands ca fiind rezonabile pentru construirea valorii normale a Hands.
- (72) Ceea ce nu s-a menționat în afirmație este că costurile VAG ale Hands pentru toate tranzacțiile sale au fost ajustate pentru a se apropia de ceea ce ar fi fost costurile sale VAG pentru produsul similar în cadrul operațiunilor comerciale normale pe piața internă a țării exportatoare. Astfel cum s-a explicat în comunicarea constatărilor finale suplimentară și astfel cum a salutat Hands în observațiile sale ulterioare, costurile asociate transportului au fost deduse atât din vânzările nete, cât și din costurile VAG totale și, prin urmare, nu au fost luate în considerare la calcularea costurilor VAG. Costurile asociate transportului au fost singurul element de cost identificat de Hands în costurile sale VAG ca fiind specific piețelor geografice. În ceea ce privește alte costuri legate de vânzări, nu s-a putut identifica nicio diferență notabilă între piețe. Faptul că alte costuri legate de vânzări nu au fost corelate în mod direct cu procedurile de licitație, astfel cum a susținut Hands, nu înseamnă că aceste costuri nu au fost influențate de organizarea procedurilor de licitație și de relațiile cu clienții. Astfel cum se menționează în considerentele de mai sus, Comisia a stabilit că unele costuri, cum ar fi costurile legate de transport, erau legate de piață și le-a eliminat. Alte costuri nu erau legate de piață din cauza pieței influențate de licitații sau pentru că erau legate de operațiuni (salariale, financiare sau de altă natură) care, prin natura lor și datorită structurii societății, nu erau diferențiate pe piețe geografice. În plus, societatea însăși a alocat toate costurile care nu sunt legate de transport în funcție de cifra de afaceri, fără a face distincție între piețele geografice.
- (73) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale suplimentară, pe lângă afirmațiile referitoare la opinia Comisiei privind modul în care au fost raportate costurile sale VAG, care sunt abordate mai sus, Hands nu și-a motivat mai mult afirmația privind încălcarea regulamentului de bază. În special, Hands nu a furnizat nicio observație cu privire la explicația Comisiei prezentată în considerentul 74, care abordează această parte a observațiilor Hands privind comunicarea constatărilor finale. De asemenea, Hands nu a explicat motivul pentru care cifra costurilor VAG utilizată de Comisie, care nu includea costurile asociate transportului, era un substitut nerezonabil pentru ceea ce ar fi fost costurile sale VAG pentru produsul similar în cadrul operațiunilor comerciale normale pe piața internă a țării exportatoare. În cele din urmă, pe lângă faptul că nu a fost de acord cu abordarea Comisiei, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale suplimentară, Hands nu a indicat o alternativă mai rezonabilă. În special, nici Hands, nici vreo altă parte interesată nu a furnizat observații cu privire la explicația Comisiei, prezentată în considerentul 75, cu privire la motivul pentru care alternativele luate în considerare în cursul investigației nu au fost mai rezonabile decât datele proprii ale Hands. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.

- (74) Niciuna dintre părțile interesate nu a furnizat elemente de probă convingătoare cu privire la motivul pentru care costurile VAG pentru toate vânzările nu reprezentau un substitut rezonabil. În ceea ce privește lipsa unor vânzări comparabile în cadrul operațiunilor comerciale normale pe piața internă, Comisia a observat că însuși scopul articolului 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază [precum și cel al articolului 2.2.2 punctul (iii) din Acordul antidumping al OMC] este de a se apropia de ceea ce ar fi fost aceste costuri VAG tocmai pentru că nu există aceste vânzări. Având în vedere situația specială a modului în care Hands și-a vândut RAO și și-a alocat costurile VAG, precum și a modului în care funcționează piața pe care își desfășura activitatea această societate, Comisia a utilizat substitutul adecvat.
- (75) Nicio parte interesată nu a furnizat o altă alternativă mai rezonabilă. Într-adevăr, alternativele, IOCHPE MAXION S. A. din Brazilia sau Hands Corporation din Coreea, nu au fost substitute mai bune pentru ceea ce ar fi fost costurile VAG pentru produsul similar în cadrul operațiunilor comerciale normale pe piața internă a țării exportatoare. Spre deosebire de cazul costurilor VAG ale Hands, costurile VAG preluate din Brazilia ar fi foarte departe de produsul similar (legate în principal de vânzarea altor produse decât RAO). Acest lucru este deosebit de important atunci când este vorba despre un produs care este vândut într-un mod foarte specific, așa cum este cazul de față, în sensul că astfel de alternative trebuie să fie descalificate. În ceea ce privește alternativa bazată pe datele coreene, Comisia a explicat deja că este posibil ca aceste date să nu fie o alternativă rezonabilă, având în vedere diferențele dintre Maroc și Coreea în ceea ce privește dezvoltarea economică, care pot avea un impact asupra nivelului costurilor și profiturilor societăților.
- (76) În sfârșit, trimiterea Dika la marja de profit utilizată pentru stabilirea valorii normale construite a părut irelevantă. Marja de profit nu s-a bazat pe vânzările Hands, ci mai degrabă pe profitul indicativ stabilit pentru industria Uniunii și plafonat la profitul realizat în mod normal de alți exportatori sau producători din vânzări de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază.
- (77) De asemenea, Hands a formulat mai multe afirmații referitoare la erori în calcularea costurilor VAG ale Hands. Comisia a acceptat o afirmație referitoare la deducerea comisioanelor din vânzări din costurile VAG ale Hands și a respins celelalte afirmații. Marja de dumping a fost recalculată în consecință. Motivele pentru respingerea unora dintre afirmații au fost furnizate societății Hands în comunicarea constatărilor finale suplimentară. Nu s-au prezentat informații noi cu privire la aceste afirmații în observațiile prezentate de Hands în urma comunicării constatărilor finale suplimentară.
- (78) În urma comunicării constatărilor finale suplimentară, Hands a făcut referire, de asemenea, la observațiile sale anterioare privind comunicarea constatărilor finale, în care a susținut că Comisia nu ar fi trebuit să utilizeze o formulă pentru a converti raportul VAG pe cifra de afaceri într-un raport VAG pe costul bunurilor vândute, ci să calculeze în mod direct costurile VAG pe baza costului verificat real al bunurilor vândute de Hands. Totuși, această afirmație s-a bazat pe o neînțelegere, deoarece Comisia nu a calculat costurile VAG pe baza costului bunurilor vândute, ci pe baza costului de producție. De asemenea, Hands nu a furnizat nicio explicație privind motivul pentru care utilizarea costului de producție, spre deosebire de utilizarea costului bunurilor vândute, nu a fost adecvată. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație. Calculele relevante au fost prezentate în comunicarea constatărilor finale și clarificate în comunicarea constatărilor finale suplimentară. În primul rând, Comisia a identificat, pe baza costurilor reale ale Hands, valoarea totală a costurilor VAG, care a fost apoi exprimată ca procent din valoarea totală a vânzărilor. Procentul pentru costurile VAG a fost apoi adăugat, împreună cu procentul din profit, la costul de producție pentru a construi valoarea normală.
- (79) În urma comunicării constatărilor provizorii, EUWA a contestat metoda utilizată pentru construirea valorii normale, întrucât taxa antidumping rezultată nu ar remedia dumpingul prejudiciabil suferit de industria Uniunii. În schimb, EUWA a susținut că profitul indicativ al producătorilor din Uniune prevăzut în considerentul 160 din regulamentul provizoriu ar trebui aplicat la calcularea dumpingului, deoarece ar conduce la o valoare normală mai rezonabilă.
- (80) Comisia nu a fost de acord cu EUWA în ceea ce privește faptul că rezultatul calculelor a justificat necesitatea aplicării unui profit mai ridicat pentru a construi valoarea normală. Cu toate acestea, Comisia a decis să nu mai utilizeze datele braziliene în calculele sale, astfel cum se explică în considerentele 44 și 45 de mai sus, ci, în schimb, să revină la propriile date verificate ale Hands pentru a calcula costurile VAG în Maroc. Pe de altă parte, un profit rezonabil pentru Hands nu a putut fi determinat pe baza datelor verificate, deoarece vânzările societății nu au fost profitabile în cursul perioadei de investigație. În schimb, Comisia a decis să utilizeze profitul de bază stabilit pentru industria Uniunii în condiții normale de concurență ca alternativă rezonabilă, din motivele prezentate în continuare.

- (81) Atât producătorii de RAO din Uniune, cât și cei din Maroc vând aceluși clienți pe o piață omogenă, unde participă în cadrul aceluși licitații, având fabrici cu o structură similară și, în special, costuri similare. Prin urmare, este de așteptat ca aceștia să obțină profituri comparabile în circumstanțe comparabile. Pentru calcularea valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6) litera (c), Comisia a aplicat astfel profitul de bază de 7,9 %, astfel cum a fost stabilit în considerentul 158 din regulamentul provizoriu, la care a aplicat un plafon pentru profit, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază.
- (82) În acest sens, EUWA a susținut că articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază prevede puterea Comisiei de apreciere în sensul neaplicării plafonului, având în vedere circumstanțele specifice ale cazului. Potrivit EUWA, Comisia nu a recurs la un produs din aceeași categorie generală ca RAO pentru aplicarea plafonului. Categoria de produse utilizată de Comisie este destinată prelucrării ulterioare de către industriile din aval, ceea ce este demonstrat de faptul că RAO și produsele utilizate de Comisie sunt clasificate în nomenclatura statistică la diferite capitole. Prin urmare, potrivit EUWA, acestea nu ar putea fi considerate ca făcând parte din aceeași categorie generală de produse. În fapt, EUWA a susținut că în Maroc nu există vânzări de produse din aceeași categorie generală ca și RAO.
- (83) EUWA a susținut apoi că nu există nicio obligație pentru Comisie de a aplica plafonul într-o situație în care nu există vânzări de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine. În plus, aceasta a susținut că aplicarea plafonului are doar scopul de a evita aplicarea unor niveluri de profit excesiv de ridicate în calculele valorii normale. EUWA a afirmat că, în opinia sa, un nivel al profitului de 8,3 % (profitul indicativ neprejudiciabil stabilit în regulamentul provizoriu) nu ar fi exagerat, în timp ce un profit plafonat la 4,16 %, astfel cum a fost aplicat de Comisie, este insuficient.
- (84) Comisia a respins această afirmație, deoarece aplicarea plafonului este impusă de regulamentul de bază și este susținută, de asemenea, de o serie de rapoarte ale Organului de soluționare a litigiilor al OMC ⁽¹⁵⁾. Prin urmare, contrar celor susținute de EUWA, Comisia nu dispune de nicio putere de apreciere în sensul neaplicării plafonului.
- (85) Cu toate acestea, în îndeplinirea obligației sale de a aplica un plafon al profitului, Comisia dispune de o largă marjă de apreciere pentru stabilirea acestui plafon. EUWA a formulat observații cu privire la caracterul adecvat al categoriei generale aplicate de Comisie în regulamentul provizoriu, însă nu a propus nicio alternativă, cu atât mai puțin una mai adecvată. Simplul fapt că plafonul pentru profit este insuficient de ridicat în opinia industriei Uniunii nu înseamnă că plafonul în sine nu este rezonabil, adecvat sau corect. Prin urmare, în absența unor alternative mai adecvate prezentate de părți, Comisia a menținut plafonul pentru profit de 4,16 %, astfel cum a fost stabilit în considerentul 64 din regulamentul provizoriu.
- (86) După comunicarea constatărilor finale, EUWA și-a reiterat afirmația potrivit căreia la construirea valorii normale s-a utilizat un nivel prea scăzut al profitului (plafonul pentru profit). Cu toate acestea, întrucât EUWA nu a furnizat informații noi și nici nu a propus o metodă alternativă de stabilire a plafonului de profit, Comisia a respins această afirmație.

3.3. Prețul de export

- (87) Detaliile pentru calculul prețului de export au fost prezentate în considerentele 66-68 din regulamentul provizoriu. În absența oricăror observații cu privire la această metodologie, Comisia și-a confirmat concluziile provizorii.

3.4. Comparația

- (88) În urma comunicării constatărilor provizorii, nicio parte interesată nu a prezentat observații cu privire la metodologia utilizată pentru a compara prețul de export cu valoarea normală construită. Prin urmare, Comisia a confirmat considerentele 69 și 70 din regulamentul provizoriu.

⁽¹⁵⁾ OMC, Raportul grupului special, WT/DS480/R, 25 ianuarie 2018, punctul 7.51, și WT/DS405/R, 28 octombrie 2011, punctul 7.300.

3.4.1. Marja de dumping

- (89) Comisia a revizuit marjele de dumping ca urmare a solicitărilor părților interesate, astfel cum se descrie în considerentele 57-59 și în considerentul 77. Pe lângă acestea, atât Dika, cât și EUWA au contestat metoda utilizată de Comisie pentru a stabili taxa reziduală.
- (90) În urma comunicării constatărilor provizorii, Dika a susținut că taxa reziduală a fost stabilită la un nivel prea ridicat. Prin utilizarea celor mai ridicate marje de dumping ca date disponibile, Comisia a sancționat Dika pentru refuzul său de a coopera. Potrivit Dika, acest fapt este interzis în baza articolului 18 din regulamentul de bază, precum și a dispozițiilor corespunzătoare ale OMC.
- (91) Cu toate acestea, grupul special a afirmat într-un alt litigiu din cadrul OMC (Canada – Țevi sudate) că „*poate exista o linie delicată între, pe de o parte, stimularea cooperării și prevenirea circumvenției și, pe de altă parte, sancționarea exportatorilor care nu au cooperat*” ⁽¹⁶⁾. În această privință, nu se poate „*depăși ceea ce a fost adecvat și necesar pentru atingerea obiectivelor de încurajare a cooperării și de prevenire a circumvenției*” ⁽¹⁷⁾. În opinia Comisiei, acesta este întocmai obiectivul metodei utilizate în regulamentul provizoriu. Potrivit explicațiilor prevăzute în considerentul 73 din regulamentul respectiv, Comisia a aplicat cea mai ridicată marjă de dumping constatată pentru tipurile de produse vândute în cantități reprezentative de Hands, care reprezintă aproximativ 50 % din totalul exporturilor către Uniune efectuate de Hands.
- (92) La selectarea tipurilor de produse care reprezintă 50 % din exporturile către Uniune efectuate de Hands, Comisia a aplicat o metodă rezonabilă bazată pe o evaluare a tuturor informațiilor disponibile. Acest fapt este, de asemenea, în concordanță cu investigațiile anterioare și cu ceea ce a stabilit Tribunalul în hotărârea sa având ca obiect roțile rutiere din oțel originare din China: „*deși reclamantele califică marja de dumping reziduală ca fiind «punitivă», este cert că această marjă nu a fost stabilită de Comisie în mod arbitrar sau punitiv, ci după ce a constatat că eșantionarea a fost omisă și a aplicat în mod corespunzător în privința reclamantelor articolul 18 din regulamentul de bază. Respectiva marjă reziduală a fost stabilită pe baza unei ponderi din exporturile unicului producător-exportator, care nu este neglijabilă, astfel încât utilizarea unei astfel de clasificări în ceea ce privește marja respectivă, oricât de ridicată, nu este justificată*” ⁽¹⁸⁾. O reprezentativitate de 50 % din volumul exporturilor, astfel cum este descrisă în considerentul 57 de mai sus, este similară sau mai mare decât cea utilizată în alte investigații antidumping ⁽¹⁹⁾.
- (93) Comisia calculase taxa reziduală pe baza unei metodologii stabilite utilizând date verificate, în conformitate cu investigațiile anterioare, astfel cum se explică în considerentul 58 de mai sus. În plus, datele utilizate pentru stabilirea taxei reziduale au fost reprezentative, având în vedere informațiile furnizate de tipurile de produse importate de la societățile marocane. Faptul că rezultatul este mai mic decât ceea ce ar fi dorit EUWA sau decât taxa stabilită pentru importurile din China nu invalidează această metodă.
- (94) Prin urmare, Comisia a respins atât afirmația Dika potrivit căreia taxa reziduală a fost punitivă și prea ridicată, cât și afirmația EUWA potrivit căreia taxa reziduală era prea scăzută și o recompensare a lipsei de cooperare.
- (95) În urma comunicării constatărilor finale, Dika și-a reiterat afirmația potrivit căreia metoda de stabilire a taxei reziduale a fost punitivă, iar Comisia nu a explicat modul în care a stabilit că metodologia utilizată era adecvată sau că a utilizat cele mai potrivite informații pentru stabilirea nivelului taxei pentru Dika. În plus, Dika a susținut că această metodă este interzisă de un grup special de soluționare a litigiilor din cadrul OMC în cauza China – GOES, în care s-a afirmat că „*recurgerea la datele disponibile nu este menită să conducă la marje de dumping excesive pentru a încuraja cooperarea dintre părțile interesate*”. Guvernul Marocului a făcut afirmații similare.

⁽¹⁶⁾ OMC, Raportul grupului special, WT/DS482//R, 25 ianuarie 2016, punctul 7.143.

⁽¹⁷⁾ Ibidem.

⁽¹⁸⁾ Cauza T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd și Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd/Comisia [2022] ECLI:EU:T:2022:417, punctul 134.

⁽¹⁹⁾ De exemplu, o taxă reziduală de 29 % stabilită în considerentul 186 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1693 al Comisiei din 9 octombrie 2019 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de roți din oțel originare din Republica Populară Chineză (JO L 259, 10.10.2019, p. 15), sau de 50 % în considerentul 290 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239 al Comisiei din 15 decembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite turnuri eoliene din oțel la scară industrială originare din Republica Populară Chineză (JO L 450, 16.12.2021, p. 59).

- (96) Cu toate acestea, taxa reziduală, astfel cum a fost stabilită în cazul de față, nu a condus la „marje de dumping excesive”. Metoda utilizată pentru stabilirea taxei reziduale a fost considerată rezonabilă, deoarece s-a bazat pe marjele de dumping ale unor tipuri de produse care reprezentau 50 % din exporturile Hands și, prin urmare, erau foarte reprezentative. În plus, aceste tipuri de produse reprezentau aproape 25 % din exporturile Dika. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (97) În urma comunicării constatărilor provizorii, Dika a susținut, de asemenea, că marjele individuale de dumping și de prejudiciu ar trebui calculate pentru societate, deoarece articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și articolul 6.10 din Acordul antidumping al OMC indică faptul că astfel de marje individuale ar trebui calculate pentru fiecare furnizor, indiferent de gradul său de cooperare.
- (98) Deși calcularea marjelor individuale pe baza datelor proprii ale societății nu a fost posibilă, astfel cum s-a explicat mai sus în considerentele 26-48, Dika este un producător marocan cunoscut de Comisie, care va face obiectul unei taxe antidumping specifice societății la nivelul taxei reziduale. Prin urmare, Comisia a acceptat afirmația în măsura în care a decis să stabilească un nivel individual al taxei pentru Dika prin identificarea individuală a societății și a nivelului taxei în părțile relevante din prezentul regulament.
- (99) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, Dika și-a reiterat, de asemenea, cererea de a i se pune la dispoziție calculele marjei de dumping și de prejudiciu, precum și calculele subcotării prețurilor și ale blocării prețurilor pentru Dika. În absența unei astfel de comunicări, Dika a susținut că a fost împiedicată să prezinte o ofertă de angajament în materie de preț și că nu a avut posibilitatea de a prezenta observații semnificative cu privire la constatările Comisiei.
- (100) Cu toate acestea, din aceleași motive ca cele menționate în considerentele 46 și 48 și potrivit explicațiilor furnizate, de asemenea, societății Dika în urma acestor cereri de comunicare, atât după comunicarea constatărilor provizorii, cât și după comunicarea constatărilor finale, o comunicare specifică nu a fost posibilă către Dika. Întrucât pentru Dika nu a fost calculată nicio marjă individuală de dumping sau de prejudiciu, nu a existat niciun calcul care să fie comunicat. În plus, calculele efectuate pentru a determina taxa reziduală (aplicabilă societății Dika) s-au bazat pe datele verificate ale Hands, care nu au putut fi comunicate societății Dika din motive de confidențialitate. Regulamentul provizoriu, informațiile furnizate Dika în urma comunicării constatărilor provizorii ⁽²⁰⁾, documentul de comunicare a constatărilor finale și regulamentul actual conțineau toate faptele și considerațiile pe care Comisia și-a întemeiat propunerea și decizia de instituire a unor măsuri provizorii și definitive asupra RAO din Maroc, precum și metodologia utilizată pentru calcularea taxei reziduale aplicabile societății Dika. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (101) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul pentru cost, asigurare și navlu (CIF) la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt după cum urmează:

Societatea	Marja de dumping definitivă
HANDS 8 S.A.	9,01 %
DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54 %
Toate celelalte societăți	17,54 %

4. PREJUDICIU

4.1. Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii

- (102) În absența oricăror alte afirmații sau observații conexe, au fost confirmate concluziile din considerentele 75 și 76 din regulamentul provizoriu.

⁽²⁰⁾ Dika a solicitat și a primit (prin e-mail, la 22 iulie 2022) informații privind costurile VAG și profiturile rezonabile utilizate în regulamentul provizoriu, plafonul pentru profit, costurile de conformare, ICDI (investiții, C-D și inovare), precum și date Eurostat la nivelul TARIC.

4.2. Consumul la nivelul Uniunii

- (103) ACEA a susținut că raportul de conversie utilizat astfel cum se descrie în considerentul 78 din regulamentul provizoriu pentru stabilirea consumului la nivelul Uniunii a fost stabilit în mod incorect pentru Maroc pe baza informațiilor furnizate de Hands și de utilizatorul A cu privire la importurile din Maroc. Utilizatorul A a fost unul dintre cei doi utilizatori care au cooperat la investigație, iar cererea sa de păstrare a anonimatului a fost acceptată de Comisie. Potrivit ACEA, raportul de conversie ar trebui să fie de 13,5 kg pe unitate. În cazul Turciei, ACEA a calculat că raportul de conversie ar trebui să fie de 9,3 kg pe unitate. Acest calcul s-a bazat pe informațiile furnizate de un membru al ACEA care nu a cooperat la investigație („utilizatorul necooperant”) și care nu a transmis niciodată un răspuns la chestionar.
- (104) Pentru stabilirea raportului său de conversie, Comisia a utilizat răspunsurile la chestionar prezentate de Hands, Dika și de cei trei producători din Uniune incluși în eșantion. Astfel, greutatea medie ponderată pe unitate pentru roțile marocane a fost stabilită pe baza informațiilor raportate de cei doi producători, și anume Hands și Dika. Raportul de conversie stabilit a fost de 11,3 kg pe unitate. În plus, Comisia a observat că ACEA nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul raportului de conversie care i-ar fi fost furnizat de Hands. În orice caz, acest raport nu a corespuns cu informațiile furnizate de Hands în răspunsul său verificat la chestionar. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (105) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că raportul de conversie nu ar trebui să includă datele Dika, întrucât datele privind vânzările la export ale societății au fost respinse în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază.
- (106) Comisia a exclus datele de la Dika pentru stabilirea raportului de conversie. Rezultatul a fost că valoarea de 11,3 kg pe unitate a rămas neschimbată. Acest lucru se explică prin ponderea relativ scăzută a cifrelor Dika în setul global de date care includea nu numai Hands, ci și cei trei producători din Uniune incluși în eșantion. Dika reprezenta doar [10 %-15 %] din numărul total de unități luate în considerare. Prin urmare, raportul de conversie calculat în etapa provizorie a fost confirmat.
- (107) În ceea ce privește Turcia, Comisia a observat că raportul de conversie calculat de ACEA se baza pe o greutate totală de aproximativ 1 680 de tone, care a reprezentat doar aproximativ 1,7 % din totalul importurilor din Turcia (aproximativ 94 000 de tone în cursul perioadei de investigație). Prin urmare, Comisia nu a considerat acest calcul suficient de exact.
- (108) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a făcut referire la o probă colectată la fața locului de la utilizatorul B și a transmis, de asemenea, informații suplimentare de la utilizatorul B în sprijinul afirmației sale. Utilizatorul B a fost unul dintre cei doi utilizatori care au cooperat la investigație, iar cererea sa de păstrare a anonimatului a fost acceptată de Comisie. ACEA a estimat, pe baza datelor de la utilizatorul B și a datelor provenite de la utilizatorul necooperant, că greutatea pe unitate utilizată de Comisie ca raport de conversie ar trebui să fie mai mică de 11,3 kg.
- (109) Comisia a examinat informațiile transmise provenite de la utilizatorul B. Utilizatorul B a furnizat o listă cu [30-45] de tipuri de produse în care au fost menționate cantitatea totală și greutatea pe tip de produs. Comisia a observat că doar pentru un singur tip de produs a fost prezentat un document justificativ care indica greutatea acestuia. În ceea ce privește informațiile suplimentare furnizate de ACEA cu privire la utilizatorul B, Comisia nu a fost în măsură să le verifice din cauza transmiterii cu întârziere. În ceea ce privește informațiile furnizate de utilizatorul necooperant, care au constat într-o foaie de calcul rezumativă, Comisia nu a fost în măsură să le verifice din cauza lipsei generale de cooperare din partea utilizatorului respectiv și, prin urmare, nu au putut fi luate în considerare în scopul prezentei investigații. În orice caz, raportul de conversie total revizuit calculat de ACEA s-a bazat pe greutatea totală de aproximativ 3 900 de tone, reprezentând doar aproximativ 4 % din totalul importurilor din Turcia.
- (110) Prin urmare, Comisia a constatat că volumele diferite utilizate de ACEA, atât înainte, cât și după comunicarea constatărilor finale, pentru stabilirea raportului de conversie nu puteau fi considerate reprezentative pentru importurile totale. În plus, astfel cum s-a indicat în considerentul 78 din regulamentul provizoriu, tendința de pe piață este de a mări diametrul roții, ceea ce duce la o creștere a greutății pe fiecare unitate. Această tendință a fost confirmată de raportul de conversie calculat pe baza răspunsurilor la chestionare. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (111) În consecință, în lipsa altor observații, au fost confirmate considerentele 77-80 și considerentul 137 din regulamentul provizoriu.

4.3. Importurile din țara în cauză

4.3.1. Prețurile importurilor din țara în cauză și subcotarea prețurilor

- (112) Astfel cum s-a indicat în considerentul 110 de mai sus, afirmația privind volumul a fost respinsă și, prin urmare, prețurile importurilor au fost confirmate.
- (113) Prin urmare, în absența altor afirmații cu privire la valoarea totală a importurilor, au fost confirmate considerentele 81-86 din regulamentul provizoriu.
- (114) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a reiterat faptul că Comisia a ignorat condițiile de concurență de pe piața RAO din Uniune, ignorând faptul că roțile OEM sunt fabricate la comandă și concentrându-se pe vânzările efective realizate de producătorii de RAO din Uniune și de cei marocani în cursul perioadei de investigație, în loc să analizeze concurența în materie de prețuri și pierderile de vânzări care au avut loc în cadrul licitațiilor. În schimb, în cadrul unei investigații anterioare ⁽²¹⁾ privind importurile de RAO, Comisia a aplicat abordarea solicitată de ACEA. În consecință, ACEA a susținut că toate analizele prețurilor, inclusiv subcotarea prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, ar trebui efectuate la nivelul licitațiilor.
- (115) Comisia a abordat un argument similar în considerentul 192 de mai jos cu privire la calcularea subcotării prețurilor indicative. Într-adevăr, o selecție a licitațiilor individuale nu putea înlocui analiza efectuată de Comisie, deoarece această analiză se baza pe date complete și verificate în mod corespunzător privind vânzările efective, și anume lista vânzărilor și comparații de preț în funcție de tip prezentate de producătorii din Uniune incluși în eșantion și de producătorii-exportatori. Această listă a furnizat valori reale privind cantitatea vândută și facturată în cursul perioadei de investigație, care, astfel cum se explică în considerentul 136, se îndepărtează adesea, în cele din urmă, de cele prevăzute în condițiile unei licitații. Spre deosebire de acestea din urmă, datele privind vânzările efective iau în considerare reducerile și rabaturile, între care există sau nu diferențe, care au fost acordate efectiv și care au vizat perioada de investigație. În consecință, analiza bazată pe licitații nu ar reflecta cu exactitate condițiile de concurență de pe piața RAO. În plus, ACEA nu a contestat faptul că RAO produse în Maroc au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări principale ca și RAO produse de industria Uniunii. Astfel, spre deosebire de analiza bazată pe licitații, comparația pe tip de produs a reflectat în mod corect concurența în ceea ce privește prețurile și volumele dintre importurile din Maroc și vânzările industriei Uniunii în scopul stabilirii subcotării prețurilor de vânzare și a subcotării prețurilor indicative. Astfel cum se indică în observațiile sale, ACEA a explicat că contractele de licitație reflectă și aproximează un număr de roți care urmează să fie furnizate, în timp ce numărul exact este convenit de obicei cu câteva săptămâni înainte de livrare, și că succesul unui anumit model de automobil depinde de consumatori și, prin urmare, de volumul producției de RAO. În cadrul fiecărui model de automobil, pot fi oferite mai multe tipuri de RAO, iar producătorii de automobile nu pot prevedea vânzările totale ale fiecărui tip pe întreaga durată a ciclului de exploatare a respectivului model de automobil. Chiar dacă Comisia ar lua în considerare efectele asupra prețurilor la nivelul licitațiilor, aceasta a observat că datele primite cu privire la licitații erau incomplete, deoarece proveneau doar de la doi utilizatori cooperanți și nu puteau fi verificate încrucișat în mod complet în raport cu datele furnizate de industria Uniunii. În plus, unul dintre cei mai mari utilizatori nu a cooperat la investigație, iar datele parțiale primite în numele său de la ACEA nu au putut fi verificate. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (116) După comunicarea constatărilor provizorii, ACEA a susținut că RAO având aceleași specificații nu sunt substituibile, deoarece fiecare RAO este construită în urma unei comenzi a producătorului de automobile pentru un anumit model de automobil. Proiectul, precum și proprietățile și finisajele sunt definite de cumpărător. Fiecare roată fiind unică pentru producătorul de automobile care a comandat-o: nu există substituibilitate între RAO destinate diversilor producători de automobile.
- (117) Comisia a considerat că toate RAO, fie originare din industria Uniunii, fie din Maroc sau din alte țări terțe, au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. Astfel cum s-a constatat în cursul investigației și după cum a clarificat ACEA după comunicarea constatărilor finale, toți producătorii certificați până la anumiți producători de automobile se pot afla în concurență și pot constitui o sursă de aprovizionare pentru producătorii de automobile în ceea ce privește exact același tip de roți. De exemplu, un document furnizat de ACEA a indicat că mai mulți producători certificați stabiliți în Uniune, Maroc, Turcia și alte țări terțe s-au aflat în concurență pentru același tip de RAO. Dacă este necesar, pe un anumit model de automobil pot fi montate diferite tipuri de roți, nu numai RAO stabilite în oferte. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 404/2010 al Comisiei din 10 mai 2010 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Republica Populară Chineză (JO L 117, 11.5.2010, p. 64), considerentele 175-179.

- (118) După comunicarea constatărilor finale, ACEA și-a reiterat afirmația potrivit căreia nu există interschimbabilitate între diferitele tipuri de roți, deoarece obiectul investigației îl reprezintă roțile OEM și OEM se referă, prin definiție, la o roată care este produsă de un producător pentru o anumită marcă de automobile și care poartă marca comercială a acestuia protejată prin drepturi de proprietate intelectuală. RAO fac parte integrantă din aspectul general și din proiectul unui automobil și trebuie să fie consecvente pentru fiecare automobil dintr-un anumit model.
- (119) ACEA a susținut, de asemenea, că Comisia nu dispunea de elemente de probă care să ateste că pe un anumit model de automobil pot fi montate diferite tipuri de roți, nu numai RAO stabilite în oferte. RAO fac parte integrantă din aspectul general și din proiectul unui automobil și trebuie să fie consecvente pentru fiecare automobil dintr-un anumit model. De regulă, consumatorii își vor pierde garanția dacă înlocuiesc RAO cu piese non-OEM. ACEA și-a justificat afirmația privind garanția pe baza a două documente emise de doi producători de automobile.
- (120) Potrivit celor constatate de Comisie, ACEA nu a susținut sau nu a furnizat elemente de probă suplimentare care să ateste că toate RAO, fie originare din industria Uniunii, fie din Maroc sau din alte țări terțe, nu au aceleași caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. De asemenea, Comisia a considerat că, deși ar putea exista unele limitări tehnice care să nu permită montarea tuturor tipurilor de roți pe toate tipurile de modele de automobile, există un anumit grad de interschimbabilitate între RAO utilizate pentru diferite modele de automobile. De exemplu, un producător de automobile poate decide să modernizeze un model de automobil prin modificarea pieselor exterioare ale acestuia, ceea ce poate include modelul de proiectare a RAO. Cu toate acestea, majoritatea specificațiilor tehnice ale platformei automobilului rămân identice. Astfel, dacă este necesar, un producător de automobile poate monta pe acest automobil modelul de proiectare a RAO mai vechi. Prin urmare, producătorii de RAO au obligația de a păstra la sediile lor matricele mai vechi o perioadă de câțiva ani după încheierea producției. Acest aspect a fost confirmat de acei producători din Uniune incluși în eșantion care au câștigat licitația pentru furnizarea de RAO pentru un anumit model de automobil și, ulterior, pentru același model de automobil reproiectat.
- (121) În ceea ce privește afirmația privind garanția, Comisia a observat mai întâi că una dintre declarațiile de renunțare la garanție furnizate nu conținea nicio cerință privind tipurile de roți care trebuie să fie utilizate. În al doilea rând, elementele de probă furnizate se refereau doar la perioada de garanție, dar nu la întreaga durată de viață utilă a unui automobil. În al treilea rând, faptul că există, de asemenea, un canal de vânzări de RAO pe piața post-vânzare a evidențiat faptul că cerința de a utiliza piese OEM pentru reparații nu a fost aplicată în mod constant după expirarea perioadei de garanție și a fost permisă din punct de vedere tehnic și legal. În cele din urmă, unul dintre cele două documente furnizate de ACEA se referea la piața din SUA, în timp ce pentru celălalt nu era clar dacă se referea la piața Uniunii. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (122) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că specificațiile tipului de produs (așa-numitul „număr de control al produsului” sau „NCP”) nu cuprindeau toate caracteristicile unui anumit proiect RAO și toate aspectele financiare ale unei anumite licitații. Prin urmare, numărul de control al produsului nu a asigurat comparabilitatea roților care fac obiectul comparației și, prin urmare, a subminat exactitatea analizei volumului și a analizei prețurilor.
- (123) Comisia a considerat că definiția numărului de control al produsului acoperea principalele caracteristici ale unei RAO: procesul de producție (roți turnate standard fără deformare continuă sau roți obținute prin turnare în flux sau roți forjate sau roți formate din două sau trei părți), diametrul și greutatea, dacă au fost sau nu supuse unui tratament termic, tipul de finisare, dacă au sau nu inserție și dacă sunt sau nu echipate cu anvelopă. Niciuna dintre părțile cooperante nu a formulat observații cu privire la definiția numărului de control al produsului în cursul procedurii. ACEA nu a explicat ce caracteristică suplimentară ar trebui inclusă. În plus, astfel cum s-a indicat mai sus în considerentul 115, Comisia a concluzionat că licitațiile nu au furnizat informațiile necesare pentru stabilirea efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor și a volumelor. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (124) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că în dosarul neconfidențial sau în documentul de informare nu există nicio susținere cu privire la subcotarea semnificativă a prețurilor de vânzare și blocarea prețurilor constatate. Comisia a observat că în considerentele 90 și 91 din regulamentul provizoriu sunt cuprinse analizele și cuantificarea Comisiei privind subcotarea prețurilor de vânzare, precum și constatările sale privind blocarea prețurilor. În plus, calculul detaliat al subcotării prețurilor de vânzare a fost comunicat producătorilor-exportatori cooperanți, care au putut formula observații cu privire la exactitatea acestui calcul. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

- (125) În absența altor afirmații privind subcotarea prețurilor de vânzare și efectele asupra prețurilor, au fost confirmate considerentele 87-91 din regulamentul provizoriu.

4.4. Situația economică a industriei Uniunii

4.4.1. Observații generale

- (126) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 92-96 din regulamentul provizoriu.

4.4.2. Indicatorii macroeconomici

4.4.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

- (127) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 97-99 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

- (128) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 100-102 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.3. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

- (129) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 103 și 104 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.4. Creșterea economică

- (130) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 105-107 din regulamentul provizoriu.

4.4.2.5. Amploarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping din trecut

- (131) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 108-110 din regulamentul provizoriu.

4.4.3. Indicatorii microeconomici

4.4.3.1. Prețurile și factorii care influențează prețurile

- (132) În ceea ce privește considerentul 113 din regulamentul provizoriu, ACEA a susținut că prețurile joacă cu siguranță un rol, dar alte considerente sunt la fel de importante în selectarea unui furnizor de RAO. În plus, ACEA a susținut că există o eroare fundamentală în a susține că producătorii din Uniune trebuie să se alinieze la prețurile practicate de producătorii marocani în cursul procedurii de licitație.

- (133) Comisia a observat că există un dezechilibru în ceea ce privește puterea de negociere între producătorii de automobile și producătorii de RAO. Există un număr limitat de producători de automobile, care s-a diminuat și mai mult în ianuarie 2021 odată cu crearea grupului Stellantis. Puterea de negociere a producătorilor de automobile este demonstrată de condițiile constatate în cadrul licitațiilor, care sunt în favoarea acestora. De exemplu, producătorii de automobile nu garantează cantitățile necesare pentru a fi furnizate și, prin urmare, pentru a fi produse de producătorii de RAO și nu oferă posibilitatea de a revizui în sens ascendent prețul de vânzare (cu excepția costurilor aluminiului care sunt indexate) pe durata proiectului. Aceste condiții au un impact negativ asupra producătorilor de RAO, deoarece aceștia nu sunt în măsură să optimizeze volumul de muncă al unităților de producție și, prin urmare, să realizeze o economie de scară optimă pentru a-și maximiza profitabilitatea. Poziția favorabilă a producătorilor de automobile este întărită de supracapacitatea observată pe piața RAO, astfel cum se explică în considerentul 122, ca urmare a înființării producătorilor marocani.

- (134) În plus, în cursul investigației, Comisia a primit informații de la producătorii de automobile cu privire la faptul că prețul a jucat un rol esențial. Utilizatorul B a explicat că principalul criteriu este în continuare prețul și că, după primirea ofertelor, există un proces de negociere, axat în principal pe prețuri, în cadrul căruia producătorii își pot îmbunătăți ofertele. EUWA a explicat că există în mod obișnuit negocieri de preț în cursul procedurii de licitație în scopul unor ajustări ale prețurilor, care pot fi în ambele sensuri. În mod similar, utilizatorul A a explicat că alți factori, cum ar fi calitatea, capacitățile în materie de C-D și de aprovizionare au un caracter extrem de asemănător în rândul furnizorilor de RAO și, prin urmare, prețul este criteriul esențial pentru a determina alegerea furnizorului de RAO. În plus, în cursul unei audieri cu ACEA, utilizatorul necooperant a confirmat în prezentarea sa că există mai multe runde de negocieri cu furnizorii în cadrul cărora sunt verificate capacitățile lor tehnice, ratingul de calitate, logistica, capacitatea de producție etc., dar, cel mai important, producătorii trebuie să își prezinte oferta cea mai competitivă în ceea ce privește prețul. În plus, astfel cum s-a stabilit în considerentele 90 și 91 din regulamentul provizoriu, industria Uniunii nu și-a putut majora prețurile în pofida creșterii costurilor sale în contextul subcotării semnificative a prețurilor și al blocării prețurilor, ceea ce a arătat că producătorii-exportatori marocani au exercitat o presiune a prețurilor asupra producătorilor din Uniune în cursul perioadei de investigație. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (135) ACEA a susținut că regulamentul provizoriu a sugerat în mod incorect renegocierea contractelor în fiecare an și posibilitatea producătorilor de RAO din Uniune de a-și mări oarecum prețurile pentru a reflecta creșterea prețurilor materiilor prime. ACEA a explicat că mecanismul de stabilire a prețurilor în temeiul contractelor de achiziție RAO s-a bazat pe o formulă în care numai evoluția costurilor lingoului de aluminiu a constituit o variabilă. Astfel, facturile de vânzare nu reflectau condițiile de piață, ci mai degrabă condițiile contractuale.
- (136) Comisia a confirmat că, în mod obișnuit, contractele nu prevedeau nicio posibilitate de creștere a prețurilor pe durata de viață a unui proiect pentru a acoperi costurile, cu excepția costului lingourilor de aluminiu, și pentru a îmbunătăți profitabilitatea furnizorului. În considerentul 113 din regulamentul provizoriu, Comisia nu a susținut că există posibilitatea ca producătorii de RAO să își crească prețurile de vânzare pe durata de viață a unui proiect, ci mai degrabă a explicat că producătorii de RAO nu au fost în măsură să își crească prețurile atunci când au negociat noi oferte în cursul perioadei de investigație. În plus, Comisia a colectat elemente de probă de la utilizatori și de la producătorii din Uniune potrivit cărora producătorii de automobile au negociat diferite tipuri de reduceri și rabaturi pe durata de viață a unui proiect, cum ar fi reducerile calculate pe baza cifrei de afaceri anuale globale etc. Prin urmare, susținerea faptului că prețurile sunt stabilite (cu excepția indexării aluminiului) pentru întreaga durată de viață a unui proiect nu corespunde realității. Mai degrabă, prețurile ar putea varia din cauza indexării aluminiului, dar nu ar putea fi majorate în continuare pentru a ține seama de alte costuri, cum ar fi forța de muncă, energia, materiile prime sau cheltuielile indirecte. În plus, prețurile de vânzare efective pot scădea și mai mult pe întreaga durată a proiectului din cauza diferitelor reduceri și rabaturi care au fost aplicate. În cazul unui utilizator, valoarea rabaturilor sau a reducerilor obținute de la un producător de RAO a fost considerată semnificativă. Astfel, prețurile nu sunt determinate doar pe baza contractului inițial. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (137) După comunicarea constatărilor finale, ACEA și-a reiterat afirmația potrivit căreia prețurile au fost stabilite doar pe baza contractului inițial, întrucât reducerile de productivitate au fost stabilite în contract și nu au fost acordate reduceri de productivitate în afara acordurilor contractuale. În plus, potrivit ACEA, Comisia nu avea la dosar elemente de probă pozitive care să demonstreze că prețurile nu au fost stabilite doar în contractul inițial. În cele din urmă, ACEA a susținut că elementele de probă colectate de la utilizatori nu au sprijinit această concluzie și că, în special, elementele de probă indicate în considerentul de mai sus reprezentau o notă de credit empirică emisă de un furnizor dintr-o țară terță pentru roți originare dintr-o țară terță.
- (138) În primul rând, Comisia a observat că niciunul dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion sau dintre utilizatorii cooperanți nu a prezentat observații cu privire la comunicarea constatărilor finale și, prin urmare, nu a pus sub semnul întrebării evaluarea descrisă în considerentul 136, care se baza pe elementele de probă verificate colectate de la aceștia.
- (139) În al doilea rând, pe baza observațiilor și a documentelor furnizate de ACEA, Comisia a arătat că, în observațiile sale, ACEA a făcut referire la versiunea confidențială a rapoartelor de misiune ale utilizatorilor cooperanți, membri ai ACEA, și, prin urmare, la elementele de probă colectate în timpul vizitelor de verificare ale acestor utilizatori. Acest lucru a reieșit în mod clar din diferitele trimiteri efectuate de ACEA în observațiile sale cu privire la rapoartele de misiune confidențiale ale utilizatorilor în cauză. În special, Comisia a făcut referire la registrele contabile extrase din sistemul utilizatorului B, în care a putut fi găsită o listă cu diferite tipuri de rabaturi/reduceri. În cursul vizitei de verificare, utilizatorul B a explicat că reducerile de preț se aplică direct prețului de vânzare. Prin urmare, orice alte tipuri de rabaturi/reduceri înregistrate în contabilitate ar trebui să fie considerate rabaturi/reduceri suplimentare.

- (140) În plus, Comisia a colectat de la producătorii din Uniune incluși în eșantion elemente de probă care atestă că utilizatorii au solicitat diferite tipuri de rabaturi/reduceri, cum ar fi economiile anuale etc. Comisia a considerat că nu au putut fi divulgate informații mai detaliate, deoarece informațiile colectate atât de la utilizatori, cât și de la industria Uniunii se refereau la tranzacții individuale specifice reprezentând date care nu pot fi rezumate în sensul articolului 19 alineatul (2) din regulamentul de bază. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (141) În urma comunicării constatărilor finale, ACEA a susținut că au fost furnizate suficiente elemente de probă care să ateste că furnizorilor de RAO le sunt atribuite volumele de aprovizionare în cadrul licitațiilor și că nu sunt atribuite volume de aprovizionare în afara licitațiilor. În orice caz, potrivit părții, la dosar nu există niciun element de probă – și nu există astfel de elemente de probă – care să ateste că, în urma unei proceduri de acordare a unei licitații și în procesul de executare a unui contract semnat ca urmare a respectivei proceduri de licitație, volumele atribuite producătorului din Uniune ar fi realocate în favoarea unui furnizor marocan. ACEA a susținut că, în cursul verificării la fața locului la un utilizator cooperant, au fost furnizate elemente de probă care atestă că volumul livrărilor convenit în contractul semnat în urma încheierii unei licitații este, în general, un bun indicator al volumului real al livrărilor viitoare.
- (142) Potrivit Comisiei, ACEA a confirmat constatările descrise în considerentul 157, potrivit cărora *acești producători nu au nicio garanție cu privire la volumul care le va fi alocat în cele din urmă*. Astfel cum a indicat ACEA în observațiile sale și pe baza raportului de verificare al utilizatorului A, *„furnizorii prezintă o ofertă pentru un volum: volumele nu sunt garantate, dar furnizorii au o idee cu privire la volumele pentru care prezintă oferte. În cazul în care, după încheierea proiectului (mai mulți ani), volumele sunt substanțial mai mici decât cele preconizate, furnizorii ar putea primi o compensație pentru echipamentele neamortizate”*. Cu toate că volumul cotate era indicat, contractul tipic nu menționa data exactă a livrării și volumul planificat al vânzărilor. Astfel cum a afirmat ACEA în observațiile sale: *„numărul exact de roți care urmează să fie furnizate este convenit, de regulă, cu 4-8 săptămâni înainte de livrarea către linia de asamblare”*. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (143) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că, astfel cum a recunoscut EUWA, o practică mai des întâlnită este aceea de a acorda o licitație pentru un anumit proiect RAO unui singur furnizor, mai degrabă decât către doi sau mai mulți furnizori. Pe baza licitațiilor desfășurate de trei membri ai ACEA în perioada de investigație (utilizatorul necooperant și cei doi utilizatori cooperanți), licitațiile acordate simultan către doi furnizori au fost limitate. Majoritatea licitațiilor au fost acordate unui singur furnizor și, astfel, furnizorul va obține cantitatea aproximativă specificată în ofertă. Atunci când se acordă o licitație unui furnizor, realocarea livrărilor către oricare alt furnizor nu este posibilă.
- (144) Comisia a examinat foaia de calcul rezumată furnizată de ACEA în acest sens. În primul rând, lista de licitații furnizată se referea numai la licitațiile încheiate în cursul perioadei de investigație și, prin urmare, aceste licitații nu se refereau la livrări efective în cursul perioadei de investigație, întrucât data estimată de începere a livrării în cadrul licitațiilor în cauză era planificată pentru perioada ulterioară perioadei de investigație. În al doilea rând, Comisia a observat că majoritatea licitațiilor enumerate au fost raportate de către utilizatorul necooperant (aproximativ 85 %). Din cauza lipsei de cooperare a utilizatorului, Comisia nu a fost în măsură să verifice corectitudinea acestei liste și dacă aceasta includea toate licitațiile și dacă putea acoperi nevoile anuale ale acestui producător de automobile. În pofida acestei concluzii, Comisia a analizat totuși datele furnizate.
- (145) Lista de licitații primită de la utilizatorul necooperant a arătat că majoritatea acestor licitații au fost acordate unui singur furnizor. Cu toate acestea, volumul mediu ponderat cotate a fost destul de scăzut, aproximativ 50 000 de unități pe licitație pentru întreaga durată de viață a unui proiect, ceea ce explică faptul că doar unui singur furnizor i s-au acordat licitațiile în cauză. Cu toate acestea, Comisia a observat că un proiect a fost alocat unui număr de doi furnizori *„din cauza volumului ridicat”*, astfel cum s-a menționat în cursul unei audieri organizate cu ACEA. În al treilea rând, informațiile privind licitațiile furnizate de către utilizatorii cooperanți se refereau la trei licitații. Pentru utilizatorul B, datele au arătat că acesta a împărțit o licitație pentru o cantitate mai mare de 1 milion la doi furnizori. În plus, pentru utilizatorul A, datele furnizate de ACEA erau contradictorii. Astfel, pe de o parte, acestea arătau că a existat o singură licitație care a fost acordată unui furnizor și, pe de altă parte, într-un tabel separat privind ofertele, aceleași cantități din licitația respectivă au fost împărțite între două licitații. În consecință, Comisia a considerat că informațiile furnizate de ACEA nu contrazic constatările efectuate în considerentul 157, potrivit cărora licitațiile pot fi acordate mai multor furnizori pe baza cantității cotate, ceea ce pune sub semnul întrebării volumele reale care urmează să fie livrate de fiecare furnizor pe întreaga durată a proiectului. În plus, astfel cum s-a explicat în considerentul 115 de mai sus, ACEA a recunoscut faptul că volumul total care urmează să fie livrat poate depinde, de asemenea, de succesul modelului de automobil care urmează să fie produs.

- (146) Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (147) În absența altor observații, Comisia a confirmat concluziile enunțate în considerentele 111 și 113 din regulamentul provizoriu.
- 4.4.3.2. Costul forței de muncă
- (148) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 114 și 115 din regulamentul provizoriu.
- 4.4.3.3. Stocurile
- (149) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 116 și 117 din regulamentul provizoriu.
- 4.4.3.4. Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri
- (150) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 118-123 din regulamentul provizoriu.
- 4.4.4. Concluzie privind prejudiciul
- (151) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 124-129 din regulamentul provizoriu.

5. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

5.1. Efectele importurilor care au făcut obiectul unui dumping

5.1.1. Volumul și cota de piață a importurilor care au făcut obiectul unui dumping din țara în cauză

- (152) În lipsa oricăror observații, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 131-136 din regulamentul provizoriu.

5.1.2. Prețurile importurilor care au făcut obiectul unui dumping din țara în cauză și efectele asupra prețurilor

- (153) ACEA a susținut, atât după comunicarea constatărilor provizorii, cât și după comunicarea constatărilor finale, că importurile din Maroc vândute în 2020 și în cursul perioadei de investigație s-au bazat pe licitații care au avut loc în perioada 2018-2019. Astfel, acestea nu ar fi putut avea un impact asupra prețurilor în 2020 sau în perioada de investigație, deoarece nu au condus la pierderi de vânzări în 2020 și în perioada de investigație, ci mai degrabă înainte, în momentul desfășurării licitațiilor.
- (154) Comisia a considerat că profitul sau pierderile s-au materializat atunci când au avut loc producția sau vânzările, și nu la momentul negocierii ofertelor. Astfel cum se explică în considerentul 89, există posibile modificări de preț și de volum, pe durata de viață a unui proiect, care depășesc termenii unei anumite licitații. În plus, astfel cum se explică în considerentul 113 și în considerentele 146-148 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că impactul producătorilor marocani nu se datorează doar pierderii de volum prin licitații câștigate de producătorii-exportatori marocani, ci și presiunii globale a prețurilor asupra tuturor licitațiilor la care au participat. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (155) ACEA a susținut, atât după comunicarea constatărilor provizorii, cât și după comunicarea constatărilor finale, că analiza prețurilor menționată la punctul 4.4.3.1 din regulamentul provizoriu ar trebui să fie efectuată la nivelul licitațiilor și, în acest scenariu, nu există nicio diferență de preț între prețurile din Uniune și prețurile din Maroc, astfel cum s-a raportat în regulamentul provizoriu.
- (156) De asemenea, ACEA a susținut, atât după comunicarea constatărilor provizorii, cât și după comunicarea constatărilor finale, că concurența în materie de prețuri între furnizori a avut loc în timpul licitațiilor. Prin urmare, subcotarea prețurilor de vânzare, blocarea prețurilor și marja de subcotare a prețurilor indicative ar trebui calculate la nivelul licitațiilor și nu în timpul livrărilor. Vânzările și livrările nu au reflectat condițiile actuale în materie de concurență. În plus, volumul livrărilor nu depindea de furnizori, ci mai degrabă de succesul relativ al unui anumit model de automobil și, prin urmare, de nivelul de producție.

- (157) Comisia a observat că, potrivit informațiilor furnizate de părțile interesate, prețurile nu au rămas neschimbate pe întreaga durată a unei anumite licitații. Astfel cum se explică în considerentul 79, atunci când negociază ofertele, producătorii de RAO trebuie să furnizeze o schemă de reduceri pe durata de viață a unui anumit proiect. Pe lângă acestea, pe durata unui proiect, producătorii de automobile pot solicita reduceri suplimentare. În plus, nu există nicio garanție în ceea ce privește volumul vânzărilor pentru producătorii de RAO. Producătorii de automobile pot selecta mai mulți producători pentru un anumit proiect, dar acești producători nu au nicio garanție cu privire la volumul care le va fi alocat în cele din urmă. Pentru fiecare producător de RAO, volumul livrărilor depindea nu numai de succesul relativ al unui anumit model de automobil, ci și de decizia producătorilor de automobile cu privire la alocarea acestui volum între producătorii selectați. În consecință, astfel cum s-a indicat în considerentul 115, o selecție a datelor din licitații individuale nu putea înlocui analiza efectuată de Comisie, care se bazează pe date complete, adică lista vânzărilor și comparații de preț în funcție de tip. O astfel de comparație reflectă cea mai mare cantitate posibilă de date a tranzacțiilor efective de vânzări care au avut loc.
- (158) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a considerat că, în acest caz, licitațiile au oferit o imagine incompletă, în timp ce efectele asupra prețurilor ar putea fi pe deplin înțelese numai prin compararea tuturor importurilor din țara în cauză și a tuturor vânzărilor industriei Uniunii în funcție de tipul de produs, care au avut loc în cursul perioadei de investigație. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.
- (159) ACEA și Hands au susținut că industria Uniunii ar fi fost prejudiciată chiar și în absența importurilor din Maroc, demonstrând astfel că importurile din Maroc nu au constituit cauza unui prejudiciu important. ACEA a reiterat această afirmație după comunicarea constatărilor finale. În special, vânzările industriei Uniunii în 2020 și în perioada de investigație ar fi rămas în 2020 cu mult sub nivelurile din 2019 (-22 % în 2020 cu Maroc și -20 % fără Maroc), precum și în perioada de investigație (-18 % în perioada de investigație cu Maroc și -14 % fără Maroc). Prejudiciul din perioada de investigație nu a putut fi atribuit importurilor din Maroc, deoarece în perioada de investigație, în comparație cu 2020, industria Uniunii și-a crescut în fapt vânzările (cu 2 281 de mii de unități) mai mult decât producătorii-exportatori marocani (cu 1 478 de mii de unități). Astfel, importurile din Maroc nu au avut niciun impact asupra volumului. În plus, importurile din Maroc nu ar fi putut avea un impact asupra prețurilor în perioada de investigație, deoarece nu a existat o subcotare semnificativă a prețurilor în cadrul licitațiilor încheiate în cursul perioadei de investigație, în vreme ce prețurile de vânzare ale importurilor din Maroc observate în cursul perioadei de investigație nu ar fi putut avea niciun impact negativ asupra vânzărilor industriei Uniunii de la acea vreme.
- (160) De asemenea, ACEA a susținut, atât după comunicarea constatărilor provizorii, cât și după comunicarea constatărilor finale, că profitabilitatea industriei Uniunii a fost afectată de scăderea producției și a vânzărilor ca urmare a reducerii majore a producției de automobile din Uniune în 2020 și 2021, ceea ce, la rândul său, a condus la o creștere a costurilor fixe.
- (161) Comisia a considerat că industria Uniunii nu a putut transfera aceste costuri fixe majorate producătorilor de automobile, deoarece, astfel cum s-a menționat mai sus, în temeiul contractelor pe termen lung încheiate cu producătorii de automobile nu era posibilă creșterea prețului din cauza eventualelor creșteri ale costurilor fixe, cu excepția indexării costului lingourilor de aluminiu.
- (162) Astfel cum se indică în considerentele 140-142 din regulamentul provizoriu, Comisia a recunoscut scăderea consumului în 2020, care a fost cauzată în principal de pandemia de COVID-19. Cu toate acestea, importurile din Maroc au avut un impact negativ clar asupra industriei Uniunii în 2020 și în special în cursul perioadei de investigație, când volumele acestora au crescut exponențial. Astfel, atunci când condițiile au început să se îmbunătățească în cursul perioadei de investigație în ceea ce privește creșterea consumului, industria Uniunii a fost obligată, din cauza importurilor care au făcut obiectul unui dumping din Maroc, care au subcotat prețurile industriei Uniunii cu 26,9 %, să își mențină prețurile la un nivel scăzut, în pofida creșterii costului de producție. În consecință, din cauza blocării prețurilor, industria Uniunii a vândut la prețuri care nu au acoperit nici măcar costul de producție, cu atât mai puțin o marjă normală de profit. Această concluzie a fost valabilă, chiar presupunând că prețurile au fost (în principal) stabilite în contracte pe termen lung, întrucât efectele negative ale acestor prețuri mai mici ale importurilor marocane s-au materializat atunci când livrările efective în temeiul contractelor, negociate într-o etapă anterioară, au început în 2020 și în perioada de investigație. În plus, participarea producătorilor marocani la licitații și politica lor de prețuri au exercitat o presiune suplimentară asupra prețurilor pe piață, caracterizată în prezent printr-un excedent al ofertei. Chiar dacă volumul vânzărilor industriei Uniunii a crescut în cursul perioadei de investigație, aceasta a continuat să piardă din cota de piață din cauza importurilor din Maroc și, prin urmare, situația sa financiară s-a deteriorat în mod semnificativ. În consecință, afirmația a fost respinsă.

- (163) Hands a susținut că niciun prejudiciu suferit de industria Uniunii nu ar putea fi cauzat de exporturile Hands către Uniune din Maroc. Potrivit societății, majoritatea indicatorilor de prejudiciu (de exemplu, consumul la nivelul Uniunii, volumul producției, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității, volumul vânzărilor, prețul de vânzare) au început deja să se deterioreze între 2018 și 2019 și nu au putut fi atribuiți Hands, deoarece producția a fost lansată în ianuarie 2020. Hands a susținut că fabrica a fost construită și pentru a răspunde cererii tot mai mari de pe piețele marocane și din afara UE, și nu doar pentru a aproviziona UE. În plus, Hands a susținut că o parte dintre exporturile sale către Uniune corespundeau unui transfer al producției din Coreea de Sud către Maroc.
- (164) În pofida faptului că, în 2018 și 2019, consumul la nivelul Uniunii, precum și vânzările și producția industriei Uniunii au scăzut, industria Uniunii și-a crescut profitabilitatea de la 7,5 % la 8,2 %. În consecință, nu s-a constatat niciun prejudiciu pentru anii respectivi. Mai degrabă, prejudiciul a început să se materializeze în 2020, concomitent cu începerea intrării în Uniune a importurilor Hands, împreună cu alte importuri din Maroc. În acest sens, trebuia remarcat faptul că, în conformitate cu articolul 3 din regulamentul de bază, Comisia a analizat efectul tuturor importurilor din Maroc care au făcut obiectul unui dumping, nu numai cele ale Hands. În orice caz, în ceea ce privește Hands, importurile sale au subcotat prețurile industriei Uniunii, iar marjele sale de dumping și de prejudiciu au fost semnificative în cursul perioadei de investigație. În consecință, nu s-a putut susține că importurile sale nu au contribuit la prejudiciul suferit de industria Uniunii. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (165) De asemenea, potrivit Hands, constatările din regulamentul provizoriu nu susțin constatarea unui prejudiciu important cauzat de importurile RAO din Maroc. Analiza s-a bazat pe date ambigue și pe afirmații nefondate care nu au nicio susținere în evidența investigației și, în fapt, în realitățile comerciale ale pieței RAO.
- (166) Comisia nu a fost în măsură să identifice în această afirmație ce parte a analizei prejudiciului pe care a efectuat-o a fost ambiguă sau nefondată sau o simplă afirmație. Constatările Comisiei s-au bazat pe elemente de probă pozitive, colectate în cursul investigației, care au fost puse la dispoziția tuturor părților interesate în dosarul cauzei și descrise în regulamentul provizoriu. În consecință, afirmația a fost respinsă.

5.1.3. Volumul importurilor care au făcut obiectul unui dumping din țara în cauză

- (167) ACEA a susținut că nu a existat o creștere semnificativă a volumului importurilor marocane în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază, iar importurile marocane au ocupat o nișă la care producătorii din Uniune au renunțat în mod voluntar, fără a avea un impact negativ asupra volumelor vândute de industria Uniunii.
- (168) Astfel cum se explică în considerentul 83 din regulamentul provizoriu, importurile din Maroc au atins 2,5 milioane de unități în perioada de investigație, în condițiile în care acestea au fost inexistente în 2018 și extrem de reduse în 2019. Aceasta a condus la o cotă de piață de 3,9 % în cursul perioadei de investigație. În ceea ce privește cota de piață a importurilor marocane, Comisia a constatat că ACEA a contrazis argumentul său prezentat în considerentul 191, potrivit căruia marjele de subcotare a prețurilor indicative ar trebui calculate la nivelul licitațiilor unde există concurență între producătorii marocani și producătorii din Uniune, demonstrând că a existat o concurență directă între importurile marocane și producția din Uniune. Prin urmare, Comisia a considerat că importurile au fost semnificative, atât în cantități absolute, cât și în raport cu consumul în Uniune, în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. Având în vedere nivelurile prețurilor stabilite, volumele au avut un impact negativ asupra prețurilor industriei Uniunii în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. Ca atare, Comisia a respins această afirmație și a confirmat constatările prezentate pe scurt în considerentele 131-136 din regulamentul provizoriu.
- (169) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a reiterat faptul că importurile din Maroc nu au avut niciun impact negativ asupra volumului industriei Uniunii. În plus, potrivit ACEA, Comisia nu a explicat modul în care importurile de RAO din Maroc cu o cotă de piață de 3,9 % au condus la scăderea producției și a vânzărilor Uniunii în perioada examinată cu 17 % (producție) și cu 21 % (vânzări).
- (170) Comisia a observat că ACEA a făcut referire la perioada examinată în analiza sa, deși, astfel cum s-a indicat mai sus în considerentul 162, scăderea producției Uniunii între 2018 și 2020 a fost cauzată în principal de criza provocată de pandemia de COVID-19. Mai mult, în ceea ce privește perioada ulterioară 2020 și perioada de investigație, când consumul la nivelul Uniunii a crescut cu + 8,0 %, importurile din Maroc au crescut semnificativ (și anume cu 244 %), în timp ce vânzările industriei Uniunii au crescut cu doar 5,2 %. De asemenea, creșterea cotei de piață a

importurilor din Maroc între 2020 și perioada de investigație a fost de aproximativ 2,1 puncte procentuale, în timp ce cota de piață a industriei Uniunii a scăzut cu 1,8 puncte procentuale. În plus, atunci când a luat în considerare toate originile importurilor, altele decât Marocul, Comisia a observat că creșterea volumelor importurilor a fost de aproximativ 6,6 % între 2020 și perioada de investigație. Această creștere s-a datorat creșterii volumelor importurilor din Turcia (cu 19 %), în timp ce volumele importurilor din toate celelalte țări au scăzut, în ansamblu, în cursul aceleiași perioade. Cu toate acestea, astfel cum se descrie în considerentele 171-174 de mai jos, Comisia a stabilit că importurile din Turcia nu au atenuat legătura de cauzalitate constatată între importurile din Maroc și prejudiciul important suferit de industria Uniunii. În consecință, Comisia și-a reiterat constatările din considerentul 168 de mai sus, potrivit cărora volumele importurilor din Maroc au avut un impact negativ asupra prețurilor industriei Uniunii în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

5.2. Efectele altor factori

5.2.1. Importurile din țări terțe

- (171) Hands și ACEA au susținut că impactul importurilor din țări terțe ar trebui investigat în mod corespunzător: alte țări terțe au reprezentat aproape 90 % din totalul importurilor și au avut o cotă de piață de aproximativ 25 %. În special, Turcia și-a mărit cota de piață în perioada examinată, de la 10,3 % la 13,0 %.
- (172) Comisia a analizat importurile din țări terțe. În ceea ce privește Turcia, principala țară importatoare, Comisia a subliniat că, astfel cum se indică în considerentul 138 din regulamentul provizoriu, prețurile medii din Turcia au fost semnificativ mai mari în comparație cu prețurile importurilor din Maroc (+ 14 %) și chiar ușor mai mari în comparație cu prețurile industriei Uniunii (+ 1,0 %). În plus, prețul mediu al importurilor din Turcia a fost mai mare decât costurile de producție ale industriei Uniunii în 2018, 2019 și 2020. Doar în perioada de investigație a scăzut ușor, cu mai puțin de 1 %. În plus, în 2020 și în perioada de investigație, când profitabilitatea industriei Uniunii a scăzut semnificativ, prețurile importurilor din Turcia au fost mai mari decât prețurile practice de industriei Uniunii. Prin urmare, aceste importuri nu au atenuat legătura de cauzalitate constatată între importurile din Maroc și prejudiciul important suferit de industria Uniunii. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (173) După comunicarea constatărilor finale, în ceea ce privește importurile originare din Turcia, Hands și-a reiterat afirmația potrivit căreia Comisia nu a luat în considerare și pur și simplu a ignorat efectele prejudiciabile ale importurilor din Turcia. Comisia ar fi omis să efectueze o analiză mai detaliată pe baza datelor proprii ale Hands, care arată că propriile sale oferte de preț în cadrul licitațiilor nu au fost întotdeauna cele mai ieftine și că i s-a acordat doar o mică parte din totalul licitațiilor. ACEA a formulat o afirmație similară cu privire la același producător.
- (174) Comisia a respins afirmația Hands din mai multe motive. În primul rând, Comisia a observat, astfel cum se explică în considerentul 90 din regulamentul provizoriu, că, atunci când a comparat vânzările efective pe tip de produs în cursul perioadei de investigație, a stabilit o marjă semnificativă de subcotare a prețurilor de 26,9 %, care a inclus vânzările realizate de Hands. În al doilea rând, astfel cum se explică în considerentele 115 și 192, Comisia a respins afirmația ACEA potrivit căreia efectele asupra prețurilor ar trebui analizate la nivelul licitațiilor. În al treilea rând, Hands nu a susținut că ofertele sale de preț în cadrul licitațiilor erau neapărat mai scumpe decât cele ale producătorilor-exportatori turci. Mai degrabă, afirmația sa se referea la „alți producători de RAO” în general. În plus, chiar dacă ofertele de preț ale Hands nu erau neapărat cele mai ieftine, Comisia a analizat efectele asupra prețurilor pe baza tuturor importurilor din Maroc, cota celuilalt producător-exportator, Dika, fiind semnificativă (reprezentând aproximativ [60 %-70 %] din piață). În cele din urmă, astfel cum s-a observat în considerentul 172 de mai sus, prețurile de import din Turcia au fost mai mari decât prețul mediu practicat de industria Uniunii în cursul perioadei de investigație. În consecință, afirmația a fost respinsă.
- (175) După comunicarea constatărilor finale, ACEA și-a reiterat afirmația indicată în considerentul 159, potrivit căreia subcotarea prețurilor de vânzare din Maroc, pe baza licitațiilor, nu a fost semnificativă (și anume 3,7 %), în special în comparație cu subcotarea prețurilor de vânzare, calculată de ACEA, pentru Turcia sau Thailanda, care a fost de aproximativ 10 % și, respectiv, 1 %.
- (176) În primul rând, Comisia a evaluat foaia de calcul rezumativă prezentată de ACEA cu privire la ofertele de preț. Această foaie de calcul cuprindea 15 licitații, provenind de la trei membri ai ACEA (și anume utilizatorul necooperant și cei doi utilizatori cooperanți). S-au furnizat următoarele informații: numele utilizatorului, cantitatea și prețul unitar oferit de fiecare furnizor. Cu toate acestea, Comisia a observat că nu a fost furnizată numerotarea internă a fiecărei licitații, ceea ce a împiedicat Comisia să verifice încrucișat datele cu informațiile verificate deja furnizate în cursul investigației de către cei doi utilizatori cooperanți. Mai mult, unele elemente de preț nu au fost

furnizate (cum ar fi reducerile anuale planificate, denumite și „reduceri de productivitate”) și, prin urmare, a fost imposibil să se evalueze dacă toate acestea au fost incluse în prețul unitar oferit. Mai important, majoritatea ofertelor de preț se refereau la utilizatorul necooperant. Astfel cum se indică în considerentul 109, din cauza lipsei generale de cooperare din partea utilizatorului respectiv, informațiile limitate pe care le-a furnizat acesta nu au putut fi luate în considerare în scopul prezentei investigații. În ceea ce privește informațiile suplimentare furnizate de ACEA cu privire la utilizatorul A și utilizatorul B, acestea se refereau la oferte de preț pe care Comisia nu a fost în măsură să le verifice din cauza transmiterii cu întârziere. În special, Comisia nu a putut stabili dacă setul de date furnizat era sau nu exhaustiv. În orice caz, setul de date enumera 14 oferte marocane, din 15 licitații, și câte 5 pentru Turcia și Thailanda. Calculul subcotării prețurilor efectuat de ACEA s-a bazat pe prețul de referință ⁽²²⁾. Comisia a observat că propriile calcule ale ACEA au arătat că ofertele de preț ale producătorilor marocani au fost mai mici decât cele ale industriei Uniunii. În plus, atunci când s-au comparat volumele raportate ⁽²³⁾ în această foaie de calcul cu volumele totale ale importurilor stabilite pentru Turcia și Thailanda pe baza datelor Eurostat (a se vedea tabelul 11 din regulamentul provizoriu), s-a constatat că volumul raportat, în special pentru Turcia, nu era reprezentativ (sub 5 %). Prin urmare, nu s-a putut trage nicio concluzie relevantă din aceste informații furnizate de ACEA. În plus, în considerentul 139 din regulamentul provizoriu, Comisia a concluzionat deja că Thailanda și Turcia nu au atenuat legătura de cauzalitate constatată între importurile din Maroc care au făcut obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria Uniunii. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

5.2.2. *Pandemia de COVID-19*

- (177) Hands a susținut că cererea Uniunii de RAO a scăzut în 2020, ceea ce reprezintă o scădere cu 14 milioane de unități, și anume de 20 de ori volumul importurilor de RAO din Maroc. Prin urmare, impactul pandemiei a fost atât de semnificativ încât Comisia ar trebui să considere că a rupt orice legătură de cauzalitate care ar fi putut exista între importurile de RAO din Maroc și orice prejudiciu suferit de industria Uniunii.
- (178) Astfel cum se indică în considerentele 140-142 din regulamentul provizoriu, Comisia a recunoscut impactul pandemiei de COVID-19 asupra industriei Uniunii. Cu toate acestea, întrucât perioada de investigație a acoperit și perioada de redresare post-COVID, Comisia a putut stabili, astfel cum se explică în considerentul 94 de mai sus, că, atunci când piața s-a redresat după pandemia de COVID-19, industria Uniunii nu a beneficiat din cauza creșterii importurilor din țara în cauză la prețuri de dumping, ci dimpotrivă, întrucât situația industriei Uniunii s-a deteriorat și mai mult în cursul perioadei de investigație. Prin urmare, impactul negativ al pandemiei de COVID-19 nu a putut fi considerat drept singura cauză a prejudiciului suferit de industria Uniunii, în măsura în care ar fi atenuat legătura de cauzalitate dintre un astfel de prejudiciu și importurile care au făcut obiectul unui dumping din țara în cauză. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (179) Hands și-a reiterat cererea privind o explicație satisfăcătoare și detaliată, deosebit de necesară, având în vedere că Comisia a recunoscut în mod explicit că pandemia de COVID-19 a avut un impact negativ asupra industriei Uniunii.
- (180) În absența unei cereri mai precise și mai specifice, Comisia a considerat că explicațiile cuprinse deja în această secțiune erau suficiente pentru a permite societății să înțeleagă raționamentul Comisiei și să își exercite dreptul la apărare. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.

5.2.3. *Performanța la export a industriei Uniunii*

- (181) În lipsa oricăror observații, se confirmă considerentele 143-145 din regulamentul provizoriu.

5.2.4. *Efectul contractelor multianuale și evoluția costului de producție*

- (182) În lipsa oricăror observații, se confirmă considerentele 146-148 din regulamentul provizoriu.

⁽²²⁾ Prețul de referință sau prețul ofertei este prețul oferit de fiecare participant la licitații atunci când depune o ofertă.

⁽²³⁾ În absența altor informații, Comisia a presupus că volumele raportate în foaia de calcul se refereau la volumul global cotel pe durata de viață preconizată a fiecărui proiect. Pe baza unei durate medii de cinci ani, volumele astfel raportate au fost alocate în consecință.

5.2.5. Consumul

(183) În lipsa oricăror observații, au fost confirmate considerentele 146-148 din regulamentul provizoriu.

5.2.6. Concurența în cadrul licitațiilor

- (184) Potrivit ACEA, Comisia ar fi trebuit să investigheze concurența în interiorul Uniunii. ACEA a colectat informații de la membrii săi și a constatat că, dintr-un total de 45 de licitații, producătorii din Uniune au avut câștig de cauză în 31, furnizorii din Maroc și din Thailanda în câte 5 fiecare, iar furnizorii din Turcia în 4, deși, în ceea ce privește unitățile, Turcia a câștigat majoritatea licitațiilor.
- (185) De la bun început, Comisia a reamintit că ACEA nu a contestat reprezentativitatea eșantionului de producători din Uniune, stabilit în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. Astfel, ACEA nu poate susține în mod valabil că, în ceea ce privește Comisia, aceasta a fost obligată să investigheze dacă presupusul impact al importurilor care au făcut obiectul unui dumping asupra prețurilor nu a rezultat din concurența în materie de prețuri din partea producătorilor din Uniune care nu au fost incluși în eșantion ⁽²⁴⁾. În plus, astfel cum se indică în tabelul 5 din regulamentul provizoriu, producătorii din Uniune și-au demonstrat capacitatea de a menține o cotă de piață de peste 70 %, dar și o profitabilitate de aproximativ 8 % în perioada 2018-2019. Acest aspect a fost realizat pe o piață extrem de competitivă, bazată pe licitații organizate de producătorii de automobile, în care toți producătorii din Uniune și producătorii situați în alte țări terțe au avut posibilitatea de a concura în cadrul acelorași licitații. Aceasta a însemnat că producătorii din Uniune au fost competitivi în condiții de piață normale și echitabile, fără ca industria în ansamblu să fie prejudiciată. În plus, Comisia a observat că afirmația ACEA s-a bazat pe 45 de licitații din partea a trei membri ai ACEA (4 contracte raportate de cei doi utilizatori cooperanți și 41 din partea unui utilizator necooperant). Informațiile s-au limitat doar la câștigătorul licitației, la cantitățile estimate și la originea celorlalți ofertanți din afara Uniunii (Maroc, Thailanda sau Turcia). În plus, aceste informații nu au fost susținute de niciun element de probă care să demonstreze exactitatea și fiabilitatea lor. Referințele licitației nu au fost nici măcar furnizate. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (186) De asemenea, potrivit ACEA, chiar și presupunând că este corect ca participanții la licitație să se alinieze la nivelul celor mai mici prețuri oferite, există un număr copleșitor de probe că o astfel de aliniere se realizează în primul rând în ceea ce privește producătorul din Uniune care practică cele mai mici prețuri și, în al doilea rând, în ceea ce privește importurile din țări terțe, orice aliniere la cotațiile furnizorilor marocani ocupând la mare distanță poziția a treia, cu doar 5 cazuri.
- (187) Comisia a observat că analiza efectuată de ACEA s-a bazat pe un număr limitat de licitații (și anume 15), iar informațiile furnizate de ACEA au constatat într-un tabel în care sunt enumerate 15 oferte de preț care acoperă toate sursele principale ale produsului în cauză (producători din Uniune și din toate țările terțe principale), prezentate de trei membri ai ACEA. 4 contracte au fost raportate de cei doi utilizatori cooperanți, iar 11 din partea unui utilizator necooperant. În plus, în ceea ce privește afirmația anterioară, aceste informații nu au fost susținute de niciun element de probă care să demonstreze exactitatea și fiabilitatea lor. Referințele licitației nu au fost nici măcar furnizate. De exemplu, nu au fost furnizate informații cu privire la măsura în care prețul raportat a inclus toate costurile auxiliare și reducerile incluse în oferte. În plus, documentele de licitație subiacente nu au fost furnizate și, astfel, Comisia nu a fost în măsură să verifice informațiile furnizate, afirmația fiind, prin urmare, respinsă. Deși Comisia ar fi trebuit să ia în considerare aceste informații, aceasta a observat că volumele totale ale ofertelor cotate reprezentau aproximativ 5 % din consumul total la nivelul Uniunii și, prin urmare, nu au fost considerate reprezentative. În plus, în toate cazurile, cu excepția a două dintre ele, ofertele de preț prezentate de producătorii marocani au fost inferioare celor prezentate de producătorii din Uniune. În consecință, Comisia a considerat că ACEA nu a furnizat elemente de probă în sprijinul faptului că participanții la licitație au fost nevoiți să se alinieze la nivelul producătorilor din Uniune care practicau cele mai mici prețuri și că furnizorii marocani nu au determinat scăderea prețurilor.
- (188) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că însăși Comisia a solicitat membrilor ACEA să furnizeze astfel de date privind cotațiile de licitație bazate pe începerea producției, date care au fost furnizate de ACEA în consecință. ACEA a furnizat, de asemenea, documente suplimentare de la utilizatorul B. În sfârșit, ACEA a considerat acest set de date ca fiind reprezentativ, deoarece se baza pe 29 de licitații, acoperirea aproape 100 % din achizițiile de RAO din Maroc și era susținut de elemente de probă.

⁽²⁴⁾ A se vedea Hotărârea din 14 septembrie 2022, Nevinnomysskiy „Azot” și NAK „Azot”/Comisia, T-865/19, EU:T:2022:559, punctele 283-286.

- (189) Comisia a subliniat că informațiile privind licitațiile au fost solicitate numai celor doi utilizatori care au cooperat pe deplin la investigație, care au furnizat răspunsuri la chestionar și cărora li s-au verificat datele. Datele transmise ulterior de ACEA cu privire la utilizatorul necooperant au fost considerate incomplete, nefiabile și neverificabile din cauza lipsei de cooperare din partea utilizatorului respectiv. Comisia a observat că ACEA și-a fondat analiza în principal pe utilizatorul necooperant. De asemenea, în timp ce ACEA a susținut că setul său de date era sprijinit de elemente de probă, Comisia a considerat că setul de date a constat în principal în foi de calcul rezumative și că referințele licitației menționate de ACEA erau, de fapt, numerele interne ale fiecărei licitații. Cu toate acestea, nu a fost furnizată documentația completă referitoare la licitații, cum ar fi copii ale termenilor de referință, ofertele efective primite etc. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

5.3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (190) În lipsa altor observații privind legătura de cauzalitate, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 152-154 din regulamentul provizoriu.

6. NIVELUL MĂSURILOR

6.1. Calcularea marjei de subcotare a prețurilor indicative

- (191) ACEA a susținut, atât după comunicarea constatărilor provizorii, cât și după comunicarea constatărilor finale, că Comisia ar fi trebuit să efectueze calcule ale marjei de subcotare a prețurilor indicative la nivelul licitațiilor, la fel ca în investigația inițială împotriva importurilor de RAO din China ⁽²⁵⁾.
- (192) Comisia a examinat argumentul și a constatat că o afirmație similară în cursul investigației de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor menționate anterior ⁽²⁶⁾ a fost formulată și respinsă. În considerentul 115 de mai sus, Comisia a explicat că o selecție a datelor din licitații individuale nu poate înlocui analiza prețurilor și a volumelor efectuată de Comisie, care se bazează pe date complete, adică lista vânzărilor și comparații de preț în funcție de tip. O astfel de comparație reflectă cea mai mare cantitate posibilă de date a tranzacțiilor efective de vânzări care au avut loc. În plus, marja de subcotare a prețurilor indicative a fost exprimată ca procent din prețul de export în cursul perioadei de investigație. Analiza pe baza datelor complete de la producătorii-exportatori incluși în eșantion și de la producătorii din Uniune au indicat o subcotare a prețurilor indicative de 44 % pentru Hands și de 51,6 % pentru alți producători marocani. Prin urmare, argumentul a fost respins.
- (193) Hands a susținut că ajustările efectuate de Comisie în legătură cu viitoarele costuri de mediu sunt arbitrare și speculative, afectează comparabilitatea prețurilor și determină o denaturare a comparabilității prețurilor între vânzările în Uniune și cele marocane. Hands a făcut referire la noul Model de dezvoltare al Marocului, care a fost lansat în aprilie 2021 și include investiții în energie verde durabilă pentru a avea caracter competitiv la nivelul industriilor cu emisii scăzute de dioxid de carbon, iar țara s-a angajat să își procure peste 50 % din energia electrică din surse regenerabile până în 2030. Prin urmare, este evident că viitoarele costuri care ar urma să fie suportate de Hands în perioada de aplicare a măsurilor, inclusiv cele legate de eforturile de decarbonizare din Maroc, nu au fost avute în vedere de Comisie.
- (194) Comisia a subliniat că includerea costurilor viitoare de mediu în prețul indicativ pentru industria Uniunii este în conformitate cu articolul 7 alineatul (2d) din regulamentul de bază. Includerea acestor costuri nu s-a bazat pe simple speculații, ci pe dovezi pozitive ale investițiilor efective planificate. Posibilitatea Marocului de a realiza investiții în energie verde durabilă este irelevantă pentru aplicarea dispozițiilor relevante din regulamentul de bază în ceea ce privește stabilirea prețului indicativ al Uniunii, în raport cu care trebuie avute în vedere costurile viitoare de mediu. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (195) Potrivit Hands, Comisia nu a furnizat nicio explicație cu privire la calculul costurilor viitoare și, astfel, a privat Hands și alte părți interesate de dreptul lor la apărare.

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 404/2010, considerentele 175-179.

⁽²⁶⁾ Considerentele 125 și 126 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/109 al Comisiei din 23 ianuarie 2017 de impunere a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 18, 24.1.2017, p. 1).

- (196) Comisia a furnizat informații cu privire la costurile viitoare în urma unei solicitări din partea Dika. Răspunsul a fost publicat în dosarul public, care a fost pus la dispoziția tuturor părților. Prin urmare, dreptul la apărare nu a fost încălcat.

7. INTERESUL UNIUNII

7.1. Interesul industriei Uniunii

- (197) În lipsa oricăror observații, se confirmă considerentele 165 și 166 din regulamentul provizoriu.

7.2. Interesul utilizatorilor

- (198) Atât după comunicarea constatărilor provizorii, cât și după comunicarea constatărilor finale, ACEA și-a reiterat afirmația descrisă în considerentul 170 din regulamentul provizoriu, potrivit căreia industria roților din aluminiu a Uniunii nu a putut satisface cererea. Se presupune că, timp de peste 15 ani, piața Uniunii a suferit din cauza capacității insuficiente și a deficitelor cauzate de investițiile insuficiente realizate de producătorii din Uniune. Potrivit ACEA, producătorii de RAO din Uniune nu își îndeplinesc în mod constant angajamentul de a crește capacitatea de producție și de a asigura securitatea aprovizionării în Uniune. ACEA a reamintit că, în contextul investigației antidumping a Comisiei privind RAO din China, se presupune că producătorii din Uniune s-au angajat să își sporească capacitatea de producție și că, în ceea ce privește Comisia, aceasta a extins măsura antidumping cu condiția creșterii capacităților. Potrivit ACEA, între 2006 și perioada de investigație, capacitatea Uniunii a crescut cu 14 %, în timp ce consumul a crescut cu 33 % în cursul aceleiași perioade.
- (199) Comisia a constatat că această afirmație a fost deja abordată în considerentul 171 din regulamentul provizoriu și că nu au fost prezentate elemente sau probe noi. Comisia a observat că, dacă este nevoie, industria roților din aluminiu a Uniunii și-ar putea spori capacitatea într-un termen relativ scurt, deoarece investiția relevantă menționată de utilizatori nu viza cuptoarele sau cabinele de vopsire, ci utilajele de turnare care pot fi instalate cu ușurință. Prin urmare, dacă producătorii de roți din aluminiu din Uniune nu au investit în capacități de producție suplimentare, acest lucru s-a datorat mai degrabă situației lor economice dificile, precum și lipsei unor contracte viitoare suficiente din partea producătorilor de automobile pentru a justifica o astfel de investiție. Astfel, industria Uniunii nu a avut suficiente stimulente pentru a investi în capacități suplimentare în absența unei creșteri previzibile a cererii pentru producția sa.
- (200) În plus, consumul la nivelul Uniunii s-a ridicat la 64,31 milioane de unități în perioada de investigație. Capacitatea totală a industriei Uniunii a fost de 61,29 milioane de unități, în timp ce producția totală a Uniunii a fost de 48,75 milioane de unități în perioada de investigație, iar exporturile industriei Uniunii au fost de 2,71 milioane de unități, capacitatea de 9,83 milioane de unități rămânând neutilizată. În consecință, industria Uniunii a dispus deja de o capacitate de producție suficientă pentru a acoperi aproape întreaga cerere de roți din aluminiu a Uniunii. În plus, piața Uniunii ar putea fi aprovizionată în continuare de producători-exportatori din țări terțe. Capacitatea totală de RAO la nivel mondial a crescut chiar odată cu sosirea producătorilor marocani. În consecință, afirmația a fost respinsă.
- (201) În urma comunicării constatărilor finale, ACEA a susținut că afirmația Comisiei potrivit căreia investițiile relevante nu vizează cuptoarele sau cabinele de vopsire, ci utilajele de turnare care pot fi instalate cu ușurință, nu a fost susținută de elemente de probă. ACEA a susținut că utilizatorii cooperanți au demonstrat că lipsa unui număr suficient de cabine de vopsire reprezintă tocmai unul dintre principalele blocaje care limitează capacitatea de producție a Uniunii.
- (202) Comisia a observat că elementele de probă prezentate de utilizatorul A se refereau la lipsa capacității de producție a unui producător din Uniune pentru anii 2015-2016, așadar înainte de perioada examinată. Mai mult, utilizatorul A nu a furnizat niciun document care să indice problemele legate de capacitatea de producție în cursul perioadei examinate. În ceea ce privește utilizatorul B, documentele furnizate datau, de asemenea, dinainte de perioada examinată (majoritatea datând din 2016). Cu toate acestea, în cursul vizitei de verificare, utilizatorul B a declarat că „într-un an normal precum 2018/2019, nu a existat un deficit de roți din aluminiu”. Nici ACEA, nici vreun alt utilizator nu au furnizat elemente de probă care să ateste un deficit de producție din cauza lipsei unui număr suficient de cabine de vopsire în cursul perioadei examinate.

- (203) În cursul investigației, Comisia a colectat elemente de probă potrivit cărora industria Uniunii a investit în cabine de vopsire atunci când consumul a trecut la mai multe discuri diamantate, care necesită două întoarceri în liniile de vopsire. În ceea ce privește investițiile în cabine de vopsire și echipamente de turnare, Comisia a colectat copii ale facturilor de achiziție care arată că industria Uniunii și-a putut mări capacitatea în trecut, atunci când cererea pentru produsele sale era sigură. Comisia a considerat că în dosarul neconfidențial nu s-au putut include informații mai detaliate, deoarece informațiile în cauză se refereau la tranzacții individuale specifice reprezentând date care nu pot fi rezumate în sensul articolului 19 alineatul (2) din regulamentul de bază. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (204) ACEA a susținut că, în momentul în care furnizorii marocani au câștigat licitații pentru furnizarea de roți către Uniune, industria Uniunii nu dispunea de o capacitate de producție neutilizată și, prin urmare, aceste importuri acopereau nevoile strategice ale producătorilor de automobile.
- (205) Comisia a constatat că ACEA nu a furnizat dovezi în sprijinul acestei afirmații, de exemplu în cazul licitațiilor în care nu a existat nicio ofertă de preț din partea producătorilor din Uniune, în special în cazul licitațiilor câștigate de producătorii marocani. Comisia a constatat, de asemenea, că nu a fost furnizat niciun element de probă care să ateste că industria roților din aluminiu a Uniunii nu a furnizat RAO în urma cererilor din partea producătorilor de automobile în cursul perioadei examinate ⁽²⁷⁾. Astfel cum s-a menționat deja mai sus, capacitatea de producție a industriei Uniunii, împreună cu cea a producătorilor-exportatori din țări terțe, este în mare măsură suficientă pentru a satisface nevoile industriei auto. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (206) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că niciunul dintre producătorii din Uniune nu a decis să investească în capacități de producție suplimentare, în timp ce producția de automobile din Uniune a crescut constant din 2013.
- (207) Cu toate acestea, Comisia a constatat că, în perioada respectivă, capacitatea de producție a industriei Uniunii a crescut cu aproximativ 10,8 milioane de unități [51,644 milioane de unități ⁽²⁸⁾ în 2013, ajungând la 62,475 milioane de unități ⁽²⁹⁾ în 2019]. Astfel, afirmația nu a fost susținută de niciun element de probă și, prin urmare, a fost respinsă.
- (208) După comunicarea constatărilor finale, ACEA și-a reiterat afirmația potrivit căreia industria Uniunii nu poate satisface cererea din Uniune, chiar și în condițiile unei piețe perturbate și ale unei scăderi istorice a cererii.
- (209) Comisia a observat că gradul de utilizare a capacității de producție a industriei Uniunii era de 80 % în cursul perioadei de investigație. Prin urmare, existau capacități neutilizate suplimentare pentru a satisface cererea. De asemenea, nu a existat nicio cerință conform căreia industria Uniunii era obligată să aibă capacitatea de a satisface cererea totală. Utilizatorii puteau importa, de asemenea, RAO din oricare dintre țările terțe producătoare. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (210) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că a furnizat elemente de probă care demonstrează că industria Uniunii nu dispunea de o capacitate de producție neutilizată și, prin urmare, importurile marocane acopereau nevoile strategice ale producătorilor de automobile. În plus, ACEA a furnizat elemente de probă privind lipsa de producție a industriei Uniunii în 2016.
- (211) Comisia a considerat că afirmația nu a fost susținută de suficiente elemente de probă. De exemplu, ACEA nu a furnizat elemente de probă referitoare la nicio licitație câștigată de furnizorii marocani în care producătorii din Uniune nu au participat la procedura de licitație. În ceea ce privește lipsa de producție, ACEA nu a prezentat elemente de probă care să indice o problemă sistemică, deoarece elementele de probă furnizate datau dinainte de perioada examinată. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (212) Potrivit ACEA, Comisia nu a abordat aspectul creșterii costurilor producătorilor de automobile din cauza efectelor cumulative ale măsurilor antidumping aplicate altor materii prime, piese și componente utilizate pentru producția de automobile.

⁽²⁷⁾ În urma comunicării constatărilor provizorii, utilizatorul A a raportat că, în 2014, în cazul unui proiect, un producător din Uniune nu a fost în măsură să furnizeze 100 %, ci 85 % din cantitatea solicitată. Cu toate acestea, utilizatorul consideră în continuare acest producător din Uniune ca fiind principalul său furnizor și nu a susținut ori furnizat elemente de probă care să ateste că o astfel de reducere a ofertei de către producătorul din Uniune a avut loc în cursul perioadei examinate.

⁽²⁸⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/109, considerentul 136.

⁽²⁹⁾ Considerentul 97 din regulamentul provizoriu.

- (213) Comisia a observat că ACEA nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul afirmației sale. Deși există posibilitatea ca, în ceea ce privește costurile furnizorilor lor, acestea să fi crescut și să fi fost transferate, integral sau parțial, producătorilor de automobile, acest aspect pare să nu fi avut un impact negativ asupra situației lor economice. Astfel cum s-a subliniat în considerentul 175 din regulamentul provizoriu, producătorii de automobile au publicat rezultate pentru exercițiul financiar 2021 care au depășit profiturile obișnuite raportate în anii precedenți. În cele din urmă, astfel cum s-a stabilit deja în considerentul 169 din regulamentul provizoriu, ponderea costului RAO în producția unui automobil este minoră, de aproximativ 0,5 %. Prin urmare, impactul măsurilor asupra producătorilor de automobile a fost extrem de redus, iar afirmația a fost respinsă.
- (214) După comunicarea constatărilor finale, ACEA nu a fost de acord cu evaluarea Comisiei din considerentul de mai sus. ACEA a susținut că taxele antidumping vor reprezenta un cost suplimentar de 241-413 milioane EUR. Aceasta este o sumă semnificativă pentru producătorii de automobile pentru o industrie care continuă să sufere din cauza unui nivel scăzut al producției de automobile în Uniune, fiind în același timp nevoită să absoarbă costuri de mediu suplimentare.
- (215) Comisia a observat că ACEA nu a contestat constatările Comisiei potrivit cărora ponderea RAO în costul total de producție al unui automobil este minoră, de aproximativ 0,5 %, iar taxa antidumping relativ scăzută ar reprezenta doar o fracțiune din acest 0,5 %. Nu a fost prezentat niciun element de probă care să demonstreze că producătorii de automobile nu vor putea absorbi aceste costuri. În plus, în pofida corectitudinii costului suplimentar estimat de ACEA, estimarea costurilor suplimentare s-a bazat pe prețul indicativ al Uniunii și, prin urmare, se referă la marjele de prejudiciu stabilite. Cu toate acestea, taxa s-a bazat pe marjele de dumping, care au fost mai mici decât marjele de prejudiciu constatate și, prin urmare, efectele taxei antidumping ar fi mai mici decât sumele estimate de ACEA. În consecință, afirmația a fost respinsă.
- (216) ACEA a susținut că unii dintre membrii săi au estimat că furnizorii marocani își sporesc angajamentele în materie de monitorizare a impactului emisiilor de CO₂ asupra lanțurilor de aprovizionare. Prin urmare, redirecționarea aprovizionării către alte țări terțe ar avea un impact semnificativ asupra capacității producătorilor de automobile de a-și îndeplini obiectivele în materie de reducere a emisiilor de CO₂.
- (217) Comisia a observat că ACEA nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul acestei afirmații, în timp ce informațiile obținute în timpul vizitei de verificare a unui utilizator cooperant au arătat că importurile marocane se confruntă cu o problemă similară a impactului lor asupra obiectivelor producătorilor de automobile de reducere a emisiilor de CO₂ din cauza distanței dintre fabricile din Maroc și fabricile producătorilor de automobile din Uniune. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (218) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a făcut referire la planul său în 10 puncte având scopul de a contribui la punerea în aplicare a Pactului verde european ⁽³⁰⁾, precum și la faptul că utilizatorul B a furnizat, după vizita de verificare, elemente de probă care atestă că importurile marocane sunt importante în ceea ce privește impactul emisiilor de CO₂ datorită proximității geografice dintre fabricile din Maroc și fabricile producătorilor de automobile.
- (219) Comisia a observat că planul în 10 puncte nu menționa impactul importurilor de roți, în general, și al celor din Maroc, în special. În consecință, planul nu a constituit un element de probă adecvat în ceea ce privește afirmația descrisă în considerentul 216 de mai sus. În plus, utilizatorul B a raportat într-adevăr că a introdus criteriul emisiilor de CO₂ pentru selectarea furnizorilor și că obiectivul este de a reduce distanța dintre fabrici și furnizori și, prin urmare, amprenta de carbon. Cu toate acestea, utilizatorul B a afirmat, de asemenea, că competitivitatea rămâne un factor foarte important pentru selectarea unui furnizor. În plus, Comisia nu a identificat niciun element de probă care să demonstreze că acest criteriu a fost evaluat efectiv de către utilizatorul B în cursul procesului de licitație sau că un producător nu a fost luat în considerare din cauza criteriilor emisiilor de CO₂. În cele din urmă, chiar dacă acest criteriu ar juca un rol esențial în viitor, măsurile antidumping nu au ca obiectiv încetarea importurilor din Maroc, ci mai degrabă asigurarea faptului că acestea intră în Uniune la prețuri echitabile. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (220) ACEA a susținut că Oficiul Federal al Concurenței din Germania a inițiat în martie 2022 o investigație împotriva unui producător din Uniune, pe baza unor acuzații de comportament care restrânge concurența. Cu toate acestea, Comisia a observat că nu a fost făcută nicio afirmație privind posibilele efecte asupra constatărilor investigației cu privire la un astfel de comportament pretins. În orice caz, investigația respectivă este în desfășurare și nu s-a ajuns încă la nicio concluzie. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

⁽³⁰⁾ https://www.acea.auto/files/ACEA_10-point_plan_European_Green_Deal.pdf

- (221) După comunicarea constatărilor finale, ACEA a susținut că măsurile antidumping nu ar trebui să fie aplicate până la stabilirea rezultatului investigației efectuate de Oficiul Federal al Concurenței din Germania în astfel de circumstanțe excepționale și în conformitate cu principiile bunei administrări și bunelor practici administrative, astfel cum au fost elaborate în cazul țevilor fără sudură ⁽³¹⁾.
- (222) Astfel cum s-a explicat deja în considerentul 220 de mai sus, administrația națională nu a luat încă nicio decizie. În schimb, în cazul țevilor fără sudură, taxele au fost aplicate doar după ce a fost emisă o decizie definitivă de sancționare a practicii anticoncurențiale și după ce a devenit evident că această practică se referea la perioada examinată în cadrul investigației și că acoperirea produsul în cauză. Niciunul dintre aceste elemente nu a fost prezent în cazul de față. În consecință, afirmația a fost respinsă.

7.3. Concluzie privind interesul Uniunii

- (223) Pe baza celor de mai sus și în lipsa altor observații, concluziile enunțate în considerentul 177 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

8. MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE

8.1. Măsurile definitive

- (224) Având în vedere concluziile formulate privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate, nivelul măsurilor și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, este necesar să se instituie măsuri antidumping definitive pentru a se preveni agravarea prejudiciilor cauzate industriei Uniunii de către importurile de produs în cauză care fac obiectul unui dumping.
- (225) Astfel cum s-a indicat în considerentul 63, marjele de dumping au fost ușor revizuite în etapa definitivă.
- (226) Pe baza informațiilor de mai sus, nivelurile taxei antidumping definitive, exprimate pe baza prețului CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, trebuie stabilite după cum urmează:

Țara	Societatea	Marja de dumping (%)	Marja de prejudiciu (%)	Taxa antidumping definitivă (%)
Maroc	HANDS 8 S.A.	9,01	44,0	9,0
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54	51,6	17,5
	Toate celelalte societăți	17,54	51,6	17,5

- (227) Nivelurile taxei antidumping individuale aplicabile societăților precizate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei investigații. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul prezentei investigații în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei sunt, prin urmare, aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din țara în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile produsului în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și trebuie să facă obiectul taxei aplicabile pentru „toate celelalte societăți”.

⁽³¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1322/2004 al Consiliului din 16 iulie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2320/97 de instituire a taxei antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia și din România (JO L 246, 20.7.2004, p. 10).

- (228) O societate care își modifică ulterior denumirea poate solicita aplicarea acestor niveluri ale taxei antidumping individuale. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ⁽³²⁾. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicat un regulament privind schimbarea denumirii.
- (229) Pentru a reduce la minimum riscurile de circumvenție ca urmare a diferenței dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale de asigurare a aplicării corecte a taxelor antidumping individuale. Societățile care fac obiectul taxelor antidumping individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Este necesar ca importurile care nu sunt însoțite de factura respectivă să facă obiectul taxei antidumping aplicabile pentru „toate celelalte societăți”.
- (230) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice importurilor nivelurile individuale ale taxei antidumping, ea nu este singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, este necesar ca autoritățile vamale ale statelor membre să efectueze verificările lor obișnuite și pot, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a se asigura că aplicarea ulterioară a taxei este justificată, în conformitate cu legislația vamală.
- (231) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale mai mici ale taxei cresc semnificativ în volum, în special după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie, ea însăși, o modificare a configurației schimburilor comerciale datorată instituirii măsurilor, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de circumstanțe, poate fi deschisă o investigație anticircumvenție, sub rezerva îndeplinirii condițiilor necesare în acest sens. O astfel de investigație poate examina, printre altele, necesitatea de a elimina nivelul (nivelurile) individual(e) al(e) taxei și, prin urmare, instituirea unei taxe la nivel național.
- (232) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, taxa antidumping pentru toate celelalte societăți trebuie să se aplice nu doar producătorilor-exportatori necooperanți în cadrul prezentei investigații, ci și producătorilor care nu au avut exporturi în Uniune în timpul perioadei de investigație.
- (233) Statisticile privind roțile din aluminiu pentru autovehicule încadrate la pozițiile tarifare 8701-8705, cu sau fără accesoriile acestora, având sau nu pneuri montate, sunt exprimate frecvent în număr de bucăți. Cu toate acestea, în Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽³³⁾ nu este specificată o astfel de unitate de măsură suplimentară pentru roțile din aluminiu pentru autovehicule încadrate la pozițiile tarifare 8701-8705, cu sau fără accesoriile acestora, având sau nu pneuri montate. Prin urmare, este necesar ca, pentru importurile de produs în cauză, să figureze în declarația de punere în liberă circulație nu doar greutatea în kilograme sau tone, ci și numărul de unități importate. Unitățile trebuie indicate pentru codurile NC ex 8708 70 10 și ex 8708 70 50 (coduri TARIC: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 și 8708 70 50 50).

8.2. Perceperea definitivă a taxelor provizorii

- (234) Având în vedere marjele de dumping constatate și dat fiind nivelul prejudiciului cauzat industriei Uniunii, sumele depuse cu titlu de taxe antidumping provizorii, instituite prin regulamentul provizoriu, ar trebui să fie percepute definitiv până la nivelurile stabilite în prezentul regulament.

⁽³²⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles, Belgia.

⁽³³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1832 al Comisiei din 12 octombrie 2021 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 385, 29.10.2021, p. 1).

8.3. Instituirea retroactivă a măsurilor antidumping

- (235) Astfel cum s-a indicat în secțiunea 1.2, Comisia a impus obligativitatea înregistrării pentru importurile de produs care face obiectul investigației.
- (236) În cursul etapei finale a investigației au fost evaluate datele colectate în contextul înregistrării. Comisia a analizat dacă sunt sau nu îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază pentru perceperea retroactivă a taxelor definitive.
- (237) Comisia a observat că volumul unităților importate în cursul perioadei de informare prealabilă (18 iunie 2022-16 iulie 2022) a fost de aproximativ 291 000 de unități, ceea ce reprezintă o scădere cu 11 % comparativ cu volumul mediu lunar al importurilor în cursul perioadei ulterioare investigației analizate în regulamentul de înregistrare, și anume de la 1 decembrie 2021 la 30 aprilie 2022. Prin urmare, Comisia nu a identificat elemente de probă privind o posibilă constituire de stocuri în cursul perioadei de informare prealabilă. În plus, prețurile importurilor au crescut cu 11 %, în concordanță cu creșterea prețurilor LME (*London Metal Exchange* – Bursa Metalelor de la Londra) pe 3 luni. În consecință, nu a existat nicio dovadă că importurile au subminat efectele corective ale taxelor.
- (238) Pe această bază, condițiile juridice prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază nu au fost îndeplinite și, prin urmare, taxele nu ar trebui să fie percepute retroactiv pentru importurile înregistrate.

9. DISPOZIȚIE FINALĂ

- (239) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁴⁾, în cazul în care un quantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, rata dobânzii este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.
- (240) Comitetul instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 nu a emis un aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de roți din aluminiu pentru autovehiculele încadrate la pozițiile tarifare 8701-8705, cu sau fără accesoriile acestora, având sau nu pneuri montate, încadrate în prezent la codurile NC ex 8708 70 10 și ex 8708 70 50 (coduri TARIC: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 și 8708 70 50 50) și originare din Maroc.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco-frontiera Uniunii, înainte de vămuire, al produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile enumerate mai jos, este stabilit după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxă antidumping definitivă	Cod adițional TARIC
Maroc	HANDS 8 S.A.	9,0 %	C873
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,5 %	C897
	Toate celelalte societăți	17,5 %	C999

⁽³⁴⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea către autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin nume și funcție, redactată după cum urmează: „Subsemnatul (subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produs în cauză) vândut pentru export în Uniunea Europeană, vizat de prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în Maroc. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte”. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa stabilită pentru „toate celelalte societăți”.

(4) În cazul în care se prezintă o declarație de punere în liberă circulație privind produsul menționat la alineatul (1), numărul de unități din produsul importat se înscrie în câmpul relevant al declarației respective, fără a aduce atingere unității suplimentare definite în Nomenclatura combinată.

(5) Dacă nu se precizează altfel, se aplică dispozițiile în vigoare referitoare la taxele vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/1221 se percep definitiv.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 ianuarie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2023/100 AL COMISIEI**din 11 ianuarie 2023****de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de butoaie reîncărcabile din oțel inoxidabil originare din Republica Populară Chineză**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 7,

după consultarea statelor membre,

întrucât:

1. PROCEDURĂ**1.1. Deschiderea procedurii**

- (1) La 13 mai 2022, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a deschis o investigație antidumping cu privire la importurile de butoaie reîncărcabile din oțel inoxidabil originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „China” sau „țara în cauză”) în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază. Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾ (denumit în continuare „avizul de deschidere”).
- (2) Comisia a deschis investigația în urma unei plângeri depuse la 31 martie 2022 de European Kegs Committee (denumit în continuare „reclamantul”). Plângerea a fost depusă în numele industriei butoaielor reîncărcabile din oțel inoxidabil din Uniune, în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Plângerea conținea elemente de probă privind existența unui dumping și a unui prejudiciu important cauzat de acesta, care au fost considerate suficiente pentru a justifica inițierea investigației.

1.2. Înregistrare

- (3) În temeiul articolului 14 alineatul (5a) din regulamentul de bază, Comisia trebuie să înregistreze importurile care fac obiectul unei investigații antidumping în cursul perioadei de informare prealabile, cu excepția cazului în care dispune de suficiente elemente de probă în sensul articolului 5 potrivit cărora cerințele prevăzute la litera (c) sau la litera (d) de la articolul 10 alineatul (4) nu sunt îndeplinite. Având în vedere că elementele de probă de la dosar au arătat că cerința de la litera (d) nu a fost îndeplinită, Comisia nu a impus obligativitatea înregistrării importurilor de produs în cauză în temeiul articolului 14 alineatul (5a) din regulamentul de bază.

1.3. Părțile interesate

- (4) În avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze în vederea participării la investigație. În plus, Comisia i-a informat în mod specific cu privire la deschiderea investigației pe producătorii din Uniune reprezentați de reclamant; alți producători cunoscuți din Uniune; importatorii cunoscuți, comercianții și utilizatorii; producătorii-exportatorii cunoscuți și autoritățile din țara în cauză și i-a invitat să participe.
- (5) Părțile interesate au avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la deschiderea investigației și de a solicita să fie audiate de Comisie și/sau de consilierul-auditor pentru proceduri comerciale. Nu s-a solicitat nicio audiere.

1.4. Eșantionare

- (6) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea constitui un eșantion din rândul părților interesate, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ JO C 195, 13.5.2022, p. 24.

Selectarea eșantionului de producători din Uniune

- (7) În avizul său de deschidere, Comisia a afirmat că a selectat cu titlu provizoriu un eșantion de producători din Uniune. Comisia a selectat eșantionul pe baza volumului de producție și a volumului de vânzări, ținând seama de localizarea lor geografică. Eșantionul a fost constituit din trei producători din Uniune. Producătorii din Uniune incluși în eșantion au reprezentat 73 % din producția totală estimată a Uniunii și respectiv 74 % din vânzările din Uniune. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la eșantionul provizoriu. Nu au fost primite observații cu privire la acest aspect. Eșantionul este reprezentativ pentru industria Uniunii.

1.4.1. Eșantionarea importatorilor

- (8) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.
- (9) Un singur importator neafiliat a furnizat informațiile solicitate și a acceptat să fie inclus în eșantion. Prin urmare, Comisia a decis că eșantionarea importatorilor neafiliați nu este necesară.

1.4.2. Eșantionarea producătorilor-exportatori din China

- (10) Pentru a decide dacă este necesară eșantionarea și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor producătorilor-exportatori din China să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Republicii Populare Chineze pe lângă Uniunea Europeană să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori, dacă există, care ar putea fi interesați să participe la investigație.
- (11) Șase producători din țara în cauză care au exportat butoaie către Uniune în cursul PI au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de doi producători-exportatori bazat pe cel mai mare volum reprezentativ de exporturi către Uniune care putea fi investigat în mod rezonabil, ținând seama de timpul disponibil. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, au fost consultați cu privire la selectarea eșantionului toți producătorii-exportatori cunoscuți în cauză, precum și autoritățile din țara în cauză. Nu s-au primit observații.

1.5. Răspunsurile la chestionar și vizitele de verificare

- (12) Comisia a trimis Guvernului Republicii Populare Chineze (denumit în continuare „GC”) un chestionar referitor la existența unor distorsiuni semnificative în China în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Nu s-a primit niciun răspuns.
- (13) Comisia a publicat online ^(?) chestionarele pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, importatorii neafiliați și producătorii din Uniune și a trimis reclamantului chestionarul privind macrodatele la 20 mai 2022.
- (14) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru o determinare provizorie a dumpingului, a prejudiciului generat de acesta și a interesului Uniunii. Vizitele de verificare efectuate în temeiul articolului 16 din regulamentul de bază s-au desfășurat la sediile următoarelor societăți:

Producători din Uniune

- Blefa GmbH, Hüttenstraße 43, 57223 Kreuztal, Germania
- Schäfer - Sudex s.r.o., Podolí 5, 584 01 Ledec nad Sázavou, Cehia
- Thielmann Portinox Spain S.A., Carr. de Pulianas, 18197 Granada, Spania

- (15) Având în vedere pandemia de COVID-19 și măsurile de izolare instituite, Comisia a efectuat verificări încrucișate la distanță (denumite în continuare „VLD”) în conformitate cu avizul său privind consecințele pandemiei de COVID-19 asupra investigațiilor antidumping și antisubvenții vizând următorii producători-exportatori chinezi:

(?) <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2602>

- Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd, Shandong, China
- Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang, China

1.6. Perioada de investigație și perioada examinată

- (16) Investigația privind dumpingul și prejudiciul rezultat din acesta a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2021 (denumită în continuare „perioada de investigație”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2018 și sfârșitul perioadei de investigație (denumită în continuare „perioada examinată”).

2. PRODUSUL CARE FACE OBIECTUL INVESTIGAȚIEI, PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Produsul care face obiectul investigației

- (17) Produsul care face obiectul investigației constă în butoaie, vase, bidoane, rezervoare și recipiente similare, reîncărcabile, din oțel inoxidabil, cunoscute sub denumirea de „butoaie reîncărcabile din oțel inoxidabil”, având corpul de formă aproximativ cilindrică, cu o grosime a peretelui de 0,5 mm sau mai mare, de tipul celor utilizate pentru alte substanțe decât gazul lichefiat, țigeli și produsele petroliere, cu o capacitate de minimum 4,5 litri, indiferent de tipul de finisare, de capacitate sau de clasa oțelului inoxidabil, cu sau fără componente suplimentare (extractoare, găhuri, mânere sau orice altă componentă), chiar vopsite sau acoperite cu alte materiale (denumite în continuare „butoaie” sau „produsul care face obiectul investigației”).
- (18) Următoarele produse nu intră în domeniul de aplicare al prezentei investigații atunci când sunt importate separat de produsul care face obiectul investigației: găhuri, fittinguri, cuplaje sau robinete, gulere, supape și alte componente ale produsului care face obiectul investigației (extractoare, găhuri, mânere sau orice altă componentă).

2.2. Produsul în cauză

- (19) Produsul în cauză este produsul care face obiectul investigației, originar din China, încadrat în prezent la codurile NC ex 7310 10 00 și ex 7310 29 90 (codurile TARIC 7310 10 00 10 și 7310 29 90 10) (denumit în continuare „produsul în cauză”).

2.3. Produsul similar

- (20) Investigația a arătat că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări de bază:
- produsul în cauză atunci când este exportat către Uniune;
 - produsul care face obiectul investigației fabricat și vândut pe piața internă din China și
 - produsul care face obiectul investigației, fabricat și vândut în Uniune de către industria Uniunii.
- (21) Comisia a stabilit în această etapă că produsele respective sunt, prin urmare, produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

3. DUMPINGUL

3.1. China

3.1.1. Procedura de stabilire a valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază

- (22) Având în vedere elementele de probă suficiente disponibile la deschiderea investigației, care indică existența unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază în privința Chinei, Comisia a considerat oportun să deschidă investigația cu privire la producătorii-exportatori din țara respectivă, în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

- (23) Prin urmare, pentru a colecta datele necesare pentru eventuala aplicare a articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, Comisia a invitat, în avizul de deschidere, toți producătorii-exportatori din China să furnizeze informații cu privire la factorii de producție utilizați pentru fabricarea butoaielor. Șase producători-exportatori au transmis informațiile relevante.
- (24) Pentru a obține informațiile pe care le-a considerat necesare pentru investigația sa cu privire la presupusele distorsiuni semnificative, Comisia a trimis un chestionar către GC. În plus, la punctul 5.3.2 din avizul de deschidere, Comisia a invitat toate părțile interesate să își prezinte punctele de vedere și să furnizeze informații și documente justificative referitoare la aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, în termen de 37 de zile de la data publicării avizului de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Nu s-a primit, în termenul stabilit, niciun răspuns la chestionar din partea GC și nu s-a primit nicio comunicare privind aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Ulterior, Comisia a informat GC că va folosi datele disponibile în sensul articolului 18 din regulamentul de bază pentru a determina existența distorsiunilor semnificative în China. Comisia a invitat GC să își prezinte observațiile cu privire la aplicarea articolului 18. Nu s-au primit observații.
- (25) La punctul 5.3.2 din avizul de deschidere, Comisia a precizat, de asemenea, că, având în vedere elementele de probă disponibile, Mexic și Turcia sunt posibile țări terțe reprezentative adecvate pentru China în cazul de față, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii valorii normale pe baza unor prețuri sau valori de referință nedistorsionate. Comisia a precizat, de asemenea, că va examina alte posibile țări reprezentative adecvate, în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază.
- (26) La 20 iulie 2022, prin intermediul unei note („prima notă”), Comisia a informat părțile interesate cu privire la sursele relevante pe care intenționa să le utilizeze la stabilirea valorii normale. În nota respectivă, Comisia a furnizat o listă a tuturor factorilor de producție, cum ar fi materiile prime, forța de muncă și energia, utilizați pentru fabricarea de butoaie. În plus, pe baza criteriilor de alegere a prețurilor sau a valorilor de referință nedistorsionate, Comisia a identificat Mexic, Brazilia și Rusia drept posibile țări reprezentative adecvate. Comisia nu a primit observații cu privire la prima notă.
- (27) La 19 septembrie 2022, prin intermediul unei a doua note („a doua notă”), Comisia a informat părțile interesate cu privire la sursele relevante pe care intenționa să le utilizeze la stabilirea valorii normale, luând în considerare Brazilia ca țară reprezentativă. De asemenea, Comisia a informat părțile interesate că va stabili costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale (denumite în continuare „costurile VAG”), precum și profitul, pe baza datelor referitoare la producătorul KHS Industria de Maquinas LTDA din Brazilia. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile. S-au primit observații de la cei doi producători-exportatori incluși în eșantion.
- (28) După analizarea observațiilor și a informațiilor primite cu privire la a doua notă, Comisia a concluzionat că Brazilia este o alegere adecvată ca țară reprezentativă pentru a furniza prețuri și costuri nedistorsionate în vederea stabilirii valorii normale în etapa provizorie. Motivele care stau la baza acestei alegeri sunt descrise în detaliu la punctul 3.2.1.1 și următoarele.

3.2. Valoarea normală

- (29) În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, „[v]aloarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare”.
- (30) Cu toate acestea, potrivit articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, „[i]n cazul în care se stabilește [...] că nu este adecvat să se folosească prețurile și costurile interne din țara exportatoare din cauza existenței în țara respectivă a unor distorsiuni semnificative în înțelesul literei (b), valoarea normală este construită exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate” și „include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri” („cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale” sunt denumite în continuare „costuri VAG”).

- (31) Astfel cum se explică în subsecțiunile următoare, Comisia a concluzionat în prezenta investigație că, pe baza dovezilor disponibile și având în vedere lipsa de cooperare a autorităților chineze, aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază a fost adecvată.

3.2.1. Existența unor distorsiuni semnificative

- (32) În cadrul investigațiilor recente privind sectorul siderurgic din China ⁽⁴⁾ – oțelul fiind principala materie primă pentru producerea butoaielor – Comisia a constatat existența unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază.
- (33) În cadrul investigațiilor respective, Comisia a constatat că în China există o intervenție substanțială a statului, ceea ce duce la distorsionarea alocării efective a resurselor în conformitate cu principiile pieței ⁽⁵⁾. În special, Comisia a concluzionat că, în sectorul siderurgic, nu numai că GC continuă să dețină în proprietate o mare parte în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) prima liniuță din regulamentul de bază ⁽⁶⁾, ci GC este, de asemenea, în măsură să intervină în ceea ce privește prețurile și costurile prin prezența statului în cadrul firmelor în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a doua liniuță din regulamentul de bază ⁽⁷⁾. Comisia a constatat, de asemenea, că prezența și intervenția statului pe piețele financiare, precum și în furnizarea de materii prime și de factori de producție au un efect suplimentar de distorsionare asupra pieței. Într-adevăr, în ansamblu, sistemul de planificare din China are ca rezultat concentrarea resurselor în sectoarele desemnate de GC ca fiind strategice sau importante din punct de vedere politic, în locul alocării acestora în conformitate cu forțele pieței ⁽⁸⁾. În plus, Comisia a concluzionat că legislația chineză privind falimentul și proprietatea nu funcționează în mod corespunzător în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a patra liniuță din regulamentul de bază, ceea ce conduce la distorsiuni, în special atunci când sunt menținute întreprinderi insolvente pe linia de plutire și când sunt atribuite drepturi de folosință asupra terenurilor în China ⁽⁹⁾. În aceeași ordine de idei, Comisia a constatat distorsiuni ale costurilor salariale în sectorul

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191 al Comisiei din 16 februarie 2022 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză (JO L 36, 17.2.2022, p. 1); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95 al Comisiei din 24 ianuarie 2022 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite accesorii de țevărie, din fier sau din oțel, originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite accesorii de țevărie, din fier sau din oțel, expediate din Taiwan, Indonezia, Sri Lanka și Filipine, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din aceste țări, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 16, 25.1.2022, p. 36); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239 al Comisiei din 15 decembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite turnuri eoliene din oțel la scară industrială originare din Republica Populară Chineză (JO L 450, 16.12.2021, p. 59); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635 al Comisiei din 16 aprilie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tuburi și țevi sudate din fier sau oțel nealiat originare din Belarus, Republica Populară Chineză și Rusia, ca urmare a unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 132, 19.4.2021, p. 145).

⁽⁵⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentul 208, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95, considerentul 59, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 149-150.

⁽⁶⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentul 192, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95, considerentul 46, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 115-118.

⁽⁷⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 193-194, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95, considerentul 47, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 119-122. Dreptul autorităților de stat relevante, prevăzut în legislația chineză, de a numi și de a revoca personalul de conducere esențial din cadrul IDS-urilor poate fi considerat ca reflectând drepturile de proprietate corespunzătoare, însă celulele PCC din cadrul întreprinderilor deținute de stat și private reprezintă un alt canal important prin care statul poate interveni în deciziile comerciale. Conform dreptului societăților comerciale din China, se înființează o organizație PCC în fiecare societate (cu cel puțin trei membri ai PCC, astfel cum se specifică în Constituția PCC), iar societatea oferă condițiile necesare pentru desfășurarea activităților organizației de partid. În trecut, această cerință pare să nu fi fost întotdeauna urmată sau aplicată cu strictețe. Cu toate acestea, cel puțin din 2016, PCC și-a consolidat intenția de a controla deciziile comerciale din cadrul IDS-urilor, aceasta fiind o chestiune de principiu politic. Se pare că PCC exercită, în plus, presiuni asupra societăților private să acorde prioritate „patriotismului” și să urmeze disciplina de partid. În 2017 s-a raportat că existau celule de partid în 70 % dintre cele aproximativ 1,86 milioane de societăți private, exercitându-se o presiune tot mai mare ca organizațiile PCC să aibă ultimul cuvânt în procesul decizional din cadrul societăților respective. Aceste norme se aplică la scară largă în întreaga economie a Chinei, în toate sectoarele, producătorilor produsului care face obiectul investigației și furnizorilor de factori de producție.

⁽⁸⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentele 195-201, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95, considerentele 48-52, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 123-129.

⁽⁹⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentul 202, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95, considerentul 53, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 130-133.

siderurgic în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a cincea liniuță din regulamentul de bază ⁽¹⁰⁾, precum și distorsiuni pe piețele financiare în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a șasea liniuță din regulamentul de bază, în special în ceea ce privește accesul la capital al întreprinderilor din China ⁽¹¹⁾.

- (34) La fel ca în investigațiile anterioare referitoare la sectorul siderurgic din China, Comisia a analizat, în prezenta investigație, dacă este adecvat sau nu să utilizeze prețurile și costurile interne din China, dată fiind existența unor distorsiuni semnificative în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Comisia a făcut această analiză pe baza dovezilor disponibile la dosar, inclusiv a elementelor de probă conținute în cerere, precum și în documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative din economia Republicii Populare Chineze în scopul investigațiilor în materie de apărare comercială ⁽¹²⁾ (denumit în continuare „raportul”), care se bazează pe sursele disponibile în mod public. Această analiză a inclus examinarea intervențiilor substanțiale ale statului în economia Chinei în general, dar și a situației specifice a pieței din sectorul relevant, inclusiv a produsului care face obiectul investigației. Comisia a completat în continuare aceste elemente de probă cu propriile cercetări privind diferitele criterii relevante pentru a confirma existența unor distorsiuni semnificative în China, astfel cum s-a constatat și în investigațiile sale anterioare în această privință.
- (35) În cerere s-a susținut că statul chinez se angajează într-o politică economică intervenționistă în vederea îndeplinirii unor obiective care mai degrabă coincid cu agenda politică stabilită de Partidul Comunist Chinez (PCC) decât să reflecte condițiile economice predominante pe o piață liberă. Cererea a subliniat în acest sens nu numai distorsiunile de pe piața oțelului inoxidabil (oțelul inoxidabil reprezentând între 40 % și 60 % din costul de producție al butoaielor), ci a susținut că toți ceilalți factori de producție – terenuri, capital, forță de muncă – sunt distorsionați în aceeași măsură. În consecință, în cerere s-a concluzionat că, pe lângă faptul că prețurile de vânzare pentru oțelul inoxidabil pe piața internă nu sunt adecvate pentru a fi utilizate în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, sunt afectate toate costurile factorilor de producție, inclusiv ale materiilor prime, energiei, terenurilor, finanțării sau forței de muncă, deoarece formarea prețurilor acestora este afectată de intervenții substanțiale ale statului.
- (36) În sprijinul poziției sale, cererea a făcut trimitere la o serie de surse de informații accesibile publicului, cum ar fi raportul, concluziile la care a ajuns EUCCC ⁽¹³⁾, investigațiile recente ale Comisiei privind sectorul siderurgic chinez ⁽¹⁴⁾, precum și concluziile Forumului mondial al G20 privind supracapacitatea siderurgică ⁽¹⁵⁾.
- (37) Astfel cum se precizează în considerentul 24, GC nu a prezentat observații și nu a furnizat elemente de probă care să susțină sau să infirme elementele de probă existente la dosarul cazului, inclusiv raportul și elementele de probă suplimentare furnizate de reclamant, cu privire la existența unor distorsiuni semnificative și/sau la oportunitatea aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în cazul de față.

⁽¹⁰⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentul 203, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95, considerentul 54, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 134-135.

⁽¹¹⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/191, considerentul 204, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/95, considerentul 55, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2239, considerentele 67-74, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 136-145.

⁽¹²⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017, disponibil la adresa: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

⁽¹³⁾ Camera de Comerț a Uniunii Europene în China, *Overcapacity in China: an impediment to the Party's reform agenda*, disponibil la adresa: <https://www.europeanchamber.com.cn/en/publications-overcapacity-in-china> (consultat la 16 noiembrie 2022).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508 al Comisiei din 7 aprilie 2020 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Indonezia, din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO L 110, 8.4.2020, p. 3).

⁽¹⁵⁾ Forumul mondial privind supracapacitatea producției siderurgice, Raport ministerial, 20 septembrie 2018.

- (38) În special în sectorul produsului care face obiectul investigației, și anume sectorul siderurgic, persistă un grad substanțial de proprietate din partea GC. În timp ce raportul nominal dintre numărul întreprinderilor deținute de stat și cel al întreprinderilor private este estimat a fi aproape egal, din cei cinci producători chinezi de oțel clasași printre primii 10 cei mai mari producători de oțel din lume, patru sunt întreprinderi deținute de stat ⁽¹⁶⁾. Totodată, deși primii zece producători au reprezentat doar aproximativ 36 % din producția industrială totală în 2016, GC a stabilit în același an obiectivul de a consolida până în 2025 între 60 % și 70 % din producția de oțel în cadrul a aproximativ zece întreprinderi de mari dimensiuni ⁽¹⁷⁾. Această intenție a fost reiterată de GC în aprilie 2019, când a anunțat lansarea unor orientări privind consolidarea industriei siderurgice ⁽¹⁸⁾. Această consolidare poate atrage după sine fuziuni forțate între societăți private profitabile și IDS neperformante ⁽¹⁹⁾. Întrucât GC nu a cooperat, având în vedere prezența mai multor IMM-uri care își desfășoară activitatea în acest sector, raportul exact dintre producătorii de oțel privați și cei de stat nu a putut fi determinat. În orice caz, investigația a arătat că cel puțin un producător de butoaie este o întreprindere deținută de stat, și anume Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd.
- (39) Cu toate acestea, deși este posibil să nu fie disponibile informații specifice pentru produsul care face obiectul investigației, acesta reprezintă un subsector al industriei siderurgice și, prin urmare, constatările privind sectorul siderurgic sunt considerate sugestive și pentru produsul care face obiectul investigației. Cele mai recente documente de politică ale Chinei privind sectorul siderurgic confirmă importanța continuă pe care autoritățile chineze o atribuie sectorului, inclusiv intenția de a interveni în acest sector pentru a-l modela în conformitate cu politicile guvernamentale. Acest fapt este exemplificat de proiectul de aviz orientativ al Ministerului Industriei și Tehnologiei Informației privind promovarea unei dezvoltări de înaltă calitate a industriei siderurgice, care solicită consolidarea în continuare a bazei industriale și îmbunătățirea semnificativă a nivelului de modernizare a lanțului industrial ⁽²⁰⁾ sau prin cel de al 14-lea plan cincinal privind dezvoltarea industriei materiilor prime, conform căruia sectorul „va adera la combinația dintre poziția de lider de piață și promovarea guvernamentală” și va „cultiva un grup de întreprinderi de vârf cu o poziție de lider în domeniul ecologiei și o competitivitate de bază ⁽²¹⁾”. Exemple similare ale intenției autorităților chineze de a supraveghea și orienta evoluțiile sectorului pot fi observate la nivel de provincie, de exemplu în Shandong, care nu numai că prevede „construirea unei ecologii a industriei siderurgice [...], crearea de parcuri de producție, extinderea lanțului industrial și crearea de clustere industriale”, dar dorește ca industria siderurgică să „ofere o demonstrație de transformare și modernizare [...] în provincia noastră și chiar în întreaga țară ⁽²²⁾”.
- (40) În ceea ce privește faptul că GC este în măsură să intervină în procesul de stabilire a prețurilor și a costurilor prin prezența statului în cadrul firmelor în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a doua liniuță din regulamentul de bază, din cauza lipsei de cooperare din partea GC și având în vedere faptul că majoritatea producătorilor de butoaie sunt IMM-uri, a fost imposibil să se stabilească în mod sistematic existența unor legături personale între producătorii produsului care face obiectul investigației și PCC. Cu toate acestea, investigația a arătat că conducerea Shandong Gold Group, o întreprindere de stat și acționar majoritar al Penglai Jinfu Stainless Steel Products, este strâns legată de PCC: președintele Consiliului de administrație al Shandong Gold Group este, în același timp, secretar al Comitetului de partid și a fost reprezentant al celui de al 20-lea Congres Național al PCC, iar directorul general și executiv al Shandong Gold Group este, în același timp, secretar adjunct al Comitetului de partid.
- (41) Dat fiind faptul că produsul care face obiectul investigației reprezintă un subsector al sectorului siderurgic, informațiile disponibile cu privire la producătorii de oțel sunt relevante și pentru produsul care face obiectul investigației. În categoria mai largă a sectorului siderurgic, există numeroase dovezi ale legăturilor personale dintre producătorii de oțel și PCC. Pentru a oferi un exemplu, președintele Consiliului de administrație al Baowu

⁽¹⁶⁾ Raportul – capitolul 14, p. 358: 51 % întreprinderi private și 49 % IDS în ceea ce privește producția și 44 % IDS și 56 % întreprinderi private în ceea ce privește capacitatea.

⁽¹⁷⁾ Disponibil la adresa: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm; https://policyn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthetra4e și www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (consultat la 28 octombrie 2022).

⁽¹⁸⁾ Disponibil la adresa: http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (consultat la 28 octombrie 2022).

⁽¹⁹⁾ Astfel cum a fost cazul preluării pachetului majoritar de acțiuni ale Magang Steel de către China Baowu Steel Group în iunie 2019; a se vedea <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (consultat la 28 octombrie 2022).

⁽²⁰⁾ A se vedea: https://www.miit.gov.cn/gzcy/yjzj/art/2020/art_af1bef04b9624997956b2bff6cdb7383.html (consultat la 16 noiembrie 2022).

⁽²¹⁾ A se vedea secțiunea IV subsecțiunea 3 din plan, disponibil la adresa: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tz/art/2021/art_2960538d19e34c66a5eb8d01b74cbb20.html (accesat la 16 noiembrie 2022).

⁽²²⁾ A se vedea cel de al 14-lea plan cincinal privind dezvoltarea industriei siderurgice, Cuvânt înainte.

îndeplinește în același timp și funcția de secretar al Comitetului de partid, directorul general fiind secretarul adjunct al Comitetului de partid ⁽²³⁾. În mod similar, președintele Consiliului de administrație al Baosteel ocupă funcția de secretar al Comitetului de partid, în timp ce directorul executiv este secretarul adjunct al Comitetului de partid ⁽²⁴⁾. La un nivel mai general, având în vedere aplicabilitatea generală a legislației privind prezența PCC în cadrul societăților, nu se poate presupune că ar exista o diferență, în ceea ce privește produsul care face obiectul investigației, între capacitatea GC de a interveni în procesul de stabilire a prețurilor și a costurilor prin prezența statului în cadrul firmelor și în sectorul siderurgic, în general.

- (42) Atât întreprinderile publice, cât și cele private din sectorul siderurgic fac obiectul supravegherii în privința politicilor și al îndrumării. Întrucât GC nu a cooperat la prezenta investigație, iar producătorii de butoaie sunt în principal IMM-uri, a fost dificil să se stabilească amploarea exactă a activităților de consolidare a partidului în întreprinderile din industria butoaielor. Cu toate acestea, investigația a arătat că Shandong Gold Group (acționar majoritar al Penglai Jinfu Stainless Steel Products) sprijină în mod activ activitățile de consolidare a partidului. Rolul Comitetului de partid al societății a fost descris după cum urmează: „Trebuie să profităm în mod ferm de marea oportunitate oferită de guvernul central, de Comitetul de partid din provincia Shandong și de guvernul provinciei care sprijină întreprinderile deținute de stat să accelereze construcția de întreprinderi de talie mondială, să urmărim obiectivele strategice, să menținem concentrarea strategică, să consolidăm punerea în aplicare strategică și să aderăm la acordul general privind obiectivele globale, obiectivele intermediare și obiectivele anuale, să aderăm la combinația dintre planificarea strategică și promovarea tactică” și „să gestionăm în continuare partidul în mod ferm și cuprinzător, să punem în aplicare pe deplin cerințele generale în materie de consolidare a partidului în noua eră și să oferim o garanție solidă pentru o dezvoltare de înaltă calitate. Este necesar să se sprijine în mod cuprinzător consolidarea politică a partidului, să se respecte cu strictețe disciplina politică și normele politice, să se îmbunătățească în mod eficace raționamentul politic, înțelegerea politică și punerea în aplicare politică a organizațiilor de partid la toate nivelurile și în rândul membrilor și cadrelor partidelor, precum și să se mențină întotdeauna un grad ridicat de coerență cu Comitetul central al partidului, cu tovarășul Xi Jinping în centrul său, să se stabilească «cele patru conștiințe», să se întărească «cele patru încrederi în sine» și să se realizeze «cele două garanții»” ⁽²⁵⁾.
- (43) În plus, în sectorul produsului care face obiectul investigației sunt în vigoare politici discriminatorii în favoarea producătorilor interni sau care influențează în alt mod piața în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a treia liniuță din regulamentul de bază. Chiar dacă în cursul investigației nu s-a putut identifica niciun document de politică specific care să îndrume în mod special dezvoltarea sectorului butoaielor în sine, acesta beneficiază de pe urma îndrumării și a intervenției statului în sectorul siderurgic, în cadrul căruia produsul care face obiectul investigației este un subsector.
- (44) Industria siderurgică este considerată, în continuare, de GC ca fiind o industrie-cheie ⁽²⁶⁾. Acest lucru este confirmat în numeroase planuri, directive și alte documente având ca obiect oțelul, care sunt publicate la nivel național, regional și municipal. În cadrul celui de al 14-lea plan cincinal adoptat în martie 2021, GC a desemnat industria siderurgică pentru transformare și modernizare, precum și pentru optimizare și ajustare structurală ⁽²⁷⁾.
- (45) În plus, cel de al 14-lea plan cincinal privind dezvoltarea industriei materiilor prime, aplicabil și industriei siderurgice, enumeră sectorul ca fiind „piatra de temelie a economiei reale” și „un domeniu-cheie care modelează avantajul competitiv internațional al Chinei” și stabilește o serie de obiective și metode de lucru care ar stimula dezvoltarea sectorului siderurgic în perioada 2021-2025, precum modernizarea tehnologică, îmbunătățirea structurii sectorului (nu în ultimul rând prin intermediul unor concentrări suplimentare ale întreprinderilor) sau transformarea digitală ⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ A se vedea site-ul web al grupului, la adresa: http://www.baowugroup.com/about/board_of_directors (consultat la 7 septembrie 2022).

⁽²⁴⁾ A se vedea site-ul web al societății, disponibil la adresa: <https://www.baosteel.com/about/manager> (consultat la 7 septembrie 2022).

⁽²⁵⁾ „Shandong Gold Group transmite, învață și pune în aplicare spiritul celui de al 20-lea Congres Național al Partidului Comunist Chinez” (textul original în limba chineză), articol de presă disponibil pe site-ul web al China Gold News: https://www.gold.org.cn/ky1227/kydj/202210/t20221028_193328.html (consultat la 17 noiembrie 2022).

⁽²⁶⁾ Raportul, partea III capitolul 14, p. 346 și următoarele.

⁽²⁷⁾ A se vedea cel de al 14-lea plan cincinal pentru dezvoltare economică și socială națională și obiectivele pe termen lung pentru 2035, partea III articolul VIII, disponibil la adresa: <https://cset.georgetown.edu/publication/china-14th-five-year-plan> (consultat la 28 octombrie 2022).

⁽²⁸⁾ A se vedea în special secțiunile I și II din plan.

- (46) Cel de al 14-lea plan cincinal privind dezvoltarea industriei materiilor prime include, de asemenea, obiective specifice pentru dezvoltarea sectorului siderurgic. Secțiunea IV punctul 3 din document cuprinde următoarele dispoziții: „Optimizarea structurii organizaționale: întreprinderile de vârf să devină mai mari și mai puternice. Adeziunea la combinarea poziției de lider de piață cu promovarea guvernamentală, eliminarea obstacolelor din calea fuziunilor și reorganizărilor transregionale, eliminarea restricțiilor, cum ar fi segmentarea pieței și blocadele regionale, coordonarea și soluționarea problemelor majore întâlnite în fuziunile și reorganizările transregionale ale întreprinderilor, sprijinirea întreprinderilor în vederea accelerării fuziunilor și reorganizărilor transregionale și privind participațiile încrucișate, precum și creșterea nivelului de concentrare a industriei și dezvoltarea afacerilor internaționale. În..., industria siderurgică, ... și în alte industrii, se va cultiva un grup de întreprinderi de vârf cu o poziție de lider în domeniul ecologiei și o competitivitate de bază”.
- (47) Planurile cincinale menționate mai sus de la nivelul central se regăsesc în planurile cincinale de la nivelul provincial și/sau municipal sau în planurile de punere în aplicare a planurilor cincinale. De exemplu, planul de punere în aplicare al provinciei Henan pentru transformarea și modernizarea industriei siderurgice în cursul celui de al 14-lea plan cincinal include dispoziții privind: punctul 2(1): controlul strict al capacității totale de producție; punctul 2(2): accelerarea și promovarea fuziunilor și achizițiilor; punctul 2(3): construirea unor baze de producție siderurgică caracteristice ⁽²⁹⁾.
- (48) În afara celui de al 14-lea plan cincinal, industria siderurgică este reglementată strict în alte documente de politică. De exemplu, Hebei, cea mai mare provincie producătoare de oțel din China, a emis un plan de acțiune pe trei ani privind dezvoltarea clusterelor în lanțul industrial siderurgic 2020-2022 (aplicabil în cursul PI). Acest document reglementează industria siderurgică după cum urmează: „Aderarea la ajustarea structurală și evidențierea diversificării produselor. Promovarea fermă a ajustării structurale și optimizării logisticii aferente industriei siderurgice, promovarea reorganizării comune, transformării și modernizării întreprinderilor, precum și a dezvoltării globale a industriei siderurgice în direcția unor întreprinderi de mare anvergură, a modernizării echipamentelor tehnice, a diversificării proceselor de producție și a diversificării produselor din aval.” De asemenea, planul stabilește ținte specifice pentru structura întreprinderilor siderurgice din provincie: „Încurajarea în mod constant a dezvoltării grupurilor. Accelerarea reformei proprietății mixte a întreprinderilor de stat, concentrarea pe promovarea fuziunii transregionale și a reorganizării întreprinderilor private din sectorul siderurgic și depunerea de eforturi pentru a crea 1-2 grupuri mari de talie mondială, 3-5 grupuri mari cu o anumită influență internă ca piloni și 8-10 grupuri de întreprinderi noi, remarcabile și specifice”.
- (49) În cele din urmă, planul prevede sprijin din partea statului pentru îmbunătățirea competitivității globale a întreprinderilor siderurgice situate în Hebei: „Asigurarea în mod corespunzător a unei dezvoltări relevante și diversificate. Sprijinirea întreprinderilor siderurgice în vederea dezvoltării unor industrii strategice emergente, cum ar fi noua generație de tehnologie a informației, echipamente de înaltă performanță și materiale noi și accelerarea dezvoltării industriilor moderne de servicii, cum ar fi logistica modernă, comerțul electronic de servicii financiare etc. Încurajarea întreprinderilor siderurgice eligibile să se dezvolte în direcția unei prelucrări aprofundate, cum ar fi automobilele și piesele mecanice, cablurile din oțel, electrozii de sudură din toroane de oțel etc. Consolidarea cooperării internaționale în materie de capacitate de producție, încurajarea întreprinderilor siderurgice eligibile să participe la fuziunile și reorganizarea întreprinderilor străine din fier și oțel prin canale multiple și îndrumarea întreprinderilor siderurgice competitive din provincie să investească și să construiască fabrici în străinătate” ⁽³⁰⁾.

⁽²⁹⁾ Dispozițiile acestei secțiuni sunt foarte detaliate și stabilesc obiective stricte pentru viitor: „Pentru întreprinderile siderurgice care intenționează să se mute sau să renoveze structuri situate în diferite localități, guvernele din localitățile în care acestea se mută și cele din localitățile din care se mută ar trebui să consolideze comunicarea și coordonarea și să transfere indicatorii relevanți privind consumul de energie și consumul de cărbune prin intermediul pieței de comercializare a drepturilor de utilizare a energiei, pentru a realiza o cooperare reciproc avantajoasă și pentru a asigura derularea armonioasă și ordonată a proiectului. Construirea a 6 baze de producție siderurgică caracteristice din Anyang, Jiyuan, Pingdingshan, Xinyang, Shangqiu, Zhoukou etc. și îmbunătățirea dimensiunii, intensificării, specializării și diferențierii industriei. Printre acestea, până în 2025, capacitatea de producție de fontă brută din orașul Anyang va fi controlată pentru a rămâne sub 14 milioane de tone, iar capacitatea de producție de oțel brut va fi controlată în limita a 15 milioane de tone, iar în baza din Anyang a Anyang Iron and Steel Group Co., Ltd. se va forma un centru de producție cu o capacitate de 8,5 milioane de tone de oțel special de înaltă calitate; sprijinirea Henan Jiyuan Iron and Steel (Group) Co., Ltd. în vederea construirii unei baze de producție pentru bare și sârme din oțel excelente și speciale și a unui centru regional de prelucrare; sprijinirea Angang Group Xinyang Iron and Steel Co., Ltd., Minyuan Iron and Steel Group Co., Ltd., și Henan Angang Zhoukou Iron and Steel Co., Ltd. în vederea construirii unor complexe regionale siderurgice.”

⁽³⁰⁾ A se vedea punctele 2, 8 și, respectiv, 16 din planul de acțiune pe trei ani al provinciei Hebei privind dezvoltarea clusterelor în lanțul industriei siderurgice 2020-2022.

- (50) În plus, „Catalogul de îndrumare privind restructurarea industriei (versiunea 2019) ⁽³¹⁾ plasează sectorul oțelului în rândul sectoarelor industriale încurajate.
- (51) În concluzie, GC a luat măsuri pentru a determina operatorii să respecte obiectivele politicii publice de a sprijini sectoarele industriale încurajate, inclusiv producția principalelor materii prime utilizate pentru fabricarea produsului care face obiectul investigației. Astfel de măsuri împiedică forțele de pe piață să funcționeze în mod liber.
- (52) Prezenta investigație nu a evidențiat niciun element de probă care să indice că aplicarea discriminatorie sau asigurarea inadecvată a respectării legislației privind falimentul și proprietatea în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) a patra liniuță din regulamentul de bază în sectorul butoaielor, aspecte menționate în considerentul 33 de mai sus, nu i-ar afecta pe producătorii produsului care face obiectul investigației.
- (53) Sectorul butoaielor este, de asemenea, afectat de distorsiuni ale costurilor salariale în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a cincea liniuță din regulamentul de bază, astfel cum s-a menționat și în considerentul 33 de mai sus. Aceste distorsiuni afectează sectorul atât direct (în contextul fabricării produsului care face obiectul investigației sau a principalilor factori de producție), cât și indirect (în contextul accesului la factorii de producție ai societăților care sunt supuse aceluiași sistem de muncă în China) ⁽³²⁾.
- (54) În plus, în cadrul prezentei investigații nu a fost prezentat niciun element de probă care să demonstreze că sectorul produsului care face obiectul investigației nu este afectat de intervenția statului în sistemul financiar în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) a șasea liniuță din regulamentul de bază, astfel cum se menționează și în considerentul 33 de mai sus. Prin urmare, intervenția substanțială a statului în sistemul financiar conduce la afectarea gravă a condițiilor pieței la toate nivelurile.
- (55) În cele din urmă, Comisia a reamintit că, pentru a fabrica produsul care face obiectul investigației, sunt necesari mai mulți factori de producție. Atunci când producătorii de butoaie cumpără/contractează acești factori de producție, prețurile pe care le plătesc (și care sunt înregistrate drept costuri ale acestora) sunt expuse, în mod evident, aceluiași distorsiuni sistemice menționate anterior. De exemplu, furnizorii de factori de producție angajează o forță de muncă supusă distorsiunilor. Aceștia pot împrumuta fonduri care sunt supuse distorsiunilor care afectează sectorul financiar/alocarea de capital. În plus, ei fac obiectul sistemului de planificare care se aplică la toate nivelurile administrative și în toate sectoarele.
- (56) În consecință, pe lângă faptul că prețurile de vânzare pentru butoaie pe piața internă nu sunt adecvate pentru a fi utilizate în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, sunt afectate toate costurile factorilor de producție (inclusiv ale materiilor prime, energiei, terenurilor, finanțării, forței de muncă etc.), deoarece formarea prețurilor acestora este afectată de intervenții substanțiale ale statului, astfel cum se arată în părțile I și II ale raportului. Într-adevăr, intervențiile statului descrise în legătură cu alocarea de capitaluri, cu terenurile, forța de muncă, energia și materiile prime sunt prezente în întreaga Chină. Aceasta înseamnă, de exemplu, că un mijloc de producție care a fost, în sine, produs în China prin combinarea mai multor factori de producție este expus unor distorsiuni semnificative. Același raționament este valabil și pentru factorii de producție ai factorilor de producție și așa mai departe.
- (57) Nici GC, nici producătorii-exportatori nu au prezentat elemente de probă sau argumente contrare în cadrul prezentei investigații.
- (58) În concluzie, elementele de probă disponibile au arătat că prețurile sau costurile produsului care face obiectul investigației, inclusiv costurile materiilor prime, ale energiei și ale forței de muncă, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, astfel cum rezultă din impactul efectiv sau potențial al unuia sau al mai multor elemente relevante menționate la dispoziția respectivă. Pe această bază și în lipsa oricărei cooperări din partea GC, Comisia a concluzionat că nu este adecvat să se utilizeze prețurile și costurile de pe piața internă pentru a stabili valoarea normală în acest caz. În consecință, Comisia a procedat la construirea valorii normale exclusiv pe baza unor costuri de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate, cu alte cuvinte, în acest caz, pe baza costurilor corespunzătoare de producție și de vânzare dintr-o țară reprezentativă adecvată, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, după cum se arată în secțiunea următoare.

⁽³¹⁾ „Catalogul de îndrumare privind restructurarea industriei (versiunea 2019)”, aprobat prin Decretul nr. 29 al Comisiei naționale pentru dezvoltare și reformă a Republicii Populare Chineze din 27 august 2019; disponibil la adresa: <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf> (consultat la 28 octombrie 2022).

⁽³²⁾ A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/635, considerentele 134 și 135, și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508, considerentele 143 și 144.

3.2.1.1. Țara reprezentativă

Observații generale

- (59) Alegerea țării reprezentative s-a bazat pe următoarele criterii, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază:
- un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din China. În acest scop, Comisia a utilizat țări cu un venit național brut pe cap de locuitor asemănător celui din China, potrivit datelor din baza de date a Băncii Mondiale ⁽³³⁾;
 - fabricarea produsului care face obiectul investigației în țara respectivă;
 - disponibilitatea datelor publice relevante în țara reprezentativă.
 - În cazul în care există mai multe țări reprezentative posibile, s-a acordat preferință, după caz, țării cu un nivel adecvat de protecție socială și a mediului.
- (60) Astfel cum se explică în considerentele 26 și 27, Comisia a publicat două note la dosar cu privire la sursele utilizate pentru stabilirea valorii normale. prima notă privind factorii de producție din 20 iulie 2022 și a doua notă privind factorii de producție din 19 septembrie 2022. Aceste note descriu faptele și elementele de probă care stau la baza criteriilor relevante. În cea de a doua notă privind factorii de producție, Comisia a comunicat părților interesate intenția sa de a lua în considerare Brazilia drept țară reprezentativă adecvată în cazul de față, dacă se va confirma existența unor distorsiuni semnificative în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.

Un nivel de dezvoltare economică similar cu cel din China și producția produsului care face obiectul investigației

- (61) În prima notă privind factorii de producție, Comisia a identificat Brazilia, Mexic și Rusia ca fiind țări cu un nivel de dezvoltare economică similar cu cel din China conform Băncii Mondiale; cu alte cuvinte, ambele țări au fost clasificate de Banca Mondială drept țări cu „venituri medii-superioare” pe baza venitului național brut și se cunoștea faptul că are loc fabricarea produsului care face obiectul investigației. Nu s-au primit observații cu privire la țările identificate în nota respectivă.
- (62) În cea de a doua notă, Comisia a indicat că, pentru una dintre țările identificate ca țări în care este fabricat produsul care face obiectul investigației, și anume Mexic, producătorul de butoaie și-a încetat producția înainte de perioada de investigație și nu au fost disponibile date financiare după 2017 în baza de date Orbis ⁽³⁴⁾. Prin urmare, Mexicul nu a mai fost considerat o posibilă țară reprezentativă pentru prezenta investigație.

Disponibilitatea datelor publice relevante în țara reprezentativă

- (63) În cea de a doua notă, Comisia a indicat că singurul producător de butoaie din Rusia identificat în prima notă nu înregistrase o marjă de profit rezonabilă nici în 2021, nici în 2020.
- (64) În cea de a doua notă, Comisia a indicat că dispunea de date care indicau o marjă de profit rezonabilă în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază pentru un singur producător din Brazilia, KHS Industria de Maquinas LTDA și numai pentru anul 2020. Nu erau încă disponibile date financiare actualizate pentru 2021.
- (65) În lumina considerațiilor de mai sus, Comisia a informat părțile interesate în cea de a doua notă că intenționează să utilizeze Brazilia ca țară reprezentativă adecvată și societatea KHS Industria de Maquinas LTDA, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază, ca sursă de prețuri sau valori de referință nedistorsionate în vederea calculării valorii normale. Părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile privind oportunitatea alegerii Braziliei ca țară reprezentativă și a societății KHS Industria de Maquinas LTDA ca producător din țara reprezentativă.

⁽³³⁾ „World Bank Open Data – Upper Middle Income” (Date deschise ale Băncii Mondiale – Venituri medii-superioare), <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>

⁽³⁴⁾ bvdinfo.com

- (66) În urma celei de a doua note, au fost primite observații din partea celor doi producători-exportatori incluși în eșantion, care au susținut următoarele:
- (a) Producătorul KHS Industria de Maquinas LTDA din Brazilia sugerat în cea de a doua notă privind sursele pentru determinarea valorii normale nu a fost o alegere adecvată, deoarece societatea era specializată în inginerie și în producția de echipamente de reumplere sau accesorii, și nu în fabricarea de butoaie.
 - (b) Existența unor distorsiuni ale pieței în Brazilia (taxe antidumping asupra produselor laminate plate din oțel inoxidabil originare din China, contingente la export pentru produse laminate plate din oțel inoxidabil către Statele Unite și tarife de import pentru importurile de produse laminate plate din oțel inoxidabil originare din Indonezia, Belgia, Finlanda, Africa de Sud, China și Germania) a denaturat piața braziliană de produse laminate plate din oțel inoxidabil (SA721933) și, prin urmare, valoarea acestui factor de producție cel mai important din Brazilia nu a fost fiabilă.
 - (c) Brazilia a aplicat un tarif de import mai ridicat decât multe alte țări pentru cele trei materii prime principale (oțel, fittinguri și gături). Astfel, piața locală braziliană era mai protectoare decât alte piețe.
 - (d) O parte din importurile principalilor factori de producție a butoaielor în Brazilia au fost importate din China (37 % din produsele laminate plate din oțel, 50 % din fittinguri și 54 % din gături), prin urmare prețurile de piață ale acestor factori de producție din Brazilia au fost, de asemenea, afectate de prețurile care denaturează concurența.
- (67) În consecință, părțile au susținut că fiabilitatea datelor de piață din Brazilia în scopul stabilirii unei valori de piață nedistorsionate pentru acești factori de producție este discutabilă.
- (68) Cei doi producători-exportatori incluși în eșantion au propus Malaysia ca țară reprezentativă adecvată, deoarece aceasta avea un nivel de dezvoltare economică similar cu cel din China, chiar dacă nu exista niciun producător de butoaie în Malaysia.
- (69) Cu toate acestea, Malaysia nu a putut fi considerată o țară reprezentativă potențială, deoarece, astfel cum au recunoscut părțile însele, nu a existat nicio producție de butoaie în Malaysia.
- (70) Comisia a examinat în continuare elementele de probă⁽³⁵⁾ privind posibilele denaturări ale pieței produselor laminate plate din oțel inoxidabil (SA721933) în Brazilia. Existența de taxe antidumping pe piață asupra produselor laminate plate din oțel inoxidabil originare din China nu este relevantă, deoarece importurile din China sunt excluse atunci când se stabilește un preț de referință al materiei prime. Contingentele la export pentru produse laminate plate din oțel inoxidabil către Statele Unite nu par să limiteze importurile din Statele Unite, deoarece este în continuare al treilea exportator ca mărime pentru acest produs în Brazilia (după China și Indonezia). În plus, importurile în Brazilia de produse laminate plate din oțel inoxidabil din Statele Unite ale Americii au prețuri ușor mai ridicate decât importurile din cele mai mari zece țări importatoare, cu excepția Chinei (16,3 EUR/kg și, respectiv, 14,5 EUR/kg de produse laminate plate din oțel inoxidabil). Având în vedere aceste fapte, Comisia a respins argumentul potrivit căruia piața braziliană a produselor laminate plate din oțel inoxidabil (SA721933) a fost denaturată din cauza taxelor antidumping aplicate Chinei și a contingentelor la export către Statele Unite.
- (71) În ceea ce privește nivelul tarifelor de import pentru cele trei materii prime principale, Comisia a observat că valorile nedistorsionate utilizate pentru calcularea valorii normale iau în considerare taxele la import, deoarece acestea constituie un indicator al unui preț pe piața internă a țărilor reprezentative posibile. Prin urmare, o comparație abstractă a nivelurilor respective ale taxelor la import pentru materiile prime nu este, în principiu, un factor relevant pentru a compara caracterul adecvat al țărilor reprezentative. În orice caz, Comisia a observat că nivelul taxelor la import este doar unul dintre elementele necesare pentru a evalua dacă o anumită piață este deschisă sau protejată, iar partea în cauză nu a transmis niciun alt element de probă specific care să demonstreze că acest lucru a fost valabil în cazul Braziliei pentru materiile prime în cauză. Prin urmare, Comisia a respins acest argument.
- (72) În ceea ce privește importurile din China ale principalelor materii prime, Comisia a comparat, de asemenea, Brazilia și Rusia, cele două țări reprezentative potențiale, în care producția de butoaie a fost confirmată. Analiza datelor privind importurile a arătat că importurile din China în Rusia ale principalului factor de producție, rulourile din oțel inoxidabil (SA721933), reprezentând peste 50 % din costul de producție al butoaielor, au fost mai mari decât în

⁽³⁵⁾ https://www.globaltradealert.org/data_extraction

Brazilia [60 % din rulourile din oțel inoxidabil în Rusia au fost importate din China, în timp ce în Brazilia proporția a fost mult mai mică (37 %)]. În plus, importurile de fittinguri din China în Rusia, reprezentând peste 20 % din costul de producție al butoaielor, au fost, de asemenea, mai mari decât importurile în Brazilia (68 % și, respectiv, 50 %). Având în vedere ponderea acestor două materii prime principale (rulouri din oțel inoxidabil și fittinguri) în costul de producție al butoaielor, aceste diferențe doar în ceea ce privește volumul importurilor din China ar submina calitatea datelor pentru valori nedistorsionate în Rusia mai mult decât în Brazilia. Prin urmare, Rusia nu a fost considerată o țară reprezentativă adecvată în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

- (73) De asemenea, Comisia a examinat elementele de probă privind KHS Industria de Maquinas LTDA în Brazilia și a confirmat că societatea era specializată în inginerie și în producția tehnologiei de umplere și a sistemului de priticire a berii în echipamente de reumplere a butoaielor sau echipamente auxiliare, mai degrabă decât în fabricarea de butoaie. Prin urmare, acesta nu mai putea fi considerat producător de butoaie.
- (74) De fapt, Comisia identificase încă doi producători de butoaie în prima notă. Cu toate acestea, Comisia nu a putut găsi date financiare adecvate pentru niciunul dintre ceilalți producători de butoaie identificați din Brazilia. În absența unei valori de referință adecvate pentru a stabili costurile VAG și profitul rezonabile pentru produsul care face obiectul investigației în Brazilia, singura țară reprezentativă rămasă în care a fost confirmată producția de butoaie și, prin urmare, disponibilitatea principalelor materii prime, Comisia a considerat în mod provizoriu că datele societăților dintr-un sector care fabrică un produs similar ar putea fi adecvate în aceste circumstanțe. Prin urmare, ea a căutat date privind producătorii unei game de produse similare butoaielor, și anume produse similare în ceea ce privește materia primă utilizată, forma și scopul produsului final. Cercetarea s-a bazat pe codurile NACE ⁽³⁶⁾. Datele provenite de la cinci societăți cu codul NACE 2592 (ambalaje ușoare din metal), care produc cutii metalice, produse de ambalare, containere pentru industria alimentară, erau disponibile în baza de date Orbis ⁽³⁷⁾, iar produsele fabricate de aceste societăți puteau fi considerate similare butoaielor în ceea ce privește materia primă utilizată, forma și scopul produsului final. În plus, în baza de date Orbis, cei doi producători-exportatori din China incluși în eșantion au fost, de asemenea, înregistrați la același cod NACE 2592, ca și producătorii de cutii metalice, produse de ambalare și containere pentru industria alimentară. În cele din urmă, dintre acești cinci producători de cutii metalice, ambalaje de produse, containere din Brazilia, doar unul dintre aceștia, Metalurgica Mococa SA ⁽³⁸⁾, dispunea de date financiare pentru PI.
- (75) Pe baza analizei datelor disponibile, Comisia a decis să utilizeze Brazilia ca țară reprezentativă adecvată în etapa provizorie a investigației și să utilizeze datele financiare ale unei societăți, Metalurgica Mococa SA, pentru valoarea normală construită în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

Nivelul de protecție socială și a mediului

- (76) După ce s-a stabilit că Brazilia este singura țară reprezentativă adecvată disponibilă pe baza tuturor elementelor de mai sus, nu a fost necesară efectuarea unei evaluări a nivelului protecției sociale și a mediului în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază.

Concluzie

- (77) Având în vedere analiza de mai sus, Brazilia a îndeplinit criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază pentru a fi considerată drept țară reprezentativă adecvată.

⁽³⁶⁾ NACE este nomenclatura europeană standard a activităților economice productive. Au fost cercetate următoarele coduri: 2591 (recipienți, containere și alte produse similare din oțel), 2592 (ambalaje ușoare din metal), 2599 (alte articole din metal), 2829 (mașini și utilaje de utilizare generală), 2893 (utilaje pentru prelucrarea produselor alimentare, băuturilor și tutunului).

⁽³⁷⁾ Baza de date Orbis, furnizată de Bureau Van Dijk (<https://orbis.bvdinfo.com>).

⁽³⁸⁾ <https://www.mococa.com>

Sursele utilizate pentru stabilirea costurilor nedistorsionate

- (78) În prima notă, Comisia a enumerat factorii de producție, cum ar fi materialele, energia și forța de muncă, utilizați de către producătorii-exportatori pentru fabricarea produsului care face obiectul investigației și a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile și să propună informații disponibile public referitoare la valori nedistorsionate pentru fiecare dintre factorii de producție menționați în nota respectivă.
- (79) Ulterior, în cea de a doua notă, Comisia a afirmat că, pentru a construi valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, va utiliza baza de date Global Trade Atlas (GTA) pentru a stabili costul nedistorsionat al majorității factorilor de producție, în special al materiilor prime. În plus, Comisia a declarat că va utiliza OIM pentru a stabili costurile nedistorsionate ale forței de muncă ⁽³⁹⁾ și cercetarea privind prețurile globale ale energiei electrice pentru energia electrică ⁽⁴⁰⁾.
- (80) În cea de a doua notă, Comisia a informat, de asemenea, părțile interesate că, din cauza ponderii neglijabile a unora dintre materiile prime în costul total de producție al producătorilor-exportatori incluși în eșantion, aceste elemente neglijabile au fost grupate în categoria „consumabile”. Comisia a calculat procentul pe care îl dețin consumabilele din costul total al materiilor prime și a aplicat acest procent la costul recalculat al materiilor prime atunci când a utilizat valorile de referință nedistorsionate stabilite în țara reprezentativă adecvată.

Costuri și valori de referință nedistorsionate

3.2.1.2. Factori de producție

- (81) Având în vedere toate informațiile transmise de părțile interesate și colectate în cursul VLD, au fost identificați următorii factori de producție și sursele acestora pentru a stabili valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază:

Tabelul 1

Factori de producție ai butoaielor

Factor de producție	Codul mărfurilor	Valoarea nedistorsionată
Materii prime		
Rulouri din oțel inoxidabil	721933	16,73 CNY/Kg
Fitinguri	84819090	387,18 CNY/Kg
Gâturi	73269090	100,27 CNY/Kg
Resturi	720421	8,86 CNY/Kg
Forța de muncă		
Salariile forței de muncă în sectorul de producție	N/A	29,20 CNY/oră
Energie		
Energie electrică	N/A	0,7475 CNY/kWh

Materii prime

- (82) Pentru a stabili prețul nedistorsionat al materiilor prime, livrate la poarta fabricii unui producător din țara reprezentativă, Comisia a utilizat drept bază prețul mediu ponderat de import în țara reprezentativă, astfel cum a fost raportat în GTA, la care au fost adăugate taxele de import și costurile de transport. Un preț de import în țara reprezentativă a fost stabilit ca medie ponderată a prețurilor unitare ale importurilor din toate țările terțe, cu excepția Chinei și a țărilor care nu sunt membre ale OMC, enumerate în anexa 1 la Regulamentul (UE) 2015/755 al

⁽³⁹⁾ <https://ilostat.ilo.org>

⁽⁴⁰⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil>

Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴¹⁾. Comisia a decis să excludă importurile din China în țara reprezentativă, concluzionând în considerentul 58 că nu este adecvat să se utilizeze prețurile și costurile interne din China din cauza existenței unor distorsiuni semnificative în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază. Având în vedere că nu există niciun element de probă din care să reiasă că aceleași distorsiuni nu afectează și produsele destinate exportului, Comisia a considerat că prețurile de export au fost afectate de aceleași distorsiuni. După excluderea importurilor în țara reprezentativă din China și din țări fără economie de piață, Comisia a constatat că importurile principalelor materii prime din alte țări terțe au rămas reprezentative.

- (83) După a doua notă, producătorii-exportatori incluși în eșantion au susținut că codul SA corect pentru fittinguri care ar trebui utilizat pentru a stabili valoarea nedistorsionată a acestei materii prime este SA848180, și nu SA848190. Producătorii-exportatori au susținut că codul SA848180 reprezintă articole de robinetărie și articole similare pentru țevi, cazane, rezervoare, cuve și recipiente similare, în timp ce codul SA848190 se referă la părți ale acestora. Exportatorii incluși în eșantion au susținut că un fitting este un tip de supapă în sine, mai degrabă decât o parte de supapă. Deoarece unitatea de măsură pentru acest cod este unitatea/articolul în nomenclatura braziliană, aceasta reflectă în mod corespunzător realitatea modului în care este achiziționat acest material și în care sunt stabilite prețurile. În plus, acesta este codul utilizat și de furnizorii de fittinguri atunci când exportă din UE. Prin urmare, codul SA848180 este clasificarea corectă pentru fittinguri.
- (84) Comisia a clarificat faptul că poziția 8481 din SA include, printre altele, și „unități de distribuție a berii alimentate cu gaz pentru teighele de bar, compuse în principal din unul sau mai multe robinete acționate manual, alimentate de presiunea dioxidului de carbon introdus în baricurile de bere”. Fittingul unui butoi este conceput pentru menținerea gazului presurizat (dioxid de carbon) în interiorul butoiului și pentru distribuirea lichidului carbonizat care asigură fluxul condiționat al acestuia. Această funcție este îndeplinită în principal de mecanismul inclus în corpul fittingului butoiului care încorporează o supapă (sau două supape, în funcție de model). Prin urmare, un fitting poate fi considerat ca făcând parte din unitățile de distribuție a berii acționate cu gaz care intră sub incidența poziției 8481 din SA și ar trebui să fie clasificat la codul NC 848190. În plus, unul dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion a prezentat documentația sa privind importurile de fittinguri, care indica importul de fittinguri la codul SA848190. În ansamblu, jumătate dintre producătorii-exportatori cooperanți au declarat că pentru fittinguri trebuie să fie utilizat codul SA848190. Prin urmare, cererea părților de a utiliza codul SA848180 a fost respinsă.
- (85) Datele privind importurile de fittinguri în Brazilia au fost clasificate la cele două coduri extinse relevante: 84819010 (părți de supape cu aerosoli, aparate utilizate pentru băi etc. și 84819090 (părți de robinete, alte aparate pentru canalizare etc.). A fost selectat codul 84819090, deoarece fittingurile nu făceau parte din supapele cu aerosoli.
- (86) În cazul unui număr mic de factori de producție, costurile efective suportate de producătorii-exportatori cooperanți au reprezentat individual o pondere neglijabilă din costul total al materiilor prime în cursul perioadei de investigație. Întrucât valoarea utilizată pentru ele nu a avut niciun impact semnificativ asupra calculului marjei de dumping, indiferent de sursa utilizată, Comisia a decis să includă respectivele costuri în categoria consumabilelor, astfel cum se explică la considerentul 80.
- (87) Pentru a stabili prețul nedistorsionat al materiilor prime, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază, Comisia a aplicat taxele la import relevante ale țării reprezentative.
- (88) Comisia a exprimat costurile de transport suportate de producătorul-exportator cooperant pentru aprovizionarea cu materii prime sub forma unui procent din costul efectiv al materiilor prime respective și a aplicat apoi același procent la costul nedistorsionat al aceluiași materii prime, pentru a obține costul de transport nedistorsionat. Comisia a considerat că, în contextul prezentei investigații, s-ar putea folosi, în mod rezonabil și cu titlu indicativ, de raportul dintre costul materiei prime și costurile de transport raportate de producătorul-exportator pentru estimarea costurilor de transport nedistorsionate ale materiilor prime atunci când sunt livrate la poarta societății.

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/755 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 123, 19.5.2015, p. 33).

Forța de muncă

- (89) Comisia a utilizat statisticile OIM ⁽⁴²⁾ pentru a determina salariile din Brazilia. Statisticile OIM au oferit informații privind salariile lunare ale angajaților din industria prelucrătoare și numărul mediu de ore săptămânale lucrate ⁽⁴³⁾ în Brazilia în 2021. Costurile suplimentare legate de forța de muncă suportate de angajator, pe baza surselor disponibile public ⁽⁴⁴⁾, au fost adăugate la salariul lunar.
- (90) În timpul VLD a unui producător-exportator inclus în eșantion, Comisia nu a găsit evidențe ale orelor de muncă efective, ci doar ale orelor standard de muncă. Producătorul-exportator a raportat că numărul efectiv de ore de muncă a fost, în medie, cu 10 minute mai mare înainte și după schimbul/ziua lucrată pentru a sosi la și a pleca din instalațiile de producție. Prin urmare, Comisia a mărit orele standard de muncă ale acestui producător-exportator inclus în eșantion cu 20 minute pe tură/zi.

Energie electrică

- (91) În cea de a doua notă, Comisia a indicat că va utiliza cercetarea privind prețurile globale ale energiei electrice pentru valoarea de referință a energiei electrice ⁽⁴⁵⁾. Producătorii-exportatori incluși în eșantion au susținut că Comisia ar trebui să utilizeze datele furnizate de EDP Brasil ⁽⁴⁶⁾, principalul furnizor de energie electrică de pe piața locală din Brazilia, luând în considerare tarifele diferite pentru perioadele de vârf și cele din afara orelor de vârf și prețurile relevante percepute categoriei de consumatori industriali, care erau fiabile pentru valoarea de referință pentru energia electrică.
- (92) Ministerul minelor și energiei din Brazilia (Ministério de Minas e Energia) publică un raport anual privind sectorul energetic din Brazilia ⁽⁴⁷⁾. Raportul din 2021 include tariful mediu la energie electrică ⁽⁴⁸⁾ de la toți furnizorii majori de energie electrică aplicat utilizatorilor industriali din Brazilia ⁽⁴⁹⁾. Comisia a considerat această sursă ca fiind cea mai fiabilă pentru stabilirea valorii de referință pentru energia electrică, deoarece includea tarifele medii aplicate de toți furnizorii majori de energie electrică din Brazilia, contrar sursei de date propuse de producătorii-exportatori, care se refereau la un singur furnizor. Prin urmare, Comisia a utilizat tariful mediu la energia electrică pentru utilizatorii industriali, publicat în raportul Ministerului minelor și Energiei din Brazilia din 2021.

Cheltuielile indirecte de producție, costurile VAG și profiturile

- (93) În conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, „[v]aloarea normală construită include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri”. În plus, trebuie stabilită o valoare pentru cheltuielile indirecte de fabricație care să acopere costurile neincluse în factorii de producție menționați anterior.
- (94) Cheltuielile indirecte de fabricație suportate de producătorii-exportatori cooperanți au fost exprimate ca pondere din costurile de fabricație suportate efectiv de producătorii-exportatori. Acest procent a fost aplicat costurilor de producție nedistorsionate.
- (95) Pentru a stabili o sumă nedistorsionată și rezonabilă pentru costurile VAG și profit, Comisia s-a bazat pe datele financiare ale Metalurgica Mococa SA din 2021, extrase din baza de date Orbis.

⁽⁴²⁾ <https://ilostat.ilo.org/data/data-catalogue>

⁽⁴³⁾ Ajustat în mod corespunzător în funcție de timpul legal nelucrat, cum ar fi concediile și sărbătorile legale.

⁽⁴⁴⁾ <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee>;

<https://ccbc.org.br/en/publicacoes/artigos-ccbc-en/how-much-do-your-employees-in-brazil-really-cost>; <https://bpc-partners.com/inss-brazilian-salaries-benefits>

⁽⁴⁵⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil>

⁽⁴⁶⁾ <https://www.edp.com.br/tarifas-vigentes>

⁽⁴⁷⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico>

⁽⁴⁸⁾ Orele de vârf și din afara orelor de vârf și diferitele costuri suplimentare aplicabile în cursul perioadei.

⁽⁴⁹⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico/informativo-gestao-setor-eletrico-ano-2021.pdf/view>

Calculul

- (96) Pe baza celor de mai sus, Comisia a construit valoarea normală per tip de produs la nivelul franco fabrică în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.
- (97) În primul rând, Comisia a stabilit costurile de fabricație nedistorsionate. Comisia a aplicat costurile unitare nedistorsionate la consumul real al fiecărui factor individual de producție al producătorilor-exportatori cooperanți. Aceste rate de consum furnizate de producătorii-exportatori au fost verificate în timpul verificării încrucișate de la distanță. Comisia a înmulțit factorii legați de utilizare cu costurile nedistorsionate unitare observate în țara reprezentativă, astfel cum se explică în considerentele 82-88.
- (98) După ce a fost stabilit costul de fabricație nedistorsionat, Comisia a aplicat cheltuielile indirecte de fabricație, astfel cum se menționează în considerentul 94.
- (99) La costurile de producție stabilite astfel cum se descrie în considerentul anterior, Comisia a aplicat costurile VAG și profitul Metalurgica Mococa SA din Brazilia. Costurile VAG exprimate ca procent din costurile mărfurilor vândute („CMV”) și aplicate costurilor de producție nedistorsionate au fost de 8,5 %. Profitul exprimat ca procent din CMV și aplicat costurilor de producție nedistorsionate a fost de 24,4 %.
- (100) Pe această bază, Comisia a construit valoarea normală per tip de produs la nivelul franco fabrică în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

3.2.2. Prețul de export

- (101) Un producător-exportator inclus în eșantion a exportat în Uniune direct către clienți independenți. Celălalt a exportat direct către clienți independenți sau prin intermediul unei societăți comerciale neafiliate din Hong Kong. În acest caz, mărfurile au fost expediate de producătorul-exportator direct către clientul independent din Uniune, în timp ce factura a fost emisă societății comerciale din Hong Kong.
- (102) În cazul vânzărilor la export ale produsului în cauză efectuate direct către clienți independenți din Uniune, prețul de export a fost prețul plătit efectiv sau care urma să fie plătit pentru produsul în cauză vândut la export către Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.
- (103) Pentru vânzările la export care au fost efectuate prin intermediul unei societăți comerciale neafiliate din Hong Kong, prețul de export a fost stabilit pe baza prețului la care produsul exportat a fost vândut pentru prima dată societății comerciale respective. Deși Comisia dispunea de elemente de probă (avize de expediere etc.) că aceste mărfuri au fost expediate de producătorul-exportator direct către clientul independent din Uniune, prețul de vânzare către clientul final nu a putut fi stabilit. Comisia a contactat societatea comercială din Hong Kong, însă societatea respectivă nu a cooperat. Nici utilizatorul final european care a cumpărat butoaiile în cauză nu a cooperat la investigație. Prin urmare, prețul de vânzare către clientul final din Uniune nu a fost disponibil în etapa provizorie a investigației.

3.2.3. Compararea

- (104) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export al producătorilor-exportatori incluși în eșantion pe o bază franco fabrică pe tip de produs.
- (105) În cazurile justificate de necesitatea de a asigura o comparație echitabilă, Comisia a ajustat valoarea normală și/sau prețul de export pentru a ține cont de diferențele care afectau prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Au fost efectuate ajustări pentru costurile de transport, asigurare, manipulare, încărcare, taxe vamale, costurile de credit și pentru comisioanele bancare.

3.2.4. Marje de dumping

- (106) Pentru producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion, Comisia a comparat valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs similar cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.

- (107) Pe această bază, marjele de dumping medii ponderate provizorii, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt după cum urmează:

Societate	Marja de dumping provizorie
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %

- (108) Pentru producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion, Comisia a calculat marja de dumping medie ponderată, în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. Prin urmare, marja respectivă a fost stabilită pe baza marjelor producătorilor-exportatori incluși în eșantion, fără a se ține seama de marjele producătorilor-exportatori cu marje de dumping în valoare de zero și *de minimis*, și nici de marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 18 din regulamentul de bază.
- (109) Pe această bază, marja de dumping provizorie a producătorilor-exportatori cooperanți care nu sunt incluși în eșantion este de 72,1 %.
- (110) În ceea ce îi privește pe toți ceilalți producători-exportatori din China, Comisia a stabilit marja de dumping pe baza informațiilor disponibile în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază. În acest scop, Comisia a stabilit nivelul de cooperare al producătorilor-exportatori.
- (111) Comisia a considerat că nivelul de cooperare în acest caz a fost scăzut, deoarece producătorii-exportatori cooperanți au reprezentat doar aproximativ 32 % din cantitățile totale estimate ale importurilor din China în cursul PI. Prin urmare, pentru toți ceilalți producători-exportatori din China, Comisia a considerat că este adecvat să stabilească marja de dumping pe baza tipului de produs reprezentativ cu cea mai ridicată marjă de dumping al producătorilor-exportatori incluși în eșantion. Prin urmare, marja de dumping la nivel național aplicabilă tuturor celorlalți producători-exportatori care nu au cooperat a fost stabilită la nivelul de 91,0 %.
- (112) Marjele de dumping provizorii, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt după cum urmează:

Societate	Marja de dumping provizorie
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %
Alte societăți cooperante	72,1 %
Toate celelalte societăți	91,0 %

4. PREJUDICIU

4.1. Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii

- (113) Potrivit informațiilor de care dispune Comisia, produsul similar a fost fabricat de opt producători din Uniune în cursul perioadei de investigație. Aceștia constituie „industria Uniunii” în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- (114) Producția totală a Uniunii în cursul perioadei de investigație a fost stabilită la aproximativ 1 926 200 de butoaie. Comisia a stabilit această cifră pe baza tuturor informațiilor disponibile privind industria Uniunii, precum răspunsul la chestionarul macroeconomic furnizat de solicitant. Astfel cum se indică în considerentul 7, producătorii din Uniune incluși în eșantion au reprezentat cca. 73 % din producția totală estimată de produs similar a Uniunii.

4.2. Consumul din Uniune

(115) Consumul Uniunii a evoluat după cum urmează:

Tabelul 2

Consumul la nivelul Uniunii (unități)

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Consum total la nivelul Uniunii	3 477 583	2 554 726	1 861 260	1 192 884
Indice	100	73	54	34

Sursă: Răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune și statisticile vamale (a se vedea punctul 4.3.1).

- (116) Comisia a stabilit consumul de butoaie la nivelul Uniunii pe baza vânzărilor totale ale industriei Uniunii în Uniune, plus totalul importurilor din China. Metodologia de determinare a importurilor din China este explicată în detaliu la punctul 4.3.1. de mai jos. Importurile din alte țări terțe în Uniune nu au fost luate în considerare, deoarece au fost considerate neglijabile (a se vedea considerentul 119).
- (117) Vânzările industriei Uniunii pe piața Uniunii au fost obținute din răspunsul la chestionar furnizat de reclamant, verificate încrucișat cu informațiile furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion în răspunsurile lor la chestionar.
- (118) Produsul în cauză este importat în Uniune sub două coduri NC (ex 7310 10 00 și ex 7310 29 90), în funcție de capacitatea butoiului. Butoaiele cu o capacitate ≥ 50 de litri, dar ≤ 300 de litri se încadrează la codul NC 7310 10 00, în timp ce cele cu o capacitate de < 50 l se încadrează la codul NC 7310 29 90. Aceste două coduri NC includ, de asemenea, o gamă largă de alte produse în afară de produsul care face obiectul investigației (de exemplu, bidoane, cutii din tinichea, jgheaburi pentru hrănirea animalelor, găleți, extinctoare, canistre, containere și cisterne pentru utilizări diverse, sticle de apă, butoaie de oțel etc.), astfel încât nu a fost posibilă stabilirea importurilor exclusiv pe baza codurilor NC.
- (119) În ceea ce privește importurile din alte țări terțe, în plângere s-a afirmat că piața Uniunii este aprovizionată cu butoaie în principal de către producătorii din Uniune și exportatorii din China. Examinarea de către Comisie a datelor privind furnizorii, furnizate de trei utilizatori principali (a se vedea mai jos la considerentul 130), a indicat că nu există alți furnizori pe piață. Prin urmare, Comisia a concluzionat că importurile în Uniune din alte țări terțe, dacă există, sunt neglijabile și nu ar avea niciun impact semnificativ asupra consumului din Uniune.
- (120) Consumul Uniunii a scăzut cu 66 % pe parcursul perioadei examinate. După scăderea inițială de 27 % din 2019, a urmat o scădere mai pronunțată în 2020 și în PI (2021). Această scădere a coincis cu anii în care Uniunea a fost cel mai grav afectată de pandemia de COVID-19 și poate fi atribuită așa-numitelor „restricții de deplasare a persoanelor” aferente, și anume măsurilor introduse de guvernele din întreaga Uniune pentru a combate pandemia de COVID-19.
- (121) Măsurile legate de COVID-19 au afectat în special hotelurile, restaurantele și cafenelele (denumite în continuare „sectorul HORECA”). Sectorul HORECA cumpără bere și alte băuturi de la utilizatori, care sunt de cele mai multe ori fabrici de bere. Berea le este livrată în butoaie care sunt atașate instalațiilor sub presiune prin care băutura este apoi turnată în pahare și servită clienților din sectorul HORECA.
- (122) În cursul anului 2020 și al PI, marea majoritate a sectorului HORECA din Uniune a fost obligat fie să își reducă programul de lucru și/sau să-și limiteze capacitatea, fie să rămână complet închis pentru perioade lungi de timp, în conformitate cu măsurile guvernamentale introduse pentru a opri răspândirea pandemiei de COVID-19. O astfel de scădere a activității din sectorul HORECA și, în consecință, scăderea cererii de bere la butoi au avut drept consecință logică scăderea cererii utilizatorilor de butoaie în care aceștia furnizează berea către clienții lor din sectorul HORECA.

4.3. Importurile din țara în cauză

4.3.1. Metodologia utilizată pentru cuantificarea importurilor din țara în cauză

- (123) În plângere, reclamantul a prezentat o metodologie de stabilire a importurilor din țara în cauză. Această metodologie s-a bazat pe cunoștințele de piață ale reclamantului și a estimat o creștere semnificativă a importurilor în Uniune, de 188 % în cursul perioadei examinate, demonstrată în tabelul 3 de mai jos.

Tabelul 3

Vânzările de butoaie chinezești în Uniune – estimarea din plângere (unități)

	2018	2019	2020	PI
Prin intermediul licitațiilor	107 148	482 315	898 664	630 438
Prin intermediul distribuitorilor	182 000	198 000	118 000	202 000
Total	289 148	680 315	1 016 664	832 438
Indice	100	235	352	288

Sursă: Punctul 201 din plângere.

- (124) Astfel cum s-a explicat la punctele 193-203 din plângere, metodologia de mai sus a constat în trei elemente principale. În primul rând, reclamantul a adăugat cantitățile de butoaie căutate în toate procedurile de ofertare (menționate în plângere ca „licitații”) organizate de cinci utilizatori principali, și anume grupurile mari de fabrici de bere prezente pe piața Uniunii, și anume: AB InBev, Asahi CEE, Carlsberg, Heineken și Molson Coors (denumiți în continuare „principalii utilizatori”). În al doilea rând, reclamantul și-a dedus propriile vânzări efectuate în urma ofertelor plasate în licitațiile respective, plecând de la premisa că restul lotului total solicitat în cadrul fiecărei licitații a fost câștigat și furnizat de producătorii din China. În cele din urmă, reclamantul a adăugat cantitățile importate de importatori/revânzători, estimate pe baza cunoștințelor sale despre piață.
- (125) Investigația a arătat că cantitățile de butoaie achiziționate efectiv de marii utilizatori în urma unei licitații corespund rar cantităților căutate inițial prin intermediul licitației respective. În timp ce proporțiile variază de la o procedură de ofertare la alta și între principalii utilizatori, în medie, principalii utilizatori au achiziționat mai puțin de 60 % din cantitățile căutate inițial prin licitații în perioada examinată. Acest lucru se datorează modului special de funcționare a acestei piețe, în special în ceea ce privește modalitățile și monitorizarea ofertelor de către utilizatori, astfel cum se explică la punctul 5.1 de mai jos, prin care, în special, utilizatorii nu aveau nicio obligație contractuală de a cumpăra cantitățile efectiv licitate.
- (126) Prin urmare, Comisia a încercat să verifice dacă o astfel de estimare a importurilor produsului în cauză în Uniune de către reclamant este exactă și, în cazul în care nu este, să estimeze cantitățile importurilor într-un mod mai precis. În acest scop, Comisia a solicitat date privind toate transporturile efectuate sub cele două coduri NC de la autoritățile vamale din șase state membre ale UE („SM”) cu cele mai mari importuri efectuate sub cele două coduri NC menționate mai sus în cursul perioadei examinate, fie din China, fie din restul lumii: Belgia, Cehia, Franța, Germania, Țările de Jos și Polonia. Belgia, Franța, Germania și Țările de Jos s-au numărat printre primele cinci țări cu cele mai mari importuri din ambele categorii, în timp ce Polonia s-a numărat printre primele cinci state membre cu cel mai mare volum de importuri din China, iar Cehia cu cel mai mare volum atunci când se analizează importurile din restul lumii. Aceste șase state membre au reprezentat împreună 73 % din importurile UE din China și 66 % din importurile la nivel mondial în cursul perioadei examinate.
- (127) Comisia a analizat datele primite și, pe baza descrierii fiecărui transport, a calculat o cifră inferioară și o cifră superioară a ceea ce ar putea fi considerat în mod rezonabil ca fiind importuri ale produsului în cauză în cele șase state membre. În special, transporturile care au fost descrise drept „butoaie (de bere)” au fost agregate pentru a forma cifra inferioară, în timp ce cele care aveau o descriere conformă cu caracteristicile butoaielor au fost agregate pentru a forma cifra superioară. În acest context, au fost eliminate transporturile descrise ca fiind altceva, cum ar fi jgheburile pentru hrănirea animalelor, gălețile, rezervoarele de gaz, cazanele, conservele, cutiile de staniu, etc. sau

care erau incompatibile cu caracteristicile butoaielor. În majoritatea cazurilor, autoritățile vamale nu vor înregistra unitățile (numărul de butoaie) în fiecare transport, ci doar greutatea unui astfel de transport. În aceste cazuri, Comisia s-a bazat pe rata de conversie de 1 butoi = 10 kg⁽⁵⁰⁾ pentru a calcula numărul de butoaie. Cifrele superioare și inferioare rezultate pentru fiecare an au fost apoi ajustate cu factorul 0,73, și anume procentul pe care cele șase state membre îl reprezintă în totalul importurilor în Uniune ale celor două coduri NC din China, pentru a calcula o cifră completă a cantităților de butoaie importate din China în Uniune. Rezultatele acestei analize sunt prezentate în tabelul 4 de mai jos.

Tabelul 4

Importurile în Uniune pe baza datelor vamale detaliate

Butoaie (unități)	2018	2019	2020	PI
Importuri de butoaie – cifră inferioară	217 744	254 996	139 684	136 638
<i>Indice</i>	100	117	64	63
Importuri de butoaie – cifră superioară	602 010 ⁽⁵¹⁾	430 208	381 958	370 107
<i>Indice</i>	100	77	68	66

Sursă: Date detaliate privind tranzacțiile de la autoritățile vamale din Belgia, Cehia, Franța, Germania, Țările de Jos și Polonia, ajustate cu factorul de 0,73.

- (128) Cifrele de mai sus au confirmat inițial că metodologia utilizată în plângere nu a fost cea mai adecvată pentru a cuantifica importurile produsului în cauză în Uniune.
- (129) În plus, Comisia a contactat ceilalți patru producători-exportatori cooperanți neincluși în eșantion, solicitând datele lor privind vânzările pentru întreaga perioadă examinată. Toți au furnizat datele neverificate solicitate care au fost agregate cu cantitățile de vânzări verificate declarate de cei doi producători-exportatori incluși în eșantion în răspunsurile lor la chestionar, obținându-se cantitățile importurilor rezumate în tabelul 5 de mai jos.

Tabelul 5

Cantitatea totală la export declarată de producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion și de cei neincluși în eșantion

Butoaie (unități)	2018	2019	2020	2021
Cantitatea totală exportată declarată de producătorii-exportatori incluși în eșantion și de cei neincluși în eșantion	[600 000-675 000]	[350 000-425 000]	[200 000-275 000]	[100 000-175 000]
<i>Indice</i>	100	58	36	20

Sursă: Răspunsurile la chestionar ale producătorilor-exportatori incluși în eșantion și datele neverificate transmise de producătorii-exportatori cooperanți din China care nu au fost incluși în eșantion.

⁽⁵⁰⁾ Având în vedere că singura unitate cantitativă disponibilă în baza de date Comext și în baza de date Surveillance a Comisiei este greutatea, conversia cantităților din tone/kilograme în unități (număr de butoaie) a fost efectuată pe parcursul investigației cu formula 1 butoi = 10 kg atunci când s-au utilizat informații din aceste baze de date. Aceasta a fost rata de conversie utilizată în plângere, iar analiza suplimentară a Comisiei a confirmat că 10 kg reprezintă, cu aproximație, greutatea medie a unui butoi de pe piață.

⁽⁵¹⁾ Estimarea cifrei superioare pentru anul 2018 diferă de valoarea constatată în nota la dosar din 2 septembrie 2022. Acest lucru se datorează erorii materiale identificate în agregarea datelor de la autoritățile vamale, care a fost ulterior corectată.

- (130) Având în vedere discrepanțele dintre datele disponibile, la 2 septembrie 2022, Comisia a publicat o notă la dosar indicând cantitățile de import colectate în conformitate cu tabelele 4 și 5, precum și metodologiile diferite care stau la baza acestora, și a invitat părțile interesate să prezinte observații. De asemenea, Comisia a contactat principalii utilizatori, în pofida lipsei lor inițiale de cooperare, solicitând datele privind furnizorii lor și volumele de achiziții pentru a încerca să valideze cifrele primite de producătorii-exportatori din tabelul 5. Numai trei din cinci utilizatori principali au furnizat datele solicitate (a se vedea mai jos considerentul 136). Singurele observații cu privire la notă au fost prezentate de reclamant la 12 septembrie 2022.
- (131) Prima afirmație prezentată de reclamant a fost că estimarea importurilor din tabelul 4 pe baza analizei datelor vamale încă nu includea o parte din importurile din China. Aceasta a făcut referire, de exemplu, la faptul că lipsesc statisticile privind importurile în alte state membre importante pentru consumul de bere și de butoaie, cum ar fi România și Spania, ceea ce a dus la subestimarea totalurilor.
- (132) În al doilea rând, reclamantul a susținut că cifrele raportate de producătorii-exportatori cooperanți din tabelul 5 nu reflectă pe deplin volumele importate în Uniune în cursul perioadei examinate, din cauza cooperării limitate a producătorilor-exportatori. În observațiile sale, reclamantul a susținut că rata de cooperare a producătorilor-exportatori a fost de doar 28 %.
- (133) În al treilea rând, reclamantul a susținut că informațiile privind consumul obținute de cei trei utilizatori principali au arătat doar o imagine parțială a consumului de butoaie din Uniune din cauza faptului că fabricile de bere mici și mijlocii nu sunt luate în considerare și din cauza cooperării limitate din partea utilizatorilor.
- (134) Comisia a analizat cu atenție toate aceste observații ale reclamantului. În ceea ce privește prima afirmație, deși ajustarea statisticilor de import ale celor șase state membre cu factorul 0,73, astfel cum se explică în considerentul 127, a fost utilizată pentru a determina restul importurilor din celelalte state membre, nu se poate exclude, în acest stadiu, că sunt subestimate cantitățile efective importate în alte state membre, cum ar fi România și Spania.
- (135) În ceea ce privește a doua afirmație, astfel cum se explică în considerentul 111, investigația a arătat în mod provizoriu că nivelul de cooperare este scăzut, iar producătorii-exportatori cooperanți reprezintă 32 % din importurile de butoaie din China în cursul PI. Prin urmare, în această etapă a investigației, nu se poate exclude faptul că există și alți producători-exportatori sau exportatori din China care vând către Uniune pe parcursul întregii perioade examinate, în plus față de exportatorii cooperanți.
- (136) În ceea ce privește a treia afirmație și cooperarea foarte scăzută a utilizatorilor, Comisia a observat că, dintre cei cinci utilizatori principali, care reprezintă aproximativ 50 % din piața utilizatorilor, numai trei utilizatori (AB InBev, Asahi și Molson Coors) au furnizat datele solicitate. În plus, doar unul dintre acești trei utilizatori (AB InBev) a achiziționat butoaie de la furnizori chinezi. În plus, astfel cum se specifică și la punctul 5.1 de mai jos, restul de 50 % din piața utilizatorilor, compusă în principal din fabrici de bere mai mici, nu a cooperat la investigație.
- (137) Având în vedere aceste observații și considerații, Comisia a observat, de asemenea, că cantitățile achiziționate raportate de singurul utilizator cooperant care se aprovizionează din China au fost cu mult sub vânzările Uniunii raportate de producătorii-exportatori corespunzători. În plus, Comisia a considerat că existau alți producători-exportatori care nu au cooperat la investigație și că cifrele prezentate de producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eșantion nu au fost verificate, deoarece producătorii respectivi nu au fost incluși în eșantion.
- (138) În ansamblu, având în vedere toate aceste elemente și, în special, datele contradictorii obținute de la utilizatori și cooperarea foarte scăzută din partea producătorilor-exportatori și a utilizatorilor, ale căror date privind achizițiile ar fi esențiale pentru verificarea dublă a cantităților raportate de producătorii-exportatori cooperanți, Comisia a considerat în mod provizoriu că cea mai adecvată metodologie de cuantificare a importurilor trebuie să se bazeze pe statisticile oficiale privind importurile din tabelul 4. În plus, având în vedere observațiile prezentate de industrie potrivit cărora chiar și cifra superioară a datelor bazate pe statistici ar fi probabil subestimată, Comisia a considerat în mod provizoriu că cifrele superioare obținute din statistici au fost cele mai adecvate pentru a calcula nivelul importurilor în această etapă provizorie.

- (139) Pentru a obține asigurări suplimentare cu privire la caracterul adecvat al acestei metodologii, Comisia a examinat ulterior statisticile privind importurile de butoaie la nivel de cod TARIC, disponibile de la deschiderea prezentei investigații în baza de date Surveillance, pentru a vedea cât de mare este cota importurilor de butoaie din totalul importurilor de produse încadrate la ambele coduri NC relevante. Cota medie a importurilor de produse la nivel de cod TARIC (și anume, importurile de butoaie) în importurile tuturor produselor la nivelul codurilor NC relevante pentru perioada 13 mai 2022-6 decembrie 2022 a fost în concordanță cu cota medie a importurilor de butoaie din codurile NC pe care Comisia le-a stabilit pentru perioada examinată.
- (140) Pentru a verifica în continuare caracterul adecvat al acestei metodologii, Comisia intenționează să recontacteze principalii importatori identificați în plângere pentru a evalua cu mai multă precizie cantitățile importate în cursul perioadei examinate. Comisia va încerca, de asemenea, să colecteze mai multe informații privind micile fabrici de bere după etapa provizorie.
- (141) În plus, Comisia intenționează să colecteze date ulterioare deschiderii investigației de la producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion și de la cei neincluși în eșantion, pentru a le reconcilia cu statisticile oficiale mai precise privind importurile disponibile pentru perioada ulterioară deschiderii investigației. De asemenea, Comisia intenționează să verifice datele privind importurile producătorilor cooperanți neincluși în eșantion și să solicite autorităților vamale din România și Spania date vamale detaliate privind codurile NC relevante pentru a perfecționa în continuare datele efective privind importurile.

4.3.2. Volumul și cota de piață ale importurilor din țara în cauză

- (142) Astfel cum s-a explicat la punctul 4.3.1 de mai sus, Comisia a stabilit volumul importurilor pe baza statisticilor vamale oficiale din statele membre. Cota de piață a importurilor a fost stabilită ca proporție din totalul importurilor din China raportate în consumul total al Uniunii (stabilit la punctul 4.2 de mai sus).
- (143) Importurile în Uniune din țara în cauză au evoluat după cum urmează:

Tabelul 6

Volumul importurilor (unități) și cota de piață

	2018	2019	2020	PI
Volumul importurilor din țara în cauză (unități)	602 010	430 208	381 958	370 107
<i>Indice</i>	100	71	63	61
Cota de piață	17 %	17 %	21 %	31 %
<i>Indice</i>	100	97	119	179

Sursă: Statistici vamale din statele membre ajustate astfel cum se explică la punctul 4.3.1.

- (144) După cum demonstrează tabelul de mai sus, volumul importurilor din China a scăzut cu 39 % în cursul perioadei examinate. Această scădere a volumului importurilor a urmat tendința generală de scădere a consumului de butoaie în cursul perioadei examinate (a se vedea tabelul 2 de mai sus), cu toate că într-o mai mică măsură, și în orice caz a fost cu mult mai puțin pronunțată decât tendința descrescătoare a vânzărilor industriei Uniunii (a se vedea tabelul 9 de mai jos).
- (145) Aceste scăderi trebuie să fie plasate în contextul situației predominante de pe piață din 2020 și din perioada de investigație, și anume în contextul unei scăderi semnificative a cererii pentru butoaie în timpul pandemiei de COVID-19. În cadrul unei astfel de piețe în scădere, importurile de butoaie au scăzut cu o marjă semnificativ mai mică decât vânzările industriei din Uniune. Astfel, cota de piață a importurilor din China, datorită prețurilor lor mai mici, a crescut în mod constant în cursul perioadei examinate (cu 79 % în cursul perioadei examinate). În cursul PI, cota de piață a Chinei a fost destul de substanțială, situându-se la 31 %.

4.3.3. Prețurile importurilor din țara în cauză: subcotarea și blocarea prețurilor

- (146) Având în vedere dificultățile de a stabili prețurile unitare pe baza statisticilor oficiale, Comisia a stabilit prețurile importurilor pe baza datelor furnizate de producătorii-exportatori cooperanți. Subcotarea prețurilor importurilor a fost stabilită pe baza răspunsurilor la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion și ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion.
- (147) Prețul mediu al importurilor în Uniune din țara în cauză a evoluat după cum urmează:

Tabelul 7

Prețuri de import (EUR/unitate)

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
China	43,13	37,34	38,40	43,62
Indice	100	87	89	101

Sursă: Producători-exportatori chinezi cooperanți.

- (148) Prețurile importurilor din China au scăzut cu 13 % și, respectiv, cu 11 % în 2019 și 2020 și au început să crească din nou în 2020 și în cursul PI, atingând nivelul din 2018.
- (149) Comisia a determinat subcotarea prețurilor în cursul perioadei de investigație, comparând următoarele:
- prețurile de vânzare medii ponderate pentru fiecare tip de produs practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion, percepute de la clienții neafiliați de pe piața Uniunii și ajustate la nivel franco fabrică; și
 - prețurile medii ponderate corespunzătoare pentru fiecare tip de produs ale importurilor provenite de la producătorii-exportatori chinezi cooperanți incluși în eșantion, aplicabile primului client independent de pe piața Uniunii, stabilite pe bază de cost, asigurare și navlu (CIF), cu ajustări corespunzătoare pentru taxele vamale și costurile ulterioare importului.
- (150) Compararea prețurilor a fost realizată per tip de produs, ajustate în mod adecvat acolo unde a fost necesar și după deducerea rabaturilor și a reducerilor. Aproape toate vânzările realizate atât de producătorii-exportatori, cât și de industria Uniunii au fost efectuate direct către utilizatorii finali (adică fabricile de bere) și, prin urmare, canalele de vânzare și nivelul de comercializare au fost aceleași de ambele părți. Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri teoretică a producătorilor din Uniune incluși în eșantion, înregistrată în cursul perioadei de investigație. Acesta a indicat o marjă de subcotare medie ponderată situată între 11,9 % și 14 % de către importurile din țara în cauză pe piața Uniunii.
- (151) Pe lângă subcotarea prețurilor, a existat, de asemenea, o blocare semnificativă a prețurilor în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. Din cauza presiunii semnificative asupra prețurilor cauzate de importurile la prețuri scăzute care fac obiectul unui dumping din partea producătorilor-exportatori chinezi, industria Uniunii nu a fost în măsură să crească prețurile pe parcursul PI în conformitate cu evoluția costurilor de producție și pentru a atinge un nivel rezonabil al profitului.
- (152) După cum se arată în tabelul 11 de mai jos, prețurile de vânzare medii din UE au scăzut cu aproape 10 % în cursul perioadei examinate. În același timp, costul de producție a crescut cu 16 % în aceeași perioadă, astfel încât prețul de vânzare a fost semnificativ mai mic decât costul de producție. În special în 2020 și în cursul PA, costul de producție a crescut substanțial, în timp ce prețul a trebuit să fie menținut stabil din cauza presiunii exercitate de exporturile chineze asupra prețurilor. Dimpotrivă, nivelurile prețurilor și profiturile rezultate pe piețele de export care nu au fost afectate de importurile care fac obiectul unui dumping sau în care au fost instituite măsuri pentru restabilirea unui comerț echitabil au fost, în medie, cu 22 % mai mari decât prețurile de vânzare ale industriei din Uniune pe piața Uniunii (+ 29 % în PI) (a se vedea considerentul 196).

- (153) Această situație a avut un impact clar asupra rentabilității industriei Uniunii, astfel cum se arată în tabelul 14 de mai jos. După ce a început la 12 % în 2018, rentabilitatea a scăzut brusc pentru restul perioadei, în special în 2020 și în cursul PI.
- (154) Evoluția acestor trei indicatori arată în mod clar că industria a fost supusă unei presiuni puternice asupra prețurilor din partea importurilor din China care fac obiectul unui dumping, ceea ce a forțat-o să vândă la prețuri foarte mici, sub costul de producție. Detaliile particularităților situației pieței, în special în ceea ce privește presiunea asupra prețurilor suferită de industria Uniunii în procesul de vânzare, sunt explicate la punctul 5.1 de mai jos. Acest lucru a dus la o blocare clară a prețurilor pentru industria Uniunii.

4.4. Situația economică a industriei Uniunii

4.4.1. Observații generale

- (155) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei Uniunii a inclus o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au influențat situația industriei Uniunii pe parcursul perioadei examinate.
- (156) Astfel cum se menționează în considerentul 7, a fost utilizată eșantionarea pentru a determina eventualul prejudiciu suferit de industria Uniunii.
- (157) Pentru determinarea prejudiciului, Comisia a făcut o distincție între indicatorii de prejudiciu macroeconomici și cei microeconomici. Comisia a evaluat indicatorii macroeconomici pe baza datelor cuprinse în răspunsul la chestionarul macro trimis de reclamant. Datele se refereau la toți producătorii din Uniune. Comisia a evaluat indicatorii microeconomici pe baza datelor din răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Datele se refereau la producătorii din Uniune incluși în eșantion. Ambele seturi de date au fost considerate reprezentative pentru situația economică a industriei Uniunii.
- (158) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității de producție, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea, ocuparea forței de muncă, productivitatea, amplexarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping anterioare.
- (159) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costurile cu forța de muncă, stocurile, profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri.

4.4.2. Indicatori macroeconomici

4.4.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

- (160) Producția totală a Uniunii, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 8

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Volumul producției (unități)	5 132 261	3 698 684	1 939 361	1 926 200
Indice	100	72	38	38
Capacitatea de producție (unitate de măsură)	6 542 683	6 628 049	6 786 585	6 786 585
Indice	100	101	104	104

Gradul de utilizare a capacității de producție (%)	78	56	29	28
<i>Indice</i>	100	71	36	36

Sursă: Chestionar macro furnizat de reclamant.

- (161) Pe parcursul perioadei examinate, volumul producției a scăzut cu 62 %. Producția a urmat îndeaproape variația consumului: o primă scădere a cererii în 2019 (cu 23 %) și altă o scădere și mai pronunțată a cererii în 2020 și 2021 (pandemia de COVID-19).
- (162) Capacitatea de producție a crescut ușor cu 4 % în cursul perioadei examinate. Acest lucru se datorează creșterii eficienței privind procedurile și alocarea personalului obținute de industria Uniunii în liniile sale de producție în cursul perioadei examinate.
- (163) Cele două tendințe menționate mai sus (scăderea producției, creșterea capacității) au condus la o scădere semnificativă a gradului de utilizare a capacității de producție (- 64 %). În cursul perioadei de investigație, gradul de utilizare a capacității de producție a atins un nivel foarte scăzut (28 %).

4.4.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

- (164) Volumul vânzărilor și cota de piață ale industriei Uniunii au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 9

Volumul vânzărilor și cota de piață

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Volumul vânzărilor pe piața Uniunii (bucăți)	2 875 573	2 124 518	1 479 302	822 777
<i>Indice</i>	100	74	51	29
Cota de piață (%)	83	83	79	69
<i>Indice</i>	100	101	96	83

Sursă: Chestionar macro furnizat de reclamant.

- (165) Volumul vânzărilor realizate de industria Uniunii pe piața Uniunii a scăzut constant cu 71 % în cursul perioadei examinate, într-un ritm mai accelerat decât ritmul de creștere a consumului.
- (166) Cota de piață a industriei Uniunii a scăzut de la 83 % în 2018 la 69 % în PA, o scădere de 14 puncte procentuale din cauza presiunii semnificative asupra prețurilor exercitate de importurile din China, astfel cum se explică la punctul 4.4.3.1 de mai jos, care a câștigat în mod constant cotă de piață în cursul perioadei examinate.

4.4.2.3. Creșterea

- (167) Cererea și producția de butoaie au urmat o tendință descrescătoare în cursul perioadei examinate. În contextul scăderii consumului, industria Uniunii a pierdut volume de vânzări și cotă de piață semnificative și a menținut o cantitate redusă de vânzări numai în detrimentul prețurilor sale de vânzare, astfel cum se explică la punctul 4.4.3.1 de mai jos.

4.4.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(168) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 10

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Număr de angajați	960	822	538	481
<i>Indice</i>	100	86	56	50
Productivitatea (unități/ angajat)	5 349	4 497	3 606	4 008
<i>Indice</i>	100	84	67	75

Sursă: Chestionar macro furnizat de reclamant.

(169) Ocuparea forței de muncă în acest sector a urmat aceeași tendință ca producția și consumul pe piața Uniunii și a scăzut dramatic, cu 50 %, în cursul perioadei examinate. Având în vedere cele de mai sus, în contextul în care producția a scăzut cu 62 % în cursul perioadei examinate, productivitatea a scăzut. În pofida reducerii ocupării forței de muncă, productivitatea a scăzut cu 33 % în cursul perioadei examinate și s-a redresat doar parțial în cursul PI datorită unei oarecare creșteri a eficienței.

4.4.2.5. Amploarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping anterioare

(170) Toate marjele de dumping au fost semnificativ superioare nivelului *de minimis*. Impactul amplitudinii marjelor de dumping efective asupra industriei Uniunii a fost substanțial, având în vedere prețurile importurilor din țara în cauză.

(171) Aceasta este prima investigație antidumping privind produsul în cauză. Prin urmare, nu există date disponibile pentru a evalua efectele unor eventuale practici de dumping anterioare.

4.4.3. Indicatori microeconomici

4.4.3.1. Prețurile și factorii care afectează prețurile

(172) Prețurile de vânzare unitare medii ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion practicate față de clienți neafiliați din Uniune au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 11

Prețurile de vânzare în Uniune

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Preț unitar de vânzare mediu în Uniune pe piața totală (EUR/unitate)	56	55	51	51
<i>Indice</i>	100	98	90	91
Costul de producție unitar (EUR/unitate)	55	59	63	64
<i>Indice</i>	100	107	114	116

Sursă: Răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

- (173) Prețurile de vânzare au scăzut cu 2 % între 2018 și 2019, după care au scăzut brusc în 2020 cu 8 % și au rămas la aproximativ același nivel în PI. Per total, prețurile de vânzare medii ale industriei Uniunii au scăzut cu 9 % în cursul perioadei examinate.
- (174) În cursul aceleiași perioade examinate, costurile de producție unitare au crescut cu 16 %. Acest lucru a fost legat în principal de creșterea costurilor fixe, care a urmat scăderii volumului producției. Pentru a contracara această situație, în anii afectați de măsurile de limitare a mișcării persoanelor impuse de pandemia de COVID-19, industria Uniunii a reușit să își reducă costurile fixe cu peste 20 %. Cu toate acestea, impactul incidenței proporțional mai mari a costurilor fixe într-o perioadă de utilizare scăzută a capacității a fost semnificativ, deoarece ponderea acestor costuri în raport cu costurile totale de producție a crescut de la 13 % în 2018 la 23 % în cursul PI. În cursul perioadei examinate, industria Uniunii și-a redus ocuparea forței de muncă în conformitate cu tabelul 10 și costurile cu forța de muncă generate de concedierile din perioada de COVID-19, astfel cum se arată la punctul 4.4.3.2.
- (175) Prețurile de vânzare și costul de producție au urmat o tendință divergentă. Astfel cum s-a explicat la punctul 4.3.3 de mai sus și la punctul 5.1 de mai jos, industria Uniunii nu a fost în măsură să își crească prețurile la niveluri sustenabile pentru a acoperi creșterea costului de producție și gradul scăzut de utilizare a capacității, deoarece negocierea prețurilor pe piață a fost afectată în mod semnificativ de importurile la prețuri scăzute și care fac obiectul unui dumping din China.

4.4.3.2. Costul forței de muncă

- (176) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 12

Costurile medii cu forța de muncă per angajat

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Costurile medii cu forța de muncă pe angajat (în EUR)	48 510	45 157	50 218	52 988
Indice	100	93	104	109

Sursă: Răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

- (177) Costul mediu cu forța de muncă pe angajat a scăzut în 2019, fiind urmat de o creștere în 2020 și în cursul PI. Cu toate acestea, astfel cum se arată în tabelul 10, ocuparea forței de muncă a scăzut în același timp cu 54 %.

4.4.3.3. Stocuri

- (178) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 13

Stocurile

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Stocuri finale (unități)	308 350	210 370	157 417	128 525
Indice	100	68	51	42
Stocurile finale, exprimate ca procent din producție (%)	6	6	8	7
Indice	100	95	135	111

Sursă: Răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

- (179) Stocurile au scăzut cu 58 % pe parcursul perioadei examinate. Acest lucru a fost legat de scăderea producției și a vânzărilor. În cursul perioadei examinate, stocurile exprimate ca procent din producție au crescut cu 11 %, deoarece industria a trebuit să mențină un anumit volum de activitate și, prin urmare, nu a fost în măsură să reducă producția în concordanță cu scăderea vânzărilor. În orice caz, având în vedere că cea mai mare parte a producției se desfășoară pe baza comenzilor și a specificațiilor clienților, stocurile nu constituie un indicator important al prejudiciului.

4.4.3.4. Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri

- (180) Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabela 14

Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Profitabilitatea vânzărilor în Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri din vânzări)	12	5	- 18	- 9
<i>Indice</i>	100	42	- 144	- 73
Flux de lichidități (EUR)	26 413 388	17 979 438	- 4 762 380	- 2 257 500
<i>Indice</i>	100	68	- 18	- 9
Investiții (EUR)	11 655 450	5 408 642	2 536 354	1 220 214
<i>Indice</i>	100	46	22	10
Randamentul investițiilor (%)	65	14	- 35	- 19
<i>Indice</i>	100	21	- 54	- 29

Sursă: Răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

- (181) Comisia a stabilit profitabilitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion prin exprimarea profitului net înainte de impozitare realizat din vânzările produsului similar către clienți neafiliați din Uniune ca procent din cifra de afaceri generată de vânzările respective.
- (182) În cursul perioadei examinate, profiturile au scăzut cu 58 % în 2019, înainte de a scădea brusc până la pierderi de două cifre în 2020. Situația s-a redresat parțial în 2021, dar cifrele au rămas în continuare negative. În ansamblu, profitul a scăzut cu - 173 % în perioada examinată. În contextul scăderii bruște a cererii legate de pandemia de COVID-19, concurența sporită a exporturilor chineze la prețuri scăzute, astfel cum se explică mai jos la punctul 5.1, a forțat industria Uniunii să își reducă prețurile într-o perioadă de creștere a costului de producție, astfel cum se explică la punctul 4.4.3.1, și a condus la pierderi semnificative.
- (183) Fluxul net de numerar reprezintă capacitatea producătorilor din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Tendința fluxului net de lichidități a avut o evoluție similară profitabilității: o scădere drastică în perioada 2019-2020, urmată de o redresare parțială în cursul PI, rămânând totuși negativă.
- (184) Randamentul investițiilor este profitul exprimat în procentaj din valoarea contabilă netă a investițiilor. Acesta a avut o evoluție similară profitabilității: o scădere drastică, cu 129 %, în cursul perioadei examinate, până la valorile negative.
- (185) Având în vedere scăderea profitabilității, a fluxului de lichidități și a randamentului investițiilor, capacitatea producătorilor din Uniune incluși în eșantion de a mobiliza capitaluri a fost grav afectată.

4.4.4. Concluzie privind prejudiciul

- (186) Principalii indicatori macroeconomici au avut o tendință negativă pe parcursul perioadei examinate: Volumul vânzărilor în Uniune a scăzut cu 71 %, producția cu 62 %, ocuparea forței de muncă cu 50 %.
- (187) În ceea ce privește microindicatorii, imaginea este similară. Profitabilitatea vânzărilor în Uniune (de la + 12 % la - 9 %), prețurile de vânzare (9 %), precum și fluxul de lichidități (109 %) s-au deteriorat în mod semnificativ.
- (188) În contextul scăderii consumului din cauza pandemiei de COVID-19, în timp ce costul de producție al industriei Uniunii a crescut cu 16 %, prețurile de import din China au fost în mod constant și semnificativ mai mici decât prețurile și costurile industriei Uniunii începând din 2018.
- (189) Volumele importurilor exportatorilor chinezi au crescut cu 39 % în cursul perioadei examinate. Cu toate acestea, în același timp, scăderea consumului a fost cu mult mai pronunțată (cu 66 %). Prin urmare, cota exporturilor din China a crescut cu 79 %, de la 17 % în 2018 la 31 % în PI, iar prețurile lor au subcotat în mod semnificativ prețurile industriei Uniunii pe parcursul întregii perioade examinate. Marja de subcotare a fost, în medie, de 13,1 % în cursul PI, astfel cum se menționează la punctul 4.3.3 de mai sus.
- (190) Importurile la prețuri scăzute din China care fac obiectul unui dumping au cauzat, de asemenea, o blocare semnificativă a prețurilor pentru industria Uniunii, având în vedere marjele de subcotare care au variat între 52,9 % și 58,8 %. Industria Uniunii nu a fost în măsură să își crească prețurile proporțional cu creșterea costului de producție și, prin urmare, a fost obligată să își mențină, cel puțin parțial, cantitatea de vânzări într-o situație extrem de profitabilă.
- (191) În această etapă, pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că industria Uniunii a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

5. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

- (192) În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă importurile care au făcut obiectul unui dumping, originare din țara în cauză, au cauzat un prejudiciu important industriei Uniunii. În conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, Comisia a examinat, de asemenea, dacă și alți factori cunoscuți ar fi putut aduce în același timp un prejudiciu industriei Uniunii. Acești factori au fost pandemia de COVID-19 care a afectat consumul din Uniune și performanța la export a industriei Uniunii. Comisia s-a asigurat de faptul că importurilor care au făcut obiectul unui dumping originare din țara în cauză nu li s-a atribuit niciun eventual prejudiciu cauzat de alți factori decât importurile respective.

5.1. Efectele importurilor care fac obiectul unui dumping

- (193) Volumul importurilor din China a scăzut cu 39 % în perioada examinată, de la 602 010 unități în 2018 la 370 107 de unități în 2021; cu toate acestea, în aceeași perioadă, cota lor de piață a crescut cu 14 puncte procentuale, ajungând la 31 % în cursul perioadei de investigație, cauzând un prejudiciu industriei Uniunii care, în aceeași perioadă, a înregistrat o scădere a volumului vânzărilor sale cu 71 %.
- (194) În plus, aceste importuri au fost efectuate la prețuri cu mult mai mici decât cele ale industriei Uniunii pe parcursul întregii perioade examinate. Industria Uniunii nu a avut altă opțiune decât să urmeze prețurile scăzute stabilite de producătorii chinezi pentru a menține un volum minim de vânzări într-o perioadă de scădere a consumului și de creștere a costurilor de producție, astfel cum se explică la punctul 4.4.3.1 de mai sus. Acest fapt a dus, la rândul său, la o scădere profundă a profitabilității pentru toți producătorii din Uniune incluși în eșantion, de la profituri (de + 12 % în 2018) la pierderi mari (- 9 % în 2021), precum și la deteriorarea în consecință a altor indicatori financiari, cum ar fi randamentul investițiilor și fluxul de lichidități. Această blocare a prețurilor, astfel cum s-a explicat la punctul 4.3.3, s-a datorat în mod clar comportamentului producătorilor-exportatori chinezi care oferă butoaie care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii.
- (195) Pe o piață semnificativ mai mică, vânzările industriei Uniunii au scăzut de la 2,8 milioane de butoaie în 2018 la 800 000 de butoaie în cursul PI. Fără a-și scădea prețurile, industria Uniunii ar fi fost expusă riscului de a pierde chiar și acest volum limitat de vânzări care ar fi condus, pentru unii dintre producătorii din Uniune, la o încetare completă a producției lor.

- (196) Exporturile Uniunii, despre care se oferă detalii la punctul 5.2.2, arată care ar fi o situație normală în ceea ce privește nivelurile prețurilor și profiturile rezultate pe piețele de export care nu sunt afectate de importurile care fac obiectul unui dumping sau unde au fost instituite măsuri pentru a restabili comerțul echitabil, de exemplu SUA, principala piață de export pentru producătorii Uniunii și în care prețurile de vânzare originare din China fac obiectul măsurilor antidumping începând din 2019. În cursul perioadei examinate, prețurile vămuite (inclusiv costurile de transport și taxele la import) ale industriei Uniunii au fost, în medie, cu 22 % mai mari decât prețurile sale de vânzare pe piața Uniunii (+ 29 % în PA) și în mod constant peste costul său de producție, cu excepția anului 2020, anul cel mai grav afectat de pandemia de COVID-19. Aceste prețuri sunt reprezentative pentru o piață pe care comerțul echitabil a fost restabilit prin măsuri antidumping împotriva importurilor din China și, prin urmare, reprezintă un indicator rezonabil pentru prețurile care ar fi putut fi practicate pe piața Uniunii fără blocarea prețurilor descrisă mai jos în considerentele 197 - 209.
- (197) Piața Uniunii este împărțită în principal între două categorii principale de utilizatori, atât pentru producătorii din Uniune, cât și pentru producătorii-exportatori chinezi, și anume fabricile de bere independente mici și mijlocii (care reprezintă aproximativ 40 % din vânzări) și principalele conglomerate fabrici de bere (care reprezintă peste 50 %).
- (198) Fabricile de bere independente de dimensiuni mici și mijlocii cumpără, în cea mai mare parte, butoaie în funcție de nevoile lor pe termen mediu și scurt. Fabricile de bere contactează mai mulți producători de butoaie pentru a solicita o cotație pentru cantitatea solicitată și un termen de livrare. Acesta este un segment foarte important pentru industria Uniunii, întrucât proximitatea geografică și timpul de livrare ar putea constitui un avantaj. Acest segment de utilizatori nu a cooperat la investigație. Cu toate acestea, industria Uniunii a furnizat elemente de probă conform cărora au fost pierdute mai multe comenzi din cauza ofertelor chineze la prețuri scăzute pentru acest segment. Acest lucru a forțat producătorii din Uniune să își reducă în mod semnificativ prețurile pentru a rămâne competitivi.
- (199) Cealaltă jumătate a pieței este caracterizată de prezența celor cinci utilizatori principali, care reprezintă peste 50 % din vânzările industriei Uniunii efectuate în Uniune (dintre cei cinci, se consideră că primii doi utilizatori principali, AB InBev și Heineken, dețin o cotă globală combinată pe piața berii de peste 50 %/60 %) și cel puțin 55 % din vânzările celor doi producători-exportatori chinezi incluși în eșantion. Industria Uniunii a demonstrat că utilizatorii respectivi și-au organizat achizițiile de butoaie pentru anul următor prin intermediul unei proceduri de ofertare prin intermediul unor licitații private. În ceea ce privește vânzările către fabrici de bere independente, procesul de licitație a forțat concurenții să își reducă la minimum prețurile, iar prezența producătorilor-exportatori chinezi care licitează la prețuri foarte scăzute a forțat industria Uniunii să se alinieze la aceste prețuri scăzute și i-a împiedicat să transfere creșterile de costuri clienților lor.
- (200) În ceea ce privește procedura de licitație, investigația a arătat că acest lucru a fost realizat de principalii utilizatori într-un mod specific. Condițiile licitației erau specifice în ceea ce privește prețurile și cantitățile maxime căutate. Nu exista nicio obligație contractuală pentru cumpărător de a achiziționa cantitatea de butoaie care făceau obiectul ofertei, în timp ce furnizorul avea obligația contractuală de a furniza cantitatea licitată la un preț oferit în cadrul licitației. De fapt, cantitățile achiziționate efectiv corespundeau rareori cantităților căutate inițial în cadrul licitației respective. În același timp, câștigătorii licitației (mai precis, furnizorii de butoaie) au fost obligați să respecte cantitățile de livrat oferite la un anumit preț în cadrul licitației, nefiind în măsură să țină seama, de exemplu, de modificările costurilor de producție.
- (201) În cursul perioadei examinate, utilizatorii cooperanți au organizat, în medie, șapte licitații pe an. Cantitățile achiziționate în cele din urmă pe baza acestor licitații variază de la o licitație la alta și corespundeau, în medie, la mai puțin de 60 % din cantitățile oferite. În plus, prețul convenit în cursul procedurii de achiziții a fost utilizat de utilizatori ca punct de plecare pentru orice negociere ulterioară a prețurilor pentru vânzările la vedere.
- (202) Procedura de licitație, în care s-au utilizat semnale roșii, galbene și verzi pentru a informa orice participant (inclusiv producătorii din Uniune și exportatorii chinezi) cu privire la nivelul scăzut sau ridicat al ofertei sale în comparație cu ofertele celorlalți participanți, a fost utilizată ca instrument de reducere la minimum a prețurilor. Prezența exportatorilor chinezi, cu oferte la prețuri foarte mici, a forțat industria Uniunii să își reducă prețurile la niveluri nesustenabile. Prețurile practicate de industria Uniunii pentru vânzările prin licitații au fost, în medie, cu 10 % mai mici decât celelalte vânzări din 2020 și din PI, în timp ce contractul semnat la sfârșitul procedurii de licitație a vizat doar volume potențiale de achiziții, fără nicio certitudine de a primi o comandă. Acest lucru este confirmat de nivelurile semnificative de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative stabilite în cadrul investigației.

- (203) În plus, AB InBev, în observațiile sale din 20 iunie 2022, a făcut trimitere la „prețurile recente practicate de furnizorii [din Uniune] de butoaie care [au fost] competitive față de prețurile practicate de furnizorii chinezi” din cursul PI și din 2022. Acest lucru confirmă, de asemenea, faptul că producătorii din Uniune și-au redus prețurile în comparație cu anii anteriori ai perioadei examinate pentru a rămâne competitivi față de prețurile chineze.
- (204) O altă caracteristică conexasă a procesului de licitație a fost faptul că, în cele din urmă, a existat un volum substanțial de vânzări încheiate în afara licitațiilor efective prin aceste negocieri ulterioare de preț care s-au bazat pe acest „sistem de semnale”. Acest lucru este demonstrat de cantitățile vândute de industria Uniunii prin intermediul licitațiilor, care au fost foarte scăzute pe parcursul perioadei examinate. Nivelul acestora a scăzut de la peste 30 % din totalul vânzărilor lor în perioada 2019-2020 până la mai puțin de 16 % în cursul PI. În practică, utilizatorii au exploatat acest proces de licitație special și ofertele chineze la prețuri scăzute, care fac obiectul unui dumping, pentru a împinge prețurile industriei UE până la nivelul din China, convenind în cele din urmă asupra acestor prețuri în afara cadrului licitației.
- (205) Datele furnizate de utilizatorii cooperanți arată că producătorii-exportatori chinezi au câștigat, în medie, 30 % din cantitățile licitate în cursul perioadei examinate. Totuși, aceasta este o estimare prudentă, deoarece elementele de probă din dosar arată că unul dintre cei mai mari utilizatori care nu au cooperat (Heineken) a reprezentat cel puțin 30 % din cantitățile exportate de cei doi producători chinezi incluși în eșantion în cursul PI.
- (206) În orice caz, astfel cum s-a explicat mai sus, dacă vânzările au fost încheiate în mod oficial în cadrul unei licitații sau nu au avut niciun impact în ceea ce privește efectele și legătura de cauzalitate dintre prețurile chineze care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei UE și situația prejudiciabilă.
- (207) Astfel cum s-a explicat mai sus la punctul 4.3.3, prețurile chineze au scăzut în 2019 și 2020, în comparație cu anul 2018, și au crescut din nou în cursul PI, dar au atins din nou nivelurile din 2018. În aceeași perioadă, prețurile industriei Uniunii au scăzut cu 9 %, în timp ce costul său de producție a crescut cu 16 %.
- (208) Presiunea asupra prețurilor exercitată de importurile de butoaie din China pe ambele segmente de piață a implicat că, pentru a-și menține, cel puțin parțial, cota de piață, industria Uniunii a fost nevoită să își reducă prețurile de vânzare în pofida creșterii pronunțate a costului de producție. Prin urmare, profitabilitatea a scăzut în cursul perioadei examinate de la 12 % la - 9 %, iar toți indicatorii financiari s-au deteriorat.
- (209) Prin urmare, se concluzionează că, având în vedere coincidența în timp, deteriorarea situației economice a industriei Uniunii a coincis cu prezența semnificativă a importurilor din China la prețuri foarte scăzute. În contextul scăderii pieței și al creșterii costului de producție, prețurile chineze au subcotat în mod constant prețurile industriei Uniunii și au blocat nivelurile prețurilor de pe piața UE, stabilind o legătură causală autentică și substanțială între cele două.

5.2. Efectele altor factori

5.2.1. Pandemia de COVID-19 și scăderea consumului

- (210) Importurile de butoaie din China la prețuri foarte scăzute au fost înregistrate începând cu 2018. În cursul perioadei examinate, prețul mediu al importurilor din China a fost, în medie, cu 24 % mai mic decât prețul mediu de vânzare practicat de industria Uniunii. Aceasta a coincis cu o scădere constantă a prețurilor industriei Uniunii, în pofida creșterii costurilor de producție. Faptul că scăderea consumului a fost agravată de pandemia de COVID-19 nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria Uniunii. În cursul perioadei, consumul a scăzut cu 66 %, iar volumul vânzărilor industriei Uniunii cu 71 %, în timp ce exporturile chineze au scăzut cu doar 39 %, crescând cota lor de piață de la 17 % la 31 %. Astfel cum s-a analizat în considerentul 196 pe baza prețurilor pieței care pot fi atinse pe piața SUA, fără importurile din China și presiunea exercitată asupra prețurilor, industria Uniunii ar fi fost în măsură să își crească prețurile la un nivel mai sustenabil și să acopere costul de producție crescut.

- (211) Scăderea substanțială a consumului și a gradului de utilizare a capacității a avut un impact semnificativ asupra performanței industriei Uniunii. Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat mai sus în secțiunea 4.4.3.1, chiar și atunci când industria Uniunii a reușit să își reducă substanțial costurile fixe, cota sa din costurile totale a crescut la 23 %. În același timp, industria a reușit, de asemenea, să reducă alte costuri structurale, cum ar fi ocuparea forței de muncă, în perioada COVID-19. Această gestionare a costurilor fixe și a altor costuri structurale în această perioadă a permis reducerea la minimum a impactului acestor costuri asupra performanței sale, astfel cum s-a explicat, de asemenea, mai sus, dar a putut fi compensată doar parțial din cauza blocării semnificative a prețurilor cauzate de importurile din China.

5.2.2. Performanța la export a industriei Uniunii

- (212) Volumul exporturilor efectuate de producătorii din Uniune incluși în eșantion a evoluat după cum urmează pe parcursul perioadei examinate:

Tabelul 15

Performanța la export a producătorilor din Uniune incluși în eșantion

	2018	2019	2020	Perioada de investigație
Volumul exporturilor (unități)	2 364 368	1 827 572	547 427	1 124 371
<i>Indice</i>	100	77	23	48
Prețul franco fabrică mediu (EUR/unitate)	66,04	62,18	58,86	63,05
<i>Indice</i>	100	94	89	95
Prețul franco vămuit ⁽²⁾ mediu (EUR/unitate)	68,34	64,87	60,83	66,28
<i>Indice</i>	100	95	89	97

Sursă: Răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

- (213) Pe parcursul perioadei examinate, exporturile industriei Uniunii au scăzut cu 52 %.
- (214) Între 2018 și 2020, performanța la export a industriei Uniunii a prezentat tendințe oarecum similare cu evoluția volumelor de vânzări ale industriei Uniunii efectuate pe piața Uniunii. Atât volumul vânzărilor la nivelul Uniunii, cât și volumul vânzărilor la export ale industriei Uniunii au scăzut în această primă parte a perioadei examinate, care a fost cea mai afectată de pandemia de COVID-19. Cu toate acestea, volumul vânzărilor la export, în termeni relativi, a scăzut mai puțin decât vânzările efectuate către piața Uniunii. În plus, performanța la export a industriei Uniunii a început în mod clar să se redreseze de îndată ce restricțiile legate de COVID-19 au fost eliminate, volumul vânzărilor la export crescând de peste două ori în perioada 2020-2021. În plus, pe parcursul perioadei examinate, prețurile de vânzare la export ale industriei Uniunii au fost semnificativ mai mari decât prețul de vânzare pe piața Uniunii și în mod constant peste costul său de producție, cu excepția anului 2020, anul cel mai afectat de pandemia de COVID-19, care acoperă, de asemenea, jumătate din PI. Pe această bază, Comisia a concluzionat că scăderea temporară a performanței la export nu a contribuit la prejudiciu, deoarece nivelul prețurilor de export a fost suficient pentru a permite industriei Uniunii să înregistreze profit pentru majoritatea vânzărilor sale la export.

5.3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (215) Prețurile de export din China au fost semnificativ mai mici decât prețurile și costurile industriei Uniunii de la începutul perioadei examinate în 2018. Investigația a indicat o marjă de subcotare medie ponderată de 13,1 %. Această prezență crescândă pe piață la prețuri foarte scăzute a fost în detrimentul industriei Uniunii, care a fost

⁽²⁾ Prețul franco fabrică, inclusiv costurile de transport și taxele de import aplicabile pe piața SUA.

obligată să scadă prețurile de vânzare în cursul perioadei examinate pentru a-și menține cel puțin o cantitate limitată de vânzări pe piață în timpul pandemiei de COVID-19 și după aceasta. Aceasta a condus la o evoluție negativă a situației economice a industriei Uniunii.

- (216) Comisia a făcut distincție și a separat efectele tuturor factorilor cunoscuți asupra situației industriei Uniunii de efectele prejudiciabile ale importurilor care au făcut obiectul unui dumping. Efectele pandemiei de COVID-19 și scăderea aferentă în consumul de butoaie la nivelul Uniunii și la nivel mondial, au avut o influență negativă asupra evoluțiilor industriei Uniunii, considerându-se însă a fi un factor temporar cu un impact limitat. Situația industriei Uniunii s-a deteriorat deja înainte de pandemia de COVID-19 și a continuat să se deterioreze până la sfârșitul perioadei examinate.
- (217) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că importurile care fac obiectul unui dumping din țara în cauză au cauzat un prejudiciu important industriei Uniunii și că ceilalți factori, luați în considerare în mod individual sau colectiv, nu au atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit.

6. NIVELUL MĂSURILOR

- (218) Pentru a stabili nivelul măsurilor, Comisia a examinat dacă o taxă mai mică decât marja de dumping ar fi suficientă pentru a înlătura prejudiciul cauzat industriei Uniunii de importurile care fac obiectul unui dumping.

6.1. Marja de prejudiciu

- (219) Prejudiciul ar fi eliminat dacă industria Uniunii ar putea obține un profit indicativ prin vânzarea la un preț indicativ în sensul articolului 7 alineatele (2c) și (2d) din regulamentul de bază.
- (220) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2c) din regulamentul de bază, pentru stabilirea profitului indicativ, Comisia a luat în considerare următorii factori: nivelul de profitabilitate înainte de creșterea importurilor din țara în cauză, nivelul de profitabilitate necesar pentru a acoperi pe deplin costurile și investițiile, cercetarea și dezvoltarea („C-D”) și inovarea, precum și nivelul de profitabilitate preconizat în condiții normale de concurență. Această marjă de profit nu ar trebui să fie mai mică de 6 %.
- (221) Producătorii din Uniune incluși în eșantion au propus în răspunsurile lor la chestionar ca profitul-țintă să fie stabilit între 12 % și 20 %, deoarece, în opinia lor, acesta este nivelul necesar pentru a finanța investițiile necesare în procese și produse și pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a industriei Uniunii. Industria a arătat, de asemenea, că, în anii în care au existat condiții normale de concurență, profitabilitatea sa medie a fost de 15 %.
- (222) Având în vedere aceste elemente de probă, Comisia a decis să utilizeze în mod provizoriu marja de profit de 12 %, care se situează la limita inferioară a intervalului cifrelor, astfel cum se detaliază în considerentul anterior, adoptând astfel o abordare foarte conservatoare.
- (223) Având în vedere cele de mai sus, marja de profit a fost stabilită cu titlu provizoriu la 12 %, în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (2c).
- (224) În ceea ce privește nivelul investițiilor, al cercetării și dezvoltării (C&D) și al inovării în cursul perioadei examinate, Comisia a verificat informațiile furnizate și a concluzionat că diferența dintre cheltuielile aferente investițiilor, C&D și inovării în condiții normale de concurență, astfel cum a fost furnizată de industria din UE și verificată de Comisie, a fost deja inclusă în profitul-țintă de 12 %.
- (225) Pe această bază, Comisia a calculat un preț unitar neprejudiciabil al produsului similar pentru industria Uniunii prin aplicarea marjei de profit indicativ menționate mai sus (a se vedea considerentul 223) la costul de producție al producătorilor din Uniune incluși în eșantion în cursul perioadei de investigație, în funcție de tip.

- (226) Ulterior, Comisia a stabilit nivelul marjei de prejudiciu pe baza unei comparări a prețului mediu ponderat al importurilor producătorilor-exportatori cooperanți incluși în eșantion din țara în cauză, astfel cum a fost stabilit pentru calculele privind subcotarea prețului, cu prețul mediu ponderat neprejudiciabil al produsului similar vândut de producătorii din Uniune incluși în eșantion pe piața Uniunii în cursul perioadei de investigație. Orice diferență rezultată din această comparație a fost exprimată ca procent din valoarea CIF de import medie ponderată.
- (227) Nivelul de eliminare a prejudiciului pentru „alte societăți cooperante” și pentru „toate celelalte societăți” este definit în același mod ca și marja de dumping pentru aceste societăți.

Țara	Societate	Marjă de dumping	Marjă de prejudiciu
Republica Populară Chineză	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %	52,9 %
	Alte societăți cooperante	72,1 %	56,3 %
	Toate celelalte societăți	91,0 %	112,0 %

6.2. Concluzie privind nivelul măsurilor

- (228) În urma evaluării de mai sus, taxele antidumping provizorii ar trebui stabilite după cum urmează, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază:

Țara	Societate	Taxa antidumping provizorie
Republica Populară Chineză	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Alte societăți cooperante	56,3 %
	Toate celelalte societăți	91,0 %

7. INTERESUL UNIUNII

- (229) După ce a decis să aplice articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă ar putea să concluzioneze în mod clar că nu este în interesul Uniunii să adopte măsuri în acest caz, în pofida existenței unui dumping care aduce prejudicii, în conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază. Determinarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea diferitelor interese implicate, printre care cele ale industriei Uniunii, ale importatorilor și ale utilizatorilor din Uniune.

7.1. Interesul industriei Uniunii

- (230) Există opt societăți care produc butoaie în Uniune. Acestea angajează în mod direct peste 400 de lucrători (peste 800 în 2018), situați în Austria, Cehia, Germania, Italia și Spania.
- (231) Instituirea de măsuri ar permite industriei Uniunii să își mențină cota de piață pierdută, să crească gradul de utilizare a capacității de producție, să crească prețurile la niveluri sustenabile și să îmbunătățească profitabilitatea la niveluri preconizate în condiții normale de concurență.

- (232) Neînstituirea de măsuri ar conduce probabil la o deteriorare suplimentară a profitabilității, care era deja negativă. Neînstituirea de măsuri ar putea duce la închiderea instalațiilor de producție și la disponibilizări, punând astfel în pericol viabilitatea industriei Uniunii.
- (233) Prin urmare, Comisia a concluzionat în mod provizoriu că instituirea unor măsuri provizorii este în interesul industriei Uniunii.

7.2. Interesul importatorilor neafiliați și al comercianților

- (234) Un importator neafiliat, reprezentând 1,6 % din volumul importurilor din China, a transmis un formular de eșantionare și a răspuns la chestionar. Profitul mediu al importatorului cooperant în cursul perioadei de investigație a fost de 16 %.
- (235) Acest importator s-a opus instituirii măsurilor. Acesta a susținut că, având în vedere creșterea prețului oțelului inoxidabil și al transportului maritim, instituirea de măsuri ar avea un impact negativ suplimentar asupra profitabilității sale, ceea ce ar conduce la lichidarea societății. Societatea a subliniat, de asemenea, că, în ultimii ani, a realizat investiții semnificative în C&D din resurse proprii pentru a dezvolta noi drepturi de proprietate intelectuală, precum și investiții pentru dezvoltarea de noi soluții în producția de butoaie, care ar putea aduce beneficii utilizatorilor din Uniune și că instituirea de măsuri ar putea pune capăt acestui proiect.
- (236) Comisia a concluzionat că este probabil ca importatorul să poată transfera o parte din taxa antidumping utilizatorilor finali. Nivelul bun de profit al importatorului atenuează, de asemenea, impactul taxei asupra viabilității importatorului. În ansamblu, cooperarea foarte limitată a unui singur importator în cadrul prezentei investigații sugerează că măsurile nu vor avea un impact extrem de negativ asupra importatorilor în ansamblu și, prin urmare, nu ar depăși efectul pozitiv al măsurilor asupra producătorilor din Uniune.
- (237) Comercianții/prestatorii de servicii care desfășoară activități de personalizare și adaptare a butoaielor vor putea continua această activitate, concurând pe baza meritelor și nu cu importurile care fac obiectul unui dumping.

7.3. Interesul utilizatorilor

- (238) La deschiderea investigației, doi utilizatori, Appie și Carlsberg, s-au făcut cunoscuți, dar au furnizat doar informații limitate în răspunsurile lor la chestionar. Un alt utilizator, AB InBev, s-a înregistrat ca parte interesată și a furnizat observații, dar nu a furnizat un răspuns la chestionar. Acești utilizatori reprezintă fabrici de bere sau conglomerate de fabrici de bere.
- (239) Într-o etapă ulterioară, astfel cum s-a explicat la punctul 4.3.1 de mai sus, Comisia a contactat din nou principalii utilizatori care au solicitat date privind furnizorii lor și volumele de achiziții. Trei utilizatori (AB InBev, Asahi și Molson Coors) au furnizat unele date, dar nu au furnizat principalele observații din chestionar.
- (240) În observațiile sale inițiale, AB InBev s-a opus instituirii de măsuri, susținând că:
- taxele ar duce la o creștere a costului butoaielor care vor afecta în mod negativ sectorul HORECA, care a fost deja afectat grav de pandemia de COVID-19;
 - industria Uniunii nu dispune de o capacitate suficientă pentru a satisface întreaga cerere de butoaie din Uniune.
- (241) În ceea ce privește prima afirmație, informațiile colectate în cursul investigației au arătat că sectorul HORECA nu cumpără butoaie de la producătorii de bere, ci cumpără doar conținutul acestora (și anume berea). Localurile și barurile plătesc o garanție pentru butoaie care se rambursează atunci când acestea sunt goale și sunt returnate producătorilor de bere. Prin urmare, se preconizează că impactul costului butoaielor asupra profitabilității sectorului HORECA va fi limitat.
- (242) În ceea ce privește a doua afirmație, industria Uniunii pare să dispună de o capacitate neutilizată suficientă. În momentul de vârf, în 2018, consumul din Uniune a fost de aproximativ 3,2 milioane de butoaie, în timp ce industria Uniunii are o capacitate totală de producție de aproape 6,8 milioane de butoaie. Chiar dacă se iau în considerare vânzările la export, industria Uniunii are încă aproape 2 milioane de butoaie de capacitate neutilizată.

- (243) Având în vedere durata lungă de viață (de obicei, 30 ani) și faptul că butoaiile sunt reîncărcabile, impactul lor asupra costurilor industriei băuturilor este minim.
- (244) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat în mod provizoriu că se preconizează că orice impact negativ al măsurilor asupra utilizatorilor va fi limitat și nu va depăși efectul pozitiv al măsurilor asupra producătorilor din Uniune.

7.4. Concluzie privind interesul Uniunii

- (245) Pe baza informațiilor de mai sus, Comisia a concluzionat că, în acest stadiu al investigației, nu există niciun motiv întemeiat care să indice că nu este în interesul Uniunii să se instituie măsuri asupra importurilor de butoaie reîncărcabile din oțel inoxidabil originare din Republica Populară Chineză.

8. MĂSURI ANTIDUMPING PROVIZORII

- (246) Potrivit concluziilor la care a ajuns Comisia cu privire la existența unui dumping, la prejudiciu, la legătura de cauzalitate, la nivelul măsurilor și la interesul Uniunii, este necesar să se instituie măsuri provizorii pentru a împiedica agravarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii de importurile care fac obiectul unui dumping.
- (247) Ar trebui instituite măsuri antidumping provizorii asupra importurilor de butoaie reîncărcabile din oțel inoxidabil originare din Republica Populară Chineză, în conformitate cu regula taxei celei mai mici prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază. Comisia a comparat marjele de prejudiciu și marjele de dumping. Valoarea taxelor a fost stabilită la nivelul cel mai mic dintre nivelul marjei de dumping și cel al marjei de prejudiciu.
- (248) Pe baza informațiilor de mai sus, nivelurile taxei antidumping provizorii, exprimate pe baza prețului CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, ar trebui să fie după cum urmează:

Țara	Societate	Taxa antidumping provizorie
Republica Populară Chineză	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Alte societăți cooperante	56,3 %
	Toate celelalte societăți	91,0 %

- (249) Nivelurile individuale ale taxei antidumping aplicabile societăților menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor din prezenta investigație. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul prezentei investigații în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din țara în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile de produs în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, trebuie să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”. Ele nu ar trebui să facă obiectul niciuneia dintre taxele antidumping individuale.
- (250) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, taxa antidumping pentru toate celelalte societăți trebuie să se aplice nu doar producătorilor-exportatori necooperanți în cadrul prezentei investigații, ci și producătorilor care nu au avut exporturi în Uniune în timpul perioadei de investigație.
- (251) Pentru a reduce la minimum riscurile de circumvenție ca urmare a diferenței dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale de asigurare a aplicării taxelor antidumping individuale. Societățile care fac obiectul taxelor antidumping individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Importurile care nu sunt însoțite de respectiva factură trebuie să facă obiectul taxei antidumping aplicabile „tuturor celorlalte societăți”.

- (252) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice importurilor nivelurile individuale ale taxei antidumping, ea nu este singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să își efectueze verificările uzuale și pot, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a asigura faptul că aplicarea ulterioară a taxei mai mici este justificată, în conformitate cu legislația vamală.
- (253) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale ale taxei mai scăzute cresc semnificativ în volum după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie ea însăși o modificare în configurația schimburilor comerciale, modificare datorată instituirii măsurilor în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de circumstanțe și numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, poate fi inițiată o investigație anticircumvenție. Investigația poate, printre altele, examina necesitatea de a elimina nivelurile individuale ale taxelor și, prin urmare, impunerea unei taxe la scară națională.
- (254) Statisticile privind butoaiile reîncărcabile din oțel inoxidabil sunt adesea exprimate în număr de unități. Cu toate acestea, nu există nicio unitate de măsură suplimentară pentru butoaiile reîncărcabile din oțel inoxidabil precizată în Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽⁵³⁾. Prin urmare, este necesar ca, pentru importurile de produs în cauză, să figureze în declarația de punere în liberă circulație nu doar masa în kg sau tone, ci și numărul de unități importate. Ar trebui indicate unitățile pentru codurile TARIC 7310 10 00 10 și 7310 29 90 10, cu condiția ca această indicație să fie compatibilă cu anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului.

9. ÎNREGISTRARE

- (255) Astfel cum s-a menționat în considerentul 3, Comisia nu a impus obligativitatea înregistrării pentru importurile de produs în cauză.

10. INFORMAȚII ÎN ETAPA PROVIZORIE

- (256) În conformitate cu articolul 19a din regulamentul de bază, Comisia a informat părțile interesate cu privire la instituirea planificată a unor taxe provizorii. Această informație a fost pusă, de asemenea, la dispoziția publicului larg prin intermediul site-ului web al DG TRADE. Părților interesate li s-a acordat un termen de trei zile lucrătoare pentru a transmite observații privind acuratețea calculului care le-au fost comunicate în mod specific.
- (257) Ningbo Major și Penglai Jinfu au prezentat în comun observații cu privire la informarea prealabilă, prin care au solicitat Comisiei să se abțină de la aplicarea măsurilor provizorii. Aceștia au subliniat că prețurile țintă ale anumitor tipuri de produse nu reflectau prețurile țintă preconizate conform cunoștințelor lor. Ei au susținut, de asemenea, că unele tipuri de produse nu au făcut parte din calculul marjei de prejudiciu și că o rubrică a unui tabel de informare nu a fost adnotată în mod corespunzător.
- (258) Comisia a examinat observațiile în detaliu și a considerat că niciuna dintre acestea nu se referă la exactitatea calculului și, prin urmare, le va lua în considerare, împreună cu toate celelalte observații prezentate după publicarea măsurilor provizorii.
- (259) În ceea ce privește unitățile utilizate în tabelul de informare, astfel cum au observat în mod corect producătorii-exportatori, acestea sunt, într-adevăr, mai degrabă bucăți decât tone. În plus, unele tipuri de produse nu au fost incluse în calculul marjei de prejudiciu, deoarece industria Uniunii nu a produs tipurile de produs corespunzătoare și, prin urmare, nu au fost relevante pentru calcularea marjei de subcotare a prețurilor indicative.

⁽⁵³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1998 al Comisiei din 20 septembrie 2022 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 282, 31.10.2022, p. 1).

11. DISPOZIȚII FINALE

(260) În interesul unei bune administrări, Comisia va invita părțile interesate să prezinte observații scrise și/sau să solicite să fie audiate de Comisie și/sau de consilierul-auditor pentru proceduri comerciale, până la un termen stabilit.

(261) Constatările privind instituirea taxelor provizorii sunt provizorii și pot fi modificate în etapa finală a investigației,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping provizorie la importurile în Uniune de butoaie, vase, bidoane, rezervoare și recipiente similare, reîncărcabile, din oțel inoxidabil, cunoscute sub denumirea de „butoaie reîncărcabile din oțel inoxidabil”, având corpul de formă aproximativ cilindrică, cu o grosime a peretelui de 0,5 mm sau mai mare, de tipul celor utilizate pentru alte substanțe decât gazul lichefiat, țițeiul și produsele petroliere, cu o capacitate de minimum 4,5 litri, indiferent de tipul de finisare, de capacitate sau de clasa oțelului inoxidabil, cu sau fără componente suplimentare (extractoare, gâturi, mânere sau orice altă componentă), chiar vopsite sau acoperite cu alte materiale, încadrate în prezent la codurile NC ex 7310 10 00 și ex 7310 29 90 (codurile TARIC 7310 10 00 10 și 7310 29 90 10) și originare din Republica Populară Chineză, cu excepția gâturilor, fittingurilor, cuplajelor sau robinetelor, gulerelor, supapelor și altor componente care sunt importate separat.

(2) Nivelurile taxei antidumping provizorii aplicabile prețului net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile menționate în continuare, se stabilesc după cum urmează:

Țara	Societate	Taxa antidumping provizorie	Cod adițional TARIC
Republica Populară Chineză	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %	A024
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %	A030
	Alte societăți cooperante enumerate în anexă	56,3 %	
	Toate celelalte societăți	91,0 %	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea la autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin numele și funcția acestuia, redactată după cum urmează: „Subsemnatul (subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produs în cauză) vândut pentru export în Uniunea Europeană, vizat de prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în [țara în cauză]. Declar că informațiile din prezenta factură sunt complete și corecte”. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa stabilită pentru „toate celelalte societăți”.

(4) Punerea în liberă circulație în Uniune a produsului menționat la alineatul (1) este condiționată de depunerea unei garanții echivalente cu valoarea taxei provizorii.

(5) În cazul în care se prezintă o declarație de punere în liberă circulație pentru produsul menționat la alineatul (1), numărul de unități din produsele importate se înscrie în câmpul relevant al declarației respective, cu condiția ca această mențiune să fie compatibilă cu anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului.

- (6) În cazul în care nu se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

- (1) Părțile interesate transmit Comisiei observațiile lor scrise cu privire la prezentul regulament în termen de 15 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (2) Părțile interesate care doresc o audiere cu Comisia trebuie să formuleze o cerere în acest sens în termen de 5 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (3) Părțile interesate care doresc o audiere cu consilierul-auditor pentru proceduri comerciale trebuie să formuleze o cerere în acest sens în termen de 5 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Consilierul-auditor examinează cererile depuse după acest termen și poate decide dacă acceptă sau nu astfel de cereri, dacă este cazul.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 se aplică pentru o perioadă de șase luni.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 ianuarie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Producătorii-exportatori cooperanți neincluși în eşantion

Țara	Denumirea	Codul adițional TARIC
Republica Populară Chineză	Kingyip – Guangzhou JingYe Machinery Co., Ltd.	A031
	Ningbo Hefeng Container Manufacturer Co., Ltd.	A032
	Qingdao HenKeg Craft Beer Technology Co., Ltd.	A033
	Yantai Toptech Ltd.	A034

III

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

DECIZIA nr. 161/22/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

din 6 iulie 2022

privind ajutorul acordat pentru infrastructura de iluminat stradal din Bergen (Norvegia) [2023/101]

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE („AES”),

având în vedere:

Acordul privind Spațiul Economic European („Acordul privind SEE”), în special articolele 61 și 62,

Protocolul 26 la Acordul privind SEE,

Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție („Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”), în special articolul 24, și

Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție („Protocolul 3”), în special articolul 7 alineatul (5) și articolul 14 din partea II,

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. FAPTE

1. PROCEDURA

1.1. PLÂNGEREA

- (1) Prin scrisoarea din 11 mai 2017, Nelfo („reclamantul”) a reclamat un presupus ajutor de stat acordat de municipalitatea Bergen („municipalitatea”) în ceea ce privește iluminatul stradal aflat de-a lungul drumurilor municipale. Nelfo este o federație sectorială din cadrul confederației întreprinderilor norvegiene („NHO”). Aceasta cuprinde societăți din Norvegia care activează în domeniul electronicii, al informaticii, al comerțului electronic, al integratorilor de sisteme și al ascensoarelor ⁽²⁾.
- (2) Beneficiarul presupusului ajutor este BKK AS, care acționează prin intermediul a diferite filiale ⁽³⁾. În continuare, BKK AS și filialele sale vor fi denumite împreună „grupul BKK”.

⁽¹⁾ Decizia nr. 27/19/COL din 16 aprilie 2019 privind inițierea unei proceduri oficiale de investigare potențialului ajutor de stat acordat pentru iluminatul stradal din Bergen, JO C 197, 13.6.2019, p. 25 și Suplimentul SEE nr. 46, 13.6.2019, p. 1.

⁽²⁾ La momentul adoptării prezentei decizii, informațiile cu privire la Nelfo erau disponibile la următoarea adresă: <https://www.nho.no/en/english/nho-sectoral-federations>

⁽³⁾ Documentul nr. 855990, cu anexele depuse ca documentele nr. 855997, 855996, 855995, 858823, 858813, 858821 și 855991. Conform informațiilor publice de pe site-ul www.proff.no, denumirea BKK AS a fost schimbată recent în Eviny AS. Totuși, având în vedere perioada de timp vizată și necesitatea de a asigura coerența cu decizia de inițiere a procedurii, în prezenta decizie se utilizează denumirea BKK AS. Denumirile celorlalte societăți la care se face referire sunt cele utilizate în plângere și în observațiile transmise de autoritățile norvegiene și de părțile interesate.

1.2. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- (3) Prin scrisoarea din 1 iunie 2017 ⁽⁴⁾, AES a înaintat plângerea către autoritățile norvegiene. Autoritățile norvegiene au transmis observații prin scrisorile din 27 iunie 2017 și 5 iulie 2017 ⁽⁵⁾.
- (4) Prin e-mailul din 7 septembrie 2017, AES a invitat autoritățile norvegiene să transmită informații suplimentare ⁽⁶⁾. Autoritățile norvegiene au răspuns prin e-mailurile din 8 septembrie 2017 ⁽⁷⁾ și 12 septembrie 2017 ⁽⁸⁾.
- (5) La 11 iulie 2018, AES a trimis o solicitare de informații suplimentare ⁽⁹⁾. La 17 august 2018 a avut loc o videoconferință. Prin e-mailul din 28 februarie 2019, autoritățile norvegiene au transmis informații suplimentare ⁽¹⁰⁾.

1.3. PROCEDURA OFICIALĂ DE INVESTIGARE

- (6) Prin Decizia nr. 027/19/COL („decizia de inițiere a procedurii”), AES a inițiat procedura oficială de investigare ⁽¹¹⁾. În această etapă, AES ajunsese la opinia preliminară privind căreia trei măsuri, identificate în decizia de inițiere a procedurii drept măsurile (a), (b) și (c), par să constituie ajutor de stat. În plus, AES își exprima îndoiala cu privire la compatibilitatea acestui potențial ajutor de stat cu funcționarea Acordului privind SEE. Cele trei măsuri sunt descrise în secțiunea 2 de mai jos.
- (7) Autoritățile norvegiene au fost invitate să prezinte observații cu privire la decizia de inițiere a procedurii până la 20 mai 2019. La cerere, AES a prelungit termenul până la 5 iunie 2019 ⁽¹²⁾.
- (8) Prin scrisoarea din 5 iunie 2019, AES a primit observații comune din partea BKK AS și a Veilys AS („BKK Veilys”) ⁽¹³⁾. Prin scrisoarea din 6 august 2019, autoritățile norvegiene au fost invitate să își prezinte părerea cu privire la aceste observații până la 6 septembrie 2019 ⁽¹⁴⁾.
- (9) Autoritățile norvegiene și-au transmis observațiile cu privire la decizia de inițiere a procedurii la 5 aprilie 2020 ⁽¹⁵⁾. Observațiile sunt prezentate în două scrisori din partea municipalității, datate 10 mai 2019 ⁽¹⁶⁾ și 3 aprilie 2020 ⁽¹⁷⁾.
- (10) AES a trimis autorităților norvegiene o solicitare suplimentară de informații la 5 februarie 2021 ⁽¹⁸⁾. Autoritățile norvegiene au transmis răspunsul la această solicitare la 12 aprilie 2021 ⁽¹⁹⁾.

⁽⁴⁾ Documentul nr. 858239.

⁽⁵⁾ Documentele nr. 863097, 863099, 864432 și 864434.

⁽⁶⁾ Documentul nr. 872926.

⁽⁷⁾ *Ibidem*.

⁽⁸⁾ Documentul nr. 873252.

⁽⁹⁾ Documentul nr. 923689.

⁽¹⁰⁾ Documentul nr. 1058456.

⁽¹¹⁾ Pandemia de COVID-19 și volumul de muncă extraordinar de mare aferent cazurilor de notificări au îngreunat soluționarea acestei plângeri.

⁽¹²⁾ Documentul nr. 1070238.

⁽¹³⁾ Documentul nr. 1073541, împreună cu anexele înregistrate ca documentele nr. 1073542 și 1073543.

⁽¹⁴⁾ Documentul nr. 1082647.

⁽¹⁵⁾ Documentul nr. 1126799.

⁽¹⁶⁾ Documentul nr. 1126803.

⁽¹⁷⁾ Documentul nr. 1126801.

⁽¹⁸⁾ Documentul nr. 1178400.

⁽¹⁹⁾ Autoritățile norvegiene au răspuns prin e-mailul din 12 aprilie 2021, depus sub forma documentului nr. 1202143. Scrisoarea de însoțire și anexele sale sunt înregistrate ca documentele nr. 1194243, 1194249, 1194179, 1194189, 1194181, 1194183, 1194199, 1194185, 1194187, 1194217, 1194191, 1194193, 1194197, 1194195, 1194255, 1194253, 1194205, 1194201, 1194203, 1194209, 1194207, 1194211, 1194213, 1194223, 1194215, 1194229, 1194219, 1194221, 1194225, 1194233, 1194227, 1194235, 1194231, 1194239, 1194251, 1194237, 1194245, 1194241 și 1194247.

2. DESCRIEREA MĂSURILOR

2.1. INFRASTRUCTURA ȘI ENTITĂȚILE JURIDICE IMPLICATE

- (11) Infrastructura de iluminat stradal aflată de-a lungul drumurilor municipale era deținută în trecut de o unitate municipală denumită Bergen Lysverker. În 1996 însă, Bergen Lysverker a fost achiziționată, împreună cu activele sale, de către BKK DA. La momentul respectiv, această societate era deținută de mai multe municipalități, dintre care municipalitatea Bergen era acționarul majoritar.
- (12) BKK DA a fost ulterior reorganizată în BKK AS ⁽²⁰⁾. Conform informațiilor disponibile public, municipalitatea deține 37,75 % din acțiuni. Cealalți acționari sunt Statkraft Industrial Holding AS și diferite municipalități ⁽²¹⁾.
- (13) Începând din acel moment, infrastructura de iluminat stradal aflată de-a lungul drumurilor municipale din Bergen este deținută și exploatată de diferite filiale ale BKK AS. Infrastructura controlată de grupul BKK este deținută în prezent de Veilys AS. Această societate deține, de asemenea, propria infrastructură de iluminat stradal de-a lungul mai multor drumuri statale, private și la nivel de comitat.
- (14) Potrivit autorităților norvegiene, Veilys AS nu a exploatat și întreținut niciodată ea însăși infrastructura de iluminat stradal, aceste activități fiind în schimb efectuate de o filială cu denumirea de BKK EnoTek AS ⁽²²⁾.
- (15) Astfel cum se va descrie în detaliu mai jos, Veilys AS nu deține întreaga infrastructură de iluminat stradal aflată de-a lungul drumurilor municipale din Bergen. O parte din această infrastructură se află în proprietatea municipalității.

2.2. MĂSURILE IDENTIFICATE ÎN PLÂNGERE

- (16) În plângere au fost identificate două presupuse măsuri de ajutor de stat. În primul rând, reclamantul a declarat că municipalitatea a supracompensat societățile din cadrul grupului BKK pentru întreținerea și exploatarea lămpilor stradale aflate de-a lungul drumurilor municipale [măsura (a)]. În al doilea rând, plângerea a denunțat finanțarea de către municipalitate a 12 000 de noi dispozitive cu LED instalate pe infrastructura deținută de Veilys AS [măsura (b)] ⁽²³⁾.
- (17) Potrivit reclamantului, măsurile (a) și (b) presupun o încălcare continuă a normelor privind ajutoarele de stat din 1 ianuarie 2016 până în prezent. Prin urmare, astfel cum se stipulează la punctul 18 din decizia de inițiere a procedurii, AES a limitat evaluarea măsurilor (a) și (b) la această perioadă.
- (18) Reclamantul consideră că mai mulți furnizori ar fi dispuși să exploateze și să întrețină lămpile stradale în schimbul unei compensații. Din acest motiv, reclamantul consideră că activitățile de întreținere și de exploatare au caracter economic ⁽²⁴⁾.

⁽²⁰⁾ Documentul nr. 863099, p. 1. La punctele 3 și 4 de mai jos se găsesc informații suplimentare referitoare la observațiile autorităților norvegiene și ale părților interesate.

⁽²¹⁾ Cifrele sunt preluate de pe site-ul www.proff.no.

⁽²²⁾ Documentele nr. 1126803, p. 1, și nr. 1126801, p. 1.

⁽²³⁾ A se vedea punctele 19 și 34 din decizia de inițiere a procedurii.

⁽²⁴⁾ Documentul nr. 855990, p. 6.

- (19) În măsura în care compensația se referă la un serviciu de interes economic general („SIEG”), reclamantul susține următoarele ⁽²⁵⁾: în primul rând, faptul că nu se poate exclude prezența ajutorului de stat pe baza criteriilor Altmark ⁽²⁶⁾. În al doilea rând, compensația plătită ar depăși plafonul *de minimis* pentru SIEG, de 500 000 EUR ⁽²⁷⁾. În al treilea rând, măsurile nu ar îndeplini cerințele prevăzute în Decizia privind SIEG ⁽²⁸⁾.
- (20) Reclamantul estimează că supracompensarea pentru întreținere și exploatare s-a ridicat la 1,12 milioane EUR pe an. Potrivit afirmațiilor sale, alte contracte de servicii comparabile au stipulat prețuri de aproximativ [...] NOK pe corp de iluminat pe an ⁽²⁹⁾.

2.3. MĂSURA SUPLIMENTARĂ IDENTIFICATĂ ÎN DECIZIA DE ÎNIȚIERE A PROCEDURII

- (21) Plățile efectuate de municipalitate includ rambursarea costurilor de investiții ale infrastructurii de iluminat stradal deținute de Veilys AS. Acest element al mecanismului de compensare a fost inclus în procedura oficială de investigare, fiind reprezentat de măsura (c). Astfel cum se stipulează la punctul 18 din decizia de inițiere a procedurii, evaluarea măsurii (c) nu se limitează la perioada din 1 ianuarie 2016 până în prezent.

3. OBSERVAȚIILE TRANSMISE DE AUTORITĂȚILE NORVEGIENE

3.1. INFORMAȚII GENERALE

3.1.1. *Legătura dintre infrastructura de iluminat stradal și rețeaua electrică*

- (22) Autoritățile norvegiene subliniază că există o legătură funcțională strânsă între rețelele electrice și infrastructurile utilizate pentru a asigura iluminatul stradal. Dispozitivele de iluminat stradal și cablurile de conectare sunt adesea fixate pe stâlpi de utilități care transportă și cabluri de alimentare cu energie electrică. Ca atare, infrastructura din Bergen servește unui dublu obiectiv ⁽³⁰⁾.
- (23) Până în 1991 nu s-a făcut nicio distincție între exploatarea și întreținerea infrastructurilor pentru alimentarea cu energie electrică și a celor pentru iluminatul stradal. Exploatarea și întreținerea infrastructurilor de acest tip aflate de-a lungul drumurilor municipale erau efectuate fie de municipalități, fie de entități locale deținute de municipalități ⁽³¹⁾.
- (24) Începând din 1991 însă, piețele energiei din Norvegia au fost parțial liberalizate. În paralel cu liberalizarea, exploatarea rețelelor electrice a făcut obiectul unei reglementări a monopolurilor ⁽³²⁾.

⁽²⁵⁾ Documentul nr. 855990, p. 7-10.

⁽²⁶⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdenburg, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, punctele 87-93.

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 360/2012 al Comisiei din 25 aprilie 2012 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general (JO L 114, 26.4.2012, p. 8), menționat la punctul 1h din anexa XV la Acordul privind SEE, a se vedea Decizia nr. 225/2012 a Comitetului mixt, publicată în JO L 81, 21.3.2013, p. 27 și în Suplimentul SEE nr. 18, 21.3.2013, p. 32, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2018/1923 al Comisiei din 7 decembrie 2018 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 360/2012 în ceea ce privește perioada de aplicare a acestuia (JO L 313, 10.12.2018, p. 2), a se vedea Decizia nr. 266/2019 a Comitetului mixt (nepublicată încă), și Regulamentul (UE) 2020/1474 al Comisiei din 13 octombrie 2020 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 360/2012 în ceea ce privește prelungirea perioadei de aplicare a acestuia și o derogare limitată în timp pentru întreprinderile aflate în dificultate cu scopul de a se ține seama de impactul pandemiei de COVID-19 (JO L 337, 14.10.2020, p. 1), a se vedea Decizia nr. 68/2021 a Comitetului mixt (nepublicată încă).

⁽²⁸⁾ Decizia 2012/21/UE a Comisiei din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L 7, 11.1.2012, p. 3), menționată la punctul 1h din Anexa XV la Acordul privind SEE, a se vedea Decizia nr. 66/2012 a Comitetului mixt, publicată în JO L 207, 2.8.2012, p. 46 și în Suplimentul SEE nr. 43, 2.8.2012, p. 56.

⁽²⁹⁾ Documentul nr. 855990, p. 8.

⁽³⁰⁾ Documentul nr. 1126801, p. 3.

⁽³¹⁾ Documentul nr. 1126801, p. 3.

⁽³²⁾ Documentul nr. 1126801, p. 3.

- (25) În cadrul acestui regim sectorial, proprietarii de infrastructură sunt obligați să își exploateze infrastructurile, iar altor entități le este interzis să se suprapună peste ei. Costurile de exploatare și de întreținere sunt reglementate prin tarife (*nettleie*) care trebuie să respecte prevederile privind rentabilitatea stabilite de Autoritatea norvegiană de reglementare în domeniul energiei (NVE) ⁽³³⁾.
- (26) În schimb, în cazul infrastructurilor de iluminat stradal nu a fost stabilită nicio reglementare la nivel național privind monopoliurile. Prin urmare, în cazul infrastructurilor de acest tip structura proprietății și condițiile de exploatare depind de condițiile locale. Mai multe entități oferă servicii legate de exploatare și întreținere în scop comercial ⁽³⁴⁾.

3.1.2. Vânzarea Bergen Lysverker și reglementarea livrărilor viitoare

- (27) Procesul din 1996 a avut drept obiectiv vânzarea de către municipalitate a unității Bergen Lysverker, inclusiv a tuturor activelor și operațiunilor sale ⁽³⁵⁾. Activele și operațiunile respective aveau drept obiect în special producția și distribuția de energie electrică. Infrastructura de iluminat stradal era considerată un element minor care, practic, nu putea fi separat ⁽³⁶⁾.
- (28) Într-un rezumat scris, adresat Consiliului municipal Bergen de către consilier (*Rådmannen*) în pregătirea deciziei de vânzare, s-a reiterat faptul că o serie de societăți publice au fost invitate să depună oferte. Municipalitatea obținuse, de asemenea, o evaluare de la Enskilda Securities ⁽³⁷⁾.
- (29) Această evaluare a fost luată în considerare într-o propunere din partea unui reprezentant al Consiliului municipal Bergen. Ținând seama de pasivele nete, evaluarea a indicat o valoare cuprinsă între 2,8 și 3,0 miliarde NOK ⁽³⁸⁾.
- (30) Dosarul aflat pe agenda Consiliului municipal Bergen cuprindea, de asemenea, o notă privind efectele sinergice. În această notă se preciza că o vânzare ar avea un scop dublu. În primul rând, municipalitatea ar trebui să contribuie la o structură funcțională de furnizare a energiei electrice în zona Bergen. În al doilea rând, o vânzare ar trebui să elibereze capital pentru municipalitate pe baza prețurilor de piață ⁽³⁹⁾. Au fost identificate, de asemenea, o serie de considerații suplimentare ⁽⁴⁰⁾.
- (31) În secțiunea 6 din contractul de vânzare dintre municipalitate și BKK DA, prețul care urma să fie plătit pentru Bergen Lysverker a fost stabilit la 2,619 miliarde NOK. Acest preț se baza pe un preț brut de 3,124 miliarde NOK înainte de deducerea datoriilor și a pasivelor privind pensiile ⁽⁴¹⁾.
- (32) În secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996 a fost inclus un mecanism de reglementare a compensației pentru furnizarea viitoare de iluminat stradal și pentru serviciile conexe ⁽⁴²⁾. Conform acestui mecanism, BKK DA urma să fie liberă să exploateze lămpile stradale în condițiile pieței, ceea ce ar fi trebuit să însemne acoperirea costurilor plus a costului de investiție aferent capitalului angajat, egal cu rata de rentabilitate stabilită de NVE pentru infrastructura reglementată a rețelei electrice ⁽⁴³⁾.
- (33) Valoarea rețelei de iluminat stradal nu a fost identificată separat în contractul de vânzare. Totuși, în conformitate cu secțiunea 6, BKK DA a inițiat un proces de diligență. În raportul firmei de contabilitate contractate în acest scop, valoarea contabilă a lămpilor stradale a fost stabilită la 55 de milioane NOK ⁽⁴⁴⁾.

⁽³³⁾ Documentul nr. 1126801, p. 3.

⁽³⁴⁾ Documentul nr. 1126801, p. 3.

⁽³⁵⁾ Documentul nr. 1194249, p. 2.

⁽³⁶⁾ Documentul nr. 1194249, p. 4.

⁽³⁷⁾ Documentul nr. 1194189, p. 2 (1372 conform paginației).

⁽³⁸⁾ Documentul nr. 1194189, p. 2-3 (1372 și 1373 conform paginației).

⁽³⁹⁾ Documentul nr. 1194189, p. 5 (1375 conform paginației).

⁽⁴⁰⁾ Documentul nr. 1194189, p. 5 și 7 (1375 și 1376 conform paginației).

⁽⁴¹⁾ Documentul nr. 1194179.

⁽⁴²⁾ Documentul nr. 1194249.

⁽⁴³⁾ Documentul nr. 1194179. În versiunea originală în limba norvegiană, secțiunea este formulată după cum urmează: „[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet.”

⁽⁴⁴⁾ Documentele nr. 1194249, p. 3-4, și nr. 1194183.

3.1.3. *Contractele ulterioare dintre municipalitate și societățile din grupul BKK*

- (34) Începând din 2012, autoritățile norvegiene încheie contracte care reglementează furnizarea serviciilor de iluminat stradal și conexe de-a lungul drumurilor municipale din Bergen. Contractele au fost încheiate în general pe o perioadă de doi ani, cu o opțiune de prelungire cu încă un an ⁽⁴⁵⁾.
- (35) Contractul pentru perioada 2012-2014 a fost încheiat cu societatea BKK Nett AS. Acesta se referea inițial la 18 228 de corpuri de iluminat. Dintre acestea, 16 082 erau controlate de grupul BKK și 2 146 erau deținute de municipalitate. Totuși, contractul prevedea modificarea numărului de corpuri de iluminat pe durata de execuție a contractului ⁽⁴⁶⁾.
- (36) Compensația este reglementată în secțiunea 7 și în anexa A la contract. Prețul anual de întreținere și exploatare a fiecărui corp de iluminat a fost stabilit la [...] NOK, exclusiv TVA. Prin urmare, compensația anuală totală pentru întreținerea și exploatarea celor 18 228 de corpuri de iluminat existente s-ar ridica la [...] NOK ⁽⁴⁷⁾.
- (37) Compensația pentru rambursarea costurilor de investiții aferente fiecărui corp de iluminat a fost stabilită la [...] NOK anual, exclusiv TVA. Întrucât acest element acoperea numai lămpile controlate de grupul BKK, a rezultat o compensație anuală de [...] NOK pentru aceste 16 082 de corpuri de iluminat existente ⁽⁴⁸⁾.
- (38) Pentru perioada 2015-2017 s-a încheiat un contract și cu BKK Nett AS. La început, acesta viza 18 407 corpuri de iluminat. Dintre acestea, 16 058 erau controlate de grupul BKK și 2 349 erau deținute de municipalitate ⁽⁴⁹⁾.
- (39) Urmând aceeași structură ca în contractul anterior, compensația a fost stabilită în secțiunea 7 și în anexa A la contract. Prețul anual de întreținere și exploatare a fiecărui corp de iluminat a fost stabilit la [...] NOK, exclusiv TVA. Prin urmare, pe baza numărului de corpuri de iluminat existente, și anume 18 407, compensația anuală pentru întreținere și exploatare s-a ridicat la [...] NOK ⁽⁵⁰⁾.
- (40) Compensația pentru rambursarea costurilor de investiții a fost stabilită la același nivel unitar ca în contractul anterior, și anume [...] NOK exclusiv TVA (a se vedea considerentul (37)). Prin urmare, pe baza faptului că grupul BKK deține 16 058 de corpuri de iluminat existente, compensația anuală pentru rambursarea costurilor de investiții a fost calculată la [...] NOK ⁽⁵¹⁾.
- (41) Pentru perioada 2018-prezent, a fost prelungit contractul existent. În conformitate cu scrisoarea municipalității din 19 iunie 2017, contractul a fost prelungit inițial până la 1 iulie 2018. În acest sens, municipalitatea a precizat că, din cauza unei modificări în structura societății comerciale, contractul prelungit ar trebui să fie încheiat cu BKK EnoTek AS ⁽⁵²⁾.
- (42) Ulterior, contractul a fost prelungit până la 1 ianuarie 2019. În acest sens, municipalitatea a făcut referire la demersul său actual de achiziționare a lămpilor stradale deținute de grupul BKK ⁽⁵³⁾.
- (43) Într-o scrisoare referitoare la prelungire, grupul BKK a explicat că infrastructura de iluminat stradal a fost transferată filialei sale Veilys AS. Ca atare, municipalitatea urma să primească două confirmări privind prelungirea. Prima confirmare urma să vină de la Veilys AS, având drept obiect lămpile stradale deținute de această societate. A doua confirmare urma să fie trimisă de BKK EnoTek AS pentru serviciile sale prestate cu privire la lămpile stradale deținute de municipalitate ⁽⁵⁴⁾.

⁽⁴⁵⁾ Documentul nr. 1194249, p. 6.

⁽⁴⁶⁾ Documentul nr. 1194253, p. 1-5.

⁽⁴⁷⁾ Documentul nr. 1194253.

⁽⁴⁸⁾ Documentul nr. 1194253.

⁽⁴⁹⁾ Documentul nr. 1194205, p. 1-5.

⁽⁵⁰⁾ O copie a contractului a fost transmisă către AES la 28 februarie 2019. Aceasta este înregistrată ca documentul nr. 1058456.

⁽⁵¹⁾ Documentul nr. 1058456.

⁽⁵²⁾ Documentul nr. 1194203.

⁽⁵³⁾ Documentul nr. 1194209.

⁽⁵⁴⁾ Documentul nr. 1194211.

- (44) La 20 decembrie 2018, contractul a fost prelungit în aceleași condiții până la 1 ianuarie 2020. Împreună cu acesta a fost prelungit un acord de intenție referitor la posibila achiziționare de către municipalitate a infrastructurii de iluminat stradal deținute de Veilys AS ⁽⁵⁵⁾.
- (45) În final, autoritățile norvegiene au prezentat o a doua prelungire a acordului de intenție, nesemnată. Conform acestui document, contractul a fost prelungit încă o dată în aceleași condiții. Pe baza informațiilor prezentate, AES înțelege că acest contract se află încă în vigoare ⁽⁵⁶⁾.
- (46) Pe lângă contractele privind iluminatul stradal instalat de-a lungul drumurilor municipale, există contracte privind: (i) iluminatul stradal aflat de-a lungul drumurilor private ⁽⁵⁷⁾; și (ii) iluminatul din parcuri și de-a lungul drumurilor pietonale ⁽⁵⁸⁾. În conformitate cu punctele 19 și 34 din decizia de inițiere a procedurii, aceste contracte nu fac obiectul prezentei decizii.

3.1.4. Scoaterea la licitație a anumitor activități de exploatare și întreținere

- (47) Serviciile de exploatare și întreținere a lămpilor stradale și a dispozitivelor cu LED deținute de municipalitate au fost scoase la licitație. Prestarea serviciilor în temeiul acestui contract a început la 1 aprilie 2020 ⁽⁵⁹⁾.
- (48) Conform invitației de participare la licitație, contractul vizează aproximativ 3 100 de lămpi stradale deținute de municipalitate. În plus, mai face obiectul contractului 12 000 de dispozitive cu LED instalate pe infrastructura deținută de Veilys AS. Infrastructura astfel inclusă a fost defalcată mai în detaliu astfel: 3 133 de dispozitive de iluminat, 2 254 de stâlpi/suporturi din oțel pentru cabluri, 841 de stâlpi din lemn, 12 000 de dispozitive cu LED și o cantitate necunoscută de cabluri ⁽⁶⁰⁾.
- (49) În plus, din invitația de participare la licitație rezultă că durata contractului este de patru ani, iar valoarea sa estimată este cuprinsă între 4 și 6 milioane NOK pe an (exclusiv TVA). Contractul urma să fie atribuit, pe baza procedurii deschise, ofertantului cu cel mai scăzut preț ⁽⁶¹⁾.
- (50) În cadrul concursului au fost depuse șase oferte ⁽⁶²⁾. Contractul a fost atribuit societății BKK EnoTek AS, la prețul de 10 554 689 NOK. Prețurile din celelalte cinci oferte au variat între 11 930 826 NOK și 26 596 947,50 NOK ⁽⁶³⁾.
- (51) Nivelul serviciilor din cadrul contractului care a făcut obiectul licitației este, în general, similar cu cel din contractele descrise în secțiunea 3.1.3 de mai sus. Totuși, în contractele respective, responsabilitățile furnizorului includ și înlocuirea echipamentelor defecte. În contractul care a făcut obiectul licitației, această obligație revine municipalității ⁽⁶⁴⁾.

3.1.5. Evoluția numărului de lămpi stradale

- (52) Contractele dintre municipalitate și societățile din grupul BKK, descrise în secțiunea 3.1.3 de mai sus, prevăd că numărul de lămpi stradale se va modifica în timp. Pe baza celor mai recente documente disponibile, autoritățile norvegiene au explicat în scrisoarea din 12 aprilie 2021 că numărul lămpilor stradale deținute de municipalitate a crescut la 4 219. La momentul respectiv, numărul total al lămpilor stradale deținute de Veilys AS se ridica la 27 748 ⁽⁶⁵⁾. În plus, astfel cum s-a menționat, municipalitatea a achiziționat 12 000 de dispozitive cu LED care au fost instalate pe infrastructura deținută de Veilys AS ⁽⁶⁶⁾.

⁽⁵⁵⁾ Documentul nr. 1194213.

⁽⁵⁶⁾ Documentul nr. 1194223.

⁽⁵⁷⁾ Documentul nr. 1194201.

⁽⁵⁸⁾ Acest contract este menționat în scrisoarea depusă ca documentul nr. 1194203.

⁽⁵⁹⁾ Documentele nr. 1126801, p. 4 și 1194249, p. 13.

⁽⁶⁰⁾ Documentul nr. 1194249, p. 13.

⁽⁶¹⁾ Documentul nr. 1194251, la punctele 1.6, 2.2 și 8.

⁽⁶²⁾ Documentul nr. 1194249, p. 13.

⁽⁶³⁾ Documentul nr. 1194231.

⁽⁶⁴⁾ Documentul nr. 1194249, p. 14.

⁽⁶⁵⁾ La momentul adoptării prezentei decizii, la următoarea adresă erau disponibile informații agregate privind serviciile furnizate de grupul BKK: <https://www.eviny.no/vare-tjenester>.

⁽⁶⁶⁾ Documentul nr. 1194249, p. 1.

3.1.6. Activitățile din cadrul grupului BKK

- (53) Autoritățile norvegiene au oferit o imagine de ansamblu a plăților efectuate de municipalitate către societățile din grupul BKK. Pe lângă plățile efectuate în baza măsurilor vizate, municipalitatea a plătit și pentru alte activități, care nu sunt cuprinse în aceste măsuri. Aceste din urmă plăți sunt legate de aprovizionarea cu energie și de serviciile conexe. Mai multe dintre serviciile remunerate care nu țin de domeniul măsurilor vizate presupun exploatarea în concurență cu alți furnizori ⁽⁶⁷⁾.
- (54) Pe lângă aceste activități remunerate de municipalitate, reiese din paginile site-ului grupului BKK că societățile acestui grup își desfășoară activitatea pe o serie de alte piețe. Grupul este prezentat ca fiind cel mai mare grup din vestul Norvegiei în domeniul surselor regenerabile de energie. Serviciile oferite cuprind, printre altele, unități de încărcare pentru autoturisme, ambarcațiuni și nave, servicii legate de crearea și modernizarea infrastructurilor, inclusiv în domeniul centrelor de date, al telecomunicațiilor și al fermelor maritime, precum și servicii legate de internetul prin fibră optică, stocarea datelor și așa-numitul internet al obiectelor ⁽⁶⁸⁾.
- (55) Autoritățile norvegiene nu dețin dovezi directe conform cărora compensația plătită de municipalitate pentru iluminatul stradal aflat de-a lungul drumurilor municipale ar fi utilizată pentru subvenționarea încrucișată a altor activități economice. Transferul infrastructurii de iluminat stradal către Veilys AS a fost parțial efectuat pentru a preveni subvențiile încrucișate. Totuși, din cauza lipsei documentației, subvențiile încrucișate nu pot fi excluse ⁽⁶⁹⁾.
- (56) Autoritățile norvegiene au precizat, de asemenea, că activitățile grupului BKK legate de iluminatul stradal nu se limitează la cele prestate pentru municipalitate. Mai precis, Veilys AS primește compensații și din partea altor entități publice pentru lămpile stradale pe care le deține de-a lungul drumurilor publice ale acestora ⁽⁷⁰⁾.

3.2. OBSERVAȚII GENERALE PRIVIND DECIZIA DE ÎNȚIERE A PROCEDURII

- (57) Autoritățile norvegiene consideră că AES nu a indicat suficiente motive care să justifice inițierea procedurii oficiale de investigare. În consecință, municipalitatea a fost pusă într-o situație de insecuritate juridică ⁽⁷¹⁾.
- (58) Având în vedere că municipalitatea achiziționează iluminat stradal, autoritățile norvegiene contestă distincția dintre măsurile (a) și (c). Este însă corect faptul că în compensație sunt reflectate diferite elemente ⁽⁷²⁾.
- (59) Autoritățile norvegiene susțin că încadrarea juridică trebuie să țină seama de contextul în care se desfășoară activitatea. Unic scop al furnizării de iluminat stradal este de a servi publicul larg ⁽⁷³⁾, iar prestarea serviciului este organizată în conformitate cu Legea rutieră a Norvegiei ⁽⁷⁴⁾.
- (60) În conformitate cu articolul 20 din această lege, exploatarea și întreținerea drumurilor municipale sunt responsabilitatea municipalităților. Deși legea nu prevede obligația municipalităților de a asigura iluminatul stradal sau de a asigura un anumit nivel de iluminat stradal, această activitate este în concordanță cu obiectivul său privind siguranța rutieră ⁽⁷⁵⁾. În plus, municipalitatea respectă standardul (*veinormalen*) emis de Administrația Drumurilor Publice din Norvegia (*Statens vegvesen*) atunci când planifică, construiește și modernizează drumuri. Acest standard conține specificații privind existența lămpilor stradale ⁽⁷⁶⁾.

⁽⁶⁷⁾ Documentul nr. 1194249, p. 15.

⁽⁶⁸⁾ Documentul nr. 1194249, p. 15.

⁽⁶⁹⁾ Documentul nr. 1194249, p. 16.

⁽⁷⁰⁾ Documentul nr. 1126801, p. 4.

⁽⁷¹⁾ Documentul nr. 1126803, p. 2.

⁽⁷²⁾ Documentul nr. 1126801, p. 4, 6 și 7.

⁽⁷³⁾ Documentul nr. 1126801, p. 4.

⁽⁷⁴⁾ *Lov om vegar* (Legea rutieră), LOV-1963-06-21-23.

⁽⁷⁵⁾ Documentul nr. 1126801, p. 4.

⁽⁷⁶⁾ Documentele nr. 1126801, p. 4, și nr. 1194249, p. 5.

- (61) Având în vedere acești factori, autoritățile norvegiene susțin că compensația este acordată pentru activități neeconomice. Autoritățile norvegiene consideră că Hotărârea în cauza Selex ⁽⁷⁷⁾ susține poziția lor ⁽⁷⁸⁾.
- (62) Autoritățile norvegiene fac trimitere, de asemenea, la Orientările privind noțiunea de ajutor de stat ⁽⁷⁹⁾. Ele susțin că punctul 17, referitor la prerogativele de autoritate publică și la calitatea de autorități publice, întărește argumentul că furnizarea iluminatului stradal nu are caracter economic ⁽⁸⁰⁾. În orice caz, activitățile care urmăresc obiective de siguranță publică ar trebui clasificate în mod egal cu activitățile fără caracter economic desfășurate în scopuri sociale, culturale, educaționale și pedagogice ⁽⁸¹⁾.
- (63) În cazul în care AES va considera că există o piață a iluminatului stradal, această piață este caracterizată de două disfuncționalități. În primul rând, infrastructura de iluminat stradal constituie un monopol natural care trebuie să fie situat de-a lungul drumurilor în cauză. În al doilea rând, iluminatul stradal este un bun public asociat cu probleme de parazitism ⁽⁸²⁾.
- (64) Deținerea infrastructurii conferă putere de piață grupului BKK în raport cu municipalitatea. În practică, nu este fezabil ca municipalitatea să nu mai furnizeze servicii de iluminat stradal pentru drumurile sale. De asemenea, municipalitatea nu este în măsură să dea instrucțiuni proprietarului infrastructurii cu privire la modul și condițiile în care sunt procurate serviciile legate de infrastructură ⁽⁸³⁾.
- (65) Deși în mod normal există și alte metode de stabilire a prețurilor de piață, în afară de licitații, potrivit autorităților norvegiene AES nu a ținut seama de circumstanțele specifice ale cazului. O entitate care achiziționează de la un monopol nu are un drept legal de a obține servicii în condițiile pe care le consideră rezonabile. Acest efect nociv al puterii de monopol poate fi remediat numai prin asigurarea respectării legislației în materie de concurență sau prin reglementarea prețurilor ⁽⁸⁴⁾.

3.3. OBSERVAȚII SPECIFICE PRIVIND MĂSURA (A) – EXPLOATAREA ȘI ÎNTREȚINEREA

- (66) Este posibil să fi fost adoptate reglementări privind indicii, cu scopul de a stabili nivelurile de compensare pe parcursul perioadei vizate. Totuși, autoritățile norvegiene nu sunt în măsură să ofere un răspuns definitiv în acest sens ⁽⁸⁵⁾.
- (67) În ceea ce privește perspectivele de comparare a nivelului compensației cu cel din alte domenii, autoritățile norvegiene subliniază că un furnizor extern de servicii de întreținere și exploatare nu va suporta costul de investiție asociat unei infrastructuri pe care nu o deține. În consecință, atunci când se compară nivelul compensației cu cel plătit de entitățile publice pentru infrastructura proprie, trebuie exclusă rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)]. În 2020, municipalitatea a plătit [...] NOK pentru exploatarea și întreținerea fiecărei lămpi stradale ⁽⁸⁶⁾.
- (68) În ceea ce privește afirmația reclamantului potrivit căreia serviciile de exploatare și întreținere au fost prestate în schimbul unui tarif anual de [...] NOK pe corp de iluminat, autoritățile norvegiene consideră că acest lucru nu este documentat. De asemenea, reclamantul a utilizat ca referință o altă regiune geografică ⁽⁸⁷⁾.

⁽⁷⁷⁾ Autoritățile norvegiene fac trimitere, în general, la Hotărârea în cauza „Selex”. Pe baza corespondenței anterioare și a deciziei de inițiere a procedurii, AES consideră că autoritățile norvegiene fac trimitere la Hotărârea Curții de Justiție din 26 martie 2009, Selex Sistemi Integrati/Comisia, C-113/07P, EU:C:2009:191, precum și la Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2006, Selex Sistemi Integrati/Comisia, T-155/04, EU:T:2006:387.

⁽⁷⁸⁾ Documentele nr. 1126803, p. 1, și nr. 1126801, p. 4-9.

⁽⁷⁹⁾ Decizia nr. 3/17/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 18 ianuarie 2017 de modificare, pentru a o suță doua oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea de noi orientări privind noțiunea de ajutor de stat, astfel cum este menționată la articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind Spațiul Economic European [2017/2413], JO L 342, 21.12.2017, p. 35 și Suplimentul SEE nr. 82, 21.12.2017, p. 1.

⁽⁸⁰⁾ Documentul nr. 1126801, p. 5-6.

⁽⁸¹⁾ Documentul nr. 1126801, p. 6.

⁽⁸²⁾ Documentul nr. 1126801, p. 6.

⁽⁸³⁾ Documentul nr. 1126801, p. 6.

⁽⁸⁴⁾ Documentul nr. 1126803, p. 2.

⁽⁸⁵⁾ Documentul nr. 1194249, p. 7.

⁽⁸⁶⁾ Documentul nr. 1126801, p. 7.

⁽⁸⁷⁾ Documentul nr. 1126801, p. 7.

- (69) Totuși, autoritățile norvegiene au prezentat cifre din baza de date KOSTRA privind costurile suportate de marile municipalități norvegiene pentru iluminatul stradal ⁽⁸⁸⁾. Aceste cifre arată costurile anuale totale pe corp de iluminat, inclusiv costul energiei electrice, în perioada 2016-2019. Astfel cum reiese din tabelul de mai jos, cele mai mari costuri înregistrate au fost cele suportate de municipalitate ⁽⁸⁹⁾.

Tabelul 1 – Costurile cu iluminatul stradal suportate de marile municipalități din Norvegia (NOK)

Category	SFS Kostnader til gatebelysning per lyspunkt kommunale veier									
	Bergen	Bærum	Drammen	Fredrikstad	Kristiansand	Oslo	Sandnes	Stavanger	Tromsø	Trondheim
2015										
2016	1200,20	779,70	592,90	883,90	801,30	818,20	758,20	519,00	466,20	1056,90
2017	1216,70	673,70	622,00	633,90	912,80	945,50	733,30	519,00	831,10	1115,00
2018	1324,00	643,50	714,90	687,50	741,10	1000,00	730,20	733,10	724,90	1187,40
2019	1219,70	773,50	861,00	667,90	747,10	1000,00	750,00	666,70	607,10	779,10

- (70) Este posibil ca în compensație să fi fost inclus și un element de supracompensare, iar municipalitatea a avut, de-a lungul timpului, semne de întrebare cu privire la prețurile pe care le-a considerat ridicate. În plus, autoritățile norvegiene consideră că ar fi trebuit realizată o separare a conturilor între furnizarea serviciului de iluminat stradal și alte activități ⁽⁹⁰⁾.

3.4. OBSERVAȚII SPECIFICE PRIVIND MĂSURA (B) – FINANȚAREA A 12 000 DE DISPOZITIVE CU LED

- (71) Consiliul municipal Bergen a decis în 2017 să achiziționeze 12 000 de dispozitive cu LED pentru a le instala pe infrastructura de iluminat stradal aflată de-a lungul drumurilor municipale. Având în vedere amploarea și natura sa, această modernizare nu a fost inclusă în contractele cu grupul BKK ⁽⁹¹⁾.
- (72) Obiectivele investiției au fost: (i) protecția mediului; și (ii) reducerea costului energiei electrice ⁽⁹²⁾. Costul redus al energiei electrice va aduce beneficii directe municipalității, deoarece energia electrică nu este inclusă în contractele cu grupul BKK ⁽⁹³⁾.
- (73) Contractul a fost atribuit pe baza unei proceduri de licitație deschisă, la prețul de 60 de milioane NOK. Dispozitivele au fost instalate până la sfârșitul anului 2019 ⁽⁹⁴⁾. Municipalitatea va păstra dreptul de proprietate asupra dispozitivelor cu LED ⁽⁹⁵⁾.
- (74) Costul pe dispozitiv a fost de 1 899 NOK în 2018 și de 2 039 NOK în 2019. Costurile cu planificarea și instalarea s-au ridicat la [...] NOK pe corp de iluminat. Astfel, având în vedere că economiile cu costul energiei electrice sunt estimate la [...] NOK pe corp de iluminat pe an, municipalitatea preconizează că își va recupera costul investiției în 7-10 ani ⁽⁹⁶⁾.
- (75) Astfel cum s-a explicat în secțiunea 3.1.4, întreținerea dispozitivelor cu LED a fost licitată împreună cu cea a restului infrastructurii deținute de municipalitate. Prin acest contract, municipalitatea obține economii de costuri datorită duratei de viață crescute a dispozitivelor cu LED ⁽⁹⁷⁾. Totodată, municipalitatea preconizează că va negocia ajustări în contractul referitor la infrastructura deținută de Veilys AS ⁽⁹⁸⁾.

⁽⁸⁸⁾ Potrivit autorităților norvegiene, termenul KOSTRA este abrevierea denumirii KOMMune-Stat-RApportering. Principalul scop al agregării datelor în cadrul KOSTRA este de a oferi o analiză comparativă a nivelurilor de costuri aferente diverselor servicii publice. Statisticile sunt gestionate de Statistics Norway (SSB). A se vedea documentul nr. 1194249, p. 10.

⁽⁸⁹⁾ Documentele nr. 1126801, p. 7, și nr. 1194249, p. 10. Tabelul este prezentat la pagina 10 din documentul nr. 1194249.

⁽⁹⁰⁾ Documentele nr. 1126801, p. 7, și nr. 1194249, p. 16.

⁽⁹¹⁾ Documentele nr. 1126801, p. 7-8, și nr. 1194249, p. 16.

⁽⁹²⁾ *Ibidem*.

⁽⁹³⁾ Documentul nr. 1194249, p. 11.

⁽⁹⁴⁾ Documentele nr. 1126801, p. 8, și nr. 1194249, p. 12.

⁽⁹⁵⁾ Documentul nr. 1126801, p. 8.

⁽⁹⁶⁾ Documentul nr. 1194249, p. 12.

⁽⁹⁷⁾ Documentul nr. 1194249, p. 11-12.

⁽⁹⁸⁾ Documentul nr. 1194249, p. 11.

3.5. OBSERVAȚII SPECIFICE PRIVIND MĂSURA (C) – COSTUL DE INVESTIȚIE

- (76) Autoritățile norvegiene consideră că este o practică normală ca proprietarul extern al unei infrastructuri utilizate pentru a produce un bun public să aibă dreptul la rambursarea costurilor de investiții. Prin comparație, în cazul în care infrastructura este deținută chiar de entitatea publică care finanțează furnizarea iluminatului stradal, costul de investiție asociat infrastructurii respective este suportat de entitatea publică, în calitate de proprietar al infrastructurii ⁽⁹⁹⁾.
- (77) Rambursarea costurilor de investiții a fost stabilită pe baza clauzelor din secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996. Acest mecanism prevede, astfel cum se menționează în secțiunea 3.1.2, că grupul BKK are dreptul la rambursarea unui cost de investiție pentru capitalul angajat egal cu rata de rentabilitate stabilită de NVE pentru infrastructura reglementată a rețelei electrice ⁽¹⁰⁰⁾.
- (78) Acest principiu a fost precizat ceva mai în detaliu ⁽¹⁰¹⁾. În secțiunea 6 din contractul din 1998 se stipulează că această compensație trebuie să acopere amortizarea și dobânzile aferente capitalului investit în infrastructura de iluminat stradal la momentul încheierii contractului. Ar trebui acoperite, de asemenea, amortizarea și dobânzile aferente investițiilor viitoare comandate de municipalitate. Această abordare a fost menținută în contractele ulterioare ⁽¹⁰²⁾.
- (79) Municipalitatea și grupul BKK nu s-au pus însă de acord cu privire la modul în care ar trebui calculat costul de investiție. Elementele contestate se refereau, în special, la baza de cost care ar trebui aplicată în calcule și la modul în care ar trebui luată în considerare amortizarea.
- (80) În acest sens, autoritățile norvegiene fac trimitere la un raport prezentat de BKK Nett AS în 2002. Potrivit autorităților norvegiene, acest raport reflecta un profil de amortizare care corespundea contractului de vânzare din 1996 ⁽¹⁰³⁾.
- (81) Totuși, în 2003 municipalitatea a pus sub semnul întrebării modul în care BKK Nett AS a stabilit baza de capital, în special costurile de amortizare. Prin scrisoarea din 18 februarie 2004, BKK Nett AS a furnizat o explicație în care a arătat, printre altele, că stabilirea costului de investiție s-a făcut pe baza unor criterii obișnuite ⁽¹⁰⁴⁾.
- (82) BKK Nett AS a descris mai detaliat baza calculelor sale într-o scrisoare din 30 martie 2004. Potrivit BKK Nett AS, valoarea activelor de infrastructură ar trebui stabilită la 81,6 milioane NOK pe baza unei evaluări tehnice a valorii de înlocuire ⁽¹⁰⁵⁾.
- (83) Municipalitatea nu a fost de acord cu această abordare și a considerat că valoarea activelor ar trebui să se bazeze pe valoarea contabilă. Municipalitatea a solicitat ajustarea compensației în consecință ⁽¹⁰⁶⁾.
- (84) Prin scrisoarea din 4 august 2004, BKK Nett AS a respins această solicitare. Astfel, BKK Nett AS a subliniat că mecanismul stabilit în contractul de vânzare din 1996 presupune aplicarea ratei de rentabilitate stabilite de NVE asupra capitalului angajat. De asemenea, BKK Nett AS și-a menținut opinia potrivit căreia este oportun ca nivelul capitalului angajat să fie stabilit pe baza unei evaluări tehnice a valorii de înlocuire a activelor ⁽¹⁰⁷⁾. Această metodă a avut drept rezultat o bază de capital aproape dublă față de cea care ar fi rezultat din valoarea contabilă. Până în prezent, nivelul compensației a rămas mult mai ridicat decât în cazul în care ar fi fost calculat pe baza valorii contabile ⁽¹⁰⁸⁾.

⁽⁹⁹⁾ Documentele nr. 1126801, p. 8, și nr. 1194249, p. 7.

⁽¹⁰⁰⁾ Documentul nr. 1194179. Astfel cum s-a menționat la nota de subsol 43, prevederea respectivă este formulată după cum urmează în versiunea originală în limba norvegiană: „[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet.”

⁽¹⁰¹⁾ Documentul nr. 1194249, p. 7-8.

⁽¹⁰²⁾ Documentele nr. 1194249, p. 8, și nr. 1194229, p. 4.

⁽¹⁰³⁾ Documentele nr. 1194249, p. 8, și nr. 1194221.

⁽¹⁰⁴⁾ Documentele nr. 1194249, p. 8-9, și nr. 1194225.

⁽¹⁰⁵⁾ Documentul nr. 1194249, p. 9.

⁽¹⁰⁶⁾ Documentele nr. 1194249, p. 8, și nr. 1194233.

⁽¹⁰⁷⁾ Documentul nr. 1194227.

⁽¹⁰⁸⁾ Documentul nr. 1194249, p. 9-10.

- (85) La fel ca în cazul compensației pentru exploatare și întreținere [măsura (a)], autoritățile norvegiene nu au furnizat un răspuns definitiv cu privire la modul în care a fost stabilit nivelul compensației. Inexistența unor conturi separate îngreunează controlul ⁽¹⁰⁹⁾. Într-un raport privind obligația de diligență a Veilys AS ⁽¹¹⁰⁾, auditorii au menționat că au obținut informații limitate cu privire la costurile aferente contractului cu municipalitatea ⁽¹¹¹⁾.
- (86) Prin urmare, autoritățile norvegiene consideră că este posibil ca societățile vizate din grupul BKK să fi fost supracompensate. Cifrele obținute din KOSTRA, astfel cum sunt prezentate în considerentul (69) de mai sus, sugerează o astfel de supracompensare ⁽¹¹²⁾.

4. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

4.1. OBSERVAȚII DIN PARTEA BKK VEILYS

4.1.1. Informații generale

- (87) Contractul din 1996 prevedea achiziționarea de către BKK DA a activelor și a operațiunilor unității Bergen Lysverker. În urma achiziției, BKK DA s-a angajat să asigure furnizarea continuă a iluminatului stradal și și-a asumat responsabilitatea pentru exploatarea și întreținerea infrastructurii ⁽¹¹³⁾.
- (88) La fel ca autoritățile norvegiene, BKK Veilys consideră că secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare reglementează compensația economică viitoare pentru furnizarea iluminatului stradal. Secțiunea 7 litera (c) reflectă, în primul rând, că grupul BKK are dreptul la o compensație pentru exploatarea și întreținerea infrastructurii și, în al doilea rând, că are dreptul la o compensație pentru capitalul angajat. Această dispoziție a servit drept bază pentru contractele ulterioare ⁽¹¹⁴⁾.
- (89) Toate contractele și operațiunile privind infrastructura stradală controlată de grupul BKK sunt organizate sub conducerea filialei Veilys AS, deținută integral de acest grup. Activitățile respective au ca obiect aproximativ 50 000 de lămpi stradale, inclusiv iluminatul stradal vizat de prezentul caz, aflat de-a lungul drumurilor municipale din municipalitate ⁽¹¹⁵⁾.

4.1.2. Observații generale privind decizia de inițiere a procedurii

- (90) Compensația se referă la o infrastructură publică, care nu este utilizată pentru a oferi bunuri sau servicii pe o piață. Prin urmare, măsurile nu intră în domeniul de aplicare al articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE ⁽¹¹⁶⁾.
- (91) În această privință, decizia de inițiere a procedurii nu reflectă în mod adecvat faptul că infrastructura este deținută de Veilys AS. Întrucât Veilys AS este singurul furnizor posibil, iar municipalitatea este singurul cumpărător posibil, compensația nu este dobândită de o întreprindere ⁽¹¹⁷⁾.
- (92) În orice caz, nu a avut loc nicio supracompensare. În măsura în care furnizarea de iluminat stradal este un SIEG, criteriile *Altmark* sunt îndeplinite ⁽¹¹⁸⁾.

4.1.3. Observații specifice privind măsura (a) – exploatarea și întreținerea

- (93) Potrivit BKK Veilys, compensația reflectă costurile subiacente și nivelul de remunerare prevăzute în contracte comparabile. Nu a existat supracompensare ⁽¹¹⁹⁾.

⁽¹⁰⁹⁾ Documentele nr. 1126801, p. 8, și nr. 1194249, p. 10.

⁽¹¹⁰⁾ Documentul nr. 1194235.

⁽¹¹¹⁾ Documentul nr. 1194249, p. 10.

⁽¹¹²⁾ Documentul nr. 1194249, p. 10.

⁽¹¹³⁾ Documentul nr. 1073541, p. 2.

⁽¹¹⁴⁾ Documentul nr. 1073541, p. 2.

⁽¹¹⁵⁾ Documentul nr. 1073541, p. 2.

⁽¹¹⁶⁾ Documentul nr. 1073541, p. 1-2.

⁽¹¹⁷⁾ Documentul nr. 1073541, p. 2.

⁽¹¹⁸⁾ Documentul nr. 1073541, p. 1.

⁽¹¹⁹⁾ Documentul nr. 1073541, p. 3.

- (94) În ceea ce privește analiza comparativă, BKK Veilys consideră că nivelul prețurilor indicat în plângere nu se justifică. În plus, este necesar să se țină seama de particularitățile cazului. Contractele vizate au formatul unui preț fix pentru fiecare corp de iluminat și includ o gamă completă de servicii. Aceasta înseamnă că BKK Veilys își asumă riscul unor evenimente nefavorabile, cum ar fi condiții meteorologice extreme, precum și responsabilitatea tuturor activităților de exploatare și întreținere. De asemenea, este mai costisitor să se acționeze în zone urbane cu trafic intens și cu alte perturbări ⁽¹²⁰⁾.

4.1.4. *Observații specifice privind măsura (b) – finanțarea a 12 000 de dispozitive cu LED*

- (95) BKK Veilys respinge faptul că finanțarea celor 12 000 de dispozitive cu LED ar constitui ajutor de stat.
- (96) Potrivit informațiilor de care dispune BKK Veilys, municipalitatea a achiziționat dispozitivele la un cost de 2 000 NOK pe corp de iluminat. Costurile de planificare, instalare și documentare au fost de [...] NOK pe corp de iluminat.
- (97) Pe baza acestor cifre, costurile modernizării s-au ridicat la [...] NOK pe corp de iluminat. Aceasta echivalează cu o valoare de aproximativ [...] ori mai mare decât costul anual al investiției compensate de municipalitate. În consecință, modernizarea care constă în instalarea celor 12 000 de dispozitive cu LED a fost mult mai costisitoare decât ceea ce s-ar fi putut realiza pe baza acestei compensații ⁽¹²¹⁾.
- (98) Dispozitivele cu LED vor asigura economii semnificative în ceea ce privește costul energiei pentru municipalitate. Potrivit informațiilor de care dispune BKK Veilys, economiile de costuri au fost estimate la 450 NOK pe corp de iluminat pe an. Aceasta înseamnă că municipalitatea își va recupera investiția în mai puțin de 7 ani ⁽¹²²⁾.

4.1.5. *Observații specifice privind măsura (c) – rambursarea costurilor de investiții*

- (99) Potrivit BKK Veilys, compensația vizează activități neeconomice. Elementul privind costul de investiție ar trebui perceput ca o taxă de acces la infrastructură ⁽¹²³⁾.
- (100) În orice caz, rambursarea costurilor de investiții nu conferă un avantaj economic societății BKK Veilys. Costul instalării unui corp de iluminat este de aproximativ 20 000 NOK, la care se adaugă alți 10 000-50 000 NOK pentru lucrările de împământare. Costul minim pentru instalarea celor 16 058 de lămpi stradale deținute de BKK Veilys este, prin urmare, de 500 000 000 NOK ⁽¹²⁴⁾.
- (101) Rezultă că nu a existat o supracompensare disproporționată a costului de investiție. Infrastructura de iluminat stradal este administrată astfel încât să mențină respectarea standardului tehnic ⁽¹²⁵⁾.

II. EVALUARE

5. EXISTENȚA UNUI AJUTOR DE STAT

5.1. CONTEXT

- (102) Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE prevede următoarele:

„Este incompatibil cu prezentul acord orice ajutor acordat de statele membre ale CE, statele AELS sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord.”

⁽¹²⁰⁾ Documentul nr. 1073541, p. 3.

⁽¹²¹⁾ Documentul nr. 1073541, p. 3.

⁽¹²²⁾ Documentul nr. 1073541, p. 3.

⁽¹²³⁾ Documentul nr. 1073541, p. 2-3.

⁽¹²⁴⁾ Documentul nr. 1073541, p. 3.

⁽¹²⁵⁾ Documentul nr. 1073541, p. 3.

- (103) Prin urmare, pentru ca o măsură să constituie ajutor de stat, este necesar să fie îndeplinite toate condițiile următoare: (i) măsura trebuie să fie acordată de către stat sau prin intermediul resurselor de stat; (ii) măsura trebuie să confere un avantaj unei întreprinderi; (iii) măsura trebuie să favorizeze anumite întreprinderi (selectivitate); și (iv) măsura trebuie să fie susceptibilă să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale. Astfel cum s-a menționat mai sus, AES a emis Orientări privind noțiunea de ajutor de stat ⁽¹²⁶⁾.
- (104) Pe baza observațiilor primite, AES consideră oportun să evalueze mai întâi dacă compensațiile acordate prin măsurile (a) și (c) au fost dobândite de o întreprindere. În cazul unui răspuns afirmativ și în măsura în care finanțarea dispozitivelor cu LED [măsura (b)] a conferit un avantaj acelorași entități, acest avantaj a fost de asemenea dobândit de o întreprindere.

5.2. NOȚIUNEA DE ÎNTRERINDERE

5.2.1. Testul juridic

- (105) Noțiunea de întreprindere desemnează orice entitate angajată într-o activitate economică, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare ⁽¹²⁷⁾. Orice activitate care constă în oferirea de bunuri sau servicii pe o piață este o activitate economică ⁽¹²⁸⁾.
- (106) Contrar celor susținute de reclamant, întrebarea dacă o activitate ar putea, în principiu, să fie desfășurată de un operator privat nu reprezintă un factor decisiv. În schimb, este necesar să se stabilească circumstanțele specifice în care se desfășoară activitatea ⁽¹²⁹⁾. În această privință, trebuie să se verifice dacă activitatea vizată, prin natura sa, prin finalitatea sa și prin normele care i se aplică, este legată sau nu de exercitarea prerogativelor de autoritate publică sau are un caracter economic care justifică aplicarea normelor privind concurența din cadrul SEE ⁽¹³⁰⁾.
- (107) Existența unei piețe pentru o anumită activitate poate varia de la un stat SEE la altul, în funcție de condițiile naționale ⁽¹³¹⁾. De asemenea, clasificarea unei anumite activități se poate modifica în timp, ca urmare a deciziilor politice sau a evoluțiilor economice.
- (108) În ceea ce privește entitățile care desfășoară mai multe activități, încadrarea juridică trebuie efectuată separat pentru fiecare activitate. Prin urmare, faptul că o entitate este investită cu prerogative de autoritate publică nu o împiedică să fie calificată drept întreprindere în ceea ce privește alte activități ⁽¹³²⁾. Dacă însă o activitate economică nu poate fi separată de exercitarea prerogativelor de autoritate publică, ansamblul activităților respective este calificat drept neeconomic ⁽¹³³⁾.

⁽¹²⁶⁾ Decizia nr. 3/17/COL din 18 ianuarie 2017, citată la nota de subsol 79.

⁽¹²⁷⁾ Hotărârea Curții de Justiție a AELS din 17 noiembrie 2020 în cauza E-9/19 Abelia și WTW AS/Autoritatea AELS de Supraveghere, punctul 87; Hotărârea Curții de Justiție a AELS din 21 februarie 2008 în cauza E-5/07 Private Barnehagers Landsforbund/Autoritatea AELS de supraveghere, 2008, Raportul Curții AELS, p. 62, punctul 78; Hotărârea Curții de Justiție a AELS din 22 martie 2002 în cauza E-8/00, Landsorganisasjonen i Norge/Kommunenenes Sentralforbund și alții, 2002, Raportul Curții AELS, p. 114, punctul 62.

⁽¹²⁸⁾ Hotărârea Curții de Justiție a AELS din 10 mai 2011 în cauzele conexe E-4/10, E-6/10 și E-7/10, Principatul Liechtenstein și alții/Autoritatea AELS de Supraveghere, 2011, Raportul Curții AELS, p. 16, punctul 54; Hotărârea Curții de Justiție din 16 iunie 1987, Comisia/Italia, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, punctul 7; Hotărârea Curții de Justiție din 18 iunie 1998, Comisia/Italia, C-35/96, ECLI:EU:C:1998:303, punctul 36; Hotărârea Curții de Justiție din 12 septembrie 2000, Pavlov și alții, cauzele conexe C-180/98-C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, punctul 75.

⁽¹²⁹⁾ Hotărârea Abelia și WTW AS/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctul 88; Hotărârea Private Barnehagers Landsforbund/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctul 80.

⁽¹³⁰⁾ Hotărârea Abelia și WTW AS/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctul 89; Hotărârea Curții de Justiție din 7 noiembrie 2019, Aanbestedingskalender și alții/Comisia, C-687/17 P, EU:C:2019:932, punctele 15-16.

⁽¹³¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 17 februarie 1993, Poucet și Pistre/AGF și Cancava, cauzele conexe C-159/91 și C-160/91, ECLI:EU:C:1993:63, punctele 16-20.

⁽¹³²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 1 iulie 2008 în cauza Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio, C-49/07, EU:C:2008:376, punctul 25.

⁽¹³³⁾ Hotărârea Abelia și WTW AS/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctul 90; Hotărârea Aanbestedingskalender și alții/Comisia, citată la nota de subsol 130, punctele 17-19; Hotărârea Curții de Justiție din 12 iulie 2012, Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich, C-138/11, ECLI:EU:C:2012:449, punctul 38.

- (109) Din jurisprudența Curții de Justiție a AELS rezultă că, pentru a stabili dacă activitățile sunt economice într-un context de ajutor de stat, este relevantă noțiunea de „servicii” în sensul libertăților fundamentale. Astfel cum rezultă din articolul 37 primul paragraf din Acordul privind SEE, numai serviciile care sunt furnizate în mod normal în schimbul unei remunerații sunt considerate „servicii” în sensul acordului ⁽¹³⁴⁾.
- (110) Caracteristica esențială a „remunerației” constă în faptul că aceasta constituie o contraprestație pentru serviciul în cauză ⁽¹³⁵⁾. În plus, remunerația este în mod normal convenită între prestatorul și beneficiarul serviciului ⁽¹³⁶⁾.
- (111) Noțiunea de „servicii” ar trebui înțeleasă și prin prisma articolului 37 al doilea paragraf din Acordul privind SEE ⁽¹³⁷⁾. Potrivit acestei dispoziții, „serviciile” cuprind în special activitățile de natură industrială sau comercială, precum și activitățile meșteșugărești și ale profesiilor liberale.
- (112) Din jurisprudența constantă rezultă că natura unei activități trebuie apreciată în funcție de sectorul în care se desfășoară și de modul în care este organizat acest sector.
- (113) În domeniul învățământului, de exemplu, finanțarea educației furnizate în cadrul unui sistem național nu este considerată contraprestație pentru un serviciu în cazul în care sunt îndeplinite două condiții. În primul rând, statul nu urmărește să se angajeze în activități lucrative atunci când instituie și menține sistemul de învățământ, ci urmărește să își îndeplinească obligațiile față de populație. În al doilea rând, sistemul de învățământ este finanțat, în general, din fonduri publice, și nu prin plăți din partea utilizatorilor ⁽¹³⁸⁾.
- (114) Pe baza unui raționament similar, elementul remunerației a fost considerat absent în ceea ce privește grădinițele municipale din Norvegia. În consecință, grădinițele municipale nu au fost considerate întreprinderi în contextul ajutorului de stat ⁽¹³⁹⁾.
- (115) În ceea ce privește sectorul sănătății, Curtea de Justiție a AELS a stabilit că natura furnizării de servicii de asistență în domeniul achizițiilor publice, al tehnologiilor informației și comunicațiilor și al arhivării trebuie determinată în funcție de utilizarea ulterioară a serviciilor. În cazul în care serviciile de asistență nu sunt furnizate pe piață, ci în cadrul unui sistem național de sănătate instituit pe bază de solidaritate, furnizarea acestora nu are caracter economic ⁽¹⁴⁰⁾.

5.2.2. *Aplicarea testului juridic în cazul de față*

- (116) Astfel cum s-a arătat la punctele (53) și (54) de mai sus, societățile din cadrul grupului BKK desfășoară activități economice pe o serie de piețe.
- (117) Potrivit Curții de Justiție, este posibil ca uneori o unitate să desfășoare atât activități economice, cât și activități fără caracter economic. Totuși, acest lucru este condiționat de ținerea unei contabilități separate pentru diferitele fonduri pe care le primește, astfel încât să se excludă orice risc de subvenții încrucișate ale activităților sale economice prin intermediul fondurilor publice primite pentru activitățile fără caracter economic ⁽¹⁴¹⁾. Astfel, pentru ca finanțarea publică să fie considerată ca revenind unor activități fără caracter economic, este necesar să se excludă orice risc de subvenții încrucișate.

⁽¹³⁴⁾ Hotărârea Private Barnehagers Landsforbund/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctele 80-81.

⁽¹³⁵⁾ Hotărârea Curții de Justiție a AELS din 10 decembrie 2020 în cauza E-13/19, Hraðbraut ehf./mennta- og menningarmálaráðuneytið, Verzlunarskóli Íslands ses., Tækniskólinn ehf. și Menntaskóli Borgarfjarðar ehf., punctul 91; Hotărârea Private Barnehagers Landsforbund/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctul 81; Hotărârea Curții de Justiție din 27 septembrie 1988, Statul belgian/Humbel și Edel, 263/86, EU:C:1988:451, punctul 17.

⁽¹³⁶⁾ Hotărârea Statul belgian/Humbel și Edel, citată la nota de subsol 135, punctul 17.

⁽¹³⁷⁾ Hotărârea Statul belgian/Humbel și Edel, citată la nota de subsol 135, punctul 16.

⁽¹³⁸⁾ Hotărârea Hraðbraut ehf., citată la nota de subsol 135, punctul 92.

⁽¹³⁹⁾ Hotărârea Private Barnehagers Landsforbund/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctele 82-84.

⁽¹⁴⁰⁾ Hotărârea Abelia și WTW AS/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctele 95-97.

⁽¹⁴¹⁾ Hotărârea din 27 iunie 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania/Ayuntamiento de Getafe, C-74/16, EU:C:2017:496, punctul 51.

- (118) În cazul de față, AES nu a primit argumente care să demonstreze că au fost instituite garanții suficiente, care să separe în mod eficace și adecvat veniturile și costurile aferente contractelor vizate de alte activități economice. Dimpotrivă, autoritățile norvegiene au afirmat că ar fi trebuit instituite garanții și că subvențiile încrucișate nu pot fi excluse ⁽¹⁴²⁾.
- (119) Prin urmare, pe această bază și indiferent dacă activitățile compensate au sau nu caracter economic, AES trebuie să concluzioneze că compensația primită prin măsurile (a) și (c) a fost dobândită de o întreprindere.
- (120) Cu toate acestea, având în vedere argumentele prezentate, AES va evalua și dacă activitățile compensate în cadrul măsurilor în cauză sunt, în sine, economice. AES va evalua mai întâi activitățile privind lămpile stradale care au fost deținute de societăți din grupul BKK.
- (121) Astfel cum s-a reiterat la punctele (59)-(60) de mai sus, autoritățile norvegiene fac referire la responsabilitățile municipalităților, conform secțiunii 20 din Legea rutieră a Norvegiei, de a exploata și întreține drumurile municipale. Deși secțiunea 20 nu obligă municipalitățile să asigure iluminatul stradal sau să asigure un anumit nivel de iluminat stradal, această activitate contribuie la obiectivul de siguranță rutieră. În plus, municipalitatea respectă standardul (*veinormalen*) emis de Administrația Drumurilor Publice din Norvegia (*Statens vegvesen*) atunci când planifică, construiește și modernizează drumuri. Acest standard conține specificații privind existența lămpilor stradale ⁽¹⁴³⁾.
- (122) În acest context, autoritățile norvegiene afirmă, astfel cum s-a identificat în considerentul (61), că Hotărârea în cauza Selex susține poziția lor potrivit căreia activitățile compensate nu au caracter economic ⁽¹⁴⁴⁾. În plus, astfel cum se prevede la punctul (62), autoritățile norvegiene invocă punctul 17, referitor la prerogativele de autoritate publică și la calitatea de autorități publice, din Orientările privind noțiunea de ajutor de stat ⁽¹⁴⁵⁾. În orice caz, autoritățile norvegiene susțin că activitățile care urmăresc obiective de siguranță publică ar trebui clasificate în mod egal cu activitățile fără caracter economic desfășurate în scopuri sociale, culturale, educaționale și pedagogice.
- (123) Astfel cum s-a stabilit deja, este necesar să se stabilească circumstanțele specifice în care se desfășoară o activitate atunci când se stabilește dacă activitatea are caracter economic ⁽¹⁴⁶⁾. În cazul de față, punctul de plecare firesc al acestei evaluări este cadrul de reglementare în vigoare referitor la furnizarea iluminatului stradal de-a lungul drumurilor municipale din Norvegia, împreună cu circumstanțele specifice din Bergen.
- (124) În ceea ce privește cadrul de reglementare în vigoare în Norvegia, legislația și standardele menționate de autoritățile norvegiene indică pur și simplu că municipalitățile sunt responsabile de exploatarea infrastructurilor rutiere municipale și că cerințele privind existența iluminatului stradal trebuie îndeplinite pentru ca drumurile să respecte standardul (*veinormalen*) emis de Administrația Drumurilor Publice din Norvegia (*Statens vegvesen*). Totuși, astfel cum s-a menționat mai sus, secțiunea 20 din Legea rutieră a Norvegiei nu obligă municipalitățile să asigure iluminatul stradal sau să asigure un anumit nivel de iluminat stradal. În plus, nimic nu împiedică municipalitățile să încheie contracte cu entități comerciale pentru (o parte din) exploatarea și întreținerea drumurilor municipale ca activitate economică.
- (125) În ceea ce privește circumstanțele specifice din Bergen, AES constată că includerea infrastructurii de iluminat stradal în operațiunea de vânzare a unității Bergen Lysverker a avut drept efect faptul că BKK DA a devenit singurul furnizor disponibil de-a lungul drumurilor municipale vizate. BKK DA a obținut această poziție în concurență cu alți cinci ofertanți.
- (126) În plus, astfel cum se descrie în considerentul (32), secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare include un mecanism de reglementare a compensației economice viitoare. Acest mecanism face posibilă reglementarea nivelului de rentabilitate.

⁽¹⁴²⁾ Documentul nr. 1126801, p. 7.

⁽¹⁴³⁾ Documentele nr. 1126801, p. 4, și nr. 1194249, p. 5.

⁽¹⁴⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție și cea a Tribunalului, citate la nota de subsol 77.

⁽¹⁴⁵⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79.

⁽¹⁴⁶⁾ Hotărârea Abelia și WTW AS/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctul 88; Hotărârea Private Barnehagers Landsforbund/Autoritatea AELS de Supraveghere, citată la nota de subsol 127, punctul 80.

- (127) În baza acestui fapt, AES consideră că, prin vânzarea infrastructurii de iluminat stradal, în combinație cu instituirea mecanismului de compensare care face posibilă reglementarea rentabilității, municipalitatea a creat o piață pentru furnizarea serviciilor în cauză către municipalitate ca activitate economică. Faptul că infrastructura avea un caracter aparte, astfel încât cumpărătorul său a devenit singurul furnizor disponibil, nu înseamnă, în sine, că societățile în cauză din grupul BK nu au furnizat servicii pe o piață. De asemenea, BKK DA a obținut poziția sa exclusivă în concurență cu alți cinci ofertanți.
- (128) Acest punct de vedere este confirmat de acțiunile întreprinse de grupul BKK și de municipalitate în ceea ce privește contractele ulterioare încheiate la intervale regulate. Grupul BKK a încercat să își maximizeze profiturile prin modul în care a interpretat condițiile contractuale și a subliniat că desfășoară activități comerciale în vederea creării de valoare pentru acționarii săi ⁽¹⁴⁷⁾. Pe de altă parte, municipalitatea a acționat pe baza faptului că tratează cu un vânzător comercial. În acest sens, autoritățile norvegiene au vorbit despre puterea de piață de care dispune grupul BKK în calitate de proprietar al infrastructurii.
- (129) În plus, astfel cum reiese în mod evident din mai multe plângeri înaintate comisiei norvegiene de soluționare a plângerilor în domeniul achizițiilor publice (KOFA), serviciile legate de întreținerea și exploatarea lămpilor stradale sunt oferite de diferiți furnizori pe bază comercială ⁽¹⁴⁸⁾. Astfel, municipalitatea a primit, astfel cum se descrie în secțiunea 3.1.4, oferte de la mai mulți furnizori atunci când a lansat o procedură competitivă pentru astfel de servicii.
- (130) În consecință, AES observă că furnizarea de servicii de întreținere și exploatare în schimbul unei remunerații era de fapt o practică obișnuită în Norvegia și în zona Bergen. Acest lucru indică, de asemenea, că activitățile respective au caracter economic.
- (131) În ceea ce privește compensația plătită pentru întreținerea și exploatarea lămpilor stradale deținute de municipalitate, nimic din clauzele contractuale nu indică faptul că aceste activități ar trebui clasificate în mod diferit. Cu excepția faptului că nu există costuri de investiție care trebuie compensate, clauzele au fost, până la 1 aprilie 2020, aceleași cu cele pentru lămpile stradale controlate de grupul BKK. Începând cu 1 aprilie 2020, serviciile au fost prestate în cadrul unui contract comercial atribuit pe baza unei proceduri competitive ⁽¹⁴⁹⁾.
- (132) În ceea ce privește trimiterea la Hotărârea Selex făcută de autoritățile norvegiene ⁽¹⁵⁰⁾, trebuie amintit că respectiva cauză privea activități desfășurate de Organizația Europeană pentru Siguranța Navigației Aeriene („Eurocontrol”). Eurocontrol a fost înființată de diferite state europene în temeiul Convenției internaționale privind cooperarea pentru siguranța navigației aeriene ⁽¹⁵¹⁾.
- (133) La recurs, Curtea de Justiție și-a reiterat constatarea dintr-o cauză anterioară, potrivit căreia, privite în ansamblu, activitățile Eurocontrol sunt, prin natura, obiectivul și normele cărora li se supun, legate de exercitarea prerogativelor de autoritate publică în materie de control și de supraveghere a spațiului aerian. Această concluzie a fost valabilă și în ceea ce privește asistența acordată de Eurocontrol administrațiilor naționale, în special în ceea ce privește licitațiile pentru achiziționarea de echipamente și sisteme în domeniul managementului traficului aerian ⁽¹⁵²⁾.
- (134) Prin urmare, având în vedere evaluarea prezentată în considerentele (123)-(131), AES susține că în cazul de față situația diferă substanțial de cea din Hotărârea Selex. Trebuie amintit de asemenea că, în Hotărârea Selex, Curtea a indicat într-adevăr că faptul că un organism are un scop lucrativ este un indiciu al caracterului economic al unei activități ⁽¹⁵³⁾.

⁽¹⁴⁷⁾ Documentul nr. 1194227, p. 2.

⁽¹⁴⁸⁾ Hotărârea din 23 martie 2022, Otera Traftec AS/Municipalitatea Lillehammer, cauza 2021/1439; Hotărârea din 24 martie 2021, Nett-Tjenester AS/Municipalitatea Fredrikstad, cauza 2021/367; Hotărârea din 14 septembrie 2015, Nettpartner AS/Municipalitatea Stavanger și alții, cauzele conexe 2015/47, 2015/48, 2015/49 și 2015/50; Hotărârea din 2 septembrie 2015, Traftec AS/Municipalitatea comitatului Vest-Agder, cauza 2015/71. Hotărârile sunt disponibile la: <https://www.klagenemndssekretariatet.no/klagenemnda-for-offentlige-anskaffelser-kofa>

⁽¹⁴⁹⁾ A se vedea secțiunile 3.1.3 și 3.1.4.

⁽¹⁵⁰⁾ Hotărârea Curții de Justiție și cea a Tribunalului, citate la nota de subsol 77.

⁽¹⁵¹⁾ Hotărârea Tribunalului citată la nota de subsol 77, punctul 1.

⁽¹⁵²⁾ Hotărârea Curții de Justiție citată la nota de subsol 77, punctele 71-72.

⁽¹⁵³⁾ Hotărârea Curții de Justiție citată la nota de subsol 77, punctele 116-117.

- (135) De asemenea, AES nu poate fi de acord cu faptul că activitățile compensate prin măsurile (a) și (c) privesc prerogative de autoritate publică sau calitatea de autoritate publică în sensul punctului 17 din Orientările privind noțiunea de ajutor de stat ⁽¹⁵⁴⁾. Mai degrabă, se poate afirma că municipalitatea a compensat un furnizor care își desfășoară activitatea din rațiuni comerciale și economice. Ca atare, situația este similară celei în care o municipalitate achiziționează de la un contractant comercial lucrări de construcție sau de întreținere a drumurilor municipale.
- (136) În aceeași ordine de idei, AES nu este convinsă de afirmația potrivit căreia activitățile care urmăresc obiective de siguranță publică ar trebui clasificate în mod egal cu activitățile fără caracter economic desfășurate în scopuri sociale, culturale, educaționale și pedagogice. În jurisprudență nu există niciun temei pentru a concluziona că activitățile sunt în sine fără caracter economic, deoarece urmăresc un anumit obiectiv. În acest scop, astfel cum s-a menționat, este necesar să se stabilească împrejurările specifice în care se desfășoară activitatea. Ca exemplu, activitățile de întreținere legate de proprietatea publică pot fi în mod clar efectuate din rațiuni economice, chiar dacă sunt necesare pentru siguranța utilizatorilor.

5.2.3. Concluzie

- (137) Pe baza celor de mai sus, AES concluzionează că compensațiile acordate prin măsurile (a) și (c) au fost dobândite de o întreprindere. Prin urmare, în măsura în care finanțarea dispozitivelor cu LED [măsura (b)] a conferit un avantaj acelorași entități, finanțarea respectivă a fost de asemenea dobândită de o întreprindere.

5.3. PREZENȚA RESURSELOR DE STAT

- (138) Pentru a constitui ajutor de stat, o măsură trebuie să fie acordată de către stat sau prin intermediul resurselor de stat. În noțiunea de resurse de stat sunt cuprinse și resursele entităților regionale intrastatale ⁽¹⁵⁵⁾.
- (139) Toate măsurile sunt finanțate din bugetul municipalității. Prin urmare, acestea implică consumul de resurse de stat.

5.4. AVANTAJ

5.4.1. Introducere

- (140) Un avantaj în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE este orice beneficiu economic pe care o întreprindere nu l-ar fi putut obține în condiții normale de piață ⁽¹⁵⁶⁾. Prin urmare, nu doar prestațiile pozitive precum subvențiile, împrumuturile sau investițiile directe pot să confere un avantaj, ci și intervențiile care, fără a fi subvenții în sens strict, sunt de aceeași natură și au aceleași efecte ⁽¹⁵⁷⁾. Astfel, nu se poate considera că o măsură nu intră în domeniul de aplicare al interdicției privind ajutoarele de stat doar pentru că ia forma unui acord care cuprinde angajamente reciproce ⁽¹⁵⁸⁾.

⁽¹⁵⁴⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79.

⁽¹⁵⁵⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79, punctul 48 și jurisprudența citată.

⁽¹⁵⁶⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79, punctul 66; Hotărârea Curții de Justiție din 11 iulie 1996, Syndicat français de l'Express international (SFEI) și alții/La Poste și alții, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, punctul 60; Hotărârea Curții de Justiție din 29 aprilie 1999, Spania/Comisia, C-342/96, EU:C:1999:210, punctul 41.

⁽¹⁵⁷⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 2 iulie 1974, Italia/Comisia, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, punctul 13; Hotărârea Curții de Justiție a AELS din 17 august 2012 în cauza E-12/11, Asker Brygge/Autoritatea AELS de Supraveghere, 2012, Raportul Curții AELS, p. 536, punctul 55; Hotărârea Curții de Justiție din 20 noiembrie 2003, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO SA, C-126/01, EU:C:2003:622, punctul 28.

⁽¹⁵⁸⁾ Hotărârea Tribunalului din 28 ianuarie 1999, BAI/Comisia, T-14/96, EU:T:1999:12, punctul 71.

5.4.2. Nu se poate exclude existența unui avantaj pe baza condițiilor Altmark

5.4.2.1. Condițiile Altmark

- (141) Există o jurisprudență specifică aplicabilă în ceea ce privește compensația pentru obligația de serviciu public acordată întreprinderilor cărora le-a fost încredințat un serviciu de interes economic general („SIEG”). Din Hotărârea Curții de Justiție în cauza Altmark rezultă că, în astfel de cazuri, prezența unui avantaj în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE poate fi exclusă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele patru condiții cumulative ⁽¹⁵⁹⁾:
- i. „În primul rând, întreprinderea beneficiară trebuie să aibă în mod real atribuția obligațiilor de serviciu public, iar aceste obligații trebuie definite în mod clar.
 - ii. În al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent [...].
 - iii. În al treilea rând, compensația nu poate depăși necesarul pentru acoperirea integrală sau parțială a costurilor survenite în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu public, luând în considerare veniturile relevante și un profit rezonabil pentru executarea obligațiilor respective.
 - iv. În al patrulea rând, în cazul în care întreprinderea care îndeplinește obligațiile de serviciu public nu este selectată în urma unei proceduri de achiziții publice pentru selectarea unui ofertant în măsură să furnizeze serviciile respective la cel mai mic cost pentru comunitate, nivelul compensației necesare trebuie să fie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine gestionată și echipată corespunzător [...] le-ar fi suportat în îndeplinirea obligațiilor respective, luând în considerare veniturile relevante și un profit rezonabil pentru îndeplinirea obligațiilor.”
- (142) AES a publicat un set de orientări privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul compensației acordate pentru SIEG ⁽¹⁶⁰⁾. Condițiile Altmark sunt abordate în secțiunea 3 din aceste orientări.

5.4.2.2. Aplicarea condițiilor Altmark în cazul de față

- (143) În conformitate cu prima condiție, întreprinderea beneficiară trebuie să aibă atribuția de a îndeplini obligații de serviciu public clar definite.
- (144) Potrivit Curții de Justiție, scopul acestei condiții este de a asigura transparența și securitatea juridică. Pentru acest lucru este necesar să se stabilească dacă, în primul rând, întreprinderea beneficiară a fost însărcinată efectiv cu executarea unor obligații de serviciu public și, în al doilea rând, dacă aceste obligații sunt clar definite în dreptul național. Astfel, se impune reunirea unor criterii minime privind existența unuia sau mai multor acte de autoritate publică care să definească într-un mod suficient de precis natura, durata și întinderea obligațiilor de serviciu public care revin întreprinderii (întreprinderilor) însărcinate cu aceste obligații ⁽¹⁶¹⁾.
- (145) Conform aceluiași principiu, Curtea de Justiție a confirmat o hotărâre a Tribunalului prin care se constată că, în lipsa definirii clare a serviciului în cauză drept SIEG în dreptul național, prima condiție Altmark nu este îndeplinită. Această constatare nu poate fi repusă în discuție de existența unei disfuncționalități a pieței relevante și nici de argumentul potrivit căruia serviciul ar putea fi definit drept SIEG. Asemenea împrejurări nu sunt pertinente pentru a stabili dacă întreprinderilor în cauză le-au fost încredințate efectiv obligații de serviciu public printr-un act public și dacă aceste obligații au fost definite în mod clar în actul respectiv ⁽¹⁶²⁾.

⁽¹⁵⁹⁾ Hotărârea Altmark, citată la nota de subsol 26, punctele 87-93.

⁽¹⁶⁰⁾ JO L 161, 13.6.2013, p. 12 (anexa I) și Suplimentul SEE nr. 34, 13.6.2013, p. 1 (anexa I).

⁽¹⁶¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 20 decembrie 2017, Comunidad Autónoma del País Vasco și alții/Comisia, C-66/16 P, EU:C:2017:654, punctele 72-73.

⁽¹⁶²⁾ *Ibidem*, punctele 74-75.

- (146) În plus, rezultă din jurisprudența constantă că, pentru a se putea considera că s-a încredințat unei întreprinderi sarcina de a presta un SIEG, trebuie să fi existat un act de autoritate publică în acest sens ⁽¹⁶³⁾. Actele de încredințare a unor astfel de servicii pot îmbrăca forma unor contracte, cu condiția ca acestea să emane de la o autoritate publică și să fie obligatorii ⁽¹⁶⁴⁾. Totuși, simplul fapt că un serviciu face obiectul unui contract public nu este suficient pentru a presupune calitatea de SIEG fără nicio precizare suplimentară ⁽¹⁶⁵⁾.
- (147) Prin urmare, întrebarea relevantă nu este dacă municipalitatea ar fi putut încredința societăților din grupul BKK un SIEG care să cuprindă serviciile vizate, ci dacă a procedat efectiv astfel.
- (148) Punctul de plecare firesc pentru analizarea acestui aspect este faptul că nici autoritățile norvegiene, nici BKK Veilys nu au susținut că grupului BKK i s-a încredințat un SIEG.
- (149) Astfel cum reiese din secțiunile 3 și 4 de mai sus, autoritățile norvegiene nu au făcut nicio referire în observațiile lor la legea privind SIEG-urile. BKK Veilys s-a limitat să afirme că, în cazul în care furnizarea iluminatului stradal este un SIEG, atunci condițiile Altmark sunt îndeplinite. Acest lucru sugerează, în conformitate cu constatarea preliminară din decizia de inițiere a procedurii, că societățile din grupul BKK nu au avut și nu au de îndeplinit o obligație de serviciu public în ceea ce privește măsurile ⁽¹⁶⁶⁾.
- (150) Acest punct de vedere este susținut și de contractele prezentate de autoritățile norvegiene.
- (151) Astfel cum s-a explicat în secțiunea 3 de mai sus, contractul de vânzare din 1996 a fost caracterizat de vânzarea de către municipalitate și achiziționarea de către BKK DA a unei întreprinderi. Deși acordul includea prevederi referitoare la prestarea în viitor a unor servicii de iluminat stradal și conexe, documentația transmisă nu conține nicio indicație că municipalitatea, în sensul jurisprudenței, ar fi încredințat obligații de serviciu public societății BKK DA.
- (152) Același lucru este valabil și pentru contractele ulterioare încheiate cu societăți din grupul BKK. În ceea ce privește activitățile legate de lămpile stradale controlate de grupul BKK, acestea reflectă achiziționarea de către municipalitate a unor servicii de la un vânzător care controlează un factor de producție necesar, și nu încredințarea unor obligații de serviciu public. În ceea ce privește întreținerea și exploatarea lămpilor stradale deținute de municipalitate, acestea au fost achiziționate ca factori necesari pentru furnizarea de iluminat stradal de către municipalitate prin intermediul acestei infrastructuri. Ambele seturi de activități au fost incluse în contracte fără nicio prevedere, explicație sau indicație că societăților din grupul BKK li s-ar fi încredințat un SIEG.

5.4.2.3. Concluzie

- (153) Pe baza considerațiilor de mai sus, AES își menține constatarea preliminară din decizia de inițiere a procedurii. În ceea ce privește cele trei măsuri, societățile din grupul BKK nu au avut și nu au de îndeplinit nicio obligație de serviciu public. În consecință, nu se poate exclude existența unui avantaj pe baza condițiilor Altmark.

5.4.3. Principiul operatorului economic privat în economia de piață

5.4.3.1. Context

- (154) Se consideră că tranzacțiile economice efectuate de entitățile publice nu conferă un avantaj contrapărții și, prin urmare, nu constituie ajutor de stat, atunci când se aliniază condițiilor normale de piață. Această întrebare privind conformitatea cu piața este evaluată în baza principiul operatorului economic privat în economia de piață.

⁽¹⁶³⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 23 octombrie 1997, Comisia/Republica Franceză, C-159/94, EU:C:1997:501, punctul 65.

⁽¹⁶⁴⁾ Hotărârea Tribunalului din 7 noiembrie 2012, Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI)/Comisia, T-137/10, EU:T:2012:584, punctul 109.

⁽¹⁶⁵⁾ Hotărârea Tribunalului din 26 noiembrie 2015, Spania/Comisia, T-461/13, EU:T:2015:891, punctul 71. Hotărârea a fost confirmată în recurs prin Hotărârea Curții de Justiție din 20 decembrie 2017, Spania/Comisia, C-81/16 P, EU:C:2017:1003. A se vedea în special punctul 49 din hotărârea Curții de Justiție.

⁽¹⁶⁶⁾ Punctul 33 din decizia de inițiere a procedurii.

- (155) Atunci când se evaluează o dispoziție în raport cu principiul respectiv, elementul decisiv este dacă entitatea publică a acționat sau nu la fel ca un operator în economia de piață aflat într-o situație similară ⁽¹⁶⁷⁾. În consecință, se iau în considerare doar beneficiile și obligațiile avute în calitate de operator economic, și nu în calitate de autoritate publică ⁽¹⁶⁸⁾.
- (156) Pentru a răspunde la întrebarea dacă o tranzacție implică ajutor de stat, trebuie analizată situația existentă la momentul la care a fost hotărâtă tranzacția ⁽¹⁶⁹⁾. Prin urmare, ceea ce constituie o remunerație normală rezultă din factorii pe care i-ar fi luat în considerare, la stabilirea remunerației, o întreprindere care acționează în condiții normale de piață ⁽¹⁷⁰⁾.
- (157) AES trebuie să efectueze o evaluare economică complexă atunci când aplică principiul operatorului economic privat în economia de piață ⁽¹⁷¹⁾. Această evaluare trebuie efectuată pe baza dovezilor obiective și verificabile disponibile ⁽¹⁷²⁾.
- (158) În conformitate cu ceea ce se susține în plângere, AES va evalua în continuare dacă grupul BKK a primit o compensație peste ratele pieței pentru întreținere și exploatare [măsura (a)]. Ulterior, AES va evalua dacă finanțarea celor 12 000 de dispozitive cu LED [măsura (b)] i-a conferit vreun avantaj.
- (159) În cele din urmă, AES va analiza rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)]. În cadrul acestei evaluări, AES va examina, în primul rând, dacă rambursarea costurilor de investiție corespunde practicii normale a pieței. În al doilea rând, AES va evalua dacă grupul BKK a primit pentru costurile respective o compensație mai mare decât ratele de pe piață.

5.4.4. **Măsura (a) – exploatare și întreținere**

5.4.4.1. **Compensația plătită pentru infrastructura deținută de BKK**

- (160) În cursul procedurii oficiale de investigare, AES a primit informații suplimentare cu privire la vânzarea de către municipalitate a unității Bergen Lysverker.
- (161) Astfel cum se menționează în secțiunea 3.1.2, în 1996 municipalitatea a vândut unitatea municipală Bergen Lysverker, inclusiv activele și operațiunile sale, către BKK DA. Deși BKK DA a achiziționat Bergen Lysverker în urma unei licitații, vânzarea a reprezentat și un transfer intern al unei filiale. La momentul respectiv, BKK DA era controlată în întregime de municipalitate.
- (162) În secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996 a fost prevăzut un mecanism de reglementare a compensației pentru furnizarea viitoare de iluminat stradal prin intermediul infrastructurii achiziționate de BKK DA. Astfel cum rezultă din informațiile prezentate în secțiunile 3.1.2 și 4.1.1, autoritățile norvegiene și BKK Veilys sunt de acord că au fost și sunt în continuare obligate să respecte această dispoziție atunci când stabilesc compensația.
- (163) Astfel cum s-a menționat deja, pentru a răspunde la întrebarea dacă o tranzacție implică ajutor de stat, trebuie analizată situația existentă la momentul la care a fost hotărâtă tranzacția ⁽¹⁷³⁾. Astfel, dacă mecanismul de compensare din contractul de vânzare din 1996 a fost stabilit într-un mod care, la momentul încheierii contractului, limita viitoarele niveluri de compensare la ratele pieței, atunci compensația calculată ulterior în conformitate cu acest mecanism nu conferă niciun avantaj ⁽¹⁷⁴⁾.

⁽¹⁶⁷⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79, punctul 76; Hotărârea Curții de Justiție din 21 martie 1991, Italia/Comisia, C-305/89, ECLI:EU:C:1991:142, punctul 19; Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia, cauzele conexe T-228/99 și T-233/99, EU:T:2003:57, punctul 208.

⁽¹⁶⁸⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79, punctul 77; Hotărârea Curții de Justiție din 5 iunie 2012, Comisia Europeană/Électricité de France (EDF), C-124/10 P, EU:C:2012:318, punctele 79, 80 și 81.

⁽¹⁶⁹⁾ Hotărârea Westdeutsche Landesbank Girozentrale, citată la nota de subsol 167, punctele 245-246.

⁽¹⁷⁰⁾ Hotărârea Syndicat français de l'Express international (SFEI), citată la nota de subsol 156, punctele 60-61.

⁽¹⁷¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 2 septembrie 2010, Comisia/Scott SA, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punctul 68. A se vedea și Hotărârea Tribunalului din 27 aprilie 2022, Petra Flašker/Comisia, T-392/20, EU:T:2022:245, punctul 42.

⁽¹⁷²⁾ Hotărârea Électricité de France (EDF), citată la nota de subsol 168, punctul 102.

⁽¹⁷³⁾ Hotărârea Westdeutsche Landesbank Girozentrale, citată la nota de subsol 167, punctele 245 și 246.

⁽¹⁷⁴⁾ A se vedea, în ceea ce privește contractele cu opțiuni, punctul 57 din Hotărârea Asker Brygge, citată la nota de subsol 157, cu trimiteri suplimentare la jurisprudență.

- (164) Prin urmare, trebuie să se evalueze, în primul rând, dacă mecanismul de compensare a fost conceput astfel încât remunerația viitoare să fie limitată la ratele pieței. În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, trebuie să se analizeze, în al doilea rând, dacă mecanismul a fost respectat.
- (165) Într-o cauză referitoare la conformitatea cu condițiile de piață a remunerației plătite pentru asistența acordată de Poșta Franceză, *La Poste*, filialei sale SFMI -*Chronopost* („Chronopost”), Curtea de Justiție a subliniat că serviciile furnizate filialei Chronopost erau legate în mod inseparabil de rețeaua poștală unică administrată de La Poste. Întrucât nu era concepută din rațiuni comerciale, această rețea nu ar fi fost înființată de o întreprindere privată în lipsa intervenției statului ⁽¹⁷⁵⁾.
- (166) Curtea de Justiție a constatat că, în această situație, costurile suportate de La Poste pentru prestarea serviciilor în cauză pot constitui elemente obiective și verificabile pe baza cărora să fie evaluată conformitatea remunerației cu condițiile de pe piață. Prezența unui avantaj putea fi exclusă dacă, pe de o parte, prețul practicat acoperea în mod corespunzător costurile variabile suplimentare suportate pentru prestarea serviciilor, o contribuție adecvată la costurile fixe și o rentabilitate adecvată a investiției de capital și, pe de altă parte, dacă nimic nu sugera că aceste elemente ar fi fost estimate eronat sau stabilite în mod arbitrar ⁽¹⁷⁶⁾.
- (167) Cazul de față se referă, de asemenea, la servicii legate în mod indisolubil de o rețea unică care nu a fost construită din rațiuni comerciale și care nu ar fi fost creată de o întreprindere privată în lipsa intervenției statului. În plus, BKK DA era într-adevăr deținută integral de municipalitate la momentul încheierii contractului de vânzare.
- (168) În baza acestui fapt, AES consideră că situația existentă la momentul stabilirii mecanismului de compensare din contractul de vânzare din 1996 este comparabilă cu cea evaluată de Curtea de Justiție în cauza Chronopost. În consecință, în măsura în care mecanismul de compensare îndeplinește prevederile din cauza Chronopost, AES consideră că acesta este în conformitate cu condițiile pieței.
- (169) Secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996 implică, astfel cum se menționează în secțiunea 3.1.2, că valoarea compensației ar trebui să acopere costurile operaționale ale BKK plus o rentabilitate reglementată a capitalului angajat. Prin urmare, în ceea ce privește elementul referitor la întreținere și exploatare, acest mecanism permite doar acoperirea costurilor. În plus, AES nu a primit nicio informație care să indice că eventualele costuri stabilite în mod eronat sau arbitrar, de exemplu ca urmare a unui nivel de eficiență scăzut în mod artificial sau a unei alocări necorespunzătoare a costurilor indirecte, ar fi eligibile pentru compensare. În baza acestui fapt, AES constată că elementul referitor la întreținere și exploatare din cadrul mecanismului de compensare este în conformitate cu cele stipulate în cauza Chronopost.
- (170) În ceea ce privește a doua întrebare, referitoare la respectarea mecanismului de compensare prevăzut în contractul de vânzare din 1996, un operator privat rațional ar fi investit resurse suficiente pentru a asigura conformitatea, având în vedere sumele implicate. Acest lucru ar presupune controale ale bazei pe care au fost stabilite prețurile prezentate de grupul BKK, inclusiv ale modului în care au fost determinate costurile directe și indirecte. În plus, AES este convinsă că un cumpărător privat ar fi inițiat acțiuni în justiție dacă s-ar fi confruntat cu un furnizor care nu dorește să demonstreze că prețurile sale respectă mecanismul de compensare convenit.
- (171) Astfel cum s-a descris în secțiunea 3.3, municipalitatea a avut semne de întrebare cu privire la prețurile practicate de grupul BKK pe care le-a considerat ridicate. Municipalitatea a recunoscut, de asemenea, că nu poate exclude posibilitatea ca nivelurile compensației să reprezinte o supracompensare și nici faptul că lipsa documentației privind baza prețurilor practicate este problematică. În plus, municipalitatea a exprimat aceste îngrijorări pe parcursul perioadei vizate de procedura oficială de investigare.
- (172) În ceea ce privește informațiile transmise de BKK Veilys, astfel cum au fost prezentate în secțiunea 4.1.3, acestea nu conțin detalii privind baza prețurilor practicate. Mai precis, informațiile nu stabilesc costurile directe și indirecte asociate activităților legate de exploatare și întreținere, nici modul în care au fost stabilite acestea. În ceea ce privește costurile indirecte, nu există informații cu privire la mecanismul de alocare existent, nici o justificare a adecvării acestuia. Această lipsă de specificitate sugerează că mecanismul de compensare prevăzut în contractul de vânzare din 1996 nu a fost respectat.

⁽¹⁷⁵⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 3 iulie 2003, Chronopost/Ufex și alții, cauzele conexe C-83/01 P, C-93/01 P și C-94/01 P, EU:C:2003:388, punctele 36-37.

⁽¹⁷⁶⁾ *Ibidem*, punctele 38-40.

- (173) În ceea ce privește cifrele obținute din KOSTRA, menționate în considerentul (69), acestea prezintă costurile totale ale fiecărei municipalități pe corp de iluminat pe an, inclusiv energia electrică. Cifrele arată că, în perioada 2015-2019, municipalitatea Bergen a înregistrat cele mai mari costuri dintre cele zece municipalități mai mari reprezentate.
- (174) Diferențele de costuri dintre municipalități pot rezulta din mai mulți factori, astfel cum se explică în considerentele (67)-(68) și (94) de mai sus. Totuși, nici autoritățile norvegiene, nici BKK Veilys nu au furnizat informații care să demonstreze că nivelurile costurilor din KOSTRA sunt justificate. BKK Veilys s-a limitat să afirme că există anumite elemente care afectează costurile din Bergen, fără a documenta suplimentar acest lucru.
- (175) În consecință, AES constată că cifrele furnizate de KOSTRA sugerează o supracompensare a grupului BKK. Totuși, cifrele nu sunt suficient de detaliate pentru a stabili în ce măsură supracompensarea se referă la întreținere și exploatare [măsura (a)] sau la costul de investiție [măsura (c)].
- (176) Având în vedere cele de mai sus, toate informațiile prezentate indică faptul că, cel mai probabil, compensația a depășit nivelul corespunzător mecanismului prevăzut în contractul de vânzare din 1996. Acest lucru reflectă faptul că municipalitatea nu a luat măsurile necesare pentru a asigura respectarea mecanismului respectiv. Ca atare, municipalitatea nu a acționat la fel ca un cumpărător privat.

5.4.4.2. Compensația pentru infrastructura deținută de municipalitate

- (177) Astfel cum s-a descris în secțiunile 3.1.3, 3.1.4 și 3.1.5, municipalitatea a deținut și deține în continuare o serie de lămpi stradale aflate de-a lungul drumurilor sale municipale. În plus, astfel cum se menționează în secțiunea 3.1.4, întreținerea și exploatarea acestei infrastructuri deținute de municipalitate s-a realizat, începând cu 1 aprilie 2020, în baza unui contract care a făcut obiectul unei proceduri de ofertare organizate de municipalitate.
- (178) Astfel cum reiese din invitația sa de participare la licitație pentru acest contract, municipalitatea era liberă să achiziționeze servicii de întreținere și exploatare a infrastructurii deținute de municipalitate de la orice furnizor interesat și nu era obligată să respecte niciun mecanism de compensare predefinit. Prin urmare, AES va evalua separat compensația plătită pentru aceste activități.
- (179) Informațiile prezentate în secțiunea 3.1.4 indică faptul că atribuirea contractului care a făcut obiectul procedurii de ofertare a urmat o procedură competitivă, transparentă, nediscriminatorie și necondiționată, în conformitate cu legislația privind achizițiile publice din SEE. Decizia de atribuire s-a bazat pe criteriul celui mai scăzut preț și nimic nu indică faptul că rata predominantă de pe piață ar fi fost mai mică decât cea contractată. În baza acestui fapt, AES constată că compensația plătită pentru întreținere și exploatare în baza contractului care a făcut obiectul procedurii de ofertare nu a conferit un avantaj grupului BKK ⁽¹⁷⁷⁾.
- (180) În ceea ce privește compensarea activităților desfășurate înainte de 1 aprilie 2020, AES observă că, deși a perceput nivelul prețurilor ca fiind ridicat, municipalitatea nu a verificat dacă serviciile puteau fi achiziționate la costuri mai mici de la un alt furnizor. În schimb, aceasta a acceptat că s-a aplicat același preț pe lampă stradală ca în cazul infrastructurii controlate de grupul BKK. În consecință, AES observă că municipalitatea nu a acționat în modul în care ar fi procedat un cumpărător privat.
- (181) În ceea ce privește nivelul compensației pe lampă stradală, acesta a fost, după cum s-a menționat, același ca în cazul lămpilor stradale controlate de grupul BKK. Astfel cum s-a observat în considerentul (176), ansamblul informațiilor prezentate indică faptul că nivelul compensației a depășit nivelul permis de mecanismul bazat pe costuri prevăzut în contractul de vânzare din 1996. Acest lucru sugerează, de asemenea, că municipalitatea a plătit mai mult decât ar fi plătit dacă ar fi achiziționat serviciile de pe piața liberă.
- (182) Niciun element din informațiile prezentate nu indică contrariul. Astfel cum s-a arătat în considerentele (173)-(175), cifrele obținute din KOSTRA sunt cu adevărat un indiciu al supracompensării grupului BKK. Totuși, cifrele nu sunt suficient de detaliate pentru a stabili în ce măsură supracompensarea se referă la întreținere și exploatare [măsura (a)] sau la costul de investiție [măsura (c)].

⁽¹⁷⁷⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79, punctele 89-96.

- (183) AES a analizat mai amănunțit rezultatul licitației pentru serviciile prestate începând cu 1 aprilie 2020. Contractul încheiat includea însă, astfel cum s-a menționat în considerentul (48), și cele 12 000 de dispozitive cu LED instalate pe rețeaua deținută de BKK. Prin urmare, clauzele agreeate în contractul care a făcut obiectul procedurii de ofertare nu constituie un element de comparație pertinent cu privire la prețurile practicate anterior pentru lămpile stradale deținute de municipalitate.
- (184) În consecință, AES trebuie să ajungă la o concluzie pe baza celorlalte informații disponibile. Astfel cum s-a menționat în considerentele (180)-(182), ansamblul acestor informații indică faptul că grupul BKK a fost supracompensat și în ceea ce privește acele lămpi stradale care sunt deținute de municipalitate.

5.4.4.3. Concluzie

- (185) Pe baza evaluării de mai sus, AES concluzionează că grupul BKK a fost supracompensat pentru întreținerea și exploatarea lămpilor stradale aflate de-a lungul drumurilor municipale din Bergen. În ceea ce privește lămpile stradale deținute de grupul BKK, această supracompensare continuă până în prezent. În ceea ce privește lămpile stradale deținute de municipalitate, supracompensarea se limitează la activitățile desfășurate până la 1 aprilie 2020.
- (186) Deși pe baza informațiilor transmise s-a stabilit că a fost acordat un avantaj, AES nu este în măsură să stabilească valoarea acestuia. Acest lucru se reflectă în ordinul de recuperare prezentat în secțiunea 10 de mai jos.

5.4.5. Măsura (b) – finanțarea celor 12 000 de dispozitive cu LED

- (187) Astfel cum rezultă din informațiile prezentate în secțiunile 3.4 și 4.1.4 de mai sus, dispozitivele cu LED au fost achiziționate de municipalitate de la un furnizor extern. Proprietatea asupra acestora nu a fost și nu va fi transferată grupului BKK. În consecință, nu a fost conferit niciun avantaj prin faptul că municipalitatea nu și-a păstrat dreptul de proprietate asupra dispozitivelor cu LED.
- (188) Autoritățile norvegiene și BKK Veilys au clarificat, de asemenea, faptul că achiziționarea dispozitivelor cu LED a reprezentat o modernizare extraordinară, pe care BKK Veilys nu era obligată să o realizeze. În baza acestui fapt, se poate concluziona că nu a fost conferit niciun avantaj prin faptul că municipalitatea a scutit BKK Veilys de taxele pe care ar fi trebuit să le achite în conformitate cu clauzele din contract(e).
- (189) În ceea ce privește exploatarea și întreținerea dispozitivelor cu LED, aceste sarcini au fost incluse în contractul de servicii separat care a făcut obiectul procedurii de ofertare. Din motivele expuse în considerentul (179), compensația prevăzută în acest contract nu a conferit un avantaj grupului BKK.
- (190) Pe baza celor de mai sus, AES constată că finanțarea celor 12 000 de dispozitive cu LED [măsura (b)] nu a conferit în sine un avantaj societăților din cadrul grupului BKK. Totuși, din motivele prezentate în considerentele (191) și (192) de mai jos, AES subliniază că este necesar să se țină seama de instalarea dispozitivelor cu LED atunci când se stabilește nivelul supracompensării acordate prin măsurile (a) și (c).
- (191) În măsura în care instalarea acestora a redus costurile de exploatare și întreținere, fără ca acest lucru să conducă la diminuarea compensației în conformitate cu mecanismul bazat pe costuri prevăzut în contractul de vânzare din 1996, aceasta ar echivala cu o supracompensare în cadrul măsurii (a). În acest sens, AES observă că, deși contractul care a făcut obiectul procedurii de ofertare cuprinde exploatarea și întreținerea dispozitivelor cu LED, se pare că grupul BKK primește în continuare compensații, în temeiul contractului descris în considerentul (45), pentru întreținerea și exploatarea infrastructurii pe care sunt instalate aceste dispozitive. În plus, se pare că nivelul compensației a rămas același ca în perioada în care contractul avea ca obiect și acele dispozitive care au fost înlocuite cu dispozitivele cu LED ⁽¹⁷⁸⁾.

⁽¹⁷⁸⁾ În scrisoarea din 12 aprilie 2021, înregistrată ca documentul nr. 1194249, autoritățile norvegiene au declarat la pagina 11 că „(t) ermenele și condițiile contractului de exploatare și întreținere încheiat între Municipalitatea Bergen și Veilys AS nu [...] s-au modificat ca urmare a instalării dispozitivelor cu LED.”

- (192) În ceea ce privește măsura (c), este necesar să se țină seama de faptul că dispozitivele cu LED sunt deținute de municipalitate atunci când se stabilește nivelul corect al compensației conform reglementării privind rentabilitatea prevăzută în contractul de vânzare din 1996. Având în vedere că sunt deținute de municipalitate, dispozitivele cu LED nu pot fi incluse în baza de capital care face obiectul compensației. În plus, din această bază de capital ar fi trebuit eliminată orice valoare reziduală a dispozitivelor care au fost înlocuite cu dispozitive cu LED.

5.4.6. *Măsura (c) – rambursarea costurilor de investiții*

5.4.6.1. **Introducere**

- (193) Astfel cum s-a explicat în secțiunea 3.1.2, rambursarea costurilor de investiții este al doilea element al mecanismului stabilit în contractul de vânzare din 1996. Astfel cum s-a detaliat în secțiunea 3.5, costul de investiție aferent infrastructurii este unul dintre elementele de cost încorporate în furnizarea iluminatului stradal. Astfel, dacă ar fi deținut ea însăși infrastructura, municipalitatea ar fi suportat în mod direct costurile investiției respective. În schimb, atunci când pentru realizarea iluminatului stradal se recurge la o infrastructură deținută de o altă entitate juridică, costurile investiției sunt suportate de entitatea respectivă. Pe baza acestor noi informații, AES consideră că rambursarea costurilor de investiții suportate de proprietarul infrastructurii corespunde practicii normale.
- (194) În conformitate cu mecanismul prevăzut în contractul de vânzare din 1996, grupul BKK are dreptul la un cost de investiție pentru capitalul angajat egal cu rata de rentabilitate stabilită de NVE pentru infrastructura reglementată a rețelei electrice. La fel ca în cazul compensației pentru întreținerea și exploatarea lămpilor stradale deținute de BKK, AES constată că, dacă acest element al mecanismului de compensare a fost conceput într-un mod care, la momentul încheierii contractului de vânzare, limita remunerația viitoare la ratele pieței, atunci rambursarea calculată ulterior în conformitate cu aceasta nu conferă niciun avantaj ⁽¹⁷⁹⁾.
- (195) Potrivit Hotărârii Chronopost, astfel cum a fost prezentată în considerentul (166), criteriul de apreciere a costului de investiție este întrebarea dacă randamentul depășește o rentabilitate adecvată a capitalului investit. Prin urmare, prima întrebare la care trebuie să se răspundă este dacă reglementarea prevăzută în contractul de vânzare din 1996 permite obținerea unei rentabilități adecvate, dar nu excesive. În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se examineze, în al doilea rând, dacă nivelul rambursării a respectat această limitare.
- (196) În contractul de vânzare din 1996, reglementarea rentabilității capitalului este compusă din două elemente: (i) o rată a dobânzii; și (ii) o bază de capital la care să se aplice rata. Suma rezultată reprezintă costul de oportunitate al investiției și acoperă atât costul finanțării prin capitaluri proprii, cât și costul datoriilor.
- (197) Ca introducere, AES observă că noțiunea de cost de oportunitate al investiției este în general acceptată și corespunde criteriului privind rentabilitatea adecvată a capitalului investit. Prin urmare, AES va proceda la evaluarea celor două elemente ale reglementării (rata dobânzii și baza de capital).

5.4.6.2. **Rata dobânzii**

- (198) Astfel cum s-a menționat în secțiunea 3.1.1, rețelele de energie electrică sunt monopoluri naturale și fac obiectul unor reglementări sectoriale în Norvegia. În conformitate cu acest regim, NVE își stabilește rata de referință astfel încât să permită proprietarilor de infrastructură să obțină o rentabilitate rezonabilă a investițiilor ⁽¹⁸⁰⁾.

⁽¹⁷⁹⁾ A se vedea considerentul (163) de mai sus, cu trimiteri la jurisprudență.

⁽¹⁸⁰⁾ Fișa informativă NVE nr. 3/2021, actualizată ultima dată la 14 decembrie 2021. La momentul adoptării prezentei decizii, fișa informativă era disponibilă la următorul link: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/968a7fea-1dde-4094-836a-6ad8ef9aef7c/202119109/3425690>

- (199) NVE estimează rata pe o bază anuală, utilizând metodologia costului mediu ponderat al capitalului (*Weighted Average Cost of Capital* – WACC). Parametrii de intrare pentru estimarea WACC realizată de NVE cuprind mai mulți factori legați de piață care sunt specifici industriei rețelelor de energie electrică. Dintre aceștia, merită menționați coeficientul beta al capitalului propriu, primele de credit pentru industrie și structura optimă a capitalului. Rata de referință s-a situat în intervalul 5-7 % în ultimul deceniu ⁽¹⁸¹⁾.
- (200) Potrivit NVE, operațiunile rețelei electrice sunt caracterizate de venituri stabile și previzibile și, în general, se consideră că au risc scăzut. Prin urmare, parametrul WACC privind coeficientul beta al capitalului propriu este estimat utilizând societăți cotate la bursă cu fluxuri de venituri reglementate, cum ar fi diverși furnizori de rețele de utilități ⁽¹⁸²⁾.
- (201) Conceptul de cost de oportunitate al investiției corespunde, după cum s-a precizat mai sus, criteriului potrivit căruia prețul perceput ar trebui să permită o rentabilitate adecvată a capitalului investit. În plus, acest concept din cadrul WACC este o metodă standard de estimare a acestor costuri.
- (202) Totuși, metodologia WACC adecvată pentru serviciile evaluate în cazul de față ar trebui să reflecte costul de oportunitate al investițiilor în infrastructura de iluminat stradal. Prin urmare, metodologia WACC adecvată ar trebui să reflecte riscul pe care îl implică această activitate.
- (203) La fel ca rețelele electrice, infrastructura de iluminat stradal vizată constituie un monopol natural deosebit de longeviv. Având în vedere cererea consistentă de iluminat stradal din partea municipalității, riscul de fluctuație a veniturilor este scăzut. În plus, având în vedere că municipalitatea plătește pentru energia electrică, se poate preconiza că și costurile vor fi stabile.
- (204) Acești factori arată că utilizarea ratei de referință NVE a reprezentat un indicator adecvat al rentabilității pieței necesare pentru operațiunile aferente infrastructurii de iluminat stradal. AES nu a primit nicio informație care să indice contrariul.
- (205) În baza acestui fapt, AES consideră că dispoziția privind utilizarea ratei de referință NVE a corespuns unui nivel adecvat de rentabilitate și, prin urmare, a fost conformă cu Hotărârea Chronopost. Totuși, astfel cum reiese din evaluarea de mai jos referitoare la baza de capital, informațiile prezentate nu demonstrează modul în care a fost calculată în practică suma de rambursat.

5.4.6.3. Baza de capital

- (206) Contractul de vânzare din 1996 nu specifică metodologia care trebuie aplicată pentru stabilirea capitalului angajat care constituie baza de capital. Totuși, nimic din modul în care a fost redactat nu indică faptul că grupul BKK ar avea dreptul la un nivel excesiv de rentabilitate sub forma unor rente de monopol. Dimpotrivă, mecanismele de tip cost plus, cum este cel inclus în contractul de vânzare, se utilizează în mod obișnuit în sectoarele reglementate pentru a se asigura un nivel de rambursare adecvat. În baza acestui fapt, AES consideră că dispoziția conform căreia rata de referință NVE se aplică capitalului angajat implică faptul că baza de capital se stabilește în mod corespunzător, asigurând un nivel adecvat de rentabilitate. Prin urmare, și acest element este conform cu Hotărârea Chronopost.
- (207) Pe de altă parte, în ceea ce privește modul în care a fost aplicat mecanismul, informațiile prezentate nu demonstrează modul în care a fost calculat costul de investiție eligibil. Autoritățile norvegiene nu au fost în măsură să furnizeze detalii și consideră că lipsa unor conturi separate a îngreunat controlul din partea lor. BKK Veilys s-a limitat menționeze la modul general capitalul care ar putea fi implicat în construirea unei infrastructuri similare. La fel ca în cazul compensației pentru exploatare și întreținere, această lipsă de precizie indică, în sine, nerespectarea contractului de vânzare din 1996.
- (208) În plus, ar trebui să se țină seama de utilizarea ratei de referință stabilite de NVE. Întrucât rata de referință NVE este o rată nominală a dobânzii care încorporează deja inflația generală, aplicarea acesteia la o bază de capital stabilită printr-o abordare bazată pe costurile de înlocuire ar însemna o dublă compensare a inflației generale ⁽¹⁸³⁾. În conformitate cu reglementarea NVE, pe care mecanismul de rambursare o reflectă în mod evident, rata de referință a NVE se aplică, în mod corespunzător, la valoarea contabilă a activelor rețelei electrice utilizate în scopuri productive, și anume la valoarea lor istorică minus deprecierea ⁽¹⁸⁴⁾.

⁽¹⁸¹⁾ Fișa informativă NVE nr. 8/2021, actualizată ultima dată la 14 decembrie 2021. La momentul adoptării prezentei decizii, fișa informativă era disponibilă la următorul link: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/6c8f4e29-3c0e-418c-a1b4-3d366df1bd71/202119109/3425693>

⁽¹⁸²⁾ *Ibidem*.

⁽¹⁸³⁾ Fișa informativă nr. 8/2021 a NVE, citată la nota de subsol 181 de mai sus.

⁽¹⁸⁴⁾ Fișa informativă nr. 3/2021 a NVE, citată la nota de subsol 180 de mai sus.

- (209) În acest sens, AES a luat act de dezacordul dintre municipalitate și grupul BKK. Astfel cum s-a arătat în secțiunea 3.5, se pare că, deși municipalitatea a susținut utilizarea valorii contabile pentru stabilirea bazei de capital, grupul BKK a pledat în favoarea utilizării costului de înlocuire a activelor. În plus, se pare că acest dezacord a existat pe parcursul întregii perioade vizate, existând prin urmare posibilitatea ca baza de capital să fi fost stabilită într-un mod care nu corespunde reglementării privind rentabilitatea adecvată cuprinsă în mecanismul de compensare prevăzut în contractul de vânzare din 1996.
- (210) În sfârșit, cifrele furnizate de KOSTRA, astfel cum sunt prezentate în considerentul (69), arată că, în perioada 2015-2019, municipalitatea Bergen a înregistrat cele mai mari costuri pentru iluminatul stradal dintre cele zece municipalități mai mari reprezentate. Deși cifrele nu sunt suficient de detaliate pentru a concluziona în ce măsură costurile înregistrate se referă la întreținere și exploatare [măsura (a)] sau la costul de investiție [măsura (c)], acesta este un indiciu că grupul BKK a fost compensat peste un nivel adecvat de rentabilitate.
- (211) Prin urmare, ansamblul informațiilor prezentate arată că, cel mai probabil, rambursarea a depășit nivelul adecvat de rentabilitate permis de contractul de vânzare din 1996. La fel ca în cazul compensației pentru întreținere și exploatare [măsura (a)], aceasta reflectă faptul că municipalitatea nu a luat măsurile necesare pentru a asigura respectarea mecanismului de rambursare. Ca atare, municipalitatea nu a acționat la fel ca un cumpărător privat.

5.4.6.4. Concluzie

- (212) Pe baza evaluării de mai sus, AES concluzionează că grupul BKK a fost supracompensat pentru costul de investiție aferent lămpilor stradale pe care le deține de-a lungul drumurilor municipale din Bergen.
- (213) Deși pe baza informațiilor transmise s-a stabilit că a fost acordat un avantaj, AES nu este în măsură să stabilească valoarea acestuia. Acest lucru se reflectă în ordinul de recuperare prezentat în secțiunea 10 de mai jos.

5.5. SELECTIVITATE

- (214) Pentru a constitui ajutor de stat în temeiul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, măsurile trebuie să fie selective prin favorizarea „anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri”.
- (215) Măsurile se referă la societățile din grupul BKK. Prin urmare, acestea au caracter selectiv.

5.6. EFECTUL ASUPRA SCHIMBURILOR COMERCIALE ȘI ASUPRA CONCURENȚEI

5.6.1. Testul juridic

- (216) Un avantaj conferit unei întreprinderi constituie ajutor de stat în temeiul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE doar în cazul în care „denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri” și doar în măsura în care acesta „afectează comerțul” dintre statele SEE. Pentru ca aceste criterii să fie îndeplinite, nu este necesar să se stabilească faptul că concurența este denaturată efectiv și nici că ajutorul are o incidență reală asupra schimburilor comerciale dintre statele SEE. Este suficient să se examineze dacă ajutorul este susceptibil să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale ⁽¹⁸⁵⁾.
- (217) În ceea ce privește condiția referitoare la denaturarea concurenței, în Orientările privind noțiunea de ajutor de stat se menționează că o astfel de denaturare poate fi exclusă numai în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții cumulative. Condițiile sunt următoarele: (a) ca serviciul să facă obiectul unui monopol legal stabilit în conformitate cu dreptul SEE; (b) ca monopolul legal să nu excludă doar concurența de pe piață, ci și pentru piață; (c) ca serviciul să nu fie în concurență cu alte servicii; și (d) ca, în cazul în care furnizorul de servicii desfășoară activități pe o altă piață care este deschisă concurenței, subvențiile încrucișate să poată fi excluse ⁽¹⁸⁶⁾.

⁽¹⁸⁵⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 29 iulie 2019, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA, C-659/17, EU:C:2019:633, punctul 29 și jurisprudența citată.

⁽¹⁸⁶⁾ Orientările privind noțiunea de ajutor de stat citate la nota de subsol 79, punctul 188.

- (218) În jurisprudența recentă, Curtea de Justiție a făcut trimitere la punctul echivalent din Comunicarea corespunzătoare a Comisiei Europene privind noțiunea de ajutor de stat ⁽¹⁸⁷⁾. În ceea ce privește condiția (b), Curtea a subliniat că nu este suficient ca serviciul să facă obiectul unui monopol legal stabilit în conformitate cu dreptul SEE. Trebuie și ca monopolul legal să excludă orice concurență posibilă pentru a deveni furnizorul exclusiv al serviciului în cauză ⁽¹⁸⁸⁾.
- (219) În ceea ce privește condiția referitoare la un efect asupra comerțului, un astfel de efect este prezent atunci când ajutorul consolidează poziția unei întreprinderi concurente în cadrul schimburilor comerciale dintre statele SEE. Nu este însă necesar ca beneficiarul să fie implicat în astfel de schimburi comerciale. În cazul în care un stat SEE acordă ajutor unei întreprinderi, activitatea sa internă poate fi menținută sau intensificată astfel încât să se reducă posibilitățile întreprinderilor stabilite în alte state SEE de a pătrunde pe piață. În consecință, caracterul local sau regional al serviciilor nu este suficient pentru a exclude posibilitatea ca ajutorul să afecteze schimburile comerciale dintre statele SEE ⁽¹⁸⁹⁾.

5.6.2. *Aplicarea testului juridic în cazul de față*

- (220) Nici autoritățile norvegiene, nici BKK Veilys nu au susținut că activitățile compensate ar fi avut loc în cadrul unui monopol legal stabilit în conformitate cu dreptul SEE. În consecință, pe baza condițiilor cumulative din Orientările privind noțiunea de ajutor de stat, reiterate în considerentul (217) de mai sus, nu se poate exclude o denaturare a concurenței.
- (221) De asemenea, printre activitățile compensate se numără exploatarea și întreținerea lămpilor stradale. Atunci când a organizat un concurs pentru serviciile respective, municipalitatea a primit oferte din partea a multe întreprinderi diferite. De asemenea, KOFA a tratat mai multe cauze referitoare la contracte cu același obiect care au făcut sau ar fi trebuit să facă obiectul unor licitații la nivelul SEE publicate în baza de date TED ⁽¹⁹⁰⁾. În consecință, AES constată că în Norvegia există piețe consacrate pentru serviciile legate de exploatarea și întreținerea lămpilor stradale. În plus, pe aceste piețe există contracte care pot prezenta un interes la nivelul SEE.
- (222) Astfel cum s-a arătat în considerentul (54), societățile din grupul BKK sunt, în plus, active pe o serie de alte piețe. Cu toate acestea, autoritățile norvegiene nu sunt în măsură să excludă posibilitatea unor subvenții încrucișate cu celelalte activități economice.
- (223) Având în vedere cele de mai sus, AES este convinsă că avantajele acordate grupului BKK sunt susceptibile să denatureze concurența, permițându-i să își mențină sau să își consolideze prezența pe piață.
- (224) În plus, având în vedere că autoritățile locale din Norvegia încheie în mod regulat contracte de întreținere și exploatare a lămpilor stradale prin licitații la nivelul SEE, este realist ca întreprinderile stabilite în alte state SEE să aibă în vedere creșterea prezenței lor pe piața din Norvegia în ceea ce privește astfel de activități. Avantajele acordate grupului BKK îi pot permite însă acestuia să își mențină sau să își extindă activitățile în dauna acestor competitori. În măsura în care au avut loc subvenții încrucișate, același lucru este probabil valabil și pentru activitățile economice de pe alte piețe deschise concurenței.
- (225) În baza acestui fapt, AES constată că și supracompensarea este susceptibilă să afecteze schimburile comerciale.

⁽¹⁸⁷⁾ Comunicarea Comisiei Europene privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din TFUE, JO C 262, 19.7.2016, p. 1.

⁽¹⁸⁸⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, Arriva Italia Srl și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, C-385/18, EU:C:2019:1121, punctele 57-58.

⁽¹⁸⁹⁾ Hotărârea INPS, citată la nota de subsol 185, punctele 30-31 și jurisprudența citată.

⁽¹⁹⁰⁾ Cauzele 2021/1439, 2021/367 și 2015/71, citate la nota de subsol 148.

5.6.3. Concluzie

- (226) Având în vedere considerațiile de mai sus, AES concluzionează că supracompensarea este susceptibilă să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale.

5.7. CONCLUZIE PRIVIND PREZENȚA AJUTORULUI DE STAT

- (227) Astfel cum rezultă din considerațiile de mai sus, AES concluzionează că supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] și pentru rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)] constituie ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE.

6. AJUTOR INDIVIDUAL SAU SCHEMĂ DE AJUTOARE

- (228) La articolul 1 litera (d) din partea II a Protocolului 3, „schema de ajutoare” este definită ca fiind „[...] orice act în baza căruia, fără a fi necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare, pot fi acordate alocări individuale de ajutor întreprinderilor definite în mod general și abstract, precum și orice act în baza căruia ajutorul, care nu este legat de un anumit proiect, poate fi acordat uneia sau mai multor întreprinderi pentru o perioadă de timp nedeterminată și/sau într-un quantum nedeterminat”. Termenul „ajutor individual” este definit la litera (e) de la același articol ca fiind „[...] orice ajutor de stat care nu este acordat în baza unei scheme de ajutor de stat sau este acordat în baza unei scheme, dar trebuie notificat în mod individual”.
- (229) În ceea ce privește ajutorul acordat pentru infrastructura controlată de grupul BKK, acesta cuprinde, astfel cum se menționează în secțiunile 5.4.4.1 și 5.4.6, sume care depășesc compensația permisă conform mecanismului prevăzut în secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996. Nici autoritățile norvegiene, nici BKK Veilys nu au identificat vreun act preexistent care să permită o astfel de supracompensare.
- (230) În mod similar, în ceea ce privește ajutorul pentru întreținerea și exploatarea infrastructurii deținute de municipalitate, astfel cum a fost identificat în secțiunea 5.4.4.2, autoritățile norvegiene și BKK Veilys nu au susținut că această compensație ar fi fost acordată pe baza unui act, astfel cum este definit la articolul 1 litera (d) din partea II a Protocolului 3. În concordanță cu acest lucru, nici informațiile transmise în cursul procedurii oficiale de investigare nu conțin vreo indicație că ajutorul ar fi fost acordat pe baza unui astfel de act.
- (231) În baza acestui fapt, AES concluzionează că ajutorul în cauză este un ajutor individual, astfel cum este definit la articolul 1 litera (e) din partea II a Protocolului 3.

7. CERINȚE PROCEDURALE

- (232) În conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3, „Autoritatea AELS de Supraveghere este informată, în timp util pentru a putea să își prezinte observațiile, cu privire la orice plan de acordare sau de modificare a unui ajutor. [...] Statul în cauză nu pune în aplicare măsurile pe care le propune până în momentul în care procedura a condus la luarea unei hotărâri definitive.”
- (233) AES a fost informată cu privire la ajutorul deja acordat, pentru prima dată, prin intermediul plângerii. Prin urmare, ajutorul este ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din partea II a Protocolului 3.

8. COMPATIBILITATE

- (234) Din articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE rezultă că, cu excepția cazului în care se prevede altfel, măsurile de ajutor de stat sunt incompatibile cu funcționarea acordului. Autoritățile norvegiene nu au prezentat niciun argument conform căruia măsurile în cauză ar constitui ajutor compatibil.
- (235) Derogarea prevăzută la articolul 61 alineatul (2) din Acordul privind SEE este inaplicabilă, deoarece ajutorul nu promovează niciunul dintre obiectivele enumerate în dispoziția respectivă. Din același motiv, articolul 61 alineatul (3) litera (a) și articolul 61 alineatul (3) litera (b) din Acordul privind SEE nu se aplică în cazul de față.

- (236) În ceea ce privește articolul 61 alineatul (3) litera (c), AES observă că măsurile de ajutor implică o supracompensare care depășește nivelul compensației necesare pentru a stimula activitățile economice în cauză. Din jurisprudența constantă rezultă că un ajutor care aduce o ameliorare situației financiare a beneficiarului fără a fi necesar pentru a atinge obiectivele prevăzute la articolul 61 alineatul (3) nu poate fi considerat compatibil cu Acordul privind SEE ⁽¹⁹¹⁾. Prin urmare, întrucât supracompensarea nu a fost necesară pentru a stimula activitățile economice în cauză, aceasta este incompatibilă cu articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE.
- (237) În ceea ce privește derogarea prevăzută la articolul 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE, AES observă, astfel cum s-a stabilit în secțiunea 5.4.2.2, că societățile din grupul BKK nu au avut și nu au nici în prezent de îndeplinit o obligație de serviciu public în ceea ce privește serviciile vizate. Întrucât compensația nu este acordată unei întreprinderi căreia i-a fost încredințat un SIEG, derogarea prevăzută la articolul 59 alineatul (2) nu este aplicabilă.
- (238) În baza acestor considerații, AES consideră că supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] și pentru rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)] nu poate fi declarată compatibilă cu funcționarea Acordului privind SEE.

9. CONCLUZIE

- (239) Din motivele expuse mai sus, AES concluzionează că supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] și pentru rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)], plătită societăților din grupul BKK în ceea ce privește lămpile stradale aflate de-a lungul drumurilor municipale din cadrul municipalității, constituie ajutor de stat ilegal care este incompatibil cu funcționarea Acordului privind SEE.
- (240) Supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] vizează, în primul rând, infrastructura de iluminat stradal controlată de grupul BKK ⁽¹⁹²⁾. În ceea ce privește această infrastructură, supracompensarea cuprinde elementele care depășesc costurile eligibile pentru compensare conform mecanismului prevăzut la punctul 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996.
- (241) În al doilea rând, supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] vizează serviciile legate de infrastructura de iluminat stradal deținută de municipalitate. Pentru aceste servicii, supracompensarea este egală cu sumele care depășesc prețul pieței care ar fi putut fi obținut pe piața liberă.
- (242) Constatarea unei supracompensații ilegale și incompatibile pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] se limitează la perioada din 1 ianuarie 2016 până în prezent. În ceea ce privește infrastructura de iluminat stradal controlată de grupul BKK, supracompensarea continuă și în prezent. În ceea ce privește infrastructura de iluminat stradal deținută de municipalitate, supracompensarea vizează activitățile desfășurate până la 1 aprilie 2020.
- (243) În ceea ce privește rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)], ajutorul de stat ilegal și incompatibil este reprezentat de compensația care depășește nivelul adecvat de rentabilitate permis de mecanismul prevăzut în secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996. Întrucât această constatare nu se limitează la perioada din 1 ianuarie 2016 până în prezent, ea cuprinde toate supracompensațiile acordate în termenul de prescripție de 10 ani ⁽¹⁹³⁾. Termenul de prescripție a fost întrerupt la momentul în care AES a transmis plângerea autorităților norvegiene și le-a invitat să prezinte observații cu privire la aceasta, prin scrisoarea din 1 iunie 2017 ⁽¹⁹⁴⁾.

⁽¹⁹¹⁾ A se vedea, în acest sens, hotărârea Curții de Justiție din 15 aprilie 2008, Nuova Agricast Srl/Ministero delle Attività Produttive, C-390/06, EU:C:2008:224, punctul 68 și jurisprudența citată.

⁽¹⁹²⁾ Pe baza informațiilor transmise, AES înțelege că aceste lămpi stradale sunt deținute în prezent de Veilys AS.

⁽¹⁹³⁾ Articolul 15 din partea II a Protocolului 3. A se vedea, de asemenea, Hotărârea Curții de Justiție din 6 octombrie 2005, Scott SA/Comisia, C-276/03, EU:C:2005:590.

⁽¹⁹⁴⁾ Documentul nr. 858239.

10. RECUPERARE

- (244) Curtea de Justiție a AELS a statuat că obligația de a elimina ajutorul incompatibil este menită să restabilească situația existentă anterior ⁽¹⁹⁵⁾. Acest obiectiv este atins odată ce beneficiarul rambursează sumele acordate sub formă de ajutor ilegal și incompatibil, pierzând astfel avantajul de care a beneficiat față de concurenții săi ⁽¹⁹⁶⁾. Din jurisprudența constantă rezultă și faptul că, atunci când dispune recuperarea unui ajutor declarat incompatibil cu funcționarea Acordului privind SEE, AES nu este obligată să stabilească cuantumul exact al ajutorului care trebuie recuperat ⁽¹⁹⁷⁾.
- (245) Partea II a Protocolului 3 conține norme detaliate privind recuperarea. În conformitate cu jurisprudența, articolul 14 alineatul (1) stabilește obligația AES de a dispune recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil, cu excepția cazului în care acest lucru ar contraveni unui principiu general de drept. La același articol se prevede, de asemenea, că statul vizat va lua toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului ilegal considerat a fi incompatibil.
- (246) În temeiul articolului 14 alineatul (2), ajutorul recuperabil include dobânda calculată de la data la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării sale. În plus, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3), recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile aplicabile în temeiul dreptului intern. Aceste proceduri naționale trebuie să permită executarea imediată și efectivă a deciziei de recuperare.
- (247) Mai multe dispoziții de punere în aplicare privind recuperarea sunt incluse în Decizia nr. 195/04/COL din 14 iulie 2004 ⁽¹⁹⁸⁾. De asemenea, AES a emis orientări privind recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil ⁽¹⁹⁹⁾.
- (248) Prin urmare, pe baza evaluării de mai sus și în conformitate cu dispozițiile menționate privind recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil, AES adoptă prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] și pentru rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)], plătită societăților din grupul BKK în ceea ce privește lămpile stradale aflate de-a lungul drumurilor municipale din cadrul municipalității, constituie ajutor de stat ilegal care este incompatibil cu funcționarea Acordului privind SEE.

⁽¹⁹⁵⁾ Hotărârea Principatul Liechtenstein și alții, citată la nota de subsol 128, punctul 142; Hotărârea Curții de Justiție a AELS din 8 octombrie 2012 în cauzele conexe E-10/11 și E-11/11, Hurtigruten ASA/Autoritatea AELS de Supraveghere, 2012, Raportul Curții AELS, p. 758, punctul 286.

⁽¹⁹⁶⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 17 iunie 1999, Belgia/Comisia, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, punctele 64-65; Cauzele conexe E-5/04, E-6/04 și E-7/04, Fesil și Finnjord, PIL și alții și Norvegia/Autoritatea AELS de Supraveghere, 2005, Raportul Curții AELS, p. 121, punctul 178; Hotărârea Curții de Justiție din 7 martie 2002, Italia/Comisia, C-310/99, EU:C:2002:143, punctul 98.

⁽¹⁹⁷⁾ A se vedea Orientările privind recuperarea ajutorului de stat ilegal și incompatibil, citate la nota de subsol 199 de mai jos, punctul 36 cu trimiteri la Hotărârea Curții de Justiție din 12 octombrie 2000, Spania/Comisia, C-480/98, EU:C:2000:559, punctul 25, și la Hotărârea Curții de Justiție din 2 februarie 1988, Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV și alții/Comisia, cauzele conexe C-67/85, C-68/85 și C-70/85, EU:C:1988:38. A se vedea, de asemenea, Hotărârea Curții de Justiție din 13 februarie 2014, Mediaset SpA/Ministero dello Sviluppo economico, C-69/13, EU:C:2014:71, punctul 21 cu trimiteri la jurisprudență.

⁽¹⁹⁸⁾ Decizia nr. 195/04/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 14 iulie 2004 privind dispozițiile de punere în aplicare menționate la articolul 27 din partea II a Protocolului 3 la Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție, JO L 139, 25.5.2006, p. 37 și Suplimentul SEE nr. 26/2006, 25.5.2006, p. 1, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 789/08/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 17 decembrie 2008 de modificare a Deciziei nr. 195/04/COL a Colegiului privind dispozițiile de punere în aplicare la care se face referire în temeiul articolului 27 din partea II a Protocolului 3 la Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție cu privire la formularele standard de notificare a unui ajutor, JO L 340, 22.12.2010, p. 1 și Suplimentul SEE nr. 72/2010, 22.12.2010, p. 1.

⁽¹⁹⁹⁾ Decizia nr. 788/08/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 17 decembrie 2008 de modificare, pentru a șazeci și șaptea oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutoarelor de stat prin introducerea unui nou capitol privind recuperarea ajutorului de stat ilegal și incompatibil, JO L 105, 21.4.2011, p. 32 și Suplimentul SEE nr. 23/2011, 21.4.2011, p. 1. Aceste orientări corespund Comunicării Comisiei denumită „Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil”, JO C 272, 15.11.2007, p. 4.

Articolul 2

Supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] vizează, în primul rând, infrastructura de iluminat stradal controlată de grupul BKK. În ceea ce privește această infrastructură, supracompensarea cuprinde elementele care depășesc costurile eligibile pentru compensare conform mecanismului prevăzut în secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996.

În al doilea rând, supracompensarea pentru întreținere și exploatare [măsura (a)] vizează serviciile legate de infrastructura de iluminat stradal deținută de municipalitate. Pentru aceste servicii, supracompensarea este egală cu sumele care depășesc prețul pieței care ar fi putut fi obținut pe piața liberă.

Articolul 3

Supracompensarea pentru rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)] cuprinde compensația care depășește nivelul adecvat de rentabilitate permis de mecanismul prevăzut în secțiunea 7 litera (c) din contractul de vânzare din 1996.

Articolul 4

În ceea ce privește compensația pentru întreținere și exploatare [măsura (a)], constatarea unei supracompensații ilegale și incompatibile se limitează la perioada din 1 ianuarie 2016 până în prezent. În ceea ce privește infrastructura de iluminat stradal controlată de grupul BKK, această supracompensare continuă și în prezent. În ceea ce privește infrastructura de iluminat stradal deținută de municipalitate, supracompensarea vizează activitățile desfășurate până la 1 aprilie 2020.

Articolul 5

În ceea ce privește compensația pentru rambursarea costurilor de investiții [măsura (c)], ajutorul considerat ilegal și incompatibil cuprinde întreaga supracompensație acordată în termenul de prescripție de 10 ani prevăzut la articolul 15 din partea II a Protocolului 3. Acest termen de prescripție a fost întrerupt la momentul în care AES a transmis plângerea autorităților norvegiene și le-a invitat să prezinte observații cu privire la aceasta, prin scrisoarea din 1 iunie 2017.

Articolul 6

Autoritățile norvegiene iau toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil menționat la articolele 1, 2, 3, 4 și 5.

Ajutorul care trebuie recuperat include dobândă și dobândă compusă calculate începând cu data de la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării acestuia. Dobânda se calculează în baza articolului 9 din Decizia nr. 195/04/COL a Autorității AELS de Supraveghere, astfel cum a fost modificată.

Articolul 7

Recuperarea se efectuează fără întârziere, în conformitate cu procedurile din legislația națională a Norvegiei, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a prezentei decizii.

Autoritățile norvegiene trebuie să se asigure că recuperarea ajutorului este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 8

În termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, autoritățile norvegiene transmit către AES următoarele informații:

1. suma totală (principal și dobânzi aplicabile) care trebuie recuperată;

2. datele la care sumele care trebuie recuperate au fost comunicate societăților vizate din grupul BKK;
3. un raport privind progresele înregistrate și măsurile luate pentru a se asigura conformitatea cu prezenta decizie.

Articolul 9

În cazul în care autoritățile norvegiene se vor confrunta cu dificultăți serioase care le vor împiedica să respecte oricare dintre termenele prevăzute la articolele 7 și 8, acestea trebuie să informeze AES cu privire la dificultățile respective. Conform principiului cooperării loiale, AES poate să prelungească termenele respective, cu condiția ca autoritățile norvegiene să prezinte o justificare corespunzătoare.

Articolul 10

Prezenta decizie se adresează Regatului Norvegiei.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere,

Arne RØKSUND
Președinte
Membru responsabil al Colegiului

Stefan BARRIGA
Membru al Colegiului

Árni Páll ÁRNASON
Membru al Colegiului

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Contrasemnatar în calitate de director,
Afaceri juridice și administrative

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei din 6 aprilie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează detaliile referitoare la conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative”, care precizează conținutul, metodologia și prezentarea informațiilor în legătură cu indicatorii de durabilitate și efectele negative asupra durabilității, precum și conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a obiectivelor de investiții durabile în documentele precontractuale, pe site-urile web și în rapoartele periodice

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 196 din 25 iulie 2022)

La pagina 1, titlul:

în loc de: „Regulamentul delegat (UE) 2022/... al Comisiei din 6 aprilie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează detaliile referitoare la conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu principiul de «a nu aduce prejudicii semnificative», care precizează conținutul, metodologia și prezentarea informațiilor în legătură cu indicatorii de durabilitate și efectele negative asupra durabilității, precum și conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a obiectivelor de investiții durabile în documentele precontractuale, pe site-urile web și în rapoartele periodice”,

se citește: „Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei din 6 aprilie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează detaliile referitoare la conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu principiul de «a nu aduce prejudicii semnificative», care precizează conținutul, metodologia și prezentarea informațiilor în legătură cu indicatorii de durabilitate și efectele negative asupra durabilității, precum și conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a obiectivelor de investiții durabile în documentele precontractuale, pe site-urile web și în rapoartele periodice”.

Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2021/2268 al Comisiei din 6 septembrie 2021 de modificare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2017/653 al Comisiei în ceea ce privește metodologia aplicată și prezentarea scenariilor de performanță, prezentarea costurilor și metodologia de calculare a indicatorilor sintetici de cost, prezentarea și conținutul informațiilor privind performanța anterioară și prezentarea costurilor aferente produselor de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) care oferă o gamă de opțiuni de investiții și alinierea dispoziției tranzitorii pentru creatorii de PRIIP care oferă unitățile de fonduri menționate la articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ca opțiuni de investiții suport cu dispoziția tranzitorie a cărei durată de aplicare a fost prelungită, prevăzută la articolul respectiv

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 455 I din 20 decembrie 2021)

La pagina 1, titlul:

în loc de:

„Regulamentul delegat (UE) 2021/... al Comisiei din 6 septembrie 2021 de modificare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2017/653 al Comisiei în ceea ce privește metodologia aplicată și prezentarea scenariilor de performanță, prezentarea costurilor și metodologia de calculare a indicatorilor sintetici de cost, prezentarea și conținutul informațiilor privind performanța anterioară și prezentarea costurilor aferente produselor de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) care oferă o gamă de opțiuni de investiții și alinierea dispoziției tranzitorii pentru creatorii de PRIIP care oferă unitățile de fonduri menționate la articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ca opțiuni de investiții suport cu dispoziția tranzitorie a cărei durată de aplicare a fost prelungită, prevăzută la articolul respectiv”,

se citește:

„Regulamentul delegat (UE) 2021/2268 al Comisiei din 6 septembrie 2021 de modificare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2017/653 al Comisiei în ceea ce privește metodologia aplicată și prezentarea scenariilor de performanță, prezentarea costurilor și metodologia de calculare a indicatorilor sintetici de cost, prezentarea și conținutul informațiilor privind performanța anterioară și prezentarea costurilor aferente produselor de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) care oferă o gamă de opțiuni de investiții și alinierea dispoziției tranzitorii pentru creatorii de PRIIP care oferă unitățile de fonduri menționate la articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ca opțiuni de investiții suport cu dispoziția tranzitorie a cărei durată de aplicare a fost prelungită, prevăzută la articolul respectiv”.

Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2022/2580 al Comisiei din 17 iunie 2022 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează informațiile care trebuie furnizate în cererea de autorizare ca instituție de credit și obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere de către autoritățile competente

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335 din 29 decembrie 2022)

La pagina 66, considerentul 14:

în loc de: „Pentru a acorda autorităților competente și instituțiilor de credit solicitante suficient timp pentru a se conforma cerințelor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să se aplice de la [OP: a se introduce data – șase luni de la intrarea în vigoare],”

se citește: „Pentru a acorda autorităților competente și instituțiilor de credit solicitante suficient timp pentru a se conforma cerințelor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să se aplice de la 18 iulie 2023.”

La pagina 75, articolul 13:

în loc de: „Se aplică de la [OP: vă rugăm să introduceți data – șase luni de la intrarea în vigoare].”

se citește: „Se aplică de la 18 iulie 2023.”

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2581 al Comisiei din 20 iunie 2022 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește transmiterea de informații în cererile de autorizare ca instituție de credit

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335 din 29 decembrie 2022)

La pagina 86, nota de subsol 2:

în loc de: „Regulamentul delegat (UE) 2022/2580 al Comisiei din 17 iunie 2022 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează informațiile care trebuie furnizate în cererea de autorizare ca instituție de credit și obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere de către autoritățile competente (JO L 335, xx.xx.2022, p. 64).”,

se citește: „Regulamentul delegat (UE) 2022/2580 al Comisiei din 17 iunie 2022 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează informațiile care trebuie furnizate în cererea de autorizare ca instituție de credit și obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere de către autoritățile competente (JO L 335, 29.12.2022, p. 64).”

La pagina 87, articolul 3:

în loc de: „Prezentul regulament se aplică cererilor de autorizare ca instituție de credit depuse la sau după xx.xx.20xx.”,

se citește: „Prezentul regulament se aplică cererilor de autorizare ca instituție de credit depuse la sau după 18 iulie 2023.”

La pagina 88, în anexă, nota de subsol 1:

în loc de: „JO L 335, XX.XX.2022, p. 64.”,

se citește: „JO L 335, 29.12.2022, p. 64.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO